

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พลศึกษา)

ปริญญา

พลศึกษา

พลศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

The Construction of Course Standard for Principles and Methods of
Teaching Soccer

นามผู้วิจัย นายวิชาญ มะวิญธร

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์กรวี บุญชัย, Ed. D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ ศิริทวี, Ph. D.)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์อวยพร ตั้งธงชัย, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

The Construction of Course Standard for Principles and
Methods of Teaching Soccer

โดย

นายวิชาญ มะวิญธร

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พลศึกษา)

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิชาญ มะวิญชร 2557: การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (พลศึกษา) สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์กรวิ บุญชัย, Ed.D. 439 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐานรายวิชาและรูปแบบการประเมิน
ความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตร
ศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ภาคต้น ปีการศึกษา 2556 จำนวน 42 คน ที่ใช้
วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น
แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถ แบบวัดเจตคติ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการ
วิเคราะห์เชิงเนื้อหา ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า มาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ประกอบด้วย 1. มีทัศนคติ
ที่ดีต่อวิชาชีพ และแสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในบทบาท หน้าที่ของตนเองและ
ส่วนรวม 2. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล 3. ประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้
อย่างมีประสิทธิภาพ 4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาวะผู้นำและผู้ตาม รวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีม
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 5. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลการ
จัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบการประเมินความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ประกอบด้วย
ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดหัวเรื่อง ขั้นตอนที่ 2 การจำแนกมาตรฐานรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้
มาตรฐานความสามารถและตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดผลงาน
ขั้นสุดท้ายและเกณฑ์การให้คะแนน ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดความรู้ที่มีความสำคัญ ทักษะและ
ความสามารถของผู้เรียน ขั้นตอนที่ 5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินความสามารถ
และขั้นตอนที่ 6 การกำหนดสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ผลการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ พบว่า
นิสิตส่วนใหญ่ได้รับทราบเกณฑ์การประเมินความสามารถที่ชัดเจน ซึ่งทำให้นิสิตใช้เป็นแนวทาง
ในการพัฒนาการเรียนรู้ได้

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Wichan Mawinthorn 2014: The Construction of Course Standard for Principles and Methods of Teaching Soccer. Doctor of Philosophy (Physical Education), Major Field: Physical Education, Department of Physical Education. Thesis Advisor: Associate Professor Kornrawee Boonchai, Ed.D. 439 pages.

The objectives of this research were to construct course standard and the performance – based assessment for the course of principles and methods of teaching soccer. Subjects were 42 physical education students, selecting by purposive sampling method, that enrolled in principles and methods of teaching soccer course in the first semester of 2013. The research instruments used were: 1) Questionnaire in form of rating scales; 2) Lesson plan; 3) Performance-based assessment form, and 4) Attitude questionnaire. Qualitative data were analyze by using content analysis . Percentage and mean were analyzed for numerical data.

The results were as follows: 1. Course standards for the course of principles and methods of teaching soccer consist of: a good attitude towards the profession, moral and ethics expression, and aware of their roles and responsibilities. 2. Having a better knowledge and understanding of soccer. 3. Application of basic skills and sport skills effectively. 4. Have a good relationships, leadership and followership including the ability to work as a team. 5. Student-center approach for learning management, and assessment of learning effectively.

Model of performance-based assessment for the course of principles and methods of teaching soccer consist of 5 steps: 1) Defining topics; 2) Identify course standards, learning objectives, performance standards and indicators. 3) Determining the final work and scoring rubrics. 4) Defining essential knowledge, skills and performance. 5) Learning activities and performance assessment management, and 6) Defining media and learning resources. The implementing of lesson plans showed that most students were informed clearly on scoring rubrics which is used to guide students in developing learning.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสะดวกจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวิ บุญชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์
ศิริทวี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำที่มีคุณค่า ตรวจสอบแก้ไข
ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เจริญ กระบวนรัตน์ ประธานกรรมการสอบ
ผศ.ดร.ไพเราะ อังศุตถกนฤมล ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณา
ให้ความคิดเห็น คำแนะนำอันมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.อวยพร ตั้งธงชัย หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา ที่ให้ความอนุเคราะห์ใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพรัช มาลีหอม ได้กรุณาให้
คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา
ขอขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของภาควิชาพลศึกษา ทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความ
ช่วยเหลือในการทำงาน และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด รวมทั้งนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา
ชั้นปีที่ 2 ที่ให้ความร่วมมือในการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาทั้ง 5 ท่าน ที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่าน
พิจารณามาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการ
สอนและการประเมินผลในวิชาพลศึกษารายวิชาอื่น ๆ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ จะนำประโยชน์สู่การจัด
การเรียนการสอนต่อไป

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ พันตรีนิรันดร์ มะวิญชรและอาจารย์วิญา มะวิญชร ที่ให้
ชีวิต ให้การศึกษา และเป็นผู้อุปการะผู้วิจัยตลอดมา และขอขอบคุณนางนิภา มะวิญชรและลูกๆ
ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

วิชาญ มะวิญชร

กรกฎาคม 2557

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
ประโยชน์ที่ได้รับ	9
ขอบเขตของการวิจัย	9
นิยามศัพท์	10
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	11
การศึกษาตามมาตรฐาน	11
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552	20
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	31
ความหมายของการทดสอบ การวัดผล การประเมินผลและการประเมิน	37
ความหมายของการประเมินความสามารถ	41
การปฏิรูปการฝึกหัดครู	92
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	103
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	112
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	112
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	112
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	113
การเก็บรวบรวมข้อมูล	121
การวิเคราะห์ข้อมูล	122

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	123
ผลการวิจัย	123
ข้อวิจารณ์	157
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	163
สรุปผลการวิจัย	163
ข้อเสนอแนะ	173
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	174
ภาคผนวก	182
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	183
ภาคผนวก ข หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	185
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	191
ภาคผนวก ง มาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	193
ภาคผนวก จ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	196
ภาคผนวก ฉ สมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้	367
ภาคผนวก ช เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์	428
ภาคผนวก ซ แบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	432
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	439

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	36
2	ผลวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับวิชาหลักและวิธีสอน ฟุตบอล จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด เป็นมาตรฐาน รายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถวิชาหลักและ วิธีสอนฟุตบอล	124
3	ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานรายวิชา และมาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	126
4	มาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความสามารถ และตัวบ่งชี้มาตรฐาน ความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	128
5	ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมุดบันทึกกิจกรรม การเรียนรู้	135
6	แผนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินความสามารถวิชา หลักและวิธีสอนฟุตบอล	139
7	เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจ	148
8	เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านสุขภาพ	149
9	เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะ	150

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม	151
11	เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านความรู้ ความสามารถ	152
12	เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	153
13	เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านสื่อและอุปกรณ์	154
14	เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านบุคลิกภาพและความเป็นครู	155
15	เจตคติที่มีต่อการวัดและประเมินผลวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	156

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	111
2	ขั้นตอนการสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	115
3	ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	118

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา ต่างมีอุดมการณ์และหลักการการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และเพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา พัฒนาคนได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่พึงประสงค์ อุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรมและวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่า การศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนสามารถพึ่งตนเองและพึ่งกันเองได้และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ เพื่อให้เป็นไปตามอุดมการณ์และหลักการการจัดการศึกษาดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ไว้ 3 มาตรฐานและ 11 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

มาตรฐานข้อที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก

มาตรฐานข้อที่ 2 แนวการจัดการศึกษา

มาตรฐานข้อที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548: 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 2) ให้ความหมายของการศึกษาว่า หมายถึง

...กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุน ให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต...

จากความหมายทางการศึกษาแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์สำคัญที่เป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาสำหรับสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 13) มาตรา 22 กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการศึกษาของชาติอย่างมาก และในมาตรา 4 ได้พูดถึงมาตรฐานการศึกษาว่า “เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบและประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา” และในมาตรา 9 (ข้อ 3) “มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท” ซึ่งจะเห็นได้จาก การศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม และมีสาระการเรียนรู้เป็นการกำหนดองค์ความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุมการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 12 ปี และเพื่อให้สถานศึกษา ครู ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถจัดทำหลักสูตรได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียนและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การศึกษาตามมาตรฐานเป็นทิศทางใหม่ของการจัดการศึกษาในขณะนี้ โดยจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา นักการศึกษาชาวอเมริกันส่วนใหญ่จะถือเอารายงานเรื่อง A Nation at Risk ของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยความเป็นเลิศทางการศึกษา (National Commission on Excellence in Education) เมื่อ ค.ศ. 1983 เป็นจุดเริ่มต้นของการให้ความสำคัญเรื่องมาตรฐานการศึกษาของประเทศ Marzano and Kendall (1988 อ้างใน นาคยา ปิณฑนานนท์,

มธรส จงชัยกิจ, และ ศิริรัตน์ นีละคุปต์, 2542: 7) จากการปฏิรูปการศึกษาที่ได้ดำเนินการมา มีผลทำให้รัฐต่างๆ และองค์กรสมาคมวิชาชีพต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต่างพัฒนาความเป็นมาตรฐานในวิชาชีพของตนกันอย่างขนานใหญ่ มีการพัฒนาหลักสูตร รวมไปถึงการเรียนการสอน การประเมินผลและการฝึกหัดครู ให้เป็นแนวทางเดียวกันกับมาตรฐานที่วางไว้ และสู่เป้าหมาย การศึกษาชาติสำหรับปี ค.ศ. 2000 หรือที่เรียกว่า Goals 2000 ร่วมกัน โดยมีการกำหนดว่า ระบบ การศึกษาตามมาตรฐานจะต้องเสร็จสมบูรณ์ใน ปี ค.ศ. 1999 (นาคยา ปลัณชนานนท์และคณะ, 2542: 10)

การศึกษาตามมาตรฐาน เป็นระบบการเรียนการสอนที่มีจุดเน้นที่ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามมาตรฐานสาระความรู้ (content standard) หรือตามมาตรฐานหลักสูตร (curriculum standard) ระบบการศึกษาแบบ Standard-Based Education จะเชื่อมโยงโปรแกรมการเรียนการสอนและ การประเมินผลให้เป็นมาตรฐานสาระความรู้หรือมาตรฐานหลักสูตร (Colorado State Department of Education, 2001 อ้างใน นาคยา ปลัณชนานนท์, 2545: 15) และ นาคยา ปลัณชนานนท์ (2545: 1) กล่าวว่า

...โดยทั่วไปมาตรฐานในทางวิชาการ(academic standard) เป็นสิ่งที่อธิบายว่าอะไรที่ผู้เรียน ทุกคนควรรู้และสามารถทำได้เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ การจะได้คำตอบเหล่านี้ นั้น หมายความว่า 1) ต้องมีการกำหนดมาตรฐานไว้อย่างชัดเจนที่เป็นความคาดหวังสูง ที่ ต้องการให้ผู้เรียนทุกคนสัมฤทธิ์ผล 2) จัดเตรียมสิ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะให้ทั้งนักการศึกษา และผู้เรียนได้แสดงความรับผิดชอบ และได้รับความรับผิดชอบจากสาธารณชน (accountability) 3) ต้องเป็นมาตรฐานที่ส่งเสริมความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา โดยต้องให้ผู้เรียนทุกคนบรรลุมาตรฐานตามระดับขั้นที่กำหนด และ 4) เป็นมาตรฐานที่ใช้ เป็นแนวทางการประเมินสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนปรับปรุงจากการฝึกหัดครู การฝึกอบรมครู การพัฒนาหลักสูตร และยุทธวิธีการเรียนการสอน และการจัดเตรียมสื่อ ทรัพยากรให้ พร้อมมีประสิทธิภาพ...

สำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปัจจุบันได้มีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เพื่อให้เป็นเครื่องมือที่จะนำนโยบายเกี่ยวกับมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนไปสู่การปฏิบัติใน สถานศึกษาได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม จึงถือเป็นกลไกที่ดำเนินการได้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 รวมทั้งมาตรฐานการศึกษา

ของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาด้วย หลักการของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เริ่มต้นที่ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา โดยการกำหนดกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวัง (standard of learning outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพ ที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษา ยึดเป็นหลักในการดำเนินการภารกิจต่างๆ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันได้สอดคล้องและเป็นระบบ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิจึงเป็นการประกันต่อสังคมและผู้ที่เกี่ยวข้องว่าสถาบันอุดมศึกษาได้ ดำเนินการตามกระบวนการผลิตบัณฑิตที่มีมาตรฐานเทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติและระดับสากล กลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังของไทยมี 5 ด้าน คือด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะความคิดเชิงวิสัยทัศน์ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสารองค์ประกอบอื่นๆ ของ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ได้แก่ ปัจจัยต่างๆ ที่จะนำไปสู่การปลูกฝังให้บัณฑิตมีผลการเรียนรู้ตามที่ กำหนด

กลยุทธ์การสอนของอาจารย์และการวัดและประเมินผล เป็นเงื่อนไขที่จะทำให้รู้ว่าบัณฑิต บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ดังนั้น จึงต้องมีการออกแบบหลักสูตร โดยมีข้อกำหนด จำเพาะของหลักสูตรและรายวิชา (program and course specifications) ซึ่งอาจารย์ผู้สอนในทุก รายวิชาของหลักสูตรจะต้องร่วมกันกำหนดกลยุทธ์การสอนและกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมกับ เนื้อหาลงในหลักสูตร เพื่อให้มั่นใจว่า บัณฑิตได้รับการปลูกฝังมาตรฐานผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ได้ อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้และจะต้องมีวิธีการวัดและประเมินผลเพื่อให้มั่นใจว่า บัณฑิตบรรลุ ถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้เหล่านั้นจริง (จิรณี ดันดิรัตน์วงศ์, 2551: 1)

ความใหม่ของมาตรฐานในปัจจุบันนี้ก็คือ 1) มาตรฐานจะเข้ามาอยู่ในระบบที่เป็นที่ เปิดเผยซึ่งผู้สอน ผู้ปกครองและนักเรียนสามารถเห็นได้ 2) ถูกตั้งไว้ในระดับที่สูงเพื่อให้ผู้เรียน เกิดความท้าทาย ไม่ใช่ระดับธรรมดา สามารถวิเคราะห์ข้อมูลและสื่อสารผลที่ได้จากการวิเคราะห์ 3) สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียนทุกคน ไม่ใช่แค่กลุ่มที่จะเรียนในมหาวิทยาลัยเท่านั้น 4) กลายเป็นพื้นฐานของระบบการศึกษาของรัฐ คณะอนุกรรมการยืนยันกับผู้กำหนดนโยบาย ผู้สอน และสาธารณะชนในประเด็นต่างๆ มากมาย รวมทั้งความสำคัญที่มุ่งเน้นไปที่ ผลการเรียนรู้ การให้ความยืดหยุ่นกับโรงเรียนและเขตการศึกษา ความเลื่อมของการวัดผลด้วยคะแนน มาตรฐานในหลักสูตรมัธยมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ความหลากหลายของวิธีการตัดเกรด การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน และความต้องการของเป้าหมายและจุดประสงค์ที่ชัดเจนสำหรับทุกคน

เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดในการปฏิรูปโรงเรียน (Marzano and Kendall, 1996 cited in National Association of State Boards of Education (NASBE), 1997: 4-5)

กระบวนการในการใช้มาตรฐานการเรียนรู้ในการเรียนการสอน จะช่วยให้ครูผู้สอนเห็นชัดเจนว่ามาตรฐานความสามารถช่วย 1) กำหนดจุดเน้นของหลักสูตร 2) พิจารณาบทบาทงานสอนที่ผ่านมา 3) ช่วยให้นักเรียนทราบผลที่คาดหวังได้อย่างชัดเจน และ 4) นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ทำไมมาตรฐานการเรียนรู้จึงมีความสำคัญและเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอน คำตอบก็คือ มาตรฐานการเรียนรู้บอกถึงสิ่งที่คาดหวังหรือจุดหมายไว้อย่างชัดเจนว่าอะไรคือ สิ่งที่ต้องการให้นักเรียนทุกคนรู้และปฏิบัติได้ ทำให้นักเรียนทราบว่าเขาจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ถึงมาตรฐานที่กำหนด ดังนั้นมาตรฐานจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเรียนของตนเองเป็นสิ่งท้าทาย และช่วยให้เกิดความเท่าเทียมกันในการเรียนรู้ และเป็นเสมือนรางวัลเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาไปถึงมาตรฐานได้ มาตรฐานช่วยครูในการสร้างหลักสูตร ออกแบบการสอนและการประเมิน ทำให้นักเรียนทราบว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนควรรู้ หลักสูตรและการประเมินแบบอิงมาตรฐานจะช่วยให้การสอนของครูมีเป้าหมายที่ชัดเจนกว่าหลักสูตรแบบอื่น (รุ่งนภา นุตราวงศ์, 2546: 12-14)

ความสำคัญของการประเมินเมื่อใช้มาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน จะทำให้เกิดระบบในการประเมินใหม่ มาตรฐานจะเป็นเสมือนเป้าหมายและกรอบในการที่จะผลักดันการเรียนการสอน การเรียนรู้ ความถูกต้อง และความรับผิดชอบของผู้จัดการศึกษา การประเมินจะช่วยทำให้มั่นใจได้ว่า คนให้ความสำคัญกับมาตรฐานอย่างจริงจัง มาตรฐานและการประเมินจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ การที่มีมาตรฐานสาระความรู้และมีมาตรฐานความสามารถที่ชัดเจนจะเป็นแนวทางให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานที่วางไว้ เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนบรรลุมาตรฐานที่วางไว้ เมื่อพบว่าผู้เรียนบางคนไม่สามารถบรรลุมาตรฐาน ผู้สอนก็สามารถที่จะจัดการเรียนการสอนในมาตรฐานที่ผู้เรียนไม่ผ่าน การประเมินจะช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายทางการศึกษามั่นใจได้ว่าผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จ

ในปัจจุบันจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน มิใช่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องที่ได้รับประสบการณ์ไปแล้วเท่านั้น การเป็นผู้มีความสามารถในการปฏิบัติโดยการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ และการมีคุณลักษณะต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การทำงานประสบผลสำเร็จ ก็เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของ

การจัดการเรียนการสอนด้วย (พรทิพย์ ไชยโส, 2541: 366) และการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น ถือเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรง ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตัวเองให้มีศักยภาพ ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น จะต้องถือว่าเป็นภารกิจและพันธกิจที่สำคัญที่จะต้องจัดการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถของการเป็นครูมืออาชีพ (กิตติชัย สุราลี โนบล, 2546: 8)

ในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ ทักษะและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีหลากหลายรูปแบบ ผู้สอนต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ ทิศนา แจมมณี (2548: 5) ให้ความหมายของ รูปแบบการเรียนการสอนว่า

...สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่างๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ และได้รับการพิสูจน์และทดสอบแล้วว่า มีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนได้...

Wiggins (1989 cited in Lund and Tannehill, 2005: 52) กล่าวถึงการประเมินว่า “จำเป็นที่จะต้องมีการมีรูปแบบใหม่ในการประเมิน เป็นการออกแบบเพื่อวัดการเรียนรู้ในการลงมือกระทำอย่างแท้จริง” และกล่าวเพิ่มอีกว่า “การประเมินความสามารถถูกออกแบบ เพื่อวัดการเรียนรู้ของผู้เรียน และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากกว่าข้อเท็จจริงหรือการรู้อย่างผิวเผิน”

สอดคล้องกับ Hopple (1995: 19) ที่กล่าวว่า

...การประเมินความสามารถ เป็นการประเมินตามสภาพจริง เป็นวิธีการที่ใช้ได้จริงในการวัดว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าต่อผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังไว้หรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้ภาพที่ชัดเจนว่าผู้เรียนรู้อะไรและสามารถทำอะไรได้ มีความสัมพันธ์กับผลที่คาดหวังไว้ซึ่งมีความสำคัญกับความสำเร็จในชีวิตภายหลัง...

การประเมินความสามารถนั้นกระตุ้นให้ผู้สอนได้ให้โอกาสผู้เรียนที่หลากหลายในการแสดงการเรียนรู้ที่มีความใกล้เคียงกับชีวิตจริง ในการประเมินความสามารถ ผู้เรียนจะได้รับเกณฑ์การให้คะแนนที่ใช้ในการตัดสินการประเมิน เมื่อผู้สอนเขียนสิ่งที่คาดหวังจากผู้เรียน ผู้สอนก็จะพัฒนาภาพที่ชัดเจนในสิ่งที่คาดหวังเกี่ยวกับการประเมิน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่าเขาถูกคาดหวังอะไรไว้อย่างชัดเจน การเขียนเกณฑ์การให้คะแนนจะทำให้ผู้สอนได้กลับไปพิจารณาการประเมินและทำการปรับปรุงอีกครั้ง การให้เกณฑ์การให้คะแนนกับผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการประเมินมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้มุ่งไปที่องค์ประกอบและปัจจัยที่สำคัญในการประเมิน

Lund and Kirk (2002: 19) กล่าวถึงการประเมินความสามารถว่า

...การประเมินความสามารถ โดยทั่วไปไม่มีที่สิ้นสุด มีความซับซ้อน และเป็นการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งใช้ในหน่วยการเรียนรู้ที่มีระยะเวลาเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง ถึงแม้ว่าจะใช้เวลามากในการจัดการ แต่สามารถนำไปประกอบกับการสอนได้เพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียน การประเมินความสามารถเป็นการให้แนวทางใหม่กับครูในการที่จะค้นหาความสำเร็จของผู้เรียน บางครั้งครูพลศึกษาใช้การประเมินเพื่อวัตถุประสงค์เดียวคือการให้เกรด โดยไม่ใช้การประเมินควบคู่ไปกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และครูพลศึกษาบางคนใช้การสอบข้อเขียนเพียงอย่างเดียว ในการประเมินการเรียนรู้ซึ่งเป็นการวัดเพียงข้อเท็จจริงเท่านั้น หรือการทดสอบทักษะอย่างเดียว โดยการให้ผู้เรียนปฏิบัติให้ดู ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวทำในสภาพแวดล้อมที่สมมติขึ้น อาจไม่สัมพันธ์กับการนำไปใช้ในชีวิตจริง ถึงแม้ว่าจะใช้เวลามากในการจัดการ แต่สามารถนำไปประกอบกับการสอนได้เพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียน การประเมินความสามารถเป็นการให้แนวทางใหม่กับครูในการที่จะค้นหาความสำเร็จของผู้เรียน...

การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนถือว่ามีความสำคัญมากในการจัดการเรียนการสอน เพราะจะทำให้ทราบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรและสามารถที่จะทำอะไรได้ ซึ่งการประเมินนั้นจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ดังนั้นการเรียนการสอนและการประเมินควรจะมีความต่อเนื่องกัน ไม่ควรที่จะแยกออกจากกัน การใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย การวางแผนการเรียนการสอนและการประเมินควบคู่กันไปตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ตระหนักถึงความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 30) ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทาง ร่างกาย สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อีกประการหนึ่งก็คือ กระบวนการผลิตและพัฒนาครู ในมาตรา 52 ที่ว่า “ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพ...” จากบทบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์และแนวทางปฏิบัติที่วางไว้เพื่อให้สถาบันที่มีความรับผิดชอบในการผลิตครู สามารถผลิตครูที่มีคุณภาพได้ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 เป็นหลักสูตรที่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 ที่มีมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่เป็นข้อกำหนดเฉพาะ ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ 6 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี และด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ เป็นหลักสูตรการผลิตครู 5 ปี มุ่งผลิตบัณฑิตที่สมบุรณ์ด้วยปัญญา คุณธรรมและมีสัจจะแห่งตน เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในสาขาวิชาพลศึกษาที่จะนำไปถ่ายทอดได้ รู้จักค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ มีความศรัทธาต่อวิชาชีพและยึดมั่นในจรรยาบรรณครู รู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินคุณภาพของข้อมูลได้

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จะต้องเป็นผู้ที่มีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ตามที่หลักสูตรกำหนด มีความรู้ทางวิชาการที่เข้มแข็ง มีประสบการณ์ในการสอนและการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นการยกระดับมาตรฐานของครูพลศึกษาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ ดังนั้นรายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรจึงต้องมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) เพื่อรับประกันว่า บัณฑิตที่จบการศึกษามีความรู้และความสามารถตามที่คาดหวังไว้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนในหลักสูตร 5 ปี ได้มองเห็นความสำคัญของการเป็นครูที่มีคุณภาพ จึงมีความสนใจที่จะสร้างมาตรฐานรายวิชา (course standard) หลักและวิธีสอนฟุตบอล และพัฒนามาตรฐานความสามารถ (performance standard) สำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานรายวิชาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้มาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานรายวิชาอื่นๆ
2. ได้มาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนและการประเมินผลในวิชาพลศึกษารายวิชาอื่น ๆ
3. ได้รูปแบบการประเมินความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนและการประเมินผลในวิชาพลศึกษารายวิชาอื่น ๆ
4. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษา ในการพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย ที่ต้องการสร้างมาตรฐานรายวิชา (course standard) หลักและวิธีสอนฟุตบอล กระบวนการประเมินความสามารถในวิชาฟุตบอล พัฒนามาตรฐานความสามารถ (performance standard) สำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยการบูรณาการเรียนการสอนควบคู่กับการประเมิน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ภาคต้น ปีการศึกษา 2556

3. ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองสอน 1 ภาคการศึกษา เป็นเวลา 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 45 ชั่วโมง

นิยามศัพท์

มาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล หมายถึง สิ่งที่กำหนดว่าอะไรที่ผู้เรียนควรรู้ และสามารถทำได้ในวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลซึ่งอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554

มาตรฐานความสามารถ (performance standard) วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลได้ดีเพียงไร

รูปแบบการประเมินความสามารถ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการประเมินในวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แบบประเมินความสามารถ หมายถึง รายการประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลจากการที่ผู้เรียนได้แสดงความสามารถจากกิจกรรมการเรียนการสอนและงานที่ได้รับมอบหมาย

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล หมายถึง แผนที่ใช้จัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

เจตคติต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลในด้านความพอใจ หรือไม่พอใจ ความชอบหรือไม่ชอบ รวมทั้งการตระหนักในคุณค่าของวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. การศึกษาตามมาตรฐาน
2. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552
3. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554
4. ความหมายของการทดสอบ การวัดผล การประเมินผลและการประเมิน
5. ความหมายของการประเมินความสามารถ
6. การปฏิรูปการฝึกหัดครู
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาตามมาตรฐาน

ความเป็นมาของการศึกษาตามมาตรฐาน

การศึกษาตามมาตรฐาน (standard-based education-SBE) เป็นทิศทางใหม่ของการจัดการศึกษาในขณะนี้ โดยจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา นักการศึกษาชาวอเมริกันส่วนใหญ่จะถือเอารายงานเรื่อง A Nation at Risk ของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยความเป็นเลิศทางการศึกษา (National Commission on Excellence in Education) เมื่อ ค.ศ. 1983 เป็นจุดเริ่มต้นของการให้ความสำคัญเรื่องมาตรฐานการศึกษาของประเทศ Marzano and Kendall

(1988 อ้างใน นาดยา ปิรันธนานนท์และคณะ, 2542: 7) จากรายงาน A Nation at Risk เป็นประเด็นที่กล่าวถึงระบบการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกาอยู่ในภาวะตกต่ำ นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐาน เมื่อจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เช่นความสามารถในการอ่าน การเขียน และการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์

สิ่งเหล่านี้ทำให้เริ่มมีการสร้างมาตรฐานขึ้นมาในหลายสาขาวิชา ภายหลังมีการรายงานภาวะวิกฤติทางการศึกษา เหตุผลหลักที่ผู้นำของประเทศและผู้นำของรัฐรวมตัวกันเพื่อสร้างมาตรฐานความรู้และมาตรฐานความสามารถของผู้เรียน ก็คือคุณภาพของการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาจะต้องมีการพัฒนาให้ดีขึ้น และระบบในปัจจุบันที่ขึ้นอยู่กับอำนาจในการตัดสินใจของท้องถิ่นต่อหลักสูตรล้มเหลว เป็นเหตุให้ต้องมีการปรับปรุงการศึกษา National Content Organization ได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำมาตรฐานในแต่ละสาขาวิชา เช่น คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา (Lund and Kirk, 2002:4)

การผลักดันให้มีการใช้มาตรฐานในการศึกษามาจากการประชุมเป้าหมายการศึกษาแห่งชาติ (National Education Goals Panel: NEGP) ที่ได้รับมอบหมายจากประธานาธิบดี George H. Bush ในช่วงปลายปี ค.ศ.1980-1990 การดำเนินการในครั้งนี้ก่อตั้งขึ้นหลังจากมีรายงานเรื่อง A Nation at Risk เมื่อปี ค.ศ.1983 ซึ่งมีคำถามว่านักเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกามีความรู้และทักษะ ที่จำเป็นหรือไม่ในสังคมปัจจุบัน กลุ่มผู้ประชุมเหล่านี้ได้พัฒนามาตรฐานแห่งชาติขึ้นมา 6 ข้อ และได้รับการปรับปรุงจากประธานาธิบดีและคณะรัฐบาลในปี ค.ศ.1990 ที่ เมือง Charlottesville รัฐ Virginia และเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงโดยอิงมาตรฐานในระบบการศึกษาของอเมริกา (Hopple, 2005: 55)

ภายหลังจากมี Goals 2000 ขึ้นมา ผู้เชี่ยวชาญในทุกสาขาวิชาเริ่มต้นที่จะพัฒนามาตรฐานของชาติ โดยในปี ค.ศ. 1996 ทุกสาขาวิชา ซึ่งรวมถึงสุขศึกษาและพลศึกษาต่างก็พัฒนาเนื้อหาวิชาที่ต้องมีมาก่อน นอกจากนี้ในทุกรัฐ (ยกเว้น รัฐ Iowa ซึ่งสร้างมาตรฐานของรัฐขึ้นมาเอง) ก็มีการพัฒนามาตรฐานไปแล้วและบางรัฐก็กำลังอยู่ในกระบวนการพัฒนา และใช้มาตรฐานของประเทศเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานในรัฐของตน ถึงแม้ว่ามาตรฐานเหล่านี้ ซึ่งหมายถึงประสิทธิภาพในการสอนและหลักสูตรในระดับของโรงเรียนและของรัฐ ยังเป็นคำถามอยู่ ไม่ต้องสงสัยเลยว่า การใช้และการประเมินมาตรฐานการศึกษาทุกวันนี้เป็นการผลักดันให้มีมาตรฐาน ถ้ายังมีข้อสงสัยอยู่ นโยบายไม่ทิ้งเด็กไว้ข้างหลัง (No Child Left Behind) Act of 2001 ซึ่งลงนามโดย

ประธานาธิบดี George W. Bush ที่ทำให้ต้องมีการยกมาตรฐานสำหรับนักเรียนและโรงเรียน (Hopple, 2005: 56)

ด้วยเหตุนี้เอง ตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา การศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกาจึงได้มีการปฏิรูปเพื่อพยายามที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษามีความพร้อมที่จะอยู่ในสังคม การแข่งขันทางเศรษฐกิจของโลก และอยู่อย่างมีความสุข มีความพึงพอใจในชีวิต ซึ่งการปฏิรูปการศึกษาได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลระดับสูง นำไปสู่การประกาศเป้าหมายการศึกษาของชาติและได้มีการก่อตั้ง National Education Goals Panel เพื่อประเมินความก้าวหน้าของเป้าหมายการศึกษา การเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานชาติไม่ใช่การกระทำต่อการปฏิรูปการศึกษาโดยการสร้างหลักสูตรของชาติหรือการสร้างวิชาขึ้นมาก่อน ในทางตรงกันข้าม เป็นการพูดถึงความสามารถ ให้คำจำกัดความว่า อะไรที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ สิ่งนี้เองเป็นแนวความคิดใหม่ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับนักเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา ความคาดหวังก็คือนักเรียนทุกคนในทุกโรงเรียนสามารถที่จะบรรลุมาตรฐานด้วยการสนับสนุนที่เพียงพอและและความพยายามที่จะช่วยเหลือ จากส่วนหนึ่งของเป้าหมายการศึกษาชาติสำหรับปี ค.ศ. 2000 หรือที่เรียกว่า Goals 2000 เป็นกฎหมายทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในเดือนมีนาคม ปี ค.ศ. 1994 มาตรฐานการศึกษาถูกนำไปเขียนเป็นกฎหมาย ซึ่งในหัวข้อที่สองของกฎหมายกล่าวถึงประเด็นของมาตรฐาน (National Association for Sport and Physical Education, 2004: 1)

จากการปฏิรูปการศึกษาที่ได้ดำเนินการมา มีผลทำให้รัฐต่างๆ และองค์กรสมาคมวิชาชีพต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต่างพัฒนาความเป็นมาตรฐานในวิชาชีพของตนกันอย่างขนานใหญ่ มีการพัฒนาหลักสูตร รวมไปถึงการเรียนการสอน การประเมินผลและการฝึกหัดครู ให้เป็นแนวทางเดียวกันกับมาตรฐานที่วางไว้ และสู่เป้าหมายร่วมกัน โดยมีการกำหนดว่าระบบการศึกษาตามมาตรฐานจะต้องเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1999 (นาคยา ปิณฑานนท์และคณะ, 2542: 10)

จะเห็นได้ว่าจากการเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมในประเทศสหรัฐอเมริกา และจากการศึกษาระบบการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า การศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกาตกต่ำลง ทำให้เกิดจุดเริ่มต้น ในการที่จะพัฒนาระบบการศึกษา ซึ่งผู้นำของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสำคัญกับการศึกษา เกิดการปฏิรูปทางการศึกษา นำไปสู่การประกาศเป้าหมายการศึกษาของชาติ มีการจัดตั้งคณะทำงานที่เป็นรูปธรรม มีการผลักดันให้มีมาตรฐานโดยมีการหนดให้มี

มาตรฐานการศึกษาขึ้น เพื่อยกระดับการศึกษาทั้งประเทศ ซึ่งเป็นการพูดถึงความสามารถของนักเรียนเมื่อจบการศึกษา

ความหมายของมาตรฐาน

คำว่า มาตรฐาน (standard) หมายถึงสิ่งที่ควรรู้และสามารถทำได้เป็นอย่างดี มีการนำคำนี้มาใช้ในลักษณะต่างๆ บ้างก็ใช้คำว่าเป้าหมาย (goal) สารการเรียนรู้ (essential learning) หรือความคาดหวัง (expectation) ก็มี แม้ว่าจะมีความแตกต่างกันในรายละเอียดอยู่บ้าง แต่ที่เหมือนกันก็คือ เป็นสิ่งที่ระบุหรือกล่าวถึงการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานหลักสูตร โดยปกติจะได้รับการพัฒนาและทบทวนหลายครั้งหลายหนจากบุคคลหลายฝ่ายจำนวนมากที่เป็นทั้งผู้ทรงความรู้และประสบการณ์ที่มารวมพลังและระดมความคิดเพื่อให้ได้สิ่งที่จะยอมรับกันว่าเป็น “มาตรฐาน” สารต่างๆ ในมาตรฐาน ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานในระดับใดเรื่องใดจะแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่นักเรียนควรรู้ (what students should know) และสามารถทำได้ (ability to do) เสมอ เพื่อการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม เป็นพลเมืองดี พร้อมก้าวสู่การศึกษาขั้นสูงและสู่โลกของการทำงาน การกำหนดมาตรฐานใดๆ จึงต้องส่งเสริมให้เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติที่ท้าทายให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความสามารถที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตจริงๆ ของเขา (นาตยา ปิรันธนานนท์และคณะ, 2542:11)

การศึกษาตามมาตรฐาน อยู่บนหลักการพื้นฐานที่ว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และจะได้รับการจัดเตรียมให้มีมาตรฐานทั้งความรู้และความสามารถ จึงต้องจัดเตรียมโอกาสที่จะให้ผู้เรียนสามารถบรรลุมาตรฐานที่วางไว้หรือที่เรียกว่า opportunity-to learn standards นั่นคือ นอกเหนือจากการกำหนดมาตรฐานหลักสูตรแล้ว จะต้องกำหนดมาตรฐานในบริบทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการที่จะให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตรได้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานครู มาตรฐานการเรียนการสอน มาตรฐานของสื่อ ทรัพยากรทางการศึกษา มาตรฐานการประเมิน และมาตรฐานของสถานศึกษา ความเสมอภาคในโอกาสการเรียนรู้ให้ถึงมาตรฐานจึงเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาตามมาตรฐานด้วย มีคำที่แตกต่างกันอยู่ในการในการใช้คำว่า “มาตรฐาน” คือในบริบทของคำว่า “มาตรฐานสาระความรู้” (content standard หรือ curriculum standard) และ “มาตรฐานความสามารถ” (performance standard) ทั้งสองคำมีการนำมาใช้ในบริบทของการศึกษาตามมาตรฐาน (standard-based education) ซึ่งมีความหมายที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกันมาก (นาตยา ปิรันธนานนท์, 2545: 16)

มาตรฐานสาระความรู้

นาคยา ปิณฑานนท์ (2545: 2) ให้ความหมายว่า “มาตรฐานสาระความรู้ มีความหมายถึง สิ่งที่ควรสอนผู้เรียน อะไรที่ผู้เรียนควรรู้และควรทำได้ (what to know and be able to do) เป็น มาตรฐานที่นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผลผู้เรียน ในบริบทของการประเมิน ตามมาตรฐาน (standard-based assessment)”

National Association for Sport and Physical Education (1995: vi) ให้ความหมายว่า “มาตรฐานสาระความรู้ เป็นการระบุถึง อะไรที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ ประกอบไปด้วย ความรู้และทักษะ เช่น การคิด การสื่อสาร การให้เหตุผลและการค้นคว้า ความคิด แนวความคิด ประเด็นปัญหา และข้อมูลที่เป็นลักษณะเฉพาะของสาขาวิชา จริงๆ ก็คือ ความรู้และทักษะที่มีความสำคัญในสาขาวิชาที่ถูกคาดหวังให้เรียน”

Hopple (2005: 57) ให้ความหมายว่า “มาตรฐานสาระความรู้ หมายถึง การอธิบายข้อมูล หรือทักษะที่สำคัญ ในการนำไปปฏิบัติหรือการประยุกต์ใช้ ในสาขาวิชาเฉพาะหรือสาระหลัก เป็นการสร้างสาระความรู้แยกออกมาและแสดงให้เห็นถึงอะไรที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ใน สาขาวิชานั้น ซึ่งมาตรฐานเหล่านี้ ให้คำจำกัดความโดยความรู้ในสาขาวิชา (เช่น คณิตศาสตร์) หรือ ในสาระของหน่วยการเรียนรู้ (เช่น แคลคูลัส) ในทุกวันนี้ คณะศึกษาศาสตร์ในทุกรัฐต่างก็ตั้ง มาตรฐานในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งใช้มาตรฐานสาระความรู้ของชาติเป็นแนวทางในการตั้งมาตรฐาน”

ในช่วงปี ค.ศ. 1990-2000 National Association for Sport and Physical Education ได้ มอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญ พัฒนามาตรฐานสาระความรู้สำหรับวิชาฟิสิกส์ศึกษาขึ้นมา และในปี ค.ศ. 1992 คณะกรรมการได้เผยแพร่เอกสารชื่อ Definition and Outcomes of the Physically Educated Person ซึ่งมี 20 ข้อความในเอกสารที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาทั่วอเมริกา และ ภายหลังต่อมาก็ใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนา มาตรฐานสาระความรู้สำหรับพลศึกษา 7 ข้อ ดีพิมพ์ ในปี ค.ศ. 1994 โดยใช้ชื่อว่า Moving into the Future: National Standards for Physical Education และ 10 ปีต่อมาภายหลังมาตรฐานสาระความรู้ทั้ง 7 ข้อ ก็ได้รับการปรับให้กระชับเหลือเพียง 6 ข้อ และดีพิมพ์อีกครั้งเป็นครั้งที่ 2 ในชื่อเดียวกัน การพัฒนาซึ่งใช้กระบวนการอันยาวนานในการ พิจารณาและการได้รับข้อมูลจากผู้สอน มาตรฐานนี้ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายจากผู้เชี่ยวชาญ

ในสาขาวิชานี้ ในหลายๆ รัฐ ใช้มาตรฐานความรู้ของ National Association for Sport and Physical Education (NASPE) เป็นพื้นฐานในการสร้างมาตรฐานในรัฐของตนเอง (Hopple, 2005: 57)

จากความหมายที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานสาระความรู้ จึงสรุปได้ว่า มาตรฐานสาระความรู้ คือการระบุทักษะที่สำคัญ ในการนำไปปฏิบัติหรือการประยุกต์ใช้ ในสาขาวิชาเฉพาะหรือสาระหลัก เป็นการสร้างสาระความรู้แยกออกมาและแสดงให้เห็นถึงอะไรที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ในสาขาวิชานั้น

มาตรฐานความสามารถ

นาคยา ปิณฑนานนท์ (2545: 2) ให้ความหมายว่า “มาตรฐานความสามารถ เป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสาระความรู้ที่ได้ดีเพียงไร มาตรฐานความสามารถจึงขึ้นอยู่กับมาตรฐานสาระความรู้ด้วย เราไม่อาจกำหนดมาตรฐานความสามารถโดยไม่มีมาตรฐานสาระความรู้ มาตรฐานความสามารถเป็นการอธิบายระดับของความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนจำเป็นต้องผ่าน ต้องบรรลุ ในการประเมินว่าผู้เรียนรอบรู้ในมาตรฐานสาระความรู้ที่ได้ดีเพียงไร”

Hopple (2005:57) กล่าวถึง มาตรฐานความสามารถว่า ถ้ามาตรฐานสาระความรู้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึง อะไรที่ผู้เรียนควรรู้และควรทำได้ มาตรฐานความสามารถจะเป็นการวัดว่าผู้เรียนมีความรู้และทำได้ดีเพียงใด เป็นการถ่ายทอดมาตรฐานสาระความรู้และให้ระดับของความคาดหวัง และตอบคำถาม มาตรฐานความสามารถจะเกี่ยวข้องกับความรู้ หรือความสามารถทางกาย แต่ควรควบคู่กันไป มาตรฐานความสามารถที่ดี ควรจะตอบคำถามสองข้อต่อไปนี้ 1) ความลึกซึ้งของมาตรฐานสาระความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียน 2) ระดับของคุณภาพที่สามารถยอมรับได้

National Association for Sport and Physical Education (1995: vi) ให้ความหมายว่า “มาตรฐานความสามารถ เป็นการระบุถึง การปฏิบัติได้ดีเพียงใด เป็นการแสดงถึงระดับของผลสัมฤทธิ์ ที่ผู้เรียนถูกคาดหวังให้บรรลุในมาตรฐานสาระความรู้”

สรุปได้ว่า มาตรฐานความสามารถ เป็นการระบุถึงความสามารถในการปฏิบัติของผู้เรียน ซึ่งแสดงถึงระดับคุณภาพ ว่าผู้เรียนสามารถทำได้ดีเพียงไร ซึ่งจะต้องกำหนดควบคู่กันไป

ตัวบ่งชี้ความสามารถ

ตัวบ่งชี้ความสามารถ เป็นตัวอธิบายมาตรฐานสาระความรู้ โดยการกำหนดว่าผู้เรียนควรจะต้องสามารถทำอะไรได้ในสาระความรู้นั้น ไม่ใช่แค่การมีความรู้ ตัวบ่งชี้ความสามารถเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ในทางพลศึกษานั้น เรามักจะคาดหวังให้ผู้เรียนประยุกต์แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกาย เช่น การสร้างแผนพัฒนาสมรรถภาพ ซึ่งไม่ใช่ให้ผู้เรียนบรรยายหรือให้คำจำกัดความ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกาย

ลักษณะของมาตรฐานที่ดี

Gandal (1995 อ้างใน นาคยา ปิณฑานนท์, 2545: 8) กล่าวว่าลักษณะมาตรฐานที่ดีคือ ต้องเน้นที่ความเป็นวิชาการ ต้องมาจากสาระความรู้ในศาสตร์ที่เป็นแกนหลักและสหวิทยาการ ต้องเฉพาะเจาะจงพอสมควรที่จะใช้พัฒนาหลักสูตร ต้องสามารถนำไปใช้ได้โดยไม่มีเงื่อนไขของเวลาที่มือผู้จำกัด มาตรฐานจะต้องมีความเข้มข้น เป็นมาตรฐานขั้นสูงและเป็นสากล ต้องสามารถประเมินความสามารถได้ ต้องรวมถึงระดับความสามารถที่หลากหลาย ต้องรวมเอาความรู้และทักษะเข้าด้วยกัน มาตรฐานจะต้องไม่ผูกขาดว่าจะต้องนำสื่อวัสดุใดมาสอน มาตรฐานจะต้องเขียนชัดเจน

การเรียนการสอนตามมาตรฐาน (standards-based instruction) ครูผู้สอนจะจำแนกเป้าหมายของหน่วยการเรียนรู้ซึ่งมักจะอิงจากมาตรฐานของรัฐหรือของชาติ จากนั้นก็ใช้เป้าหมายนี้กำหนดความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน เมื่อครูใช้การประเมินความสามารถในการเรียนการสอนตามมาตรฐาน การประเมินจะเกิดขึ้นก่อนมีการเรียนการสอน ความสามารถของนักเรียนจะถึงเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ เมื่อไม่มีการวางแผนการประเมินก่อนที่จะมีการเรียนการสอน ก็จะไม่ประสบความสำเร็จและความพยายามในการประเมินก็จะไม่มีความต่อเนื่อง (Lund and Kirk, 2002: 6)

ผลของการสอนเมื่อใช้มาตรฐาน ก่อนที่จะใช้มาตรฐานเป็นฐานในการเรียนการสอน ครูผู้สอนบางคนจะสนใจเพียงแต่การเรียนในระดับที่สูงขึ้นหรือนักเรียนที่มีความสามารถมากหรือนักกีฬา นักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าก็จะถูกกระตุ้นให้เรียนอะไรก็ได้ที่เขาสามารถเรียนได้ ถ้านักเรียนไปไม่ถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหรือความสามารถ ครูก็ยอมรับและทำการสอนในบทเรียนต่อไป การนำการเรียนรู้ตามมาตรฐานมาใช้จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนและการฝึกหัด

ประกอบไปด้วย เริ่มต้นด้วยกระบวนการวางแผนโดยบ่งชี้ว่าอะไรที่นักเรียนควรรู้และสามารถทำได้ ให้งานผู้เรียนอย่างชัดเจนและให้เห็นว่าถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ให้อข้อมูลผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน ให้การประเมินและการสอนควบคู่กันไป เชื่อมโยงการประเมินที่เป็นงานในโลกแห่งความจริง เป็นการประเมินที่ใช้ข้อมูลจากภายนอกมาสนับสนุนการประเมิน ใช้การประเมินผล (evaluation) เพื่อประเมิน (assess) ความสามารถของผู้เรียนในสิ่งที่เป็นการประยุกต์ใช้ และทักษะการคิดในระดับที่สูงกว่า

สังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์มีการแข่งขันกันสูงและเกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นอย่างยิ่งที่สมาชิกในสังคมจะต้องมีความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การศึกษาในฐานะเป็นเครื่องมือพัฒนาคนในชาติ จึงควรปรับเปลี่ยนวิธีการและกระบวนการเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้มแข็งในสังคม สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข รัฐจึงกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 มาตรา 22 ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” จากสภาพการจัดการศึกษาที่ต้องเปลี่ยนไปตามพระราชบัญญัติการศึกษานับดังกล่าว และตามสภาพการเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วของสังคม การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ก็ต้องเปลี่ยนแปลงไป การสอบผู้เรียนด้วยแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบที่นิยมใช้กันมากไม่สามารถที่จะวัดผลการเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ แนวคิดในการวัดผล จึงเปลี่ยนแปลงจากการทดสอบไปสู่การตีค่าหรือการวัดค่า (assessment) และการวัดจึงเปลี่ยนจากการทำข้อสอบมาสู่การจัดทำผลงานที่สะท้อนการประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้มาสู่ภาคปฏิบัติในชีวิตจริงมากขึ้น

นอกจากนี้ยังได้กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลเพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวดำเนินการดังในมาตรา 26 ที่ว่า “ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสม” โดยคำนึงถึงหลักการข้อหนึ่งคือ เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายตามสภาพจริง (authentic learning and assessment) สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 5)

การประเมินผลการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กันไป การบูรณาการการวัดและประเมินผลกับการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนหลายประการ อาทิ ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน นำผลมาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักใน ความสามารถและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและมีคุณธรรม สามารถค้นพบความรู้ ใหม่และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองได้

โดยทั่วไป วัตถุประสงค์ของการประเมินผลทั้งหมดเพื่อให้ข้อมูลที่ตรงที่สุดสำหรับการ ตัดสินใจ ข้อมูลการประเมินผลที่ดีให้ความแม่นยำในการชี้ถึงความสามารถของแต่ละคนและ ช่วยให้ผู้รู้ ผู้ฝึกสอน หรือคนอื่นตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม แต่อะไรคือข้อมูลในการประเมินผลที่ดี อะไรที่จะทดสอบว่าการประเมินผลมีคุณภาพ

Herman, *et al.* (1992 cited in Morrow, *et al.*, 2000: 157) กล่าวว่า เมื่อเราพูดถึงคุณภาพ ของการประเมิน เรากำลังพูดถึง การประเมินให้ข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำสำหรับการตัดสินใจหรือไม่ ผลการประเมินมีความถูกต้องและยุติธรรมกับความสามารถของผู้เรียนหรือนักกีฬา และสุดท้ายคือ การนำผลการประเมินมาเป็นส่วนในการตัดสินใจ ถ้าตอบคำถามว่า ใช่ ในคำถามที่ถามนี้ ก็จะ สามารถเข้าถึงเกณฑ์สามอย่าง คือ ความเชื่อถือได้ ความตรง ความยุติธรรม

นอกจากนี้ Johnson (2005: 46) ได้เสนอแนะว่ามีเกณฑ์ที่แนะนำครูพลศึกษาในการเลือก การประเมินผล 5 ข้อ คือ 1) การประเมินนั้น ประเมินความสามารถที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ 2) มีการพัฒนาการประเมินอย่างเหมาะสม 3) มีการจำแนกเกณฑ์เพื่อความสำเร็จ 4) การประเมิน เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน 5) การประเมินนำไปใช้ได้จริง

จะเห็นได้ว่า การประเมินผลนั้นจำเป็นต้องมีความชัดเจน โปร่งใส มีความถูกต้องแม่นยำ มีความยุติธรรม และสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งการประเมินผลนั้นจะช่วยให้ผู้สอนสามารถให้ข้อมูล ย้อนกลับแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการประเมินผล ควรเป็น ลักษณะของการบูรณาการควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ไม่ควรแยกออกจากกัน และที่ สำคัญก็คือ ควรมีการกำหนดเกณฑ์ที่ผู้เรียนสามารถรู้ล่วงหน้าได้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553: 2-7) ได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ การศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ในส่วนของมาตรฐานการ อุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ความหมายของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thailand Qualifications Framework for Higher Education: TQF : HEd) หมายถึงกรอบที่แสดงคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของ ประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ การแบ่งสายสาขา ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับ หนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของ คุณวุฒิลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ การเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่า สามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตาม มาตรฐานการเรียนรู้

หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1. ยึดหลักความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตลอดจนมาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการอุดมศึกษา โดยมุ่งให้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เป็นเครื่องมือในการนำแนวนโยบายในการพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐาน การศึกษาของชาติและมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็น รูปธรรม เพราะกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนของอาจารย์ การเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการวัดและประเมินผล การเรียนรู้เพื่อให้มั่นใจว่า บัณฑิตจะบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวังได้จริง

2. มุ่งเน้นที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (learning outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพ เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตและสื่อสารให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจและมั่นใจถึงกระบวนการผลิตบัณฑิต โดยเริ่มที่ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา คือ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังไว้ก่อน หลังจากนั้นจึงพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้บัณฑิตบรรลุถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้นั้นอย่างสอดคล้องและส่งเสริมกันอย่างเป็นระบบ

3. มุ่งที่จะประมวลเกณฑ์และประกาศต่างๆ ที่ได้ดำเนินการไว้แล้วเข้าด้วยกันและเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งจะสามารถอธิบายให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความหมายและความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาของคุณวุฒิหรือปริญญาในระดับต่างๆ

4. มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาใดๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาจะช่วยกำหนดความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาทุกชั้นตอนอย่างเป็นระบบ

โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย โดยมั่นใจถึงผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถใน การพัฒนาประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1. เพื่อเป็นกลไกเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

2. เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจน โดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ/ปริญญาของสาขา/สาขาวิชาต่างๆ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา/สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลัก และเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษา เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอน วิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและประเมินผลนักศึกษา
3. เพื่อเชื่อมโยงระดับต่างๆ ของคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบเพื่อบุคคลจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลายตามหลักการศึกษาตลอดชีวิต มีความชัดเจนและโปร่งใส สามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานคุณวุฒิในระดับต่างๆ กับนานาชาติได้
4. เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาและเป็นกลไกในการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ประเมินของการประกันคุณภาพภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต และการจัดการเรียนการสอน
5. เพื่อเป็นกรอบของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะในการทำงาน รวมทั้งคุณลักษณะอื่นๆ ที่คาดว่าจะบัณฑิตจะมี
6. เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ในการย้ายโอนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบัน และการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ
7. เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของแต่ละสาขา/สาขาวิชา
8. เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (deregulation) การดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็ง

การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

การเรียนรู้ หมายถึง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเอง จากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้บัณฑิตมี อย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม (ethics and moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม
2. ด้านความรู้ (knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้
3. ด้านทักษะทางปัญญา (cognitive skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (interpersonal skills and responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึง ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบ ในการเรียนรู้ของตนเอง
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (numerical analysis, communication and information technology skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านนี้ บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเดินร่ำ คนตรี การวาดภาพ

การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (domain of psychomotor skill)

มาตรฐานผลการเรียนรู้ คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านที่ได้รับการพัฒนาระหว่างการศึกษา จากการเรียนและการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ทั้งในและนอกหลักสูตรและแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่เชื่อถือเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว

มาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น เป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตทุกคนในทุกระดับคุณวุฒิ โดยแต่ละด้านจะมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เมื่อระดับคุณวุฒิสูงขึ้น ทักษะและความรู้จะเป็นการสะสมจากระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของระดับคุณวุฒิใดคุณวุฒิหนึ่งจะรวมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขา/สาขาวิชาเดียวกันของระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าด้วย

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ใช้กับนักศึกษาทุกคน แม้ว่าบางสาขา/สาขาวิชานักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ นักบัญชี และนักกฎหมาย เป็นต้น

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับสาขา/สาขาวิชาที่เรียน ซึ่งต้องระบุรายละเอียดของความรู้และทักษะของสาขา/สาขาวิชาที่เหมาะสมกับระดับคุณวุฒิไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุ มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านเหล่านี้

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นระดับคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุ มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านนี้ แต่สำหรับนักศึกษาที่เรียนในสาขา/สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ

มาตรฐานผลการเรียนรู้จะต้องเน้นให้มีความชำนาญมากกว่านักศึกษาสาขา/สาขาวิชาอื่นๆ เช่น นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะต้องมีความชำนาญและทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน (ราชกิจจานุเบกษา , 2554) โดยในเอกสารแนบท้ายของ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) มีสาระสำคัญดังนี้

สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เป็นศาสตร์เกี่ยวกับศิลปะและจิตวิทยา การสอนหรือการจัดการเรียนรู้ การผลิตครูใหม่หรือการเตรียมครู และบุคลากรทางการศึกษาก่อนประจำการ รวมทั้งการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยหรือการเรียนรู้ที่ไม่เป็นทางการ การจัดการศึกษา ในสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ประกอบด้วยวิชาครูและวิชาเอกที่จะสอน ทั้งในด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์จึงมีลักษณะเป็นสหวิทยาการซึ่งเชื่อมโยงและบูรณาการกับสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาคนทั้งในวัยเรียนและนอวัยเรียนให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืน

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) ได้กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ไว้ดังนี้

1. มีคุณธรรม มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู และมีความรับผิดชอบสูงต่อวิชาการ วิชาชีพ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
2. มีความอดทน ใจกว้างและมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการทำงานร่วมกันกับผู้เรียนและผู้ร่วมงานทุกกลุ่ม

3. มีความรอบรู้และมีความสามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎี และระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างความรู้ใหม่

4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหา และข้อโต้แย้งโดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมและปฏิบัติได้

5. มีความสามารถในการพิจารณาแสวงหา และเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการ วิชาชีพและสังคมอย่างมีเหตุผลที่สมเหตุสมผล โดยการบูรณาการศาสตร์แบบสหวิทยาการ และพหุวิทยาการเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

6. มีความสามารถในการติดตามพัฒนาการของศาสตร์ทั้งหลาย และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาสมรรถนะของตนอยู่เสมอ

มาตรฐานผลการเรียนรู้ มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ดังนี้ คือ

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1.1 แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีคุณธรรมที่เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความเข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลก มีจิตสาธารณะ เสียสละ และเป็นแบบอย่างที่ดี

1.2 สามารถจัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เชิงสัมพันธ์โดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น และประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

2. ด้านความรู้

2.1 มีความรอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาที่จะสอน อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และเป็นระบบ

2.2 มีความตระหนักรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ ทั้งการบูรณาการข้ามศาสตร์ และการบูรณาการกับโลกแห่งความเป็นจริง

2.3 มีความเข้าใจความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชาที่จะสอนอย่างลึกซึ้ง ตระหนักถึงความสำคัญของงานวิจัยและการวิจัยในการต่อยอดความรู้

2.4 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าองค์ความรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านทักษะทางปัญญา

3.1 สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลสารสนเทศและ แนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การวินิจฉัย แก้ปัญหา และทำการ วิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

3.2 สามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออก และนำไปสู่การแก้ไขได้ อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และผลกระทบจาก การตัดสินใจ

3.3 ความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และ การพัฒนาศาสตร์ทางครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างมีนวัตกรรม

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น มีมุมมองเชิงบวก มีวุฒิภาวะ ทางอารมณ์ และทางสังคม

4.2 มีความเอาใจใส่ช่วยเหลือและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่าง สร้างสรรค์

4.3 มีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 มีความไวในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติ หรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดและภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

5.2 มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย และเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

5.3 มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน และนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน

6. ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

6.1 มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (formal) รูปแบบกึ่งทางการ (non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (informal) อย่างสร้างสรรค์

6.2 มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

6.3 มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกที่จะสอนอย่างบูรณาการ

นอกจากนี้แล้วมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) ยังได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ของแต่ละสาขาวิชา โดยวิชาเอกพลศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนพลศึกษา

2. ด้านความรู้ บูรณาการของความรู้พลศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

2.1 ปรัชญา แนวคิดและหลักการทางพลศึกษา

2.2 การบริหารพลศึกษาและการบริหาร โปรแกรมพลศึกษา

2.3 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์

2.4 ลักษณะและการทำหน้าที่ของอวัยวะระบบต่าง ๆ

2.5 สรีรวิทยา

2.6 การออกกำลังกายที่มีผลต่อระบบของร่างกาย

2.7 หลักการฝึกและการออกแบบ โปรแกรมการฝึกกีฬา

2.8 การประยุกต์กายวิภาค สรีรวิทยา และหลักกลศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหวของร่างกาย

2.9 เทคนิคและทักษะกีฬา

2.10 กิจกรรมพลศึกษา

3. ด้านทักษะทางปัญญา การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาพลศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหา การพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้ มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ ในการพัฒนาการสอนพลศึกษา

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีความไวในการรับรู้ ความรู้ลึกของผู้เรียนพลศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านพลศึกษาจากผู้เรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้ และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

6. ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

6.1 มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลายทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (formal) รูปแบบกึ่งทางการ (non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (informal) อย่างสร้างสรรค์

6.2 มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

6.3 มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกพลศึกษาอย่างบูรณาการ

จึงสรุปได้ว่า ในการพัฒนาหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ในแต่ละสาขาวิชานั้น จะต้องคำนึงถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ และจะต้องพิจารณาถึงมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา/สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลัก และเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษา เช่น การพัฒนาหลักสูตรการปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอน วิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและประเมินผลนักศึกษาและเพื่อให้ทุกหลักสูตรนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 มีปรัชญาในการจัดทำหลักสูตร คือ มุ่งผลิตบัณฑิตที่สมบูรณ์ด้วยปัญญา คุณธรรมและมีสัจจะแห่งตน กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในสาขาวิชาพลศึกษาที่จะนำไปถ่ายทอดได้ รู้จักค้นคว้าหาความรู้ อยู่เสมอ มีความศรัทธาต่อวิชาชีพและยึดมั่นในจรรยาบรรณครู รู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินคุณภาพของข้อมูลได้ ตลอดจนพัฒนาให้มีความเฉลียวฉลาดในการเรียนรู้เทคโนโลยี สังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ภายใต้สิ่งแวดล้อมของพหุปัญญา

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 เป็นหลักสูตรที่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 ที่มีมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่เป็นข้อกำหนดเฉพาะ ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ 6 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี และด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ โดยมีการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านดังนี้

การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554

1. ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

- 1.1 มีความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และมีน้ำใจ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น
- 1.2 ตระหนักในบทบาท หน้าที่ของตนเองและส่วนรวม
- 1.3 มีวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบสูงทั้งต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม
- 1.4 เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ขององค์กรและสังคม

1.5 มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และแสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ

1.6 มีจรรยาบรรณวิชาชีพ

1.7 รู้จักยอมรับตนเอง และให้เกียรติยกย่องผู้อื่น

2. ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

2.1 มีความรู้และความเข้าใจในศาสตร์สาขาวิชาพลศึกษา

2.2 มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและพัฒนการเจริญเติบโต

2.3 สามารถนำหลักการและองค์ความรู้ทางพลศึกษาไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์

2.4 มีความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.5 สามารถออกแบบแผนการเรียนการสอน และใช้เทคนิคการประเมินผลได้อย่างเหมาะสม

2.6 มีความรู้ในกระบวนการ และเทคนิคการวิจัย

3. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

3.1 สามารถวิเคราะห์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ โดยใช้องค์ความรู้ทางวิชาชีพพลศึกษา รวมทั้งนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

3.2 สามารถประยุกต์ใช้หลักการและความรู้ทางพลศึกษาในแต่ละสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

3.3 มีความใฝ่รู้อย่างสม่ำเสมอ

4. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 มีความรับผิดชอบต่องาน บทบาทในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รับผิดชอบในการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และสังคมอย่างต่อเนื่อง

4.2 มีความเคารพและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรม

4.3 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลทั่วไป

4.4 มีภาวะผู้นำและผู้ตาม รวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 มีทักษะการใช้ภาษาไทยในการอธิบาย หลักการ สถานการณ์ ตลอดจนการสื่อสารความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร และการนำเสนอข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 สามารถใช้เทคนิคพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และสถิติในการประมวล การแปลความหมาย และการวิเคราะห์ข้อมูล

6. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพพลศึกษา

6.1 สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางพลศึกษาและวิธีการสอนในการพัฒนา
ประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ

6.3 สามารถนำเอาข้อมูลความรู้ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้จริง

จากมาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ในการจัดทำรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร จะมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (course specification) หรือ มคอ. 3 หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการของแต่ละรายวิชาเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องและเป็นไปตามที่วางแผนไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งแต่ละรายวิชาจะกำหนดไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และรายละเอียดของเนื้อหาความรู้ในรายวิชา แนวทางการปลูกฝังทักษะต่างๆ ตลอดจนคุณลักษณะอื่นๆ ที่นักศึกษาจะได้รับการพัฒนาให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของรายวิชา มีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการเรียน วิธีการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในรายวิชา ตลอดจนหนังสือหรือสื่อทางวิชาการอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังกำหนดยุทธศาสตร์ในการประเมินรายวิชาและกระบวนการปรับปรุง

วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย: ทักษะพื้นฐานของฟุตบอล กลยุทธ์การเล่นเป็นทีม กติกาการแข่งขัน ความรู้พื้นฐานในการเป็นเจ้าหน้าที่ การวางแผนการสอน แบบและกลยุทธ์การสอน การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ: Basic skills of soccer. Strategies of team play. Rules of competition. Basic knowledge in officiating. Instructional planning, teaching styles and strategies. Assessment of student learning.

เค้าโครงรายวิชา (Course Outline)

หัวข้อ	ชั่วโมงบรรยาย	ชั่วโมงปฏิบัติการ
1. ประวัติของกีฬาฟุตบอล	1	
2. หลักและวิธีการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล	1	2
3. ทักษะพื้นฐานของฟุตบอล		
- ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน	1	3
- ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก	1	3
- ทักษะการส่งลูกด้วยหลังเท้า	1	2
- ทักษะการโหม่งลูก	1	2
- ทักษะการหยุดลูกบอลด้วยวิธีต่าง ๆ	1	4
- การยิงประตู	1	2
4. กลยุทธ์การเล่นเป็นทีม	1	4
5. กติกาการแข่งขันและความรู้พื้นฐานในการเป็นเจ้าหน้าที่	2	4
6. การวางแผนการสอน แบบและกลยุทธ์การสอน	2	2
7. การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน	2	2

ตารางที่ 1 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่รายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

รายวิชา	คุณธรรม							ความรู้						ทักษะทางปัญญา				ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ		
	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3
วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	●		●	●	●	●			●		●	●	●	●	●	●	●

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า

ในการจัดทำรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน เพื่อการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา หรือ มคอ. 3 ซึ่งรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มีมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้าน 6 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี และด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพพลศึกษา

ความหมายของการทดสอบ การวัดผล การประเมินผลและการประเมิน

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญของการจัดการศึกษาโดยเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าการจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด และวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ทราบว่าผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่นั้น ต้องอาศัยแบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการทดสอบ

การทดสอบ (test) หมายถึง เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการวัด เครื่องมืออาจจะหมายถึง ข้อสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า เครื่องกลหรือสิ่งอื่นๆ ตัวอย่างเช่น แบบทดสอบสมรรถภาพของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ แบบทดสอบวัดความอ่อนตัว และแบบทดสอบวัดความแข็งแรง และในบางครั้งการวัดอาจจะไม่ได้วัดแค่ความสามารถเท่านั้นแต่จะเป็นการวัดคุณลักษณะเช่น จีพจร ความดันเลือดและเปอร์เซ็นต์ไขมัน จากตัวอย่างดังกล่าวนี้สิ่งที่ได้มาจากการวัดก็คือ ตัวเลข ดังนั้นเราจึงสามารถพูดได้ว่า การวัดเป็นเชิงปริมาณ เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขให้กับความสามารถหรือคุณลักษณะของบุคคล สามคำที่มักจะใช้แทนกันคือ การทดสอบ (test) การสอบ(examination) สอบย่อย (quiz) แต่ละคำเหล่านี้หมายถึงรูปแบบของเครื่องมือหรือวิธีการที่ใช้วัดคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของบุคคล

ในสาขาวิชาพลศึกษา มีความจำเป็นต้องทดสอบหรือสอบความรู้ สมรรถภาพ ทักษะกลไก เจตคติหรือความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมทางกาย การสอบข้อเขียน ยังนำมาใช้ในการวัดบางอย่างประกอบ แต่การวัดนั้นมีความหลากหลาย การใช้คำว่า “test” จะเหมาะสมกว่า ดังนั้นคำว่า “test” จึงหมายถึงเครื่องมือ (instruments) วิธีการ/กำหนดการ (protocols) หรือเทคนิคที่ใช้วัดปริมาณหรือคุณภาพในด้านต่างๆ เช่นความรู้ องค์ประกอบของสมรรถภาพ ค่านิยม ความสามารถทางกลไกทั่วไป และทักษะเฉพาะของกีฬาแต่ละชนิดหรือแต่ละประเภท

พรทิพย์ ไชยโส (2549: 21) ให้ความหมายว่า

...การวัด (measurement) เป็นกระบวนการกำหนดปริมาณขอบเขตหรือประเภทให้กับตัวแปรหรือคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัด การวัดเกี่ยวข้องกับการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับสิ่งต่างๆ ในลักษณะที่มีความหมายและเป็นไปตามกฎเกณฑ์ การวัดอาจเกี่ยวข้องกับการจัดประเภทบุคคลหรือสิ่งของตามเกณฑ์บางอย่างหรืออาจเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบและการจัดอันดับสิ่งเหล่านั้น...

การประเมินผลเป็นกระบวนการที่อาจจะใช้ทั้งการวัดและการสอบร่วมกันและยังเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินคุณค่า (value judgment) ของการวัดผลและการสอบ โดยต้องมีเกณฑ์ (criteria) ในการตัดสินใจ (พรทิพย์ ไชยโส, 2549 :21) และสอดคล้องกับ สมนึก ภัททิยธนี (2549:4) ที่กล่าวว่า “การประเมิน (assessment) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายประเด็นและแนวคิดในปัจจุบันเป็นการผสมผสานระหว่าง การวัดผล การประเมินผลและการจัดการเรียนการสอน พยายามลดบทบาทของการสอบและเปลี่ยนหลักการประเมินเพื่อการตัดสินได้-ตกหรือผ่าน-ไม่ผ่านเป็นการประเมินผลเพื่อพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข จึงสรุปได้ว่ากระบวนการเรียนการสอน การประเมินหมายถึง การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน เน้นการเรียนรู้จากสภาพจริง ไม่ได้มุ่งเปรียบเทียบกับพัฒนาการนักเรียนคนอื่นๆ หรือการตัดสินได้-ตก”

พรทิพย์ ไชยโส (2549: 24) กล่าวว่า

...การประเมินเป็นการรวบรวมข้อมูลอย่างมีระบบเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนว่าผู้เรียนเรียนรู้อะไร สามารถทำอะไรได้และจะทำต่อไปได้อย่างไร วิธีและเครื่องมือในการประเมินใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การประเมินตนเองของผู้เรียน การให้งานทำแบบฝึกหัดประจำวัน การสอบย่อย ตัวอย่างงานของผู้เรียน การสอบด้วยกระดาษดินสอ การใช้มาตรฐานค่าแบบรวม การทำโครงการ การทำรายงานทั้งข้อเขียนและรายงานปากเปล่า การตรวจสอบการปฏิบัติ และการประเมินด้วยพอร์ตโฟลิโอ...

Schiemer (2000: 3) ให้ความหมายว่า

...เป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อวัดการเรียนรู้ของ ผู้เรียน การประเมินความสามารถของผู้เรียนเป็นส่วนประกอบที่มีความหมาย ในกระบวนการสอนและการเรียนรู้ แต่อย่างไรก็ตามการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ทำท้ายและต้องการการวางแผนก่อน ในจัดการ การให้คะแนน การเก็บใบบันทึกและการประเมินผล (ให้เกรด)...

Wuest and Bucher (2003: 67) ให้ความหมายว่า “การประเมิน เป็นกระบวนการที่ใช้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าร่วม และทำการตัดสินใจและตัดสินโดยใช้หลักฐานที่มีอยู่ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ”

Linn and Miller (2005: 26) ให้ความหมายว่า “การประเมินเป็นคำทั่วไป ที่ประกอบด้วย วิธีดำเนินการที่ใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล เกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน (การสังเกต การประมาณค่า การปฏิบัติหรือโครงการ การทดสอบข้อเขียน) และการสร้างการตัดสินคุณค่าเกี่ยวกับ ความก้าวหน้าในการเรียน”

สำหรับในทางพลศึกษานั้น Miller (2006: 2) ได้พูดถึง การประเมินไว้ว่า

...ครูพลศึกษาบางคนหยุดอยู่แค่การประเมินผล (evaluation) เท่านั้น คือวัดคุณลักษณะ และ แปลความหมายไปให้นักเรียนและไม่ได้ทำอะไรต่อ ไม่ได้นำผลจากการวัดและการ ประเมินผลไปจำแนกความสามารถและปัญหาของพฤติกรรมและเพื่อให้คำแนะนำว่า ปัญหานั้นจะแก้ไขได้อย่างไร ในกระบวนการนี้ (การวัด การประเมินผล การจำแนกและ การให้คำแนะนำ) หมายถึงการประเมิน (assessment)...

การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนได้รับความสนใจอย่างมากในโรงเรียน บทความ วารสาร ต่างๆ หนังสือ การประชุมสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการ ในหลากหลายสาขาวิชาให้ข้อมูล เกี่ยวกับการประเมินแก่ผู้สอน ในหลายๆ สาขาวิชา หัวข้อในการประเมินแบบทั่วไปถูกนำเสนอ ผู้สอนต่างก็ใช้หัวข้อที่ได้รับเป็นทฤษฎีพื้นฐานสำหรับการประเมินผู้เรียน หัวข้อต่อไปนี้มีอิทธิพล ต่อการนำการประเมินไปใช้ในวงการศึกษา

1. การประเมินเป็นการผลักดันการเรียนการสอน ไม่มีอีกต่อไปแล้วที่การประเมินผู้เรียน จะมองที่ผลสุดท้ายหรือผลงานของผู้เรียน การประเมินบ่อยๆ (การประเมินเป็นระยะ) ทักษะของ ผู้เรียน ความรู้ และพฤติกรรมที่คาดหวัง ผู้สอนใช้ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการประเมินเป็นระยะมา ออกแบบบทเรียนและหน่วยการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2. ครูควรประเมินเนื้อหาที่สำคัญ ทั้งทักษะกลไก ความรู้และเจตคติ ปัจจุบันเราอยู่ในยุค ที่มีข้อมูลเป็นจำนวนมาก ในการแบ่งเวลาให้กับโรงเรียนในปัจจุบันนี้เป็นไปไม่ได้ที่จะสอนและ ประเมินทุกอย่างที่สอน การเลือกเนื้อหาที่สำคัญจึงจะทำให้ผู้สอนมีทางเลือก แม้สิ่งที่ลำบากมากก็คือ การออกแบบกลยุทธ์การประเมิน

3. ครูควรประเมินระดับความรู้ที่สูงขึ้นอีก โลกแห่งความเป็นจริงต้องการให้ผู้เรียน ประยุกต์ข้อมูลและปฏิบัติด้วยความสามารถ ผู้เรียนต้องการเข้าร่วมในกลยุทธ์การประเมิน ที่ถูกออกแบบมาเพื่อแสดงความสามารถในสิ่งที่เขาเข้าใจ การแปลความหมาย การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมิน

4. ครูต้องเลือกวิธีการที่สมดุลในการเลือกกลยุทธ์การประเมิน ครูต้องการที่จะมองไปถึง แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานเพื่อการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

Schiemer (2000: vii) ได้เน้นถึงขอบข่ายของการประเมินที่สำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการประเมินการเรียนรู้ไว้ 3 ขอบข่าย คือ 1) เชื่อมโยงช่องว่างระหว่างทฤษฎีและการฝึกหัดในการประเมิน 2) ตอบคำถามหรือให้ความสนใจในการฝึกหัดเกี่ยวกับการประเมิน การเรียนรู้ของผู้เรียน 3) พัฒนาเครื่องมือในการประเมินที่สะท้อน 4 E's คือ

การศึกษา (educational) การประเมินที่มีคุณภาพถูกออกแบบเพื่อสะท้อนเนื้อหาและ แนวคิดของข้อมูลที่ตั้งใจสอนและสนับสนุนบทเรียน

ประสิทธิผล (efficient) การประเมินที่มีคุณภาพถูกออกแบบให้เก็บข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ประสิทธิภาพ (effective) การประเมินที่มีคุณภาพถูกออกแบบให้วัดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ะไรที่ผู้เรียนได้เรียนในบทเรียน

มีความสุข (enjoyable) การประเมินที่มีคุณภาพให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการ เจริญเติบโตและพัฒนาในทางที่หลากหลาย นักเรียนจะถูกสนับสนุนให้แสดงความเข้าใจในทางที่มี คุณค่าในชีวิตของเขา เมื่อนักเรียนได้รับอนุญาตให้มีส่วนร่วมในประสบการณ์และการรับรู้

จึงสรุปได้ว่า การประเมินผล เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลอย่างมีระบบ โดยอาศัย เครื่องมือที่มีคุณภาพ ทั้งในด้านของความตรงและความเชื่อถือได้ และใช้เครื่องมือในการวัดและ ประเมินผลที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนความรู้และความสามารถ เช่น การ สังเกตโดยผู้สอน การประเมินตนเองของผู้เรียน การทำโครงการ ใช้การประเมินผลแบบเป็นระยะ

ประเมินเนื้อหาที่มีความสำคัญทั้งทักษะกลไก ความรู้และเจตคติ เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในสิ่งที่เขาเข้าใจ การแปลความหมาย การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมิน เป็นการประเมินในระดับที่สูงขึ้น และนอกจากการแปลความหมายของข้อมูลที่ได้จากการประเมินแล้ว ผู้สอนควรให้คำแนะนำหรือแนวทางในการพัฒนาแก่ผู้เรียน

ความหมายของการประเมินความสามารถ

การประเมินความสามารถ (performance - based assessment)

การปฏิบัติการประเมินควรจะอยู่บนรากฐานของการเปิดเผย ไม่เป็นที่สงสัยอีกต่อไป ภายใต้อาสาใจที่ว่า เมื่อเปรียบเทียบการประเมินแบบอิงมาตรฐานจะดีกว่าการประเมินแบบอิงเกณฑ์ การสอนและการประเมินการแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ และทักษะการเขียนซึ่งมีความสำคัญสำหรับผลสัมฤทธิ์และพัฒนาศักยภาพสำหรับนักเรียน การสอนและการประเมินกระบวนการปฏิบัติการเรียนรู้ เช่นวิธีการทางวิทยาศาสตร์และกระบวนการเขียนซึ่งมีความสำคัญในการสอนและการประเมินความรู้ที่เป็นจริง ดังนั้น ในทฤษฎีการปฏิบัติการประเมิน ทุกการประเมินความสามารถต้องการให้นักเรียนสร้างงานที่ต้องการประเมิน การประยุกต์ข้อมูลและสร้างคำตอบ และนักเรียนจะต้องสามารถอธิบายกระบวนการที่ได้มาซึ่งคำตอบ (Khatttri, *et al*, 1998: 2)

เดิมผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินสนับสนุนให้ใช้แบบทดสอบมาตรฐานในการประเมินสมรรถภาพทางกาย ทักษะกีฬา ความรู้ คุณลักษณะทางสังคม แบบทดสอบมีความตรงและความเชื่อถือได้สูงและพิจารณาตามตารางของเกณฑ์และมาตรฐานการประเมินแบบอิงเกณฑ์ อย่างไรก็ตามผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าแบบทดสอบไม่เหมาะสมและมักจะล้มเหลว จากการติดตามการปฏิบัติการศึกษาที่เน้นที่ผลการเรียน การบูรณาการการเรียนรู้ ทักษะการคิดวิเคราะห์ กลยุทธ์การประเมินทางเลือกใหม่เป็นที่สนใจของครู กระตุ้นให้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนในความเปลี่ยนแปลงของโลกและความต้องการของผู้ปกครอง (National Association for Sport and Physical Education, 1995: 106)

การประเมินความสามารถ สามารถนำมาใช้ประเมินมาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้นได้ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานที่เป็นความรู้หรือเป็นกระบวนการและมาตรฐานการเรียนรู้ตลอดชีวิต การประเมินจากการปฏิบัติงานหรือการประเมินตามสภาพจริง ปัจจุบันไม่ใช่สิ่งใหม่ใน

วงการศึกษาแล้ว ครูพยายามที่จะนำการประเมินประเภทนี้ มาใช้กันมากขึ้น การประเมินชนิดนี้ จะทำให้ครูได้เชื่อมโยงการเรียนการสอนกับการประเมินเข้าด้วยกัน โดยไม่แยกจากกัน สอนอะไร ก็ประเมินอย่างนั้น ผู้เรียนก็จะมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้นในสิ่งที่เขาเรียน ยิ่งครูใช้การประเมิน ความสามารถมากเท่าใดจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานมากขึ้น เมื่อเราคิดถึง ความสามารถ พวกเราก็จะนึกถึงความสามารถในการเล่นดนตรีเดี่ยว การแสดงคอนเสิร์ตหรือ การแสดงอื่นๆ อย่างไรก็ตามในภาพกว้างๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นและต้องการ ถ้าพวกเราประสงค์จะ เข้าใจการประเมินอิงความสามารถ ความสามารถของนักเรียนจะรวมทุกสิ่งทุกอย่างที่มาดังตัวอย่าง ข้างต้น แต่มันมิใช่จำกัดเพียงความสามารถทางด้านศิลปะเท่านั้น ครูผู้สอนให้นักเรียนแสดง ความสามารถในการกิจกรรมต่างๆ ที่สนุกสนานอย่างมาก ซึ่งการทำสิ่งเหล่านี้มีอยู่น้อยมากใน หลักสูตรในรายวิชา (ไม่ตรงกับหลักสูตร/รายวิชา) ความสามารถจริงต้องครอบคลุม แสดงให้เห็น ว่านักเรียนเกิดการรอบรู้จริงที่เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตร เพราะฉะนั้นในความสามารถจริง การจัดการเรียนการสอนจะต้องเชื่อมโยงไปยังหลักสูตร สิ่งที่เชื่อมโยงไปยังหลักสูตรจะถูกทำ การประเมินผล ในการประเมินผลความสามารถต่าง ๆ เราใช้เกณฑ์ที่จัดเตรียมไว้ก่อน เกณฑ์ที่ใช้ ประเมินผลโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมกำหนดก่อนแสดงความสามารถและได้มาจากผลการเรียนรู้ หรือมาตรฐานการเรียนรู้ที่พวกเราประสงค์จะจัดให้เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการเรียนการสอนหรือ มาตรฐานการเรียนรู้ที่พวกเราประสงค์จะจัดให้เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการประเมินความสามารถ

มีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินความสามารถไว้หลายท่านดังนี้

Wiggins (1989 cited in Lund and Tannehill, 2005: 52) พูดถึงการประเมินความสามารถว่า “จำเป็นที่จะต้องมียุทธวิธีใหม่ในการประเมิน เป็นการออกแบบเพื่อวัดการเรียนรู้ในการลงมือกระทำ อย่างแท้จริง การประเมินความสามารถถูกออกแบบเพื่อวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและความเข้าใจอย่าง ลึกมากกว่าข้อเท็จจริงหรือความรู้อย่างผิวเผิน”

Hopple (1995: 19) กล่าวว่า “การประเมินความสามารถ เป็นการประเมินตามสภาพจริง เป็นวิธีการที่ใช้ได้จริงในการวัดว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าต่อผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังไว้หรือไม่ ซึ่งจะ ให้ภาพที่ชัดเจนว่าผู้เรียนรู้อะไรและสามารถทำอะไรได้ มีความสัมพันธ์กับผลที่คาดหวังไว้ซึ่งมี ความสำคัญกับความสำเร็จในชีวิตภายหลัง”

Meyer (1992 อ้างใน นาคยา ปิณฑานนท์, 2545: 214) กล่าวว่า “การประเมินความสามารถ (performance assessment) เป็นการประเมินในสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนต้องสร้างและค้นหาคำตอบเอง ซึ่งเป็นคำตอบที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้”

Lund and Kirk (2002: 19) กล่าวว่า

...การประเมินความสามารถ โดยทั่วไปไม่มีที่สิ้นสุด มีความซับซ้อนและเป็นการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งใช้ในหน่วยการเรียนรู้ที่มีระยะเวลาเพียงพอ ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง ถึงแม้ว่าจะใช้เวลามากในการจัดการ แต่สามารถนำไปประกอบกับการสอนได้เพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียน การประเมินความสามารถเป็นการให้หนทางใหม่กับครูในการที่จะค้นหาความสำเร็จของนักเรียน...

Linn and Miller, (2005: 251) กล่าวว่า

...การประเมินความสามารถ บางครั้งหมายถึง การประเมินสภาพจริงหรือการประเมินทางเลือกใหม่ แต่ไม่ใช่แทนกัน คำว่าการประเมินทางเลือกใหม่ เน้นไปที่ความแตกต่างจากการทดสอบเดิม คือการใช้กระดาษหรือดินสอ ในขณะที่ การประเมินสภาพจริงเน้นไปที่งานหรือสถานการณ์จริง แต่เราใช้คำว่า การประเมินความสามารถเพราะมันมีคำอธิบายมากกว่าการประเมินทางเลือกใหม่และการประเมินสภาพจริง...

Kimball and Hopple (2008) กล่าวว่า

...การประเมินความสามารถ (performance assessment) เป็นการประเมินที่ผู้เรียนเป็นผู้ผลิต ผู้ทำ หรือการสร้างบางสิ่งบางอย่าง โดยพื้นฐานแล้ว “the 3 P's” คือ การปฏิบัติงาน “performance task” (ทำบางสิ่งบางอย่าง, เหมือนลำดับในการแสดงยิมนาสติก) ผลงาน “product task” (เหมือนโครงการทางศิลปะ) หรือ แฟ้มสะสมงาน “portfolio task” (การเขียนความเรียง การทำแผ่นพับ) นักเรียนสร้างงานตามความเป็นจริง ซึ่งตรงกันข้ามกับการตอบคำถามในแบบทดสอบ...

สรุปแล้ว การประเมินความสามารถหมายถึง การประเมินที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน เป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าผู้เรียนควรจะเรียนรู้อะไรและเมื่อเรียนรู้แล้วสามารถที่จะลงมือปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานที่มีความสำคัญและมีคุณค่าในการที่จะนำไปใช้ในอนาคต โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน การประเมินความสามารถถูกออกแบบเพื่อวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากกว่าข้อเท็จจริงหรือความรู้อย่างผิวเผิน เน้นไปที่ความแตกต่างจากการทดสอบเดิม โดยการประเมินความสามารถต้องใช้วิธีการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลาย

ลักษณะของการประเมินความสามารถ (characteristics of performance-based assessment)

Lund and Kirk (2002: 19) กล่าวว่า การประเมินความสามารถ โดยทั่วไปไม่มีที่สิ้นสุด มีความซับซ้อน และเป็นการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งใช้ในหน่วยการเรียนรู้ที่มีระยะเวลาเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง ถึงแม้ว่าจะใช้เวลามากในการจัดการ แต่สามารถนำไปประกอบกับการสอนได้เพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียน การประเมินความสามารถเป็นการให้แนวทางใหม่กับครูในการที่จะค้นหาความสำเร็จของนักเรียน ต่อไปนี้จะเสนอคุณลักษณะโดยทั่วไป ที่เกี่ยวข้องของการประเมินความสามารถในทางพลศึกษา

1. งานที่คุ้มค่ากับความพยายาม ต้องการการนำเสนอานที่มีความสำคัญและคุ้มค่าที่ถูกออกแบบมาเพื่อเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสามารถในสาขาวิชา ในทางพลศึกษานั้น การประเมินความสามารถ สามารถที่จะรวมถึง การเล่นเกมแข่งขัน การเดินรำหรือยิมนาสติก หรือการแข่งขัน เช่น กรีฑาหรือว่ายน้ำ และในหลายวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางกาย (ผู้ประกาศทางวิทยุ เจ้าหน้าที่ นักเขียนและนักวิจารณ์ นักข่าวหนังสือพิมพ์และผู้ฝึกสอน) ก็จะต้องแสดงความรู้และความเข้าใจในความสามารถด้านต่างๆ

ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา (ผู้ที่ใช้ข้อมูลทางพลศึกษาในอาชีพของเขา เช่น ผู้รายงานข่าว กีฬา ผู้ประกาศข่าว เจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอน) เป็นสิ่งที่เป็นไปได้อย่างยิ่งดีเยี่ยมในการประเมินความสามารถ ครูผู้สอนสามารถที่จะสร้างการประเมินการมีส่วนร่วมสำหรับนักเรียนในการประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบใหม่

2. การคิดในระดับที่สูงและเป็นการเรียนรู้ที่ซับซ้อน เน้นไปที่การคิดในระดับที่สูงและเป็นการเรียนรู้ที่ซับซ้อน ความคิดระดับสูง (high order thinking skill) หมายถึง คุณลักษณะทางความคิดของมนุษย์ที่ใช้กลยุทธ์ทางความคิดที่ซับซ้อน ลึกซึ้ง สร้างสรรค์มีหลักเกณฑ์ที่ต้องอาศัยคุณภาพความคิดขั้นสูง ในการประมวลองค์ความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ โดยอาจใช้วิธีคิดเชิงสร้างสรรค์ คิดแบบมีวิจารณญาณ คิดแก้ปัญหา คิดแบบอภิปัญญา ฯลฯ เพื่อนำ ไปสู่คำตอบเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยอาจใช้ทักษะความคิดหลาย ๆ ด้าน ประกอบกัน หรืออาจเน้นทักษะความคิดด้านใดด้านหนึ่งมากกว่าทักษะทางความคิดด้านอื่น ซึ่งแล้วแต่เงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่จะต้องใช้กลยุทธ์ทางความคิดด้านใดไปใช้ โดยมีใช้เป็นคุณภาพทางความคิดที่ได้มาจากการจำเท่านั้น (อุษณีย์ โพธิสุและคณะ, 2544: 15)

โดยทั่วไปการประเมินความสามารถ ต้องการให้ผู้เรียนได้รับความจริงและใช้ไปในทางที่มีความหมาย ทักษะการคิดระดับสูง ถูกใช้มากในทางพลศึกษา การประเมินความสามารถจะกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการคิดระดับสูง เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล พิจารณาได้จากการตัดสินใจที่ซับซ้อนเกี่ยวกับการเลือกใช้ทักษะในระหว่างการเล่นหรือสถานการณ์ที่คล้ายกับการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนและครูทำการวิเคราะห์ความสามารถจากทักษะที่ใช้ทำการแข่งขัน โดยทำการเปรียบเทียบกับมาตรฐานความสามารถขั้นยอด เมื่อผู้เรียนจะใช้ข้อมูล ครูสามารถที่จะทดสอบได้ว่าผู้เรียนเข้าใจหรือไม่ เป็นสิ่งที่จะต้องรู้เกี่ยวกับความจริงหรือข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อ อีกอย่างหนึ่งก็คือการสร้างผลงานหรือความสามารถโดยใช้ข้อมูลเหล่านี้ การกระตุ้นให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้ บางครั้งจะทำให้การเรียนรู้ไม่สมบูรณ์หรือการเข้าใจผิดเกี่ยวกับแนวคิดหรือหัวข้อ การระบุถึงสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพโดยใช้การสอบข้อเขียนเป็นการใช้ทักษะการคิดในระดับ ที่ต่ำกว่าการให้ผู้เรียนทำโครงการซึ่งต้องการให้ผู้เรียนได้ประเมินระดับสมรรถภาพและทำการพัฒนาโปรแกรมเพื่อไปถึงเป้าหมายของสมรรถภาพที่ต้องการพัฒนา การให้ผู้เรียนทำโครงการลักษณะนี้ ต้องการให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างแผนการ ซึ่งมีความท้าทายในขณะเดียวกันเป็นงานที่มีความสำคัญ

3. เกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนในระดับที่สูง มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนในระดับที่สูงเพื่อให้นักเรียนรู้ว่าเขาจะถูกประเมินอย่างไร บ่อยครั้งที่ผู้สอนมอบหมายงานให้ผู้เรียนโดยที่ไม่มีการอธิบายรายละเอียดที่คาดหวังไว้ ผู้เรียนทำงานในลักษณะที่ลองผิดลองถูก เพียงแต่คาดหวังว่าอาจจะทำงานถูกต้องตามความต้องการของครู

ในการประเมินความสามารถนั้น ผู้เรียนจะได้รับเกณฑ์การให้คะแนนที่ใช้ในการตัดสิน การประเมิน เมื่อผู้สอนเขียนสิ่งที่คาดหวังจากผู้เรียน ผู้สอนก็จะพัฒนาภาพที่ชัดเจนในสิ่งที่คาดหวัง เกี่ยวกับการประเมิน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่าเขาถูกคาดหวังอะไรไว้อย่างชัดเจน การเขียน เกณฑ์การให้คะแนนจะทำให้ผู้สอนได้กลับไปพิจารณาการประเมินและทำการปรับปรุงอีกครั้ง การให้เกณฑ์กับผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการประเมินมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้มุ่งไปที่ องค์ประกอบและปัจจัยที่สำคัญในการประเมิน

4. เกณฑ์ควรอยู่ในหลักสูตร ครูพลศึกษาบางคนอาจบอกว่าเขาไม่สามารถจะประเมิน ผู้เรียนได้เพราะจะเสียเวลามาก เนื่องจากการประเมินความสามารถประกอบไปด้วยการสอน การเรียนรู้และการประเมินซึ่งสามารถดำเนินการไปด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ในการสร้างหน่วย การเรียนรู้ในวิชาการเดินรำ ผู้เรียนจะต้องออกแบบท่าเต้น เพื่อแสดงว่าผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเดินรำและหลักการเดินรำ ในขณะที่ผู้เรียนออกแบบท่าเต้น เขาจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบ ความพยายาม ความต่อเนื่อง ระดับและสิ่งอื่นๆ อีก จากนั้นผู้สอนก็จะทำการประเมินผู้เรียน โดยใช้ เกณฑ์การประเมินที่ครูได้พัฒนาเพื่อการประเมิน เพราะว่าผู้เรียนได้ทราบเกณฑ์ ดังนั้นจึงสามารถที่จะ ประเมินตนเองได้และให้เพื่อนเป็นผู้ประเมินเมื่อทำงานสำเร็จ ผู้สอนก็จะให้ข้อมูลย้อนกลับใน ขณะที่ดำเนินการสอนเกี่ยวกับเกณฑ์และอธิบายสิ่งที่คาดหวังแก่ผู้เรียนเมื่อผู้เรียนทำงานสำเร็จ ซึ่งเกณฑ์ที่ผู้สอนให้ผู้เรียนนั้นคือสิ่งที่ครูจะใช้ในการประเมินผลงานชิ้นสุดท้ายของผู้เรียน

การเรียนการสอนและการประเมินควรจะมีอย่างต่อเนื่อง เป็นไปไม่ได้ที่จะแยกจากกัน รูปแบบการสอนที่หลากหลายเช่น การฝึกหัด การสอนแบบให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การสอนแบบให้ตรวจสอบตนเอง เข้าไปอยู่ในการประเมินและการสอน การที่มีเกณฑ์ ความสามารถที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเห็นเกณฑ์ ซึ่งเป็นประโยชน์กับผู้เรียน การสอน แบบให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ต้องการให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความสามารถของเพื่อนหรือ เปรียบเทียบความสามารถกับเพื่อนร่วมชั้นจากเกณฑ์ที่ผู้สอนให้

5. นำเสนองานอย่างเปิดเผยเท่าที่สามารถทำได้ เมื่อเราแสดงผลงานแก่ผู้อื่นให้ได้ชม ผู้ชม ก็จะยกย่องความสามารถ เพื่อให้เห็นถึงธรรมชาติที่ชัดเจนในทางพลศึกษา บ่อยครั้งที่มีการแข่งขัน และกิจกรรมสำหรับนักกีฬาให้ได้ชม ซึ่งลักษณะนี้เป็นที่รู้จักอย่างดีสำหรับครูพลศึกษา การให้ผู้อื่น มีส่วนร่วมในงานเขียนที่ได้รับมอบหมายต่างๆ เป็นวิธีการที่ดีที่ทำให้นักเรียนได้แสดงผลงานที่ทำ

ความสามารถในการเดินร่าเป็นกลุ่มหรือการแสดงยิมนาสติกสามารถที่นำเสนอต่อผู้อื่นได้และ
การเล่นเกมที่เช่นเดียวกัน

6. ทั้งกระบวนการและผลงานในการเรียนรู้มีความสำคัญ ในการประเมินความสามารถนั้น
กระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญมาก เมื่อมีการให้คะแนนในการประเมิน กระบวนการที่ให้ผู้เรียน
ได้ปฏิบัติจะต้องมีเกณฑ์การให้คะแนน นี่เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น
การศึกษาแบบผจญภัย การทำงานเป็นทีมและการทำงานร่วมกันเป็นส่วนประกอบสำคัญใน
กระบวนการ การประเมินในการศึกษาแบบผจญภัยต้องการให้ผู้เรียนได้แสดงกระบวนการที่ใช้ใน
การแก้ปัญหาที่จัดให้โดยผู้สอน

การประเมินความสามารถเปลี่ยนแปลงการสอนอย่างไร

Siedentop (2004: 295) กล่าวว่า ครูพลศึกษาจะใช้การประเมินเป็นพื้นฐานสำคัญในการที่
จะกระตุ้นและช่วยเหลือผู้เรียน ซึ่งจะต้องมีวิธีการต่างๆ เช่น การทดสอบทักษะ การใช้การประมาณ
ค่า การตรวจสอบรายการ การทำแฟ้มสะสมงาน การทำบันทึกประจำวัน การสอบข้อเขียน และ
การสังเกตการณ์แข่งขันเพื่อพัฒนาการประเมินผู้เรียน ซึ่งบางลักษณะเรียกว่า การประเมินผลเป็น
ระยะ เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ ความรู้และกลยุทธ์ และอาจใช้การ
ประเมินผลขั้นสุดท้ายในการตัดสินผลสัมฤทธิ์ในการเรียน การใช้การประเมินความสามารถแสดง
ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงหลักปรัชญาในรูปแบบการสอนเช่นเดียวกับการใช้รูปแบบการประเมิน
คำว่า การประเมิน กลายเป็นคำที่มีความหมายเดียวกันกับคำว่า การประเมินผล ซึ่งมีความหมายว่า
การให้เกรด การประเมินความสามารถสนับสนุนให้ผู้สอนได้ให้โอกาสผู้เรียนที่หลากหลายเพื่อ
แสดงการเรียนรู้ซึ่งใกล้เคียงกับชีวิตจริง การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ ต้องการให้ครูได้ทำสิ่งที่ค่อยๆ มี
ความแตกต่าง ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงจากการประเมินผลนักเรียนไปเป็นการแนะนำ
(coaching) นักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

การประเมินผลเป็นระยะและการประเมินผลแบบสรุป (formative and summative
assessment) การประเมินผลเป็นระยะ เป็นสิ่งที่มีความหมายมากกว่าการทดสอบบ่อยๆ ใช้ข้อมูลที่ได้
มาเพื่อวางแผนทำงานต่อไป การประเมินผลเป็นระยะในความหมายของการประเมิน มีความ
หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินและการตั้งเป้าหมาย การบันทึกและการสื่อสาร
ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินประกอบด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายใน

การเรียนรู้ มีการประเมินตนเอง เห็นการพัฒนาในการเรียนรู้และวางแผนในขั้นต่อไปเพื่อการเรียนรู้ (Melogran, 2006: 21) สอดคล้องกับ จิราภรณ์ ศิริทวี (2549: 73) ที่กล่าวถึงการประเมินผลระหว่าง การสอนว่า เป็นการวัดและการประเมินผู้เรียนเมื่อเรียนจบเรื่อง จบบท หรือจบตอนของเนื้อหา เพื่อสำรวจการเรียนรู้หรือเรียกว่าการสอบย่อย อาจดำเนินในรูปการสอบกลางภาค เป้าหมายสำคัญ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนก่อนที่จะเรียนจบภาค หรือจบกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ส่วนการประเมินผลหลังการสอน เป็นการวัดและการประเมินผลหลังเสร็จสิ้นการเรียน การสอนรายวิชา เป้าหมายอยู่ที่การประเมินผลรวมของการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา โดยมุ่ง ตรวจสอบการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของกลุ่มสาระการเรียนรู้นั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นการวัดและการประเมินในระยะใดก็ตาม

ในชีวิตจริง คนเรามีโอกาสหลายทางในการที่จะแสดงความสามารถโดยปราศจาก การลงโทษ ในทางเดียวกัน การประเมินความสามารถให้นักเรียนได้มีโอกาสดูไปถึงเกณฑ์ หรือมาตรฐานความสามารถที่สร้างโดยครู เมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ผิดพลาดในการประเมินผลแบบสรุป เขาไม่มีโอกาสที่จะแก้ไขสิ่งที่ถูกต้องในการพัฒนาความสามารถ การทดสอบที่เป็นการประเมิน คุณภาพ เมื่อนักเรียนทำได้ไม่ดี เขาจะไม่มีโอกาสแก้ตัวครั้งที่สอง ตรงกันข้ามกับการประเมินผล เป็นระยะ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถหลายครั้ง วันหนึ่งนักเรียนทำได้ไม่ดีเขา สามารถที่จะฝึกหัดและมีโอกาสอีกครั้งที่จะประสบความสำเร็จ การประเมินผลควรจะมีมุ่งไปที่ การเรียนรู้ที่ยังไม่สมบูรณ์เพื่อครูและนักเรียน เพื่อที่จะได้มีโอกาสดูในการที่จะพัฒนา แต่โชคไม่ค่อย ดีนัก ในการประเมินผลแบบสรุป ข้อมูลที่ได้มาอาจสายเกินไปที่จะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับครูและ นักเรียน เพราะว่าการเรียนได้สิ้นสุดลงแล้ว การสอนใหม่และการทำให้เกิดความเข้าใจใหม่ ไม่เกิดขึ้นอีกแล้ว ในทางตรงกันข้าม การประเมินผลเป็นระยะ ให้ข้อมูลตลอดการสอน อาจจะเป็น รูปแบบที่เป็นทางการ(การประเมินการเล่น เกม โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน) หรือแบบไม่เป็น ทางการ (ครูใช้การสังเกตหรือการพูดคุยกับนักเรียน) การประเมินผลแบบเป็นระยะโดยทั่วไปแล้ว มากกว่าหนึ่งครั้ง จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความเชี่ยวชาญในสาระและเนื้อหา (Lund and Kirk, 2002: 29)

เมื่อนักเรียนหลายๆ คน ทำได้ไม่ดีในการประเมิน ครูจะต้องหันหลังกลับและพยายาม ค้นหาปัญหา ถ้านักเรียนมีพื้นที่หลังที่ไม่ดีในการปฏิบัติงานหรือความเข้าใจในข้อมูล ครูสามารถที่จะ พัฒนาแนวทางในการที่จะให้นักเรียนได้มีการแก้ไขเพื่อให้เกิดความชำนาญ ถ้านักเรียนทุกคนมี ความยากลำบากในการที่จะไปถึงเป้าหมาย ทั้งสาระการเรียนรู้มีความยากและการสอนประสบ

ความล้มเหลวที่จะช่วยนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ ตัวอย่างของครูที่เกิดขึ้นนี้ ต้องการทั้งเวลาอย่างมากในการสอนและสอนทักษะจำนวนน้อยๆ อย่างลึก (Lund and Kirk, 2002: 29)

มีหลักฐานค่อนข้างชัดเจนในการใช้การประเมินผลเป็นระยะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำก็จะดีขึ้นในที่สุด การประเมินผลเป็นระยะ ให้ข้อมูลที่ครูผู้สอนใช้ในการพัฒนาการสอนเพื่อไปสู่ความต้องการของนักเรียนเป็นความก้าวหน้าในการสอน มากกว่าที่เป็นตอนสิ้นสุดการสอน ในการศึกษาของ Black and William (1998 cited in Lund and Kirk, 2002:29) ที่ว่าการประเมินผลเป็นระยะให้ผลในการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญ (Lund and Kirk, 2002: 29)

ครูกลายเป็นแนะนำ บทบาทของครูในการประเมินความสามารถมีความต่างกับบทบาทของผู้ประเมินแบบดั้งเดิม ในการประเมินแบบดั้งเดิม โดยทั่วไปครูจะเปรียบเสมือนสายส่งน้ำ ส่วนนักเรียนก็เปรียบเสมือนฟองน้ำที่คอยดูดซับความรู้เอาไว้ ในการประเมินความสามารถนั้น ผู้สอนจะไม่เป็นเพียงแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นเหมือนผู้แนะนำ ผู้ซึ่งดึงเอาความสามารถที่เหมาะสมจากผู้เรียนมากกว่าการที่คอยให้ข้อมูลผู้เรียนแล้วก็ทำการประเมินด้วยเครื่องมือ ในการประเมินความสามารถครูผู้สอนและผู้เรียนทำงานไปด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ในการประเมินลักษณะนี้ทำให้ผู้เรียนได้แสดงการประยุกต์ใช้ความรู้มากกว่าการแสดงความรู้ออกมา ความสามารถจะคงพัฒนาต่อไปตลอดกระบวนการประเมินด้วยการสนับสนุนจากผู้สอน

พัฒนาข้อมูลย้อนกลับ การประเมินควรจะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนและหลังจากนั้นก็ประเมินผลระดับที่ผู้เรียนเรียนรู้ โดยใช้ข้อมูลที่ได้นี้พัฒนาความสามารถของผู้เรียน เนื่องจากการประเมินเป็นระยะในระหว่างการเรียนรู้ ดังนั้นจึงเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้สอนและผู้เรียนซึ่งเป็นช่องว่างในการเรียนรู้ หลังจากที่มีการประเมินเป็นระยะ ผู้สอนสามารถที่จะกลับไปพิจารณาถึงสิ่งที่ผู้เรียนอาจจะยังไม่เข้าใจและทำการสอนด้วยวิธีการอื่น ผู้เรียนได้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความสามารถของเขาและสามารถที่จะแก้ไขข้อบกพร่องที่ผิดพลาดไป จนกระทั่งผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เขามุ่งหวัง การพัฒนาจะเป็นไปด้วยดี เมื่อพูดถึงคำว่า การประเมิน ความคิดต่างๆ ก็จะเกิดขึ้นในใจ ผู้เรียนส่วนใหญ่ก็จะคิดในทางลบ สำหรับผู้สอนแล้ว โดยทั่วไปการประเมินจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินให้เกรด สำหรับผู้เรียนแล้ว ความรู้สึกที่แย่ก็จะเกิดขึ้น

เมื่อถึงเวลาที่เตรียมตัวในการสอบ ซึ่ง Wiggins (1998 cited in Lund and Kirk, 2002: 30) กล่าวว่า “เป้าหมายของการประเมินคือการให้ความรู้และเพื่อการพัฒนา ไม่ใช่เป็นการตรวจสอบ”

การประเมินมีความต่อเนื่องและยากขึ้น จากการที่มีการสนับสนุนให้ใช้รูปแบบใหม่ในการประเมิน เพื่อประกอบการเรียนรู้ของผู้เรียน เรามีความเชื่อว่าเมื่อใช้ประเมินเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนและผู้สอนเกี่ยวกับความก้าวหน้าของผู้เรียน การประเมินก็จะพัฒนาไปเรื่อยๆ โดยธรรมชาติ เหมือนกับกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินความก้าวหน้า เป็นคำที่ใช้อธิบายถึงกระบวนการที่ผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นและมีการประเมินจากทักษะที่ง่ายไปจนถึงทักษะที่มีความซับซ้อน จนถึงสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น การประเมินก็จะเพิ่มความซับซ้อนมากขึ้นเพื่อสะท้อนถึงการพัฒนาในกิจกรรมการเรียนรู้และความสามารถที่ต้องการ

การเรียนรู้และการพัฒนามองได้หลายทาง มีวิธีการหลายวิธีที่จะทำให้รู้ถึงความสามารถและศักยภาพของบุคคล การประเมินด้วยวิธีที่หลากหลายจึงเป็นสิ่งที่ต้องการในโรงเรียนเพื่อให้เห็นภาพของความสามารถและศักยภาพของผู้เรียน นี่คือการประเมินอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะถูกประเมินด้วยวิธีต่างๆ เพื่อจะได้เห็นทักษะของผู้เรียนอย่างเต็มที่และสมบูรณ์เท่าที่จะเป็นไปได้ เมื่อมองจากส่วนประกอบของการประเมิน ผู้สอนจะมีความคิดที่ดีกว่าผู้เรียนแต่ละคนจะสัมฤทธิ์ผลได้อย่างไรในระหว่างการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ทราบดีว่า ไม่มีแบบทดสอบใดที่จะมีความเพียงพอในการทดสอบความเข้าใจผู้เรียนและครอบคลุมสิ่งที่สอนได้ทั้งหมด แบบทดสอบเป็นเพียงการแสดงตัวอย่างข้อมูลในสิ่งที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนรู้นั้น การใช้การประเมินหลายรูปแบบจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้มากขึ้น ผู้สอนหลายคนใช้การสอบข้อเขียนเพื่อวัดความรู้ของผู้เรียนในกิตติภาพ เช่น วอลเลย์บอล แทนที่จะให้ผู้เรียนทำหน้าที่ เป็นเพื่อนร่วมทีม

สรุปได้ว่า การประเมินความสามารถแสดงให้เห็นถึง โอกาสที่ผู้เรียนจะได้ใช้ทั้งความรู้ความสามารถ รวมทั้งเจตคติ การประเมินความสามารถนั้น ผู้สอนจะไม่เป็นเพียงแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่ผู้สอนจะเป็นเหมือนผู้นำ ผู้ซึ่งดึงเอาความสามารถที่เหมาะสมจากผู้เรียนมากกว่าการที่คอยให้ข้อมูลผู้เรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้สอนและผู้เรียนซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และการประเมินจากทักษะที่ง่ายไปจนถึงทักษะที่มีความซับซ้อน จนถึงสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น และที่สำคัญคือ การใช้การประเมินหลายรูปแบบจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้มากขึ้น

รูปแบบของการประเมินความสามารถ (type of performance-based assessment)

1. โครงการงาน

โครงการงาน หมายถึง ประเภทของกิจกรรมซึ่งใช้แนวคิดจากห้องเรียนไปสู่การปฏิบัติ ผลงานที่สมบูรณ์ ดำเนินการตามคำแนะนำที่ได้จากผู้สอน โครงการงานควรประกอบไปด้วยงานที่ได้รับมอบหมายทุกรูปแบบซึ่งนักเรียนประยุกต์จากการเรียนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา การสังเคราะห์ ประยุกต์แนวคิดที่ได้จากห้องเรียนไปสู่สถานการณ์จริง โครงการงานที่ให้นักเรียนบูรณาการจากหลายๆ สาขาวิชา โครงการงานเป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักทำโครงการวิจัยเล็ก ๆ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะและสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ ระเบียบวิธีดำเนินการเป็นระเบียบ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ จุดประสงค์หลักของการสอนแบบโครงการงานต้องกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักสังเกต รู้จักการตั้งคำถาม รู้จักการตั้งสมมติฐาน รู้จักวิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อตอบคำถามที่ตนอยากรู้จักสรุปและทำความเข้าใจกับสิ่งที่ค้นพบ โครงการงานจะเป็นวิธีการที่ดีเลิศที่จะทำให้นักเรียนไปถึงระดับการคิดขั้นสูงและรวบรวมทักษะการคิดวิเคราะห์ไปสู่หลักสูตรของผู้เรียน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่าง 4 โครงการงานของนักเรียน

1. โปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพ: ให้นักเรียนออกแบบโปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพของตนเอง โครงการงานควรประกอบไปด้วยผลการทดสอบสมรรถภาพ เป้าหมายสำหรับระดับสมรรถภาพในอนาคต และโครงการควรจะมีเค้าโครงของรูปแบบและความถี่ของกิจกรรมซึ่งนักเรียนวางแผนที่จะเข้าร่วม

2. การวางแผนการเล่น: ตัวอย่างของ flag football ให้นักเรียนออกแบบแผนการรุกและรับ ของระบบการเล่น แผนการรุกควรประกอบไปด้วยหน้าที่ของผู้เล่นในแต่ละตำแหน่ง

3. โครงการแอโรบิก: ให้นักเรียนนำเสนอรูปแบบของแอโรบิก ให้นักเรียนได้ออกแบบการออกกำลังกายโดยใช้รูปแบบของแอโรบิก ภายใต้คำแนะนำของครู เช่น ระยะเวลาในการออกกำลังกาย ชนิดของเพลง รูปแบบของการเคลื่อนไหวและระดับความหนัก

4. โครงการบูรณาการ: ให้นักเรียนได้บูรณาการในหลายๆ วิชาเช่น วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา ภูมิศาสตร์ หรือประวัติศาสตร์

แนวทางในการประเมินโครงการ

โครงการที่ให้ผู้เรียนทำมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายที่ผู้สอนได้ตั้งไว้ให้กับผู้เรียน สะท้อนปัญหาและสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจจะพบได้ในอนาคต มีความยุติธรรมและปราศจากความลำเอียง มีความสำคัญและดึงดูดใจผู้เรียน

2. แบบบันทึกของนักเรียน (student log)

แบบบันทึกของนักเรียนเป็นแนวทางที่ดีในการแสดงกระบวนการเกี่ยวกับการเรียน ผู้สอนสามารถที่จะเห็นพฤติกรรมของผู้เรียนตลอดเวลาในการพัฒนาตามความพยายามของเขา แบบบันทึกของนักเรียนใช้กันอย่างแพร่หลายในโรงเรียน เป็นลักษณะของการบันทึกงานที่นักเรียนทำง่ายๆ เช่นแบบบันทึกความก้าวหน้าการฝึกด้วยน้ำหนัก แบบบันทึกสมรรถภาพหรือการวิ่ง จำนวนรอบหรือระยะทางในการว่ายน้ำ ข้อมูลนั้นสามารถที่จะแสดงการเปลี่ยนแปลงความสามารถ พฤติกรรม การเลือก ความรู้สึก ความก้าวหน้า กระบวนการหรือการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ แบบบันทึกสามารถเก็บรักษาได้โดยนักเรียนแต่ละคน กลุ่มเล็กๆ หรือทั้งชั้น ข้อมูลสามารถที่จะใช้แสดงการเปลี่ยนแปลงโปรแกรม ใช้เพื่อการทำนายและเป็นการใช้ควบคู่กับการประเมินรูปแบบอื่น

3. การจัดทำวารสาร (student journal)

บันทึกประจำวันเป็นวิธีการที่ดีสำหรับครู ในการวัดความรู้และความเข้าใจของผู้เรียน เกี่ยวกับแนวคิดทางพลศึกษา ผู้สอนไม่ได้ต้องการข้อมูลที่เรียนไปแล้วในชั้นเรียน แต่เป็นการที่ให้ผู้เรียนเพิ่มข้อมูลที่ได้เรียนไปแล้ว และทำการแปลความหมายที่ได้หรือการเปรียบเทียบ เมื่อผู้เรียนอธิบายแนวคิดที่ได้รับ ผู้เรียนจะต้องมีกระบวนการให้ได้มาซึ่งข้อมูลโดยทั่วไปแล้วประกอบไปด้วยความคิดของนักเรียน การสะท้อนกลับและความรู้สึก แบบบันทึกสามารถที่จะเป็นเครื่องมือในการประเมิน เจตคติที่มีต่อกิจกรรมทางกาย นักเรียนจะบันทึกการเข้าร่วม ผลการเข้าร่วม ปฏิบัติ ความรู้สึก การรับรู้ หรือผลสะท้อนกลับเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือผล นักเรียนจะบรรยายพฤติกรรมทั้งทางบวกและทางลบ การบันทึกข้อมูลใช้ในการสรุป เปรียบเทียบและให้เห็นถึงความแตกต่างของประสบการณ์ที่ชอบและไม่ชอบ

4. แบบบันทึกผู้ปกครอง (parental report)

เป็นลักษณะของการบันทึกลักษณะที่เป็นประจำของนักเรียน ความก้าวหน้า กระบวนการหรือผลการเข้าร่วมโดยผู้ปกครอง ในรายงานประกอบไปด้วยการลงลายมือชื่อของนักเรียน หรือเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

5. การสัมภาษณ์ (interviews)

การสัมภาษณ์ หมายถึง การรวบรวมข้อมูลโดยมีผู้สัมภาษณ์เป็นผู้ถามและจดบันทึกคำตอบ และมีผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ให้ข้อมูลประเภทของการสัมภาษณ์ แบ่งได้หลายแบบ เช่น การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ หรือการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ หรือการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างการพูดโต้ตอบหนึ่งต่อหนึ่งกับคำถามซึ่งได้จัดลำดับไว้แล้วนั้นทำให้ได้มาซึ่งข้อมูล เป็นการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดของนักเรียน ความรู้สึก และความเข้าใจ อย่างไรก็ตามนักเรียนต่อนักเรียนหรือนักเรียนกับบุคคลอื่นในการสัมภาษณ์ในชุมชนใช้เพื่อการวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมหรือคำนวณความถี่ในการออกกำลังกาย สิ่งที่เราคำนึงถึงคือ คำถามในการสัมภาษณ์ควรมีการวางแผนและเตรียมเป็นขั้น การสัมภาษณ์ควรมีการวางแผนให้ชัดเจน การสัมภาษณ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นโอกาสที่ดีในการกระตุ้นให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ ในการสัมภาษณ์นักเรียนครูจะต้องมีความอดทนในการตอบสนองของนักเรียน จำไว้ว่าวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์เพื่อต้องการข้อมูลไม่ใช่ไปเสนอความคิดเห็น นักเรียนสัมภาษณ์คนอื่นโดยทั่วไปเพื่อต้องการข้อมูล ส่วนการสัมภาษณ์ระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อต้องการให้ได้มาซึ่งความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน

การพัฒนาแบบสัมภาษณ์ การกำหนดประเด็นคำถาม การร่างประเด็นคำถาม การตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ทำได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับรูปแบบของคำถาม ได้แก่รูปแบบของคำตอบที่มีคำตอบคงที่ ใช้การนับความถี่ และนำเสนอด้วยร้อยละรูปแบบคำตอบที่ได้จากคำตอบปลายเปิด ใช้การจัดกลุ่มข้อความ รูปแบบคำตอบที่เป็นแบบมาตราประมาณค่า และให้คำตอบเป็นตัวเลข ใช้การหาค่าเฉลี่ย

6. การสังเกตโดยเพื่อนนักเรียน (peer observation)

การสังเกตโดยเพื่อน เป็นแนวทางที่ดีในการประเมินที่จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ เพื่อนจะเป็นแหล่งข้อมูลที่ดีในการประเมิน แบบสำรวจรายการหรือแบบประเมินค่าอื่นๆ สามารถที่จะพัฒนาเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับหรือการประเมินเพื่อนร่วมชั้น peer observation เป็นการสังเกตนักเรียนโดยนักเรียนคนอื่นหรือเพื่อน เพื่อเป็นการประเมินการปฏิบัติทักษะและการแสดงทักษะ การให้ประเมินโดยเพื่อนอย่างไม่เป็นทางการตลอดการเรียนการสอนจะช่วยประเมินความก้าวหน้าต่อเป้าหมาย การให้ผลย้อนกลับในการสังเกตโดยเพื่อนทำได้โดย การพูดอภิปราย การตอบสนองโดยคำพูด การยกนิ้วให้ หรือการเขียนผลสะท้อนกลับ การใช้วิดีโอเทปบันทึกจะเป็นการสนับสนุนทางเทคโนโลยีในการสังเกตโดยเพื่อน หรือถ้าจะให้เข้าใจง่ายก็คือการให้ผู้เรียนจับคู่กัน ผู้เรียน คนหนึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์ปฏิบัติของนักเรียนอีกคนหนึ่ง แล้วนำมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างจากเกณฑ์ที่ครูกำหนดให้โดยสรุปและบอกถึงการประเมินซึ่งอาจจะเป็นการใช้คำพูด สัญลักษณ์การแสดงท่าทางหรือการเขียนถึงผลสะท้อนกลับก็ได้

7. การประเมินตนเอง (self-assessment)

การประเมินตนเองของผู้เรียนมีความสำคัญมาก เพราะถ้าผู้เรียนมีการประเมินตามความเป็นจริงแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอนมาก ทำให้ผู้สอนได้ทราบข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับผู้เรียนมากที่สุด ผู้เรียนมีการวิจารณ์และการประเมินที่มีความเที่ยงตรงในความสามารถของตนเอง ด้วยการประเมินค่าการปฏิบัติ เพื่อเปรียบเทียบกับเป้าประสงค์ของแต่ละคนที่ได้ตั้งไว้มีเกณฑ์มาตรฐาน เกณฑ์ที่ครูสร้างขึ้นหรือทุกสิ่งทั้งหมด การประเมินด้วยตนเองประกอบด้วยการประมาณค่าระดับของทักษะ การเข้าร่วมและการบันทึกคะแนนในการปฏิบัติ (ระยะทาง, ความแม่นยำ) การบันทึกอย่างสรุปภายหลังการประเมินผล เช่น การเล็งบอล ความแม่นยำและระยะทางในการขว้าง การกระโดดยิง แบบบันทึกสมรรถภาพทางกาย (physical fitness profile) และคำถามเกี่ยวกับการชอบหรือไม่ชอบกิจกรรม การประเมินตนเองเป็นส่วนหนึ่งของแบบบันทึกหรือบันทึกประจำวัน หรือแฟ้มสะสมงาน

8. โครงการกลุ่ม (group project)

การประเมินโครงการกลุ่ม หมายถึงงานที่เกิดจากผู้เรียนหลายๆ คนในการแก้ปัญหา การเรียนรู้ทักษะ แนวคิดหรือคำสรุปกว้างๆ การเข้าร่วมการค้นคว้า หรือปฏิบัติงานที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เป็นการประเมินโครงการโดยนักเรียนหลายๆ คนทำงานร่วมกัน ตรงกันข้ามกับงานเฉพาะกรณี ซึ่งงานสามารถเสร็จได้ภายในช่วงเวลาสั้น แต่โครงการกลุ่ม ส่วนใหญ่แล้วจะใช้เวลาค่อนข้างนานและอาจจะต้องทำงานนอกชั้นเรียน โครงการกลุ่มเป็นการปฏิบัติเช่น การนำเสนอ การเต้น การประดิษฐ์เกี่ยวกับเกมใหม่ๆ หรือเกี่ยวข้องกับการนำเสนอผลงานหน้าห้อง การแสดง นิทรรศการและแผนภูมิ

9. แฟ้มสะสมงาน

จิราภรณ์ ศิริทวี (2540: 1) กล่าวถึงการประเมินจากแฟ้มสะสมงานว่า “เป็นการประเมินความสำเร็จของนักเรียนจากผลงานที่นักเรียนสร้างขึ้นแล้วเก็บสะสมไว้ในแฟ้ม กล่อง สมุด หรือ กระเป๋าแล้วแต่ความเหมาะสมของลักษณะชิ้นงาน กระบวนการสำคัญของการจัดทำแฟ้มสะสมงานอยู่ที่ครูกับนักเรียนร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ เป้าหมายของงานและเกณฑ์คุณภาพงาน แล้วนักเรียนดำเนินการสร้างงานและคัดเลือกงานเพื่อสะสมไว้ โดยนักเรียนจะเป็นผู้ประเมินผลงานและแสดงความคิดเห็นต่องานที่ตนทำ เพื่อนักเรียน ครู ผู้ปกครองรวมทั้งผู้สนใจทั่วไปจะให้ออกเสนอแนะ วิพากษ์วิจารณ์ผลงานของนักเรียน...ประโยชน์สูงสุดของแฟ้มสะสมงานอยู่ที่การที่นักเรียนรู้จัก (คุ้นเคย/สามารถ/มีทักษะ) ประเมินตนเอง นักเรียนเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงกับการเรียนของตนเอง นอกจากนั้นยังกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักเป็นเจ้าของ มีความภาคภูมิใจและมีความรู้สึกดีต่อตนเอง”

การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน เป็นวิธีการที่ช่วยส่งเสริมให้การประเมินตามสภาพจริง มีความสมบูรณ์สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนมากขึ้นในการปฏิบัติทักษะ โดยการให้ผู้เรียนได้เก็บรวบรวมผลงานจากการปฏิบัติ ทั้งในชั้นเรียนหรือในชีวิตจริงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ตามสาระการเรียนรู้ต่างๆ มาจัดแสดงอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็นความพยายาม เจตคติ แรงจูงใจ พัฒนาการและความสัมฤทธิ์ผล ของการเรียนรู้ของผู้เรียน การวางแผนดำเนินการประเมินด้วยแฟ้มผลงานที่สมบูรณ์ จะช่วยผู้สอนให้สามารถประเมินจากแฟ้มสะสมงานแทนการประเมินจากการปฏิบัติจริงได้

หลักการสำคัญของแฟ้มสะสมงาน

1. ด้านเนื้อหาวิชา ครูจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้เรียนในเนื้อหาตามหลักสูตร ดังนั้นการประเมินแฟ้มสะสมงานต้องสะท้อนสาระของเนื้อหาวิชาที่สำคัญสำหรับ การเรียนของนักเรียน
2. หลักการเรียนรู้ ครูต้องเปลี่ยนการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชา โดยครูเป็นผู้บอกหรืออธิบายความรู้ไปสู่การสอนที่เน้นกระบวนการการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้บอกความรู้ เป็นผู้สร้างองค์ความรู้ เพื่อให้ นักเรียนมีความกระตือรือร้น เกิดความคิดหลากหลายโดยครูต้องเน้นให้ผู้เรียนสะท้อนข้อมูลย้อนกลับในกระบวนการเรียนรู้ในการอ่าน การเขียน การฟัง การแก้ปัญหา และการคิดในชั้นสูง
3. หลักความเสมอภาคยุติธรรม ก็ต้องคำนึงถึงมาตรฐานต่างๆ ของบุคคล เพราะผู้เรียนมีความแตกต่างกันทั้งด้านเชื้อชาติ ศาสนา สติปัญญา ร่างกายและพฤติกรรม ดังนั้นการประเมินต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความแตกต่างภายในบุคคลด้วย

การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงานมีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแฟ้มสะสมงานจากวัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงานว่า ต้องการสะท้อนสิ่งใดเกี่ยวกับความสามารถและการพัฒนาของผู้เรียน ทั้งนี้ อาจพิจารณาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามสาระการเรียนรู้ที่สะท้อนได้จากการให้ผู้เรียนจัดทำแฟ้มสะสมงาน
2. กำหนดวิธีการรวบรวมผลงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ทำแฟ้มสะสมงานเป็นการเตรียมครูและนักเรียนให้ทราบจุดมุ่งหมาย วิธีการ และเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน (rubric) ให้ชัดเจน โดยต้องวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวางแผนการเรียนการสอน ปรับวิธีสอนใหม่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กำหนดชิ้นงานที่นักเรียนต้องทำ กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ประเมินร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ชี้แจงให้นักเรียนทราบรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหา ตลอดจนการเลือกชิ้นงานเก็บในแฟ้มสะสมผลงาน

3. กำหนดให้มีการประเมินงานเพื่อพัฒนาชิ้นงานซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถสูงสุด ทั้งนี้ครูอาจจัดทำเกณฑ์การให้คะแนน (rubrics) สำหรับให้ผู้เรียนนำไปใช้เป็นข้อชี้แนะในการพัฒนางาน

4. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาผลงานโดยการมีส่วนร่วมในการประเมินทุกฝ่ายแล้วนำข้อมูลที่สอดคล้องกันไปเป็นสารสนเทศหลักในการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้เรียนใช้ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

5. จัดให้มีการนำเสนอผลงานที่ได้สะสมไว้โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมซึ่งผู้สอนและผู้เรียนควรวางแผนร่วมกันในการคัดเลือกชิ้นงานให้ดีที่สุด ทั้งนี้การนำเสนอชิ้นงานแต่ละชิ้นควรมีหลักฐานการพัฒนางานและการประเมินผลด้วยตนเอง เกณฑ์การประเมินผลงานประกอบไว้ด้วย ในการใช้วิธีการประเมินโดยเพิ่มสะสมงาน ผู้สอนควรคำนึงด้วยว่าเพิ่มสะสมงานมีหลายประเภท การเลือกใช้เพิ่มสะสมงานประเภทใด ควรคำนึงถึงรูปแบบและแนวทางในการพัฒนาเพิ่มสะสมงานให้เหมาะสม เพื่อให้เพิ่มสะสมงานช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนด้วย

10. บทบาทสมมติ

นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำโครงการและให้เขียนแบบลักษณะหรือสถานการณ์โดยทีมของนักเรียนเอง โดยบทสนทนาสามารถเขียนหรือเป็นคำพูดก็ได้ นักเรียนมีโอกาที่จะแสดงในสถานการณ์จริง นักเรียนต้องใช้เหตุผลและการแก้ปัญหาจัดการเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและ สุนิยม ตั้งสัจพจน์ และกุหลาบ ดันติผลาชีวะ (2542: 45) พูดถึงบทบาทสมมติว่า “ผู้เรียนสมมติเป็นคนในเหตุการณ์เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เป็นจริงในโลกนี้ ผู้เรียนอาจเขียนแบบหรือแสดงในประเด็นที่เกี่ยวข้อง เช่นเรื่องราวในสังคม การเอาใจใส่บุคคลอื่น ค่านิยม พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหรือทักษะทางสังคม”

การสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ คือ เทคนิคการสอนที่ผู้เรียนแสดงบทบาทในสถานการณ์ที่สมมติขึ้น นั่นคือ แสดงบทบาทที่กำหนดให้ การแสดงบทบาทสมมติมี 2 ประเภท ประเภทแรก ผู้แสดงบทบาทสมมติจะต้องแสดงบทบาทของผู้อื่นโดยละทิ้งแบบแผนพฤติกรรมของตนเอง บทบาทของบุคคลอื่นอาจเป็นบุคคลจริง ประเภทที่สอง ผู้แสดงบทบาทจะยังคงรักษา

บทบาทและแบบแผนพฤติกรรมของตนเองแต่ปฏิบัติอยู่ในสถานการณ์ที่อาจพบในอนาคต บทบาทสมมติประเภทนี้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกฝนทักษะเฉพาะ

11. งานเฉพาะกรณี (event tasks)

Lacy and Hastad (2003: 318) ให้ความหมายของว่า “เป็นงานปฏิบัติที่สามารถเสร็จสิ้นภายในเวลา 50 นาที และงานจะต้องเขียนอย่างเพียงพอเพื่อนักเรียนจะได้มีการแก้ปัญหาหลายๆอย่าง และควรจะต้องดึงดูดความสนใจของนักเรียน สามารถทำซ้ำได้และเลียนแบบประสบการณ์ในโลกแห่งความจริง และสุวิมล ตั้งสัจพจน์ และกุลยา ตันติผลาชีวะ (2542: 45) กล่าวว่า “งานที่ปฏิบัติจากการเขียน โครงสร้างที่กว้างและหลวมที่สามารถแก้ปัญหาและตอบคำถามได้หลายวิธี ซึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เรียนและจำลองประสบการณ์ที่เป็นจริงในโลกนี้”

12. การสังเกตโดยครูหรือผู้เรียน

ครูพลศึกษาใช้การสังเกตเป็นการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะที่ครูฝึกหัดทักษะ ครูทำการตัดสินคุณภาพในการปฏิบัติของผู้เรียนและเป็นการให้ผลสะท้อนกลับไปยังผู้เรียน การสังเกตโดยครูเป็นรูปแบบการประเมินที่มีประโยชน์มากที่สุดในทางพลศึกษา ครูสังเกตผู้เรียนโดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน สามารถทำได้หลายลักษณะเช่น การบันทึกเรื่องราวเล็กน้อย การตรวจสอบรายการ การใช้แบบประมาณค่า การใช้เกณฑ์การให้คะแนน

วิธีการประเมินที่ใช้เทคนิควิธีการอย่างหลากหลาย เพื่อเข้าถึงสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนให้มากที่สุดและสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของผู้เรียนตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในแต่ละช่วงชั้นของหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนรู้ว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด จึงเป็นการประเมินที่ต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและแสดงออกให้เห็นถึงระดับความรู้ความเข้าใจ และระดับทักษะที่เกิดกับผู้เรียน ตลอดจนการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการหรือวิธีการเรียนที่ผู้เรียนใช้ปฏิบัติในการเรียนรู้ตามเรื่องที่กำหนดด้วย (เอกรินทร์ สัมหาสาธ, 2546: 54)

การประเมินไม่เพียงแต่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องชี้ในการประกันคุณภาพเท่านั้น แต่การประเมินเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะแยกออกจากการเรียนการสอนได้และต้องเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนหรือควบคู่กันไป (Hensley, 1997)

การประเมินทางเลือกใหม่แตกต่างจากการประเมินแบบดั้งเดิมที่ใช้รูปแบบคำถามปลายเปิด การประเมินทางเลือกใหม่จะทำให้การตอบสนองที่ค่อนข้างหลากหลาย (Chatterji, 2003:79)

การประเมินทางเลือกใหม่เป็นคำที่ใช้อธิบายถึงการประเมินความสามารถ (Lund and Kirk, 2002: 223) การประเมินความสามารถ เป็นวิธีการประเมินที่ผู้สอนมอบหมายงานหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

การประเมินความสามารถผู้สอนต้องเตรียมการในสิ่งสำคัญ 2 ประการคือ 1) ภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ (tasks) และ 2) เกณฑ์การให้คะแนน (rubrics)

การประเมินทางเลือกใหม่มีหลายลักษณะ เช่น แฟ้มสะสมงาน การอภิปรายหรือการโต้แย้งกัน เหตุการณ์สำคัญ การศึกษาเป็นรายกรณี แบบบันทึกผลการแสดงบทบาทสมมติ การประเมินมีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นงานซึ่งเป็นการวัดพฤติกรรมโดยตรงซึ่งครูต้องการจะวัดเน้นไปที่ผลงานและคุณภาพของการปฏิบัติ ให้คะแนนโดยมีเกณฑ์ ประเมินการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น นักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการประเมินและเป็นเจ้าของผลงาน เกณฑ์การประเมินที่ให้นักเรียนในชั้นสูง

และนอกจากนี้ การประเมินทางเลือกใหม่ เป็นการประเมินตามสภาพจริงเมื่อประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง การประเมินทางเลือกใหม่ต้องการให้นักเรียนใช้ทักษะความคิดขั้นสูงที่ซับซ้อน เช่น ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะการตัดสินใจ นักเรียนจะแสดงความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง (Schiemer, 2000: 3) ดังนั้นการประเมินตามสภาพจริงจึงสนใจในผลงานเช่นเดียวกับคุณภาพของการปฏิบัติ และนักเรียนก็จะให้ความสนใจในกระบวนการเรียนรู้ ในทางพลศึกษาการประเมินตามสภาพจริงมีหลายรูปแบบเช่น การเขียนความเรียง การสนทนา การแสดงผลงานและงานเหตุการณ์สำคัญ แฟ้มสะสมงาน แบบสำรวจรายการ แบบบันทึก แบบบันทึกของนักเรียน การสังเกตโดยเพื่อน การสังเกตตัวเองและครอบครัว (Mintah: 2003: 162)

การประกันคุณภาพ ในปัจจุบันโรงเรียนอยู่ภายใต้ความกดดันอย่างสูงในการแสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการและมีการเรียนรู้ ครูอยู่ภายใต้ความกดดันที่จะแสดงว่านักเรียนบรรลุมาตรฐาน

ของรัฐและมาตรฐานของชาติ ดังนั้นครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพไม่อาจหลีกเลี่ยงที่จะเกี่ยวข้องในการแสดงการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน ในขณะที่สาขาวิชาพลศึกษาถูกตัดเงินงบประมาณและลดหลักสูตรลง มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ครูพลศึกษาหาหนทางที่จะแสดงโครงการที่มีประสิทธิภาพทางหนึ่งในการแก้ไขโดยการพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลที่มีความหมายซึ่งมีความยุติธรรมปราศจากอคติ และมีความตรงในการวัดการเรียนรู้ของนักเรียน

จุดอ่อนของแบบทดสอบมาตรฐาน มีเหตุผลหลายอย่างว่าทำไมแบบทดสอบมาตรฐานจึงไม่เป็นทางเลือกที่ดีที่สุดในการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน สิ่งแรกคือ แบบทดสอบมาตรฐานที่ถูกสร้างมาเพื่อเป็นเกณฑ์มาตรฐานโดยทั่วไปสร้างมาเพื่อกลุ่มเฉพาะ เช่น AAHPERD Football Skills Test ที่สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1966 สำหรับเด็กชายอายุ 10-18 ปี ดังนั้นเกณฑ์จึงไม่เหมาะกับกลุ่มอื่น และสองก็คือ แบบทดสอบมาตรฐานไม่ได้ทดสอบเนื้อหาที่ครูสอน จากตัวอย่างข้างต้นแบบทดสอบจะวัดเฉพาะหนึ่งทักษะหรือลักษณะของเกม ในขณะที่ครูต้องการที่จะประเมินการเล่นทั้งหมด และสามก็คือ แบบทดสอบมาตรฐานโดยทั่วไปเสียเวลาในการเตรียมการและดำเนินการทดสอบต้องการเส้น สิ่งที่ทำเครื่องหมาย เทปสำหรับติด ซึ่งครูถ้ามีชั่วโมงสอนมากและมีเวลาน้อยในระหว่างชั่วโมงจะเป็นการยากที่จะเตรียมการหรือดำเนินการ

สุดท้าย แบบทดสอบมาตรฐานมักจะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่ไม่เป็นธรรมชาติ ลูกบอลถูกโยนหรือถูกไหลไปยังนักเรียนที่ไม่ได้เคลื่อนไหว มากกว่าการตีจริงๆ จากไม้หรือแร็กเก็ต ในขณะที่เกมการแข่งขันจริงๆ มักจะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เปิด แบบทดสอบโดยทั่วไปดำเนินการในสภาพแวดล้อมปิด มีความจำกัดในสภาพที่เป็นจริง นั่นคือ แบบทดสอบมาตรฐานสามารถใช้ในการที่จะให้ผลย้อนกลับกับนักเรียนเกี่ยวกับทักษะในสถานการณ์เฉพาะ แต่อย่างไรก็ตามในการประเมินผลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ค่อนข้างจำกัด

การประเมินตามสภาพจริง การประเมินผลสามารถพูดได้ว่าเป็นการประเมินตามสภาพจริง เมื่องานที่ประเมินถูกสร้างให้เกิดขึ้นในสถานที่จริง (real-life setting) มีความไม่เป็นธรรมชาติน้อยและไม่ใช่ว่าสิ่งที่สร้างขึ้น (Morrow *et al.*, 2000: 155) ครูพลศึกษาส่วนมากต่างมีความเห็นว่าเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการเรียนการสอนกิจกรรมกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคลคือ ให้นักเรียนมีทักษะและให้นักเรียนเข้าร่วมอย่างสนุกสนานในเกมการแข่งขันจริง การประเมินทางเลือกใหม่เป็นวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับครูพลศึกษาในการประเมินอย่างมีประสิทธิภาพในการแข่งขัน ถ้าครูต้องการทราบว่านักเรียนสามารถเล่นได้ดีแค่ไหน ครูควรจะมีวิธีการที่มีระบบในการชมเกมการแข่งขันและ

ประเพณีการเล่น ครูจะมีความสนใจการได้มาซึ่งเป้าหมายของการเรียนการสอนต่างๆ เช่น ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการทำงานร่วมกัน ครูจะมีความสนใจในการเห็นถ้านักเรียนสามารถแสดงความรู้ กฎ กติกาการแข่งขันและกลยุทธ์ การประเมินทางเลือกใหม่สามารถที่จะพัฒนาเพื่อทำให้การแข่งขันสามารถแข่งขันสามารถอธิบายได้ (Lacy and Hastad, 2003: 315)

ความเป็นปรนัย ครูพลศึกษาซึ่งต้องการประเมินความสามารถของนักเรียนในการเล่นเกมส์จริงๆ มีขีดจำกัดในเรื่องการสังเกตอย่างง่ายและเป็นการตัดสินแบบอัตวิสัย ซึ่งไม่มีความยุติธรรมในการให้เกรด การชมเกมง่ายๆ หรือเรียกว่าใช้สายตามอง ขาดความเป็นปรนัย และไม่มีเหตุผล และไม่สามารถรับประกันได้ว่านักเรียนทุกคนมีโอกาสเท่าๆ กันในการแสดงทักษะ ตัวอย่างเช่น สมมติว่าครูต้องการประเมินการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ทีมหนึ่งซึ่งเป็นผู้เล่นที่มีประสบการณ์สูง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นฝ่ายรุกตลอดเกมการแข่งขัน นักเรียนในทีมนี้มีทักษะดีจริงหรือไม่ หรือเป็นผลมาจากการเล่นของทีมที่ดีและได้รับเกรดที่ดีในการแข่งขัน ตรงกันข้ามกับทีมที่อ่อนกว่า นักเรียนที่อยู่ในทีมนี้ไม่สามารถแสดงทักษะถ้าไม่มีการสังเกตอย่างเป็นระบบ

ความถูกต้อง ถ้าครูต้องการที่จะประเมินทักษะส่วนบุคคลมากกว่าเกมการแข่งขันทั้งหมด การประเมินทางเลือกใหม่จะมีประสิทธิภาพ แบบทดสอบมาตรฐานดำเนินการในสภาพแวดล้อมปิด การประเมินทางเลือกใหม่เปิดโอกาสให้ครูปรับการประเมินและทำให้สภาพแวดล้อมเป็นสภาพจริงเพื่อให้มั่นใจว่าการทดสอบมีความถูกต้องแม่นยำ เครื่องมือต่างๆ เช่น การประมาณค่าหรือการสำรวจ เป็นเครื่องมือที่ทำให้ครูมีวิธีการประเมินทักษะที่เป็นระบบ นอกจากนี้ การประเมินทางเลือกใหม่เช่น แบบบันทึก หรือแฟ้มสะสมงานเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนแสดงความเข้าใจวัตถุประสงค์ในการเรียนอย่างลึกซึ้ง

ความตรงและความเชื่อถือได้ แม้ว่าการประเมินทางเลือกใหม่ให้โอกาสที่น่าสนใจในการประเมินนักเรียน แนวคิดสำคัญสองอย่างคือ ความตรงและความเชื่อถือได้ ซึ่งจะต้องรักษาไว้ เพื่อให้การประเมินเป็นสภาพจริง คงพอจำกันได้ว่าแบบทดสอบมีความตรง หมายถึง วัดในสิ่งที่ต้องการจะวัด ส่วนความเชื่อถือได้ หมายถึง ถ้าให้ผลการทดสอบครั้งที่ แนวคิดนี้ควรจะต้องจำอยู่ในใจเสมอในการพัฒนาการประเมินทางเลือกใหม่

Linn *et al.* 1991 (cited in Morrow *et al.*, 2000: 159) ได้แนะนำเกณฑ์ดังต่อไปนี้เพื่อตรวจสอบความตรงของการประเมินทางเลือกใหม่

ผลลัพธ์ – การประเมินผลนำไปสู่ผลที่ตั้งไว้หรือไม่ ผลที่ไม่ได้ตั้งไว้คืออะไร

ความยุติธรรม – การประเมินผลทำให้เด็กทุกคนแสดงความสามารถที่ถูกต้อง หรือ
ไม่ยุติธรรมสำหรับนักเรียนบางคน

สรุปไปสู่ปัญหาอื่น - ผลจากการประเมินสามารถสรุปไปสู่ปัญหาอื่นหรือสถานการณ์อื่น
ที่เราสนใจ

ความคิดที่ซับซ้อน – การประเมินผลมีการพิจารณาความเข้าใจในระดับที่สูงหรือความคิด
ที่ซับซ้อน

คุณภาพของเนื้อหา - งานที่เลือกสำหรับการประเมิน เป็นเนื้อหาที่มีคุณค่าแก่เวลาและ
ความพยายามของผู้เรียนและผู้สอน

ครอบคลุมเนื้อหา – เนื้อหาที่ทำการประเมินกว้างและครอบคลุมขอบข่ายที่สนใจ

มีความสำคัญ – เป็นงานที่มีความสำคัญและกระตุ้นให้ผู้เรียนทำผลงานให้ดีที่สุด

คุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ – คุ้มค่ากับการเก็บรวบรวมข้อมูลและเกณฑ์การให้คะแนน
มีเหตุผลอธิบายได้และมีประสิทธิภาพ

สิ่งหนึ่งที่ท้าทายมากที่สุด ที่ครูพลศึกษากำลังเผชิญ คือ การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ใน
การประเมินผลที่มีความหมาย ไม่เพียงแต่เพื่อประเมินผลเท่านั้นแต่เป็นการให้เรคดพวกเขา
ด้วยวิธีการที่มีมาตรฐานหลายๆ วิธีสามารถหาได้เช่น แบบทดสอบทักษะและแบบทดสอบข้อเขียน
อย่างไรก็ตามครูพลศึกษาพบว่าวิธีการประเมินผลแบบเดิมนี้อย่างไม่สมบูรณ์ โดยวิธีการประเมินผล
แบบเดิมนี้อาจไม่เหมาะกับเครื่องมือที่ใช้สอนอยู่หรือพวกเขาไม่สามารถวัดในสิ่งที่เขาต้องการจะ
ประเมินผล

ตัวอย่างเช่น ครูจะทำการสอนเทนนิสในการตีลูกหน้ามือและหลังมือ การส่ง การตีวอลเลย์
ตำแหน่งการยืนและกลยุทธ์ในการเล่นประเภทคู่ และการให้คะแนน การประเมินผู้เรียนโดยใช้

แบบทดสอบทักษะให้นักเรียนยื่นที่ตาข่ายและโยนลูกให้กับนักเรียนคนอื่นดีดีลูกหน้ามือและหลังมือไปยังเป้าหมาย ไม่ใช่สิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความสามารถของนักเรียนในการแข่งขันเทนนิส เช่นเดียวกันครูสอนทักษะการแข่งขันประเภทอื่น เช่นเดียวกันกับกลยุทธ์ ตำแหน่ง และ การทำคะแนน ผู้สอนพยายามประเมินความสามารถในการแข่งขัน ใช้ความรู้ในทางกลยุทธ์และตำแหน่ง และแสดงความสามารถในการเล่นภายใต้กติกาการแข่งขัน ในการพัฒนาวิธีการประเมินผลที่มีความหมาย รูปแบบการประเมินผลที่แตกต่างกันจึงถูกพัฒนาขึ้น

การประเมินทางเลือกใหม่ (alternative assessment) หมายถึง การประเมินผลทุกรูปแบบที่แตกต่างจากการประเมินผลแบบเดิม ตัวอย่างของการประเมินทางเลือกใหม่ เช่น การทำโครงการ แฟ้มสะสมงาน งานเฉพาะกรณี แบบบันทึกนักเรียนและแบบบันทึกประจำวัน การสังเกต แบบสำรวจรายการ และการประเมินค่า ส่วนการประเมินสภาพจริง (authentic assessment) เน้นไปที่แบบทดสอบที่เกิดขึ้นในสภาพจริง (Lacy and Hastad, 2003: 314) บางแห่งใช้คำว่า alternative และ authentic ที่สามารถแทนกันได้ อย่างไรก็ตามในทางพลศึกษา คำว่า การประเมินทางเลือกใหม่ หมายถึง เครื่องมือในการประเมินผลเช่นแฟ้มสะสมงานและสมุดบันทึกมากกว่าการทดสอบทักษะแบบเดิมและแบบทดสอบเลือกตอบ

ข้อแนะนำในการพัฒนาการประเมินทางเลือกใหม่

1. มั่นใจได้ว่าการประเมินผลมีความสอดคล้องกันระหว่างผลที่ต้องการกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
2. ทั้งการสังเกตและข้อมูลในการตัดสินใจประกอบไปด้วยสิ่งที่ถูกต้องและวิธีการประเมินผลที่มีความหมาย ใช้การสังเกตหลายๆ แบบเท่าที่สามารถทำได้
3. ใช้วิธีการประเมินแบบภาพรวมและแบบแยกที่มีความเหมาะสม
4. ใช้งานในสภาพจริง ในสถานที่จริง เพื่อการประเมิน
5. ออกแบบและให้มีความชัดเจน ในการให้คะแนน

6. มีเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์ในการประเมิน ให้นักเรียนและผู้สนใจทราบ

7. สังเกตอย่างไม่มีอคติให้มากที่สุด คัดสรรและบันทึกการปฏิบัติ

8. บันทึกผลการประเมินให้เร็วที่สุดภายหลังจากการสังเกต

สรุปได้ว่า การประเมินความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนต้องใช้รูปแบบการประเมินความสามารถที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการประเมินทางเลือกใหม่ เช่น การทำโครงการ การสนทนา การเขียนความเรียง การแสดงผลงานและงานเหตุการณ์สำคัญ แฟ้มสะสมงาน แบบสำรวจรายการ แบบบันทึกของนักเรียน การสังเกตโดยเพื่อน ซึ่งจำทำให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถออกมา โดยผู้สอนต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดในระดับที่สูงขึ้น และที่สำคัญการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนให้ผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้า

ความหมายของการประเมินตามสภาพจริง

ในปัจจุบันการประเมินผลตามสภาพจริงเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่งในวงการการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทุกระดับ ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงเป็นหนึ่งในวิธีการประเมินที่หลากหลาย ซึ่งมีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวถึงการประเมินผลตามสภาพจริงไว้หลายท่านดังนี้

หลักการพื้นฐานของการวัดผลตามสภาพที่เป็นจริง มีว่า นักเรียนควรแสดงให้เห็นว่าเขาได้เรียนรู้อะไรและสามารถทำอะไรได้มากกว่าถูกบังคับให้บอกหรือตั้งคำถาม ดังนั้นการวัดผลตามสภาพที่เป็นจริงจึงเป็นการวัดผลแบบอิงผลงานหรือการกระทำเป็นหลัก เมื่อใช้การวัดผลแบบอิงผลงานนักเรียนจะต้องแสดงการเรียนรู้ในบริบทที่เป็นธรรมชาติ การประเมินผลประเภทนี้อาจเป็นในรูปของคำถามปลายเปิด หรือมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง และแบบบอกให้รู้ตัวหรือไม่บอกให้รู้ก็ได้ โปรแกรมการประเมินผลที่จะต้องบอกให้รู้ว่า เกรดและคะแนนสอบได้มาอย่างไร และทำไมจึงได้เกรดหรือได้คะแนนแบบนั้น (คัคนางค์ มณิศรี และ คะนิงสุข มณิศรี, 2546:16)

“การประเมินตามสภาพจริง เป็นการคัดเลือกผลงานเพื่อการประเมินควรเป็นผลงานที่มีคุณค่า (worthy) และท้าทาย เป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง”

“การประเมินตามสภาพจริง หมายถึง กระบวนการสังเกต การบันทึก และการรวบรวม ข้อมูลจากงานและวิธีการที่นักเรียนทำ เพื่อเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจในการศึกษาถึงผลกระทบ ต่อเด็กเหล่านั้น”

John and Johnson (1996 อ้างใน พิมพ์พันธ์์ เดชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข, 2549: 122-123) กล่าวว่า “การประเมินการเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจไม่จำเป็นต้องตัดสินคุณค่าหรือประเมินผล (evaluation) แต่การประเมินผลหรือตัดสินคุณค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินการเรียนรู้ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการประเมินการเรียนรู้จึงมีความสำคัญถ้าการประเมินการเรียนรู้มีคุณภาพ ก็ทำให้การประเมินผลมีคุณภาพ ถ้าการประเมินการเรียนรู้ผิดพลาด การตัดสินผลก็ผิดพลาดหรือ อาจกล่าวว่า การตัดสินผลที่มีความเที่ยงตรงนั้น ได้มาจากการประเมินการเรียนรู้ที่มีความถูกต้อง และสมบูรณ์”

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ(2539) ให้ความหมายของการประเมินตามสภาพจริงว่า

...การประเมินผลจากสภาพจริง (authentic assessment) หมายถึง กระบวนการสังเกต บันทึกและรวบรวมข้อมูลจากงานและวิธีการที่นักเรียนทำเพื่อเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจในการศึกษาถึงผลกระทบของเด็กเท่านั้น จะไม่เน้นการประเมินเฉพาะทักษะ พื้นฐาน แต่จะเน้นการประเมินทักษะการคิดที่ซับซ้อนในการทำงานของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และการแสดงออกที่เกิดจากการปฏิบัติในสภาพจริง นอกจากนี้การประเมินจากสภาพจริงจะมีความต่อเนื่องในการให้ข้อมูลในเชิงคุณภาพ ที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนได้ใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะกับแต่ละ บุคคลได้...

ส่วน สุวิมล ตั้งสัจจพันธ์ และ กุลยา ดันติผลาชีวะ (2542: 42) กล่าวว่า

...การประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) หมายถึง เป็นกระบวนการเก็บ ปรากฏการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นโดยเกี่ยวกับระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน การเก็บข้อมูลนี้ ครูต้องเก็บมาจากผลงานจริงของผู้เรียน เป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำ ประกอบการเรียนรู้หรือ เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน และการปฏิบัติจริงในห้องเรียน ซึ่งเดิมนั้นครูมักจะประเมินด้วย แบบทดสอบมากกว่าการประเมินสภาพจริง เช่นเดียวกับวิชาพลศึกษาก็ไม่แตกต่างกัน ทั้งที่

เป็นวิชาของการพัฒนาทักษะทางกาย ครูยังมักใช้แบบทดสอบให้ผู้เรียนเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่กำหนดให้ แบบทดสอบที่ให้คะแนนจากเครื่องตรวจหรือแบบทดสอบทักษะกีฬาที่เป็นมาตรฐานและแบบทดสอบสมรรถภาพดูไม่เป็นตัวบ่งบอกที่ดีถึงสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ เช่น การให้ผู้เรียนเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ครูกำหนดให้ ทักษะพื้นฐาน และความรู้ทั่วไป ไม่สามารถที่จะวัดทักษะการสอนได้ ฉะนั้นเทคนิคการประเมินตามสภาพจริง ต้องมีการประเมินระดับ (degree) ที่ผู้เรียนและครูปฏิบัติได้จริงในพลศึกษา...

Lacy and Hastad (2003: 314) ได้ให้ความหมายว่า “การประเมินสภาพจริงใช้ในการอธิบายการประเมินผลที่เป็นเกมการแข่งขันหรือกีฬา และเป็นการวัดความสามารถของนักเรียนในการแข่งขันจริงมากกว่าความสามารถในการปฏิบัติที่แยกออกจากการแข่งขัน ดังนั้นการประเมินสภาพจริงเป็นรูปแบบหนึ่งของการประเมินทางเลือกใหม่”

ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง

Lund (1997 cited in Baumgartner *et al.*, 2003: 132) ได้จำแนกลักษณะของการประเมินสภาพจริงไว้ 6 ประการดังนี้

1. การประเมินสภาพจริงแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ท้าทายซึ่งเป็นตัวอย่างในชีวิตจริง มีกี่ครั้งในชีวิตจริงที่ผู้เรียนจะถูกถามเกี่ยวกับกติกาเทนนิสในแง่ของการสอบแบบเลือกตอบ มันน่าจะมี ความหมายมากกว่าหรือเปล่าถ้าจะประเมินถึงสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำได้ในชีวิตจริงการประเมินเกี่ยวกับเกมซึ่งใช้กติกา ยุทธวิธีและทักษะที่ต้องการน่าจะเหมาะสมมากกว่า
2. การประเมินตามสภาพจริงต้องการให้นักเรียนแสดงความคิดในระดับสูง การประเมินตามสภาพจริงอนุญาตให้ผู้เรียนได้มีโอกาใช้ข้อคิดเห็นจากการเรียนรู้ ภายหลังจากการทดสอบ ความรู้เกี่ยวกับกติกาและยุทธวิธี ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงจะนำ มาใช้เพื่อประเมินว่าผู้เรียน นำ ไปใช้ในสภาพจริงในชีวิตอย่างไร
3. ผู้เรียนรู้มาตรฐานในการประเมินจากช่วงเริ่มต้น การประเมินตามสภาพจริงเกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนหรือมาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการประเมิน จากการรู้เกณฑ์ล่วงหน้า ผู้เรียนจะได้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้า ลักษณะดังกล่าวไม่ใช่ลักษณะเฉพาะ

ของการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งนักพลศึกษาเป็นจำนวนมากได้ดำเนินการในลักษณะดังกล่าวกับการทดสอบด้านทักษะและสมรรถภาพทางกาย

4. การประเมินสภาพจริงถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร เมื่อใช้การประเมินตามสภาพจริงมากขึ้น ครูจะสอนแบบทดสอบที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ถึงแม้ว่าครูส่วนหนึ่งอาจจะเห็นว่าไม่เป็นที่พึงปรารถนา เป้าหมายของการทดสอบควรจะเป็นแบบทดสอบที่เหมือนกับสภาพของชีวิตจริง

5. ผู้เรียนนำเสนอผลของการประเมินสภาพจริงโดยเปิดเผยแก่คนทั่วไป ซึ่งอาจจะนำความภาคภูมิใจเกี่ยวกับงานและแสดงให้เห็นว่าเนื้อหานั้นๆ มีความสำคัญ การนำเสนออาจจะทำในการประชุมทางพลศึกษา หรือในชั้นเรียนอื่น ๆ หรือในโรงเรียนอื่นๆ หรือในห้องเรียนของตนเอง

6. เป็นการเน้นกระบวนการ (process) ไม่ใช่เน้นเฉพาะผลผลิต (product) เพื่อจะดูว่าผู้เรียนได้คำตอบที่ถูกต้องมาได้อย่างไรนี่คือคำตอบที่สำคัญ โดยการเน้นผลผลิต ผู้เรียนอาจจะได้คะแนนไม่ดีในด้านกระบวนการก็อาจเป็นไปได้ ตัวอย่างเช่น ในกีฬาบาสเกตบอล ผู้เรียนอาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับเทคนิค แต่สามารถทำคะแนนได้ เพราะรูปร่างสูงกว่าคนอื่น ๆ

Wiggins (1989 อ้างใน นิรนาม, 2551) ได้จำแนกคุณลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การปฏิบัติในสภาพจริง (performance in the field) ออกแบบขึ้นเพื่อประเมินการปฏิบัติในสภาพจริง เช่น นักเรียนเรียนการเขียนก็ต้องเขียนให้ผู้อ่านจริงเป็นผู้อ่าน มิใช่เรียนการเขียนแล้ววัดผู้เรียนด้วยเพียงการใช้แบบทดสอบวัดการสะกดคำ หรือตอบคำถามเกี่ยวกับหลักการเขียน หรือถ้าให้นักเรียนเรียนวิทยาศาสตร์ก็ต้องให้นักเรียนทำการทดลองวิทยาศาสตร์ ทำงานค้นคว้าวิจัย หรือทำโครงการแทนการทดลองเพียงความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตามงานที่ให้นักเรียนทำต้องเป็นงานที่สัมพันธ์กับชีวิตความเป็นจริง ทำทฤษฎีการใช้สติปัญญาที่ซับซ้อนหรือได้ความรู้ที่อาศัยทักษะทางสติปัญญาและต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (learning styles) ความถนัด (aptitudes) และความสนใจ (interest) ของผู้เรียนเพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถและค้นหาจุดเด่นของผู้เรียน

2. เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน (criteria) ต้องเป็นเกณฑ์ประเมิน “แก่นแท้” (essentials) ของการปฏิบัติมากกว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่สร้างขึ้นจากผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ เกณฑ์ที่เป็นแก่นแท้นี้เป็นเกณฑ์ที่เปิดเผย และรับรู้กันอยู่ในโลกของความเป็นจริงของทั้งตัวนักเรียนเองและผู้อื่น การประเมินในสภาพจริงที่มีการเปิดเผยเกณฑ์ไว้ก่อนนั้น ถือว่าการเรียนของผู้เรียนและการสอนของผู้สอนจะส่งเสริมซึ่งกันและกัน ในแต่ละภารกิจจะมีเกณฑ์ซึ่งระบุถึงมาตรฐานของการปฏิบัติที่แจ่มชัดและโปร่งใส เกณฑ์จะสะท้อนมุมมองที่หลากหลายของภารกิจที่มีความซับซ้อนมากกว่าจะย่อหรือสรุปออกมาให้เห็นได้เพียงด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว เนื่องจากเกณฑ์เป็นสิ่งที่นำมาจากการปฏิบัติเกณฑ์จึงเป็นข้อชี้แนะสำหรับการสอนการเรียนรู้ และการประเมินที่สะท้อนให้เห็นเป้าหมายและกระบวนการศึกษาอย่างแจ่ม

3. การประเมินตนเอง มีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติงานจริง โดยจุดประสงค์ก็คือ เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการประเมินงานของตนโดยเทียบกับมาตรฐานทั่วไปของสาธารณชนเพื่อปรับปรุง ขยับขยาย และเปลี่ยนทิศทางการดำเนินงานเพื่อริเริ่มในการวัดความก้าวหน้าของตนในแบบต่างๆ หรือจุดต่างๆ อย่างที่ไม่มีการวัดเช่นนี้มาก่อน เป็นการทำงานที่ตนเป็นผู้ชี้นำตนเอง ปรับปรุงจากแรงจูงใจของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อมนุษยโลก ในความเป็นจริง และเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนซึ่งอยู่ในระดับขั้นต้นของการพัฒนาสมรรถภาพมีโอกาส เห็น รับรู้ และได้รับคำชมเชยในการพัฒนาตน

4. การนำเสนอผลงาน นักเรียนมักได้รับการคาดหวังให้เสนอผลงานต่อสาธารณชน และเป็นการเสนอผลงานด้วยปากเปล่า กิจกรรมการนำเสนอทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เนื่องจากนักเรียนได้สะท้อนความรู้สึกของตนว่ารู้อะไร และนำเสนอเพื่อให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้แน่ใจว่านักเรียนได้เรียนรู้ในหัวข้อนั้นๆ อย่างแท้จริง มีประโยชน์ตอบสนองต่อเป้าประสงค์ที่สำคัญอีกหลายประการ คือ เป็นสัญญาณบ่งบอกว่างานของนักเรียนมีความสำคัญมากพอที่จะให้ผู้อื่นรับรู้และชื่นชมได้ เปิดโอกาสให้ผู้อื่น เช่น ครู เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง ได้เรียนรู้ ตรวจสอบ ปรับปรุง และชื่นชมในความสำเร็จด้วยอย่างต่อเนื่อง

ประเภทของการประเมินตามสภาพจริง (type of authentic assessments)

Baumgartner *et al.* (2003: 133) กล่าวถึงประเภทของการประเมินตามสภาพจริงไว้ว่าในปี ค.ศ. 1995 National Association for Sport and Physical Education (NASPE) ได้จัดพิมพ์หนังสือ

ชื่อ “Moving into the Future: National Standards for Physical Education” เป็นเรื่องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางเลือกใหม่หลายประเภทด้วยกัน รวมทั้งโครงการ การบันทึกกิจกรรม การจัดทำวารสาร การสังเกตจากเพื่อน การประเมินตนเอง การทำงานกลุ่ม เพิ่มสะสมงาน งานเฉพาะกรณี และการสังเกตของครู เพิ่มสะสมงานหรือการเก็บรวบรวมงานของนักเรียนได้รับความสนใจและกล่าวถึงมากที่สุด

วิธีการประเมินตามสภาพจริง

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ และ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542: 44) การประเมินตามสภาพจริงมีหลายวิธี โดยมีจุดประสงค์เพื่อที่เน้นถึงงานที่ผู้เรียนได้ทำจริงและการช่วยให้ครูและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่เป็นจริงของผู้เรียน มีความเป็นธรรมชาติ เน้นการปฏิบัติ ความรู้ ทักษะ และผลลัพธ์อื่น ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจและพฤติกรรมทางสังคม มีวิธีการในการประเมิน 10 วิธี คือ

1. การประเมินโดยเพื่อน หมายถึง การให้ผู้เรียนจับคู่กัน ผู้เรียนคนหนึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์ปฏิบัติของนักเรียนอีกคนหนึ่ง แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างจากเกณฑ์ที่ครูกำหนดให้โดยการสรุป และบอกถึงผลการประเมิน
2. การประเมินโดยกำหนดเวลา หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากการปฏิบัติในระยะเวลาที่กำหนดแน่นอน และถูกบันทึกโดยผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนกลุ่มเล็ก ๆ หรือผู้เรียนทั้งชั้นที่แสดงถึงความเปลี่ยนแปลง ลำดับขั้นตอน ตัวเลือก ความรู้สึกรู้สีก้าวหน้าที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรม
3. การประเมินโดยโครงการกลุ่ม หมายถึง งานที่เกิดจากการประสานของผู้เรียนหลาย ๆ คนในการแก้ปัญหา การเรียนรู้ทักษะ แนวคิดหรือคำ สรุปอย่างกว้าง ๆ การเข้าร่วมการค้นคว้า หรือปฏิบัติงานที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันอย่างต่อเนื่อง
4. การประเมินโดยบุคคล หมายถึง งานที่ผู้เรียนแต่ละคนสนใจภายใต้การแนะนำของครู ซึ่งผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบทำงานกว่าจะเสร็จสมบูรณ์ การสร้างเค้าโครงของเรื่องที่จะทำการกำหนดเป้าประสงค์ การวางแผนโปรแกรมที่จะทำ และการนำแผนไปใช้จนกว่าบรรลุเป้าประสงค์

5. การประเมินโดยบทบาทสมมุติ หมายถึง ผู้เรียนสมมุติเป็นคนในเหตุการณ์เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เป็นจริงในโลกนี้ ผู้เรียนอาจจะเลียนแบบหรือแสดงในประเด็นที่เกี่ยวข้อง เช่น เรื่องราวของสังคม การเอาใจใส่บุคคลอื่น ค่านิยม พฤติกรรมที่เป็นปัญหาหรือทักษะทางสังคม

6. การประเมินโดยสะท้อนผล หมายถึง ผู้เรียนเข้าร่วมในกระบวนการเรียนรู้ที่มีการตรวจสอบตามแผนการปฏิบัติ การประเมินและการปรับปรุง การปฏิบัติและการคิดของตน

7. การประเมินตนเอง หมายถึง ผู้เรียนมีการวิจารณ์และการประเมินที่มีความเที่ยงตรงในความสามารถของตนเอง ด้วยการประเมินค่าการปฏิบัติ เพื่อเปรียบเทียบกับเป้าประสงค์ ของแต่ละคนที่ได้ตั้งไว้มีเกณฑ์มาตรฐาน เกณฑ์ที่ครูสร้างขึ้น หรือทุกสิ่งทั้งหมด

8. การประเมินโดยใช้เหตุการณ์การทำงาน หมายถึง งานที่ปฏิบัติจากการเขียน โครงสร้างที่กว้างและหลวมที่สามารถแก้ปัญหาและตอบคำถามได้หลายวิธี ซึ่งขึ้นกับความสนใจของผู้เรียน และจำลองจากประสบการณ์ที่เป็นจริงในโลกนี้

9. การประเมินโดยการสังเกต หมายถึง ครูใช้เครื่องหมายที่แตกต่างในการบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของนักเรียนหรือพฤติกรรมจากการสังเกตจากเหตุการณ์ที่เป็นจริง หรือวิเคราะห์จากการบันทึกในวิดิทัศน์ เช่น การบันทึกกระเป๋น การอธิบายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การประเมินค่าแบบตรวจรายการ การประเมินจากดัชนีความถี่หรือคะแนน

10. การประเมินโดยสะสมผลงาน หมายถึง งานที่ผู้เรียนทำ หรือข้อมูลที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจากการเก็บรวบรวมเพื่อแสดงความพยายาม ความก้าวหน้า หรือความสัมฤทธิ์ผลภายใต้เวลาที่กำหนดแน่นอน

การวัดที่เกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริง

Baumgartner *et al.* (2003: 135) แม้ว่าการประเมินตามสภาพจริงดูเหมือนจะเป็นวิธีการที่ดีในการดึงดูดความสนใจในการประเมินผู้เรียนในวิชาพลศึกษา แต่ก็ใช้ว่าจะไม่มีปัญหา เพราะอาจจะให้ความสนใจน้อยในแง่ของความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้และความเป็นปรนัย อีกคำถามหนึ่งก็คือ ครูจะใช้การประเมินตามสภาพจริงในการตัดสินระดับคะแนนวิชาพลศึกษาได้อย่างไร

ความกังวลเกี่ยวกับคุณภาพ เช่น ความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้และความเป็นปรนัย สำหรับการประเมินตามสภาพจริง ครูส่วนมากใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง โดยไม่คำนึงถึงความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ ดังนั้นการใช้การประเมินตามสภาพจริงก็อาจจะใช้ในลักษณะเดียวกันได้

ความเที่ยงตรงสำหรับการประเมินตามสภาพจริง หมายถึงความแม่นยำในการแปลผลของการประเมิน จากข้อคิดเห็นของ Safrit and Wood (1995 cited in Baumgartner *et al.*, 2003: 135) กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริงใช้ได้โดยอาศัยหลักทางตรรกวิทยา หรืออาจจะกล่าวได้ว่าการประเมินผลนั้นเป็นการวัดพฤติกรรมที่ต้องการหรือเปล่า อย่างไรก็ตามการพิจารณาตามหลักตรรกวิทยาอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับในเรื่องที่ต้องเกี่ยวข้องกับควมรับผิดชอบในระดับสูง Elliot (1995 cited in Baumgartner, *et al.*, 2003: 135) พูดยถึงความกังวลเกี่ยวกับความตรง 3 ประการของการประเมินตามสภาพจริง ประการแรกคือ แบบทดสอบนั้นสัมพันธ์กับแบบทดสอบอื่นๆ ได้ดีแค่ไหน/เพียงใด คล้าย ๆ กับการใช้เกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงในวอลเลย์บอลควรจะสัมพันธ์อย่างมากกับการวัดทักษะอื่นๆ ของวอลเลย์บอล ประการที่ 2 คือ ความสามารถในการประเมินที่ทำนายความสามารถในอนาคตซึ่งคล้ายๆ เป็นเกณฑ์สำหรับความตรง เช่น การประเมินตามสภาพจริงที่เกี่ยวข้องกับการทำนายพฤติกรรมสมรรถภาพในอนาคต ประการที่ 3 การประเมินที่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระ ก็คือการประเมินครอบคลุมทุกๆ ส่วนของวอลเลย์บอลหรือเปล่า

Baker *et al.* (1993 cited in Baumgartner *et al.*, 2003: 135) ได้ระบุลักษณะหลายประการที่แสดงถึงลักษณะที่ดีของการประเมินตามสภาพจริง ความหมายนี้รวมถึงนักเรียนและครู เพื่อเป็นการกระตุ้นความสามารถ การประเมินเพื่อประโยชน์อันสำคัญต่อครูและนักเรียน ซึ่งต้องการแสดงความรู้ที่ซับซ้อนความเชื่อถือได้และความเป็นปรนัยของคะแนนในการประเมินตามสภาพจริง ขึ้นอยู่กับการพัฒนาเกณฑ์การให้คะแนน (scoring rubrics) รายละเอียดของเกณฑ์และการฝึกการให้คะแนนตามเกณฑ์นั้นจะช่วยเพิ่มความเชื่อถือได้และความเป็นปรนัย ด้วยการเพิ่มโอกาสที่ว่าคะแนนที่ครูให้นักเรียนในวันแรกจะเหมือนกับคะแนนที่ครูให้ในวันอื่น ๆ หรือครูคนอื่น ๆ

ในการประเมินตามสภาพจริงผู้ประเมินหรือครูผู้สอนควรที่จะกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ซึ่งในการกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ครูและนักเรียนควรจะได้ร่วมกันกำหนด และได้ทราบก่อนลงมือทำงาน ในเกณฑ์การประเมินนี้จะระบุคุณภาพที่ต้องการให้นักเรียนกระทำและคะแนนบนเกณฑ์การประเมินซึ่งสอดคล้องกับตัวอย่างการตอบสนองนั้นๆ ดังนั้นการกำหนดเกณฑ์การให้

คะแนน จะทำให้นักเรียนได้รู้ว่าครูคาดหวังและต้องการอะไร และตัวเขาเองจะต้องทำอะไร เพื่อที่จะให้ผลงานของเขาได้คะแนนในระดับที่ต้องการ เกณฑ์การประเมินเป็นแนวทางการให้คะแนน (scoring guideline) ที่เกิดจากการรวมกันระหว่าง เกณฑ์การให้คะแนน (scoring criteria) กับมาตราประเมินค่าหรือระดับคะแนน (rating scales) โดยเกณฑ์การประเมินเป็นแนวทางการให้คะแนนที่ระบุถึงความแตกต่างของผลงานหรือประสิทธิภาพของงาน (นิรนาม, 2548)

คำว่า rubrics มีต้นกำเนิดมาจากภาษาลาติน แต่มีการตีความหมายแตกต่างกันไป ผู้เขียนบางคนให้ความเห็นว่า คำว่า rubrics ในภาษาลาตินหมายถึง สีแดง ใช้ในการบัญญัติกฎหมาย หรือการประกอบพิธีสักการบูชา โดยทุกสิ่งจะถูกเขียนเป็นสีแดง ซึ่งก็คือ rubrics ดังนั้น rubrics จึงเป็นแนวทางในการตัดสินความสามารถอย่างถูกต้อง มีกฎเกณฑ์ แต่ก็มีแหล่งข้อมูลอื่นๆที่เชื่อว่ารากศัพท์ของคำว่า rubrics มาจากคำว่า rubrica terra หมายถึง การปฏิบัติในสมัยโบราณ ที่จะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของบางสิ่งโดยทำเครื่องหมายสีแดงเอาไว้ คล้ายกับโลกที่เป็นสีแดงในอดีต การเลือกหรือตัดสินใจโดยใช้ rubrics จึงแสดงให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญ หรือความสำคัญในการเรียนรู้และการประเมินผล (Lund and Kirk, 2002: 42)

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “rubrics” หรือในภาษาไทยใช้คำว่า “เกณฑ์การประเมิน” ที่ใกล้เคียงกันไว้หลายความหมาย

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543: 75) ให้ความหมายว่า Rubrics หมายถึง “กฎ” หรือ “กติกา” (rule) ส่วนคำว่า rubrics assessment หมายถึง แนวทางการให้คะแนน (scoring guide) ซึ่งสามารถที่จะแยกแยะระดับต่างๆ ของความสำเร็จในการเรียนหรือการปฏิบัติของนักเรียนได้อย่างชัดเจนจากมากไปจนถึงต้องปรับปรุงแก้ไข

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2546: 235) กล่าวว่า เกณฑ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียนเรียกว่า Rubric ซึ่งเป็นแนวทางการให้คะแนนที่บรรยายถึงระดับความสามารถในการแสดงออกของผู้เรียน รวมถึงคุณภาพของผลงานที่ผู้เรียนต้องกระทำได้ในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องทราบว่า ผู้เรียนรู้อะไรและสามารถทำอะไรได้มากน้อยเพียงใด

Herman *et al.* (1996 cited in Lund and Kirk, 2002: 42) กล่าวว่า เกณฑ์ในการพิจารณาความสามารถของนักเรียน อย่างละเอียดรอบคอบ สมเหตุสมผล เรียกว่าเกณฑ์การให้คะแนนหรือแนวทางการให้คะแนน

Wiggins (1996 cited in Lund and Kirk, 2002: 42) กล่าวว่า rubrics คือ แนวทางที่ใช้ในการพิจารณาหรือตัดสินคุณภาพของผลิตภัณฑ์

Lacy and Hastad (2003: 219) กล่าวว่า แนวทางที่ใช้ตัดสินการให้คะแนน หรือเกรดของนักเรียน เรียกว่า rubric

Lund (2000: 1) กล่าวว่า rubrics คือ เกณฑ์และมาตรฐานที่ใช้ในการประเมินการทำงานของนักเรียน มีลักษณะดังนี้ คือ เป็นกฎกติกาที่กำหนดขึ้นสำหรับประเมินความสามารถของนักเรียน เป็นแนวทางที่คิดค้นขึ้นเพื่อประเมินความสามารถ เป็นเส้นทางที่จะนำนักเรียนไปสู่จุดมุ่งหมาย เป็นการประกาศให้รับทราบถึงเกณฑ์การประเมินความสามารถ

สรุปได้ว่า เกณฑ์การประเมิน หมายถึง แนวทางการให้คะแนนที่ได้กำหนดเกณฑ์ และมาตรฐาน มีการกำหนดและจำแนกคุณภาพในแต่ละระดับคะแนนอย่างชัดเจน ใช้ประเมินความสามารถหรือคุณภาพของผู้ที่ / สิ่งที่ได้รับการประเมิน

การประเมินโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน หมายถึง แนวทางการให้คะแนน ซึ่งสามารถที่จะแยกแยะระดับต่างๆ ของความสำเร็จในการเรียนหรือการปฏิบัติของนักเรียนได้อย่างชัดเจนจากดี มากไปจนถึงต้องปรับปรุงแก้ไข

เกณฑ์การประเมิน (rubrics) หมายถึงเกณฑ์การให้คะแนนซึ่งใช้ตัดสินการปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งใช้กันบ่อยมากในการประเมินทางเลือกใหม่เช่น แฟ้มสะสมงาน เหตุการณ์สำคัญ และการปฏิบัติของนักเรียนและสามารถที่จะนำไปใช้กับการประเมินทางเลือกใหม่รูปแบบอื่นได้เช่นกัน เป็นการเขียนขึ้นมาโดยครูก่อนที่จะทำการสอนและเป็นการทำร่วมกันกับนักเรียน เพราะฉะนั้นนักเรียนมีเกณฑ์ตั้งแต่ตอนแรก และมีมาตรฐานในการวัดความสามารถของนักเรียน ดังนั้นจึงเป็นการให้ผลย้อนกลับในระหว่างการเรียนรู้การสอน วิธีการประเมินสภาพจริงไม่มีความแตกต่างจากการประเมินจากการปฏิบัติ เพียงแต่มีความยุ่งยากในการประเมินมากกว่า เนื่องจากเป็นสถานการณ์

จริง ต้องจัดสถานการณ์ให้ใกล้เคียง แต่จะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากเพราะจะทำให้ทราบความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนว่ามีจุดเด่นและข้อบกพร่องในเรื่องใด

ความมุ่งหมายของเกณฑ์การประเมิน

เช่นเดียวกันกับการมีความรู้ในการเล่นเกมหหรือการเล่นกีฬา เกณฑ์การประเมิน ทำให้ นักเรียนได้ทราบถึงกฎกติกาที่จะใช้ประเมินผลงานของเขา แม้ว่าเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ การประเมินตามสภาพจริง (authentic) หรือ การประเมินจากการปฏิบัติ (performance – based) แต่ เกณฑ์การประเมินยังใช้ในการประเมินโครงการ ความสามารถทางทักษะ หรืองานอื่นๆ ที่ มอบหมาย เกณฑ์การให้คะแนน ควรจะถูกกำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักเรียน ครูและการ ประเมินผลงานต่างๆ โดยแจ้งเกณฑ์ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบอย่างเป็นทางการ

Herman *et al.* (1996 cited in Lacy and Hastad, 2003: 319) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สามารถกำหนดจุดเด่นได้อย่างชัดเจนและสามารถวางแผนในการที่จะทำให้นักเรียนบรรลุในสิ่งที่กำหนดไว้
2. สื่อสารให้นักเรียนได้ทราบว่าอะไรคือส่วนประกอบของความดีเยี่ยมและการประเมินผลเป็นอย่างไร
3. สื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องได้ทราบถึงเป้าหมายและผลที่ได้รับ
4. ช่วยให้ผู้หรือผู้ให้คะแนนสามารถให้คะแนนได้อย่างแม่นยำ ไม่ลำเอียงและมีความคงที่
5. กำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับเอกสารใช้เป็นส่วนสำคัญในการตัดสินความสามารถของนักเรียน

รูจศิริ นธ์ จันทรหอม (2545: 24) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเกณฑ์การประเมิน ไว้ดังนี้ คือ

1. ทำให้ครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนเข้าใจถึงความหมายของคะแนนที่สะท้อนถึงระดับความสามารถของผู้เรียน
2. ผู้เรียนรู้ตั้งแต่แรกถึงแนวทางและเกณฑ์ที่จะถูกประเมิน
3. ผู้เรียนสามารถพัฒนางานที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ฐานของเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้
4. ผู้เรียนสามารถประเมินงานของตนเองโดยใช้มาตรฐานหรือเกณฑ์เป็นหลัก
5. สะท้อน (ประเมิน) หลักสูตรและวิธีการสอนของครู ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

Arter (1996 cited in Lund and Kirk, 2002: 42) กล่าวว่า ความชัดเจนของเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประเมินความสามารถ ผลงานของนักเรียนควรได้รับการตัดสินด้วยความคงเส้นคงวา ในทางการศึกษา เกณฑ์การให้คะแนนประกอบขึ้นด้วยเกณฑ์ที่ใช้ข้อมูลของนักเรียนในการจัดทำมาตรฐานและระดับของคุณภาพ ซึ่งนักเรียนจะได้รับการขับเคลื่อนด้วยการแนะนำและการปรับปรุงความสามารถโดยครู ไม่เหมือนกับคำถามที่ต้องการคำตอบที่เป็นแบบเลือกตอบ การประเมินความสามารถต้องการการตัดสินอย่างมีอาชีพ โดยนักประเมินที่เชี่ยวชาญในเรื่องคุณภาพของผลงานนักเรียน เกณฑ์การประเมินเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งควรใช้ในขณะที่กำลังทำการประเมินจากการปฏิบัติ ครูทำการประเมินความสามารถของนักเรียน ในเวลาเดียวกันนั้น ครูก็ให้ผลสะท้อนกลับที่เฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนคนนั้นเพื่อให้เขาได้ทราบแนวทางในการปรับปรุงความสามารถของเขา เช่นเดียวกับผู้ฝึกสอนที่มักจะเตรียมผลสะท้อนกลับหรือคำอธิบายสำหรับนักกีฬาที่กำลังพยายามปรับปรุงความสามารถให้สูงขึ้น ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีวิสัยทัศน์ในกีฬาประเภทนั้นๆ ทราบถึงศักยภาพและระดับความสามารถที่เหมาะสมของนักกีฬาแต่ละคน จึงจะสามารถให้ผลสะท้อนกลับที่เป็นประโยชน์แก่นักกีฬา โดยใช้เกณฑ์ที่เฉพาะเจาะจงในการแก้ไขความผิดพลาดและพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้น เกณฑ์การให้คะแนน ประกอบขึ้นด้วยเกณฑ์ที่เฉพาะเจาะจงเพื่อใช้อธิบายถึงความสามารถของนักเรียน เช่นเดียวกันกับที่ผู้ฝึกสอน

มีเกณฑ์ที่เฉพาะเจาะจงเพื่อใช้อธิบายถึงความสามารถของนักกีฬา มุมมองและการให้ความสำคัญของเกณฑ์ที่จะใช้ในทางพลศึกษาและการกีฬาจึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นเมื่อทั้งครูและนักเรียนมีความชัดเจนที่ตรงกันในเรื่องความสามารถที่คาดหวัง เกณฑ์ที่ดีอันเกิดจากความเข้าใจร่วมกันก็จะเกิดขึ้นด้วย ซึ่งเกณฑ์เฉพาะเจาะจงในเกณฑ์การให้คะแนนจะช่วยให้ให้นักเรียนมีความเข้าใจว่าเขาจะต้องทำอะไรเพื่อให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ

บ่อยครั้งที่ครูแสดงให้เห็นถึงการประเมินผลที่ใช้ในชั้นเรียนมักเป็นการประเมินผลที่ไม่ถูกต้อง เพราะเขาไม่ได้นำเกณฑ์การให้คะแนนเข้ามาใช้ และล้มเหลวในการให้คำจำกัดความของระดับของคุณภาพ หรือ ความสามารถ ที่เขาคาดหวังจากนักเรียน ครูอาจจะมีภาระงานหรือกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่ดีเยี่ยมแต่หากปราศจากการใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนั้น หากไม่มีมาตรฐานในการประเมินผล จะไม่สามารถทราบอย่างแม่นยำได้ว่า การดำเนินการเรียนการสอนนั้น ทำให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือเกิดผลสัมฤทธิ์หรือไม่ มากน้อยเพียงใด (Lund and Kirk, 2002: 42)

นักวิชาการบางท่านได้กล่าวถึง เกณฑ์การประเมินในเกณฑ์การให้คะแนนว่า เป็นเกณฑ์ประเมินความสามารถ Herman, *et al.* (1996 cited in Lund, 2000: 3) ใช้คำว่า “เกณฑ์” และ “มาตรฐาน” ในแบบเดียวกัน พร้อมๆไปกับคำว่า “เกณฑ์การให้คะแนน” ที่ส่วนใหญ่ใช้แสดงให้เห็นถึงมิติต่างๆ ของเกณฑ์การประเมิน ในทางตรงกันข้าม Wiggins ให้ความสำคัญว่ามีความแตกต่างระหว่าง “เกณฑ์” และ “มาตรฐาน” โดยเห็นว่า เกณฑ์ เป็นกฎกติกาที่ใช้ตัดสินความสามารถ ส่วนมาตรฐาน เป็นสิ่งที่บอกให้ทราบว่าความสามารถที่ดีที่สามารถยอมรับได้นั้นเป็นอย่างไร ยกตัวอย่างการกระโดดสูง หนึ่งในเกณฑ์ที่ใช้สำหรับการกระโดดสูงคือ ไม้พาดจะต้องไม่หล่นจากจุดวางหลังจากที่นักกระโดดสูงได้กระโดดข้ามผ่านไม้พาดไปแล้ว ส่วนมาตรฐานก็คือ ความสูงที่กระโดดได้ ควรจะสูงเท่าใด ที่จะแสดงถึงความสามารถที่ยอมรับได้ (Lund, 2000: 3)

รายละเอียดของเกณฑ์การประเมิน ลักษณะเฉพาะ หรือลักษณะ ล้วนแล้วแต่เป็นคำที่ใช้เป็นตัวชี้วัดส่วนประกอบต่างๆ ในเกณฑ์การประเมินเพื่อกำหนดความชัดเจนในการให้คะแนน เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า ความสามารถที่ดีควรประกอบด้วยส่วนประกอบใดบ้าง และนำมาเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อสร้างเกณฑ์ในการตัดสินความสามารถของนักเรียน ครูสามารถประเมินความสามารถของนักเรียนได้จากความหลากหลายของสิ่งที่ครูเห็น ดังนั้นจึงควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดของเกณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการประเมินความสามารถของนักเรียนจากการศึกษาคำรา

เอกสารต่างๆ สรุปว่า มีเกณฑ์ 3 ชนิดที่ครูอาจจะใช้ในการให้เกรดนักเรียน ได้แก่ ผลงาน กระบวนการ และความก้าวหน้า

เกณฑ์การประเมินผลงาน โดยทั่วไป หมายถึง ผลงานของนักเรียนและยังหมายถึง สิ่งประดิษฐ์ที่เห็นประจักษ์ เช่น โครงการ จุลสาร หรือเอกสารเผยแพร่ต่างๆ ในทางพลศึกษา บ่อยครั้งที่ เกณฑ์การประเมินผลงานเป็นหลักในการแสดงถึงความสามารถของนักเรียน นักเรียน อาจได้รับการคาดหวังในการเล่นเกมส์ สร้างสรรค์ทำทางเดินรำ หรือสามารถเดินรำได้ ทั้งความสามารถของนักเรียนและ โครงการต่างๆ เป็นตัวอย่างของเกณฑ์ที่ใช้ผลงาน

เกณฑ์การประเมินกระบวนการ ในเกณฑ์การประเมินผลงานเรากล่าวถึงผลงานโดยไม่ได้ พิจารณาว่าผลงานนั้นนักเรียนได้มีการใช้รูปแบบการทำงานที่ถูกต้องหรือไม่ เมื่อใดก็ตามที่ครู พลศึกษาต้องการให้นักเรียนใช้รูปแบบการทำงานที่ถูกต้อง นั่นคือ เกณฑ์การประเมินกระบวนการ ในทางพลศึกษา เกณฑ์การประเมินกระบวนการมีความสำคัญอย่างมากสำหรับความสามารถที่ ถูกต้อง ครูที่สอนในห้องเรียนใช้คำว่าเกณฑ์การประเมินกระบวนการตกต่ำไปเล็กน้อย

ในห้องเรียน เกณฑ์การประเมินกระบวนการ หมายถึง ความพยายาม การมีส่วนร่วมใน ชั้นเรียน หรือการบ้าน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ กระบวนการที่นักเรียนใช้ในการเรียนรู้ แม้ว่าครู พลศึกษาบางคนอาจจะใช้องค์ประกอบเหล่านี้มาพิจารณาในการตัดเกรด แต่เกณฑ์การประเมิน กระบวนการ ในทางพลศึกษาโดยทั่วไปหมายถึง คุณภาพของความสามารถในการปฏิบัติ บ่อยครั้งที่ ครูพลศึกษาประเมินโดยใช้ เกณฑ์การประเมินกระบวนการ เมื่อใช้การประเมินด้วยตนเอง หรือ การประเมินโดยเพื่อนหรือเมื่อยืนยันในการที่นักเรียนมีรูปแบบที่ถูกต้องในระหว่างที่แสดง ความสามารถ

เกณฑ์การประเมินกระบวนการ เป็นเกณฑ์ที่ไม่ได้ดูว่าความถูกต้องของนักเรียนนั้น อยู่ในระดับที่บรรลุผลสัมฤทธิ์หรือไม่ แต่ให้ความสำคัญไปที่การปรับปรุงหรือความก้าวหน้า ในการเรียนรู้ของนักเรียน ในการวัดเกณฑ์การประเมินความก้าวหน้าครูจะต้องมีวิธีดำเนินการ ในการประเมินผลมากกว่าเกณฑ์สองชนิดที่กล่าวมาข้างต้น (Lund and Kirk, 2002: 43-44)

ในเรื่องเดียวกันนี้ Lund (2000: 3) กล่าวว่า การประเมินผลในอดีตที่ปฏิบัติกันมามักจะ ประเมินผลที่ได้ เช่น จำนวนครั้งในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลที่ลงภายในสนาม คะแนนจากการทดสอบ

วิธีโอเพนความสามารถ หรือการเขียนเรียงความ เป็นต้น เป็นเพราะว่า กระบวนการหรือ การจะทำอย่างไรให้นักเรียนได้รับการประเมินผลที่สมบูรณ์แบบ นั้น ส่วนสำคัญในการพิจารณาถือ การประเมินความสามารถ (performance-based assessment) และนี่คือความจำเป็นที่ต้องใช้เกณฑ์ การให้คะแนน โดยปกติการศึกษาค้นคว้าในห้องเรียน กระบวนการเป็นความหมายของวิธีการที่ นักเรียนจะศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ หรือประสบความสำเร็จในงานที่ได้รับ มอบหมาย ตัวอย่างของกระบวนการ เช่น การบ้าน ความพยายามหรือ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สำหรับกระบวนการในทางพลศึกษาจะให้ความสำคัญไปที่รูปแบบ (form) ของ การเคลื่อนไหว หรือส่วนประกอบสำคัญของที่สามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้อง ซึ่งหาก ปราศจากส่วนประกอบสำคัญที่ว่านี้จะไม่สามารถปฏิบัติทักษะทางกลไกที่ถูกต้องได้ กระบวนการ ที่ถูกต้องจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งก่อนที่จะคาดหวังถึงผลงานที่มีความคงที่ ตัวอย่างเช่น การเสริฟเทนนิสที่ได้คะแนนสูง ลูกเทนนิสจะต้องลงในตำแหน่งที่เหมาะสมในเขตเสริฟ เป็นต้น

ในเรื่องของการให้ความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์การประเมิน Lund (2000: 3-4) แบ่งเกณฑ์การประเมินออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ เกณฑ์การประเมินทั่วไป (generalized rubrics) และ เกณฑ์การประเมินเฉพาะงาน (task-specific rubrics)

เกณฑ์การประเมินทั่วไปสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้กับงานหลากหลายรูปแบบ คุณลักษณะ มีแนวโน้มไปในลักษณะการอธิบายความหมายกว้างๆ มากกว่าที่จะให้ความหมายอย่าง เฉพาะเจาะจง (exact or explicit) ในความสามารถระดับ 4 จาก NASPE's national physical education standards (National Association for Sport and Physical Education, 1995: 107) เป็น ตัวอย่างของเกณฑ์การประเมินทั่วไป

- ทำตามคำชี้แจงและตอบคำถามครบทุกส่วน
- ตอบคำถามได้อย่างชัดเจน ใครมาอ่านก็จะมีความเข้าใจ
- แสดงให้เห็นว่าเรามีความเข้าใจจริงในเรื่องที่ถูกตั้งคำถาม และสามารถประยุกต์ใช้ได้
- ตอบคำถามอย่างรัดกุม กระชับ ยกตัวอย่างให้เห็นถึงการแก้ปัญหา

- ประยุกต์ความรู้โดยแสดงถึงความเกี่ยวข้องระหว่างความคิด และความจริง โดยการเปรียบเทียบหลายความคิดที่แตกต่างกัน และ/หรือ โดยแสดงให้เห็นว่า ทำอย่างไรที่จะหลอมรวมความคิดเข้าด้วยกัน (National Association for Sport and Physical Education, 1995: 107)

ในการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน เกณฑ์ที่สำคัญทั้งหมดจะต้องเขียนด้วย ถ้าครูต้องการที่จะประเมินโครงการในหลายๆ องค์ประกอบ ครูควรเขียนเกณฑ์การให้คะแนนที่กล่าวถึงทุกองค์ประกอบ (holistic rubric) หรือ เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อหรือวัตถุประสงค์ (analytic rubric)

ส่วนเกณฑ์การประเมินเฉพาะงานเป็นลักษณะตรงกันข้ามคือ จะเขียนกำหนดสำหรับงานเดี่ยว (single task) และมีความเชื่อถือได้ที่สูงกว่าเพราะ เกณฑ์ที่ใช้มีความชัดเจน ถูกเขียนขึ้นเป็นพิเศษสำหรับงานนั้นๆ มากกว่าที่จะกำหนดอย่างคลุมเครือหรืออย่างกว้างๆ และเพราะว่าผู้ให้คะแนนมีเวลาเพียงเล็กน้อยในการให้คะแนน การใช้ เกณฑ์การประเมินจึงช่วยให้คะแนนมีความคงที่มากขึ้น การสร้างเกณฑ์การประเมินเฉพาะงาน เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลามาก อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ที่ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลไว้ข้อหนึ่งว่า เพื่อเป็นการแนะนำนักเรียนให้ทราบถึงการประเมินผลและจัดเตรียมวิธีการต่างๆ ที่จะให้นักเรียนมีความสามารถ เกณฑ์การประเมินเฉพาะงาน จึงมีคุณค่าอย่างมากสำหรับครูผู้สอน

ชนิดของเกณฑ์การประเมิน

การจะเลือกใช้เกณฑ์การประเมินชนิดใดสำหรับการประเมิน ขึ้นอยู่กับงานที่จะประเมิน และตัวผู้ประเมิน เกณฑ์การประเมินในภาพรวม (holistic rubrics) และ เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (analytic rubrics) เป็นเกณฑ์การประเมินที่ซับซ้อนและต้องใช้เวลาในการสร้างแบบตรวจสอบรายการ (checklists) เป็นเกณฑ์การประเมินที่ง่ายที่สุด คะแนนจากเกณฑ์การประเมินแบบกำหนดค่าคะแนน (point system rubrics) เป็นเกณฑ์การประเมินที่ง่ายในการแปลงคะแนนเป็นเกรด หรือ เปอร์เซ็นต์

การเลือกระบบการให้คะแนนที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ ในกระบวนการประเมินผล Lund (2000: 4) ได้แบ่งเกณฑ์การประเมิน ออกเป็น 4 ชนิดคือ

1. แบบตรวจสอบรายการ (checklists) แบบตรวจสอบรายการ ประกอบขึ้นจากการจำแนกสิ่งที่พึงประสงค์ พฤติกรรมที่สำคัญ หรือคุณลักษณะ ออกเป็นรายการต่างๆ และใช้ในการประเมินโดยตรวจสอบรายการ แล้วแสดงเครื่องหมายว่า มีคุณลักษณะหรือพฤติกรรม เช่นนั้นหรือไม่ หรือโดยแสดงเครื่องหมายว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” แบบตรวจสอบรายการใช้สำหรับตรวจสอบส่วนประกอบที่สำคัญว่ามีอยู่หรือไม่ แต่ไม่ต้องการที่จะตัดสินในเชิงคุณภาพ วิธีการนี้มีประโยชน์สำหรับการประเมินผลแบบเป็นระยะเพราะ นักเรียนและครูผู้สอนสามารถที่จะตรวจสอบรายการหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์และสามารถพิจารณาได้ว่า ในขณะที่มีสิ่งใดที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ควรจะปรับปรุงอย่างไร ส่งผลดีต่อผู้เรียนในการประเมินความสามารถในการปฏิบัติของตนเอง

2. ระบบการให้คะแนน (point system rubrics) เกณฑ์การประเมินด้วยระบบการให้คะแนน เป็นวิธีที่คล้ายคลึงกับแบบตรวจสอบรายการแต่กำหนดค่าคะแนนเป็นเกณฑ์ ที่ใช้ในแต่ละรายการ หรือแต่ละคุณลักษณะเพิ่มเติมเข้าไป ถ้านักเรียนมีคุณสมบัติที่ตรงกับที่กำหนดไว้ นักเรียนจะได้รับการประเมินออกมาเป็นจำนวนคะแนน หลังจากเสร็จสิ้นการประเมินด้วยระบบการให้คะแนนแล้ว ครูผู้สอนสามารถจัดทำคะแนนรวมและแปลผลคะแนนออกมาเป็นเกรดให้กับนักเรียนได้เลย ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อใช้เกณฑ์การประเมินด้วยระบบการให้คะแนน มักเกิดจากการจำแนกส่วนประกอบที่สำคัญและรายละเอียดของเกณฑ์การประเมิน แล้วกำหนดค่าคะแนนรวมในแต่ละส่วน ทำให้เกิดความไม่แน่นอนในการพิจารณาค่าคะแนน ดังนั้นจึงควรจำแนกคุณลักษณะและแบ่งออกเป็นส่วนๆ ที่มีรายละเอียดของเกณฑ์การประเมิน จากนั้นกำหนดค่าคะแนนในแต่ละส่วน แล้วจึงแตกแยกคะแนนย่อยออกตามการปฏิบัติในส่วนต่างๆ จะทำให้การให้คะแนนมีความชัดเจนและตรงตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ถ้าต้องการที่จะอธิบายหรือแสดงว่าอะไรที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ ควรเลือกใช้แบบตรวจสอบรายการหรือระบบการให้คะแนน แต่หากต้องการพิจารณาในเรื่องคุณภาพของการปฏิบัติ ควรใช้ เกณฑ์การประเมินด้วยระบบการให้คะแนนที่มีรายละเอียดในเชิงคุณภาพมากกว่านี้

3. เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (analytic rubrics or analytic rating scales) เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน ต้องการให้ผู้ให้คะแนนตัดสินใจถึงระดับของคุณภาพของคุณลักษณะหรือรายละเอียดในการปฏิบัติว่า มีจุดเด่นหรือจุดด้อยอย่างไร บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543: 77) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (analytic Rubric) ว่าเป็น แนวทางให้คะแนนโดย

พิจารณาจากแต่ละส่วนของงาน ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางการให้คะแนนโดยมีคำนิยามหรือคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้นๆ ในแต่ละระดับไว้ชัดเจน

เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนเชิงปริมาณ (quantitative analytic rubrics) และเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนเชิงคุณภาพ (qualitative analytic rubrics)

เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนเชิงปริมาณ ใช้การกำหนดตัวเลข 1 2 3 4 หรือ 5 เป็นเกณฑ์การประเมินระดับของความสามารถในการปฏิบัติจะอยู่ในระดับใด ขึ้นอยู่กับคำอธิบายคุณลักษณะของงาน แม้จะดูเหมือนคล้ายกับแบบตรวจสอบรายการหรือระบบการให้คะแนน แต่มีความแตกต่างกันที่ เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนเชิงปริมาณ จะประเมินคุณลักษณะที่กำหนดโดยพิจารณาถึงระดับของคุณภาพด้วย คำที่ใช้แสดงหรือชี้ให้เห็นระดับของคุณภาพ เช่น 1 หมายถึง ไม่เคย 2 หมายถึง บางครั้ง เป็นต้น ตัวชี้วัดที่เห็นได้ชัดนี้ช่วยให้ผู้ให้คะแนนมีแนวคิดเกี่ยวกับระดับหรือคุณภาพของการปฏิบัติ หากไม่มีตัวชี้วัดเหล่านี้ ความเชื่อถือได้จะต่ำลงเพราะผู้ให้คะแนนอาจจะใช้การคาดหวังของตนเองมาตัดสิน ผิดไปจากระดับความเป็นจริงที่ตามระบบการประเมินผล

เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนเชิงคุณภาพ ใช้คำอธิบายหรือคำแสดงคุณลักษณะเพื่อกำหนดระดับตัวเลขของการปฏิบัติในแต่ละรายการ ซึ่งเป็นการอธิบายถึงเกณฑ์ที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละคุณลักษณะ

เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนเชิงปริมาณ ใช้แต่เพียงตัวเลขจึงเป็นการง่ายต่อการจดจำมากกว่าการใช้คำอธิบาย และง่ายในการแปลงคะแนนให้เป็นเกรด ส่วนเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนเชิงคุณภาพ ถ้าได้รับการเขียนคำอธิบายที่ดี จะช่วยให้ผู้ให้คะแนนสามารถให้คะแนนได้อย่างแม่นยำ แจกแจงระดับของความสามารถในการปฏิบัติของนักเรียนได้ตรงตามความสามารถจริง ทำให้ง่ายและมีประสิทธิภาพในการแปลผลมากกว่าแบบแยกส่วนเชิงปริมาณ คำอธิบายหรือเกณฑ์การประเมินเชิงคุณภาพนอกจากจะช่วยปรับปรุงให้การให้คะแนนมีความคงที่แล้ว ยังช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายของการเรียนรู้

ส่วนใหญ่เราจะใช้ คือ เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนเชิงปริมาณ เมื่อต้องการประเมินการเล่นเป็นเกม ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นและผ่านไปอย่างรวดเร็ว โดยที่ครูไม่สามารถจะย้อนกลับไปยังการปฏิบัติเชิงคุณภาพได้ เกณฑ์การให้คะแนนจึงควรง่ายต่อการจดจำ และมีคำอธิบายหรือคุณลักษณะไม่มากนัก และจะใช้ เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนเชิงคุณภาพในการปฏิบัติที่มีเวลาพอที่จะใช้เกณฑ์เชิงคุณภาพพิจารณาการปฏิบัติงานนั้นๆ

ส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งในเรื่องนี้คือ การกำหนดว่าจะใช้ระดับของคุณภาพเป็นกี่ระดับ กฎหลักที่จะตัดสินว่าควรจะใช้ระดับของความสามารถในการปฏิบัติเป็นกี่ระดับนั้น ขึ้นอยู่กับความคาดหวังของครูผู้สอนเป็นสำคัญ สำหรับการประเมินค่าแบบแยกส่วน การกำหนดระดับที่มากขึ้นทำให้สามารถแสดงให้เห็นความแตกต่างได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามเป็นการง่ายที่จะแยกแยะความแตกต่างระหว่างประเภท/ส่วนต่างๆ เมื่อมีการแบ่งระดับเพียงไม่กี่ระดับ เพราะความแตกต่างนั้นจะมีขนาดใหญ่ การแบ่งระดับที่เท่ากันจะมีการกระจายตัวของความหลากหลายที่เท่ากัน เช่น แบ่งให้มีคะแนนระดับสูง 3 ระดับ เท่ากับ แบ่งให้มีคะแนนระดับต่ำ 3 ระดับ ถ้าหากเห็นว่ายังไม่ครอบคลุมกับเรื่องที่เป็นปัญหา ก็สามารถที่จะกำหนดให้มีระดับความแตกต่างเพิ่มขึ้นอีกได้

การกำหนดระดับในการประเมินค่าแบบแยกส่วนควรมีขนาดเพียงพอเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจำแนก และเลือกพอที่จะมีความเชื่อถือและสามารถจัดการปัญหาได้ โดยทั่วไปจะใช้ 4 – 10 ระดับ เป็นการง่ายที่ทำการประเมินโดยใช้เกณฑ์ที่มีจำนวนระดับเหมือนกัน แต่ถ้าหากต้องแบ่งคะแนนเป็น 4 คะแนนหรือ 10 คะแนน ก็ควรปรับปรุงให้เกณฑ์มีระดับที่เหมาะสมกับคะแนนที่ประเมินด้วย อีกเหตุผลหนึ่งในการใช้จำนวนตัวเลขหรือระดับที่แตกต่างกันในเกณฑ์การประเมินค่าเดียวกันก็คือ การให้น้ำหนักที่แตกต่างกันตามคุณลักษณะที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า ผู้ให้คะแนนจะพิจารณาใช้น้ำหนักและจำนวนระดับในการให้คะแนนอย่างไร

4. เกณฑ์การประเมินในภาพรวม (holistic rubrics or holistic rating scales) คือ แนวทางในการให้คะแนนโดยพิจารณาจากภาพรวมของชิ้นงาน โดยจะมีคำอธิบายลักษณะของชิ้นงานในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน เกณฑ์การประเมินในภาพรวมนี้เหมาะที่จะใช้ประเมินทักษะการเขียนที่สามารถที่จะตรวจสอบความต่อเนื่อง ความคิดสร้างสรรค์ และความสละสลวยของภาษาที่เขียนได้ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543: 76) ระดับของความสามารถในการปฏิบัติที่แตกต่างกันจะได้รับการเขียนเพื่ออธิบายถึงระดับของคุณภาพ และชี้ให้เห็นคุณลักษณะที่ควรจะเป็น แบ่งออกตามระดับการให้คะแนน

เกณฑ์การประเมินในภาพรวมมักจะใช้ในการประเมินผลแบบสรุป (summative evaluations) หรือการทดสอบสำหรับค่าหรือระดับใหญ่ คะแนนที่ได้ใช้อธิบายคุณภาพในภาพรวมสำหรับผลงานของนักเรียน เกณฑ์การประเมินในภาพรวม จะใช้คุณลักษณะหลักๆ เพียง 2 – 3 ลักษณะในการตัดสินคุณภาพของผลงานหรือความสามารถในการปฏิบัติ ดังนั้น เมื่อจะแปลงเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน มาเป็นเกณฑ์การประเมินในภาพรวม จึงต้องมีการปรับปรุงรายละเอียดบางประการให้เหมาะสม เพราะว่า เกณฑ์การประเมินในภาพรวม เป็นการประเมินความสามารถของนักเรียนในภาพรวม โดยที่ จุดเด่นและจุดด้อยของคุณลักษณะเฉพาะตัวไม่ได้รับการวินิจฉัย เกณฑ์การประเมินในภาพรวม มีข้อจำกัดในการให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียน แต่ก็ช่วยให้นักเรียนสามารถกำหนดปัญหาในการประเมินตนเองได้

ตั้งแต่เริ่มต้น เกณฑ์การประเมินในภาพรวม เป็นการรวบรวมระดับความสามารถในการปฏิบัติที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างกันเข้าด้วยกัน ปัญหาจะเกิดขึ้นหากไม่ทราบวิธีการที่รวบรวมคุณลักษณะต่างๆของผลงานของนักเรียนเข้าด้วยกัน และไม่มีเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม การกำหนดเกณฑ์การประเมินจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง สำหรับการแบ่งระดับความสามารถ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดและจุดหมายของการประเมินผล จากประสบการณ์ของ Wiggan (1996 cited in Lund, 2000: 12) พบว่า การเขียนคำอธิบายคุณลักษณะมากกว่า 4 ระดับเป็นเรื่องที่ยาก ดังนั้น เกณฑ์การประเมินในภาพรวมจึงไม่ควรกำหนดระดับความสามารถเกินกว่า 4 ระดับ

เกณฑ์การประเมินในภาพรวมสามารถใช้ประเมินจุดหมายได้ง่ายและรวดเร็วกว่า เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน แม้ว่าเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน จะให้การวินิจฉัยได้ดีกว่า แต่ก็ใช้ระยะเวลาในการพิจารณาตัดสินที่นานกว่าในแต่ละคุณลักษณะที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนมีคุณค่าอย่างยิ่งในการทำให้นักเรียนได้รับความคาดหวังและการกำหนดเป้าหมายในการเรียน ดังนั้นถ้านักเรียนไม่มีโอกาสที่จะเห็นผลงานของเขา ก็จะไม่ผลย้อนกลับเกิดขึ้นแก่เขา กลายเป็นความพยายามที่ล้มเหลว สิ่งหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญคือ การเขียนคำอธิบายสำหรับงานที่เฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนให้เขามีโอกาสไปถึงความคาดหวังในระดับที่สูงขึ้นได้ อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนคนหนึ่งมีพรสวรรค์และมีความสามารถอยู่ในระดับสูงสุด แต่ไร้ซึ่งความพยายาม ไม่แสดงถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แต่สามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ในขณะที่นักเรียนอีกคนหนึ่งทำงาน/ฝึกฝนตนเองอย่างหนัก และยังอยู่ห่างจากระดับสูงสุด แต่ครูผู้สอนกลับไม่มีวิธีที่จะประกันได้ว่าเด็กนักเรียนคนนี้ จะสามารถไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังได้หรือไม่ปัญหาที่เกิดขึ้นลักษณะนี้ เรียกว่า “ceiling effect” (Lund, 2000:12)

กรรวิ บุญชัย (2547: 4) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์การประเมินในภาพรวม คือ “แนวทางในการให้คะแนนโดยพิจารณาจากภาพรวมของชิ้นงาน โดยจะมีคำอธิบายลักษณะของชิ้นงานในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน เกณฑ์การประเมินในภาพรวมนี้เหมาะที่จะใช้ในการประเมินทักษะการเขียน สามารถที่จะตรวจสอบความต่อเนื่อง ความคิดสร้างสรรค์ และความสละสลวยของภาษาที่เขียนได้ ส่วนการประเมินแบบแยกส่วน คือ แนวทางให้คะแนนโดยพิจารณาจากแต่ละส่วนของงาน ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางการให้คะแนน โดยมีคำนิยามหรือคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้นๆ ในแต่ละระดับไว้ชัดเจน”

การกำหนดระดับและคะแนนสำหรับเกณฑ์การประเมิน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2539: 34) ได้นำเสนอการให้คะแนนของเกณฑ์การประเมินว่ามี 2 แบบคือ

1. การให้คะแนนเป็นภาพรวม คือ การให้คะแนนงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งโดยดูภาพรวมของชิ้นงานว่ามีความเข้าใจความคิดรวบยอดการสื่อความหมาย กระบวนการที่ใช้และผลงานเป็นอย่างไร แล้วเขียนอธิบายคุณภาพของงานหรือความสำเร็จของงานเป็นชิ้นๆ โดยอาจจะแบ่งระดับคุณภาพตั้งแต่ 0-4 หรือ 0-6 สำหรับในขั้นตอนการให้คะแนน rubric อาจจะแบ่งวิธีการให้คะแนนหลายวิธี เช่น

1.1 วิธีที่ 1 แบ่งงานตามคุณภาพเป็น 3 กอง คือ

1.1.1 กองที่ 1 ได้แก่งานที่มีคุณภาพเป็นพิเศษและเขียนอธิบายลักษณะของคนที่มีคุณภาพเป็นพิเศษ

1.1.2 กองที่ 2 ได้แก่งานที่ยอมรับได้และเขียนอธิบายลักษณะของงานที่ยอมรับได้

1.1.3 กองที่ 3 ได้แก่งานที่ยอมรับได้น้อยหรือยอมรับไม่ได้และเขียนอธิบายลักษณะของงานที่ยอมรับได้น้อย

จากนั้นก็นำงานแต่ละกองมาให้คะแนนเป็น 2 ระดับ คือ

- 1) งานกองที่ 1 จะให้คะแนน 6 หรือ 5
- 2) งานกองที่ 2 จะให้คะแนน 4 หรือ 3
- 3) งานกองที่ 3 จะให้คะแนน 2 หรือ 1
- 4) สำหรับงานที่แสดงว่าไม่ได้ใช้ความพยายามเลย ให้คะแนนเป็น 0

1.2 วิธีที่ 2 กำหนดระดับความผิดพลาด โดยพิจารณาจากความบกพร่องของคำตอบว่ามีมากน้อยเพียงใด แล้วหักจากระดับคะแนนสูงสุดมาที่ระดับดังนี้

- 1.2.1 คะแนน 4 หมายถึง คำตอบถูกแสดงเหตุผลถูกต้อง แนวคิดชัดเจน
- 1.2.2 คะแนน 3 หมายถึง คำตอบถูก เหตุผลถูกต้อง อาจมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
- 1.2.3 คะแนน 2 หมายถึง เหตุผลหรือการคำนวณผิดพลาดแต่มีแนวทางที่จะนำไปสู่คำตอบ
- 1.2.4 คะแนน 1 หมายถึง แสดงวิธีคิดเล็กน้อยแต่ไม่ได้คำตอบ
- 1.2.5 คะแนน 0 หมายถึง ไม่ตอบหรือตอบไม่ถูกเลย

1.3 วิธีที่ 3 กำหนดระดับและคำอธิบาย เช่น เกณฑ์การประเมินของความสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระเขียนได้เป็น 4 ระดับดังนี้

- 1.3.1 คะแนน 4 หมายถึง การสาธิตหรือแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ครบถ้วนถูกต้องแม่นยำในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด รวมทั้งเสนอแนวคิดใหม่ que แสดงถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงกฎเกณฑ์ หรือลักษณะของข้อมูล

1.3.2 คะแนน 3 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้องในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด

1.3.3 คะแนน 2 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจไม่สมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้องในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดในบางส่วน

1.3.4 คะแนน 1 หมายถึง แสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจในหลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดน้อยมาก และเข้าใจไม่ถูกต้องในบางส่วน

1.3.5 คะแนน 0 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ

มาตรานี้บรรยายความสามารถการแสดงออกตั้งแต่ระดับ 0 ซึ่งต่ำสุดไปจนถึงระดับ 4 ซึ่งเป็นความสามารถสูงสุด โดยปกติระดับของเกณฑ์การประเมินจะต้องมีการพิจารณาว่าระดับใดจะเป็นที่ยอมรับได้ จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป มีคำอธิบายถึงความแสดงออกที่ยอมรับได้ เพราะนักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจที่สมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้องในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด

2. การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (analytic score) เพื่อให้การมองคุณภาพงานหรือความสามารถของนักเรียนได้อย่างชัดเจน จึงได้มีการแยกองค์ประกอบของการให้คะแนน และอธิบายคุณภาพของงานในแต่ละองค์ประกอบเป็นระดับ โดยทั่วไปแล้วจะมีการแยกองค์ประกอบของงานเป็น 4 ด้าน คือ

2.1 ความเข้าใจความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริง เป็นการแสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจในความคิดรวบยอด หลักการในปัญหาที่ถามกระจ่างชัด

2.2 การสื่อความหมาย สื่อสาร คือ ความสามารถในการอธิบาย นำเสนอ การบรรยาย เหตุผล แนวคิด ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดีมีความคิดสร้างสรรค์

2.3 การให้กระบวนการและยุทธวิธี สามารถเลือกใช้ยุทธวิธีกระบวนการที่นำไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ผลสำเร็จของงาน ความถูกต้องแม่นยำในผลสำเร็จของงาน หรืออธิบายที่มาและตรวจสอบผลงาน

ลักษณะที่ดีของเกณฑ์การประเมิน

ลักษณะของเกณฑ์การประเมินที่ดี เป็นชุดคะแนนที่ใช้เป็นแนวทางสำหรับการประเมินผลงานของผู้เรียน ลักษณะที่ดีของเกณฑ์การประเมิน มีดังนี้ (Wiggins, 1998 อ้างใน นิรินาม, 2551)

1. มีความเกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมาย หรือ เป้าหมายทั่วไป กล่าวคือ เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ
2. จำแนกการปฏิบัติได้อย่างเที่ยงตรง
3. ในแต่ละเกณฑ์การประเมิน จะไม่มีการรวมเกณฑ์การให้คะแนน
4. วิเคราะห์งานได้อย่างละเอียด
5. ภาษาที่ใช้อธิบายคุณลักษณะงาน จำแนกคุณภาพของงานได้ถูกต้อง
6. สามารถตัดสินงานได้ถูกต้อง
7. อธิบายอย่างชัดเจนในแต่ละระดับของคะแนนและมีความแม่นยำตรงในการให้คะแนนในตัวของมันเอง
8. ตัดสินให้คะแนนจากผลงานที่ปฏิบัติ มากกว่ากระบวนการ รูปแบบเนื้อหา หรือความตั้งใจในการทำงาน

นอกจากนี้ Wiggins (1998 อ้างถึงใน นิรินาม, 2551) ได้นำเสนอคุณลักษณะของเกณฑ์การประเมินว่าต้องมีลักษณะดังนี้

1. คะแนนต้องมีลักษณะต่อเนื่อง กล่าวคือ ให้คะแนนเป็นจำนวนเต็ม เช่น ให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 คะแนนแต่ละคะแนน มีความห่างเท่ากัน
2. มีความสอดคล้องกัน คะแนนแต่ละระดับแสดงถึงความลดหลั่นของคุณภาพงาน
3. มีความเกี่ยวเนื่องกัน ในแต่ละระดับของการให้คะแนน
4. น้ำหนักการให้คะแนนในแต่ละระดับมีความเหมาะสม มีเหตุผล น้ำหนักของคะแนนในแต่ละระดับสามารถอ้างอิงไปยังระดับอื่นๆ ได้
5. มีความเที่ยงตรง คะแนนในแต่ละระดับ แสดงถึงคุณภาพของการปฏิบัติ เป็นสิ่งสะท้อนถึงคุณภาพของงาน ไม่ได้เน้นถึงปริมาณ แต่เป็นเกณฑ์ตามสภาพจริง
6. มีความเชื่อถือได้ กล่าวคือ มีความคงเส้นคงวาในการให้คะแนน ถึงแม้ใครจะเป็นผู้ประเมิน และจะประเมินในช่วงเวลาใดก็ตาม
7. ช่วยในการให้เหตุผลประกอบการให้แก่นักเรียนได้
8. ช่วยเพิ่มคุณภาพงานของนักเรียน

การสร้างเกณฑ์การประเมิน (creating rubrics)

ในการปฏิบัติงานใดๆ ในชีวิตจริงนั้นมีแนวทางไปสู่ความสำเร็จหลายแนวทาง และงานหรือคำตอบที่ได้ก็ไม่ใช่คำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวหรือมีผลอย่างใดอย่างหนึ่งเสมอไป ในการทำงานภาคปฏิบัติที่สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงของนักเรียนก็เช่นเดียวกัน งานหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้นักเรียนทำจะมีแนวทางไปสู่ความสำเร็จของงาน และวิธีหาคำตอบหลายแนวทาง คำตอบที่ได้ก็อาจจะไม่เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้เสมอไป จึงทำให้การตรวจให้คะแนนไม่ชัดเจนแน่นอน เหมือนกับการตรวจให้คะแนนข้อสอบแบบเลือกตอบซึ่งอาจตรวจให้คะแนนโดยเครื่องตรวจกระดาษคำตอบก็ได้

ดังนั้นการตรวจให้คะแนนการปฏิบัติ ที่ตัดสินใจโดยมนุษย์ จึงต้องมีการกำหนดแนวทางการให้คะแนนไว้อย่างชัดเจน โดยอาจกำหนดขึ้นจากครูเพียงหนึ่งคน หรือมากกว่าหนึ่งคนก็ได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2539: 27)

การประเมินความสามารถหรือการประเมินตามสภาพจริง เป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่มีความเกี่ยวข้องกับครูพลศึกษา แม้จะขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการประเมินความสามารถและเกณฑ์การประเมินอยู่บ้าง แต่ครูพลศึกษาก็สามารถประยุกต์ใช้แนวการเขียนเช่นเดียวกับการเขียนเป้าหมายของการเรียนการสอนได้ Lund (2000: 13 – 15) ได้เสนอแนะแนวทางการเขียนเกณฑ์การประเมิน (rubrics) ไว้ 6 ขั้นตอน คือ

1. มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความสามารถของผู้เรียนหรือผลงานที่คาดหวัง การเริ่มต้นที่ดีในการสร้างเกณฑ์การประเมินคือ ต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าอะไรคือสิ่งที่นักเรียนตั้งความคาดหวังที่จะทำได้จริง หรือทำผลงานที่แสดงให้เห็นว่าถึงเป้าหมายของการเรียนการสอน เป้าหมายประการหนึ่งสำหรับนักเรียนคือ สามารถเล่นกีฬา เช่น เทนนิส หรือแบดมินตันในระดับที่ใช้เป็นกิจกรรมนันทนาการได้ ครูเกมการเล่นแล้วสามารถบอกครูได้ถึงองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลดีต่อความสามารถในการเล่นกีฬาได้ ครูผู้สอนต้องมีแนวคิดแล้วว่า อะไรที่นักเรียนควรรู้ และสามารถที่จะทำได้ นี่เป็นเวลาในการเริ่มต้นเขียนเกณฑ์การประเมิน

2. เขียนจุดสำคัญ/คำอธิบายประกอบสำหรับเกณฑ์การประเมิน หลังจากที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติของนักเรียนแล้ว ครูผู้สอนต้องมีแนวคิดและเขียนลงในกระดาษในสิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อผลงานที่ดี เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินควรจะแสดงการจัดลำดับความสำคัญสูงสุดสำหรับเป้าหมายของการเรียนการสอน และควรจะได้มาอย่างมีเหตุผลจากการวิเคราะห์คุณลักษณะขั้นสุดท้ายว่าต้องการอะไร คำอธิบายประกอบสำหรับเกณฑ์การประเมินจึงมีความสำคัญ ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นอาจมาจากการขาดตัวชี้วัดในคำอธิบาย การระดมสมองเพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ดี ให้ผลย้อนกลับที่ดีเยี่ยมและส่งผลดีอย่างยิ่งต่อการปรับปรุงคุณภาพของเกณฑ์การประเมิน

3. สร้างมาตรฐาน หรือระดับคะแนนในการปฏิบัติ การวิเคราะห์ความแตกต่างของคุณภาพในปฏิบัติโดยที่ครูสามารถประเมินได้ว่า ทักษะในระดับสูง กลาง และต่ำ เป็นอย่างไร แล้วนำคุณลักษณะของทักษะไปใช้อธิบายความแตกต่างของระดับการปฏิบัติในเกณฑ์การประเมิน

ส่วนจำนวนของระดับที่กำหนดจะมีกี่ระดับนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการประเมินและความต้องการของครูผู้สอน เช่น ถ้าครูต้องการเกณฑ์การประเมินสำหรับให้เกรด 5 ระดับ (A – F) ครูผู้สอนก็สามารถกำหนดได้ โดยที่ในแต่ละระดับ ต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในการปฏิบัติ

Lund (2000: 14) กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินควรประกอบด้วยอย่างน้อย 3 ระดับคือ

ระดับ 3 : อธิบายการปฏิบัติที่คาดหวัง หรือที่ต้องการ

ระดับ 2 : อธิบายการปฏิบัติขั้นต่ำที่สุด ที่ยอมรับได้ หรือ “cut score” ซึ่งนักเรียนที่ปฏิบัติได้ต่ำกว่าระดับนี้ ถือว่าไม่ผ่านระดับความคาดหวังของการเรียนการสอน

ระดับ 1 : อธิบายการปฏิบัติที่ไม่สามารถยอมรับได้

4. จัดทำเกณฑ์การประเมินให้ดีขึ้นในการกำหนดเกณฑ์การประเมินควรจะเป็นการดำเนินการร่วมกันของครูและนักเรียน ผลย้อนกลับจากนักเรียน นอกจากจะช่วยให้ครูปรับปรุงเกณฑ์การประเมินให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นแล้ว ยังช่วยให้ตัวนักเรียนมีความเข้าใจในเกณฑ์การประเมินอย่างแท้จริงเมื่อได้เกณฑ์การประเมินในขั้นนี้แล้ว ครูควรนำไปทดลองใช้กับนักเรียนบางคน กลุ่มเล็กๆ หรือ เพียง 1 ห้องเรียนก่อนเพื่อเป็นการนำร่อง ให้ทราบถึงข้อควรปรับปรุงต่างๆ หากว่ามี ก็ทำการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วจึงนำไปใช้ในเป็นเกณฑ์การประเมินการเรียนการสอนในชั้นเรียนอื่นๆ ต่อไป

5. การดำเนินการใช้เกณฑ์ในการประเมิน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูนำเกณฑ์การประเมินไปใช้ในการประเมินนักเรียน และหลังจากการประเมินนักเรียนแล้ว ครูควรมีการประเมินเกณฑ์ควบคู่กันไปด้วย บางกรณีอาจจะมึนักเรียน 1 หรือ 2 คนที่มีผลงานหรือการปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์ ครูไม่สามารถที่จะไปปรับเปลี่ยนในเวลานั้นได้ นักเรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงผลงานหรือการปฏิบัติของตนเองให้ผ่านเกณฑ์การประเมินให้ได้ เพราะ เกณฑ์เหล่านี้เป็นแนวทางหรือกติกาที่ใช้เพื่อความสำเร็จในการศึกษาของนักเรียน

6. การปรับปรุงเกณฑ์การประเมินขั้นตอนสุดท้ายคือ การปรับปรุงเกณฑ์การประเมินเพื่อนำไปใช้ต่อไป ซึ่งง่ายกว่าตอนที่เริ่มสร้างมาก การปรับปรุงเกณฑ์การประเมินควรได้รับการปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นหากว่าครูได้ค้นพบข้อบกพร่อง

แม้ว่าการสร้างเกณฑ์การประเมินและเขียนเกณฑ์ให้เข้าใจง่าย อาจจะเป็นงานที่ยาก แต่หากว่าครูได้ฝึกฝนบ่อยๆ ก็สามารที่จะพัฒนารูปแบบและตัวอย่างต่างๆได้ การสร้างเกณฑ์การประเมินตามขั้นตอนดังกล่าวก็จะเป็นเรื่องที่ย่างขึ้น

สอดคล้องกับ McMillan (2001 อ้างใน นิรนาม, 2551) ที่กล่าวว่า การสร้างเกณฑ์ในการประเมินหรือแนวทางในการให้คะแนนนั้นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้การประเมินครอบคลุม พร้อมทั้งการให้คะแนนมีความยุติธรรม การสร้างเกณฑ์การประเมิน มีแนวทางดังนี้

1. ต้องแน่ใจว่าเกณฑ์การให้คะแนน ได้เน้นประเด็นที่สำคัญของงาน
2. มีความสอดคล้องระหว่างระดับคะแนนกับจุดมุ่งหมายของการประเมิน ถ้าจุดมุ่งหมายของการประเมินกว้างและต้องใช้การตัดสินทุก ๆ ส่วนของชิ้นงานควรจะใช้การประเมินแบบภาพรวมแต่ถ้าการประเมินต้องการสะท้อนกลับให้เห็น ความแตกต่างของประเด็นต่าง ๆ ของงานควรใช้การประเมินแบบแยกเป็นรายด้าน
3. ข้อความที่ใช้อธิบายในแต่ละระดับคะแนน ต้องเป็นข้อความที่สามารถประเมินหรือสังเกตได้
4. ควรให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญ ได้ร่วมกันสร้างเกณฑ์ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมสร้างเกณฑ์ การปฏิบัติงานนั้นๆ จะเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้สนใจที่จะทำงาน และจะทำให้ให้นักเรียนนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานนั้นๆ
5. คุณลักษณะ หรือสิ่งที่วัดควรนิยามให้ชัดเจน

6. แสดงขั้นตอน หรือลำดับขั้นที่เหมาะสมของคะแนนในแต่ละระดับ เพื่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด เช่น หลีกเลี่ยงการให้คะแนนที่สูงเกินไป การให้คะแนนต่ำเกินไป การให้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ตรงกลาง และการให้คะแนนที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นการส่วนตัวของครูที่มีต่อนักเรียนคนนั้น ๆ

7. ระบบของการให้คะแนนต้องมีความเป็นไปได้ กล่าวคือ การให้คะแนนนิยมแบ่งระดับคะแนนเป็น 3-8 ระดับ ดังนั้น ในแต่ละระดับคะแนนต้องมีความชัดเจน และแยกจากกันได้จากที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การสร้างเกณฑ์การให้คะแนน ต้องคำนึงถึงงานที่ทำให้ต้องมีความสำคัญ มีความสอดคล้องระหว่างคะแนนกับจุดมุ่งหมายการประเมิน เกณฑ์ที่สร้างต้องเป็นรูปธรรม มีความชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้น และควรให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การประเมินด้วย

การปฏิรูปการฝึกหัดครู

การปฏิรูปการฝึกหัดครูในสหรัฐอเมริกา

การปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันเริ่มมีมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1983 โดยถือรายงาน A Nation at Risk พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยความเป็นเลิศทางการศึกษา (National Commission on Excellence in Education) ที่มีมากกว่า 30 เรื่อง ประกอบด้วย The Perennialist Report of Mortimer, Adler and his Paideia Group, and John Goodlad's comprehensive study, A Place Called School รายงานเหล่านี้ให้ความสนใจไปที่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของอเมริกามากกว่าระดับประถมศึกษาและระดับอุดมศึกษา

รายงานของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยความเป็นเลิศของครูทางการศึกษา ที่ออกตามมา คือ A Call for Change in Teacher Education ไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควร คณะกรรมการทั้ง 17 คน ประกอบด้วย ผู้ว่าการรัฐ สมาชิกสภา คณบดี อธิการบดี เจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐ พร้อมด้วยประธานสมาคมการศึกษาแห่งอเมริกา (NEA) และประธานสมาพันธ์ครูอเมริกา (AFT) ความสนใจของชาติขณะนั้นมุ่งไปที่ครูทางการศึกษา ตามที่มีรายงานเพิ่มมาอีกจากก่อนหน้านี้คือ The Holmes Group และ the Carnegie Task Force ทั้งสองกลุ่มนี้ให้ความสนใจไปที่วิชาชีพในโรงเรียน และบุคลากรในมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกันกับหน่วยงานทางการศึกษาของรัฐ การประชุมในปี ค.ศ. 1986

ทั้งสมาคมการศึกษาแห่งอเมริกาและสมาพันธ์ครูอเมริกายึดตามรายงานของ The Carnegie Task Force และสมาพันธ์ครูอเมริกา ก็มีรายงานของตัวเองด้วยคือ The Revolution That is Overdue สมาพันธ์ครูอเมริกาสร้างความพยายามที่น่าเชื่อถือโดยการให้ความสนใจกับการทำให้พอดีกับความต้องการของโรงเรียน ซึ่งสามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับครูทางการศึกษาและผู้มีวิชาชีพครู ในปี ค.ศ. 1987 (Wiggins, 1986: 56-59)

การก่อตั้ง The Holmes Group and The Carnegie Task Force

The Holmes Group ได้รวมตัวกันอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1983 โดยกลุ่มเล็กๆ ประกอบด้วยคนปกติ 17 แห่ง ที่เปิดสอนในระดับปริญญาเอกทางการศึกษา ประธานของกลุ่มคือผู้ที่ได้รับการเคารพสูงสุดคือ Judith E. Lanier ซึ่งเป็นคณบดีจาก Michigan State University ชื่อของกลุ่มนั้นเป็นการตั้งเพื่อให้เกียรติกับ Henry Holmes คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยจาก Harvard University ในช่วงแรกกลุ่มให้ความสนใจไปที่การพัฒนาโปรแกรมครูทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยของตนเองและสถาบันอื่นที่มีการวิจัย ซึ่งครูทางการศึกษามีภาวะตกต่ำและมีความสำคัญน้อยลง อย่างไรก็ตาม ในมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างอย่างมาก The Holmes Group ได้รับการสนับสนุนจากเลขาธิการทางการศึกษาของสหรัฐ คือ Terrel Bell ซึ่งให้การสนับสนุนทางการเงินกับองค์กรหลายแห่ง เช่น Carnegie Corporation of New York และ the Johnson Foundation สำหรับกลุ่ม The Holmes Group เริ่มแรกประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นคณบดีทางการศึกษา 17 คน หลังจากนั้น ในปี ค.ศ. 1984 ได้มีการประชุมที่เรียกว่า The Holmes Wingspread Conference ประกอบด้วยคนปกติ 23 คน และหัวหน้าสถาบันการวิจัย

ส่วน The Carnegie Task Force ประธานก็คือ Lewis M. Branscomb ซึ่งเป็นรองประธานระดับสูงและหัวหน้านักวิทยาศาสตร์ของบริษัท IBM ประกอบไปด้วยกลุ่มของนักการเมือง และผู้นำของรัฐ และ Albert Shanker และ Mary Futrell รวมทั้งประธานของกลุ่ม The Holmes Group คือ Judith E. Lanier ก็เป็นสมาชิกเช่นเดียวกัน

ทั้ง The Holmes Group และ The Carnegie Task Force ต่างก็ไม่เห็นด้วยกับระบบในโรงเรียน ที่ต้องการเพิ่มผู้มีวิชาชีพในโรงเรียนเอง โดยกล่าวตรงๆ ว่า การบริหารระบบราชการในโรงเรียน คุกคามความสามารถและแรงจูงใจ ในกระบวนการเปลี่ยนโครงสร้างใหม่ รายงานทั้งสองฉบับเสนอว่า ควรมีลำดับขั้น 3 ขั้น หรือทำให้เห็นความแตกต่างของวิชาชีพ The Carnegie Task

Force เห็นว่าควรประกอบด้วย teacher , advance teacher , lead teacher ส่วน The Holmes Group เห็นว่าควรประกอบด้วย ครูฝึกหัด (teacher novice) professional teacher ซึ่งต้องจบปริญญาโทในการสอนและผ่านการสอบในด้านวิชาการและการสอน และลำดับสุดท้ายคือ ใบประกอบวิชาชีพ career professional license ซึ่งต้องจบปริญญาเอกและมีความสามารถจริง โดยประมาณ หนึ่งในห้าของครูทั้งหมดควรจะมีใบประกอบวิชาชีพ และมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มนี้ควรมีหลักสูตรปริญญาเอกให้ด้วย ทั้งสองกลุ่มได้แนะนำว่าควรยกเลิกปริญญาตรีทางการศึกษา แต่อย่างไรก็ตาม The Holmes Group แนะนำในทางตรงกันข้ามการยกเลิกปริญญาทางการศึกษา โดยกล่าวว่า “บางทีมันอาจเป็นสิ่งแย่” ในการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาองค์ประกอบทางวิชาการ

Olson (1987: 619) กล่าวถึงองค์การ The Holmes Group ว่า ในปี ค.ศ. 1986 มีการเชิญคณบดีคณะครุศาสตร์-ศึกษาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยที่มีการวิจัยชั้นนำ จำนวน 125 คน เพื่อเข้าร่วมประชุมอย่างไม่เป็นทางการ ในการพยายามที่จะปฏิรูปครูทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยของตน ซึ่งมีบางกลุ่มที่มีความเห็นว่ากลุ่มนี้อาจจะไปไม่รอด แต่ก็มีคนที่มองโลกในแง่ดีที่เห็นว่าในช่วงแรกน่าจะมีสมาชิกประมาณ 30 สถาบัน ในปี ค.ศ. 1987 The Holmes Group เปิดตัวในการประชุมเป็นเวลา 3 วัน ที่วอชิงตัน ดีซี มีมหาวิทยาลัย 94 แห่ง เข้าร่วมเป็นองค์กร และมีแค่ 8 สถาบันที่ถูกพิจารณาให้เป็นสมาชิก ปีแรกของกลุ่มได้เงินสนับสนุนมาจากค่าธรรมเนียมของสมาชิกและทุนของกลุ่ม

สำหรับ Holmes Group's agenda ได้อธิบายไว้ในรายงาน Tomorrow's Teacher ประกอบด้วย การแทนโปรแกรมปริญญาตรีทางการศึกษาด้วยโปรแกรมวิชาชีพระดับบัณฑิตศึกษา สร้างความเข้มแข็งหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสำหรับครูที่ถูกคาดหวัง สร้างเส้นทางการเป็นครูไว้ 3 ขั้นโดยมีพื้นฐานที่ต่างกันทางการศึกษา ประสบการณ์ ความสามารถและความรู้ สร้างระบบใหม่อย่างเคร่งครัดเกี่ยวกับความต้องการได้รับใบประกอบวิชาชีพครู เพิ่มจำนวนคนกลุ่มน้อยให้มากขึ้นในการสอน และทำงานร่วมกับนักวิชาการ ผู้กำหนดนโยบาย และสมาชิกของสังคมธุรกิจในการออกแบบและดำเนินการปฏิรูปที่ถูกเสนอ

The Holmes Group (1986: 4) ได้พูดถึงจุดมุ่งหมายของกลุ่มไว้ดังนี้

1. ทำให้การศึกษาของครูด้านสติปัญญา มีความเข้มแข็งมากขึ้น

2. แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของครูในด้านความรู้ ทักษะ ความรับผิดชอบในการศึกษา การให้เอกสารรับรองและการทำงาน

3. สร้างมาตรฐานในการที่จะสอบเป็นผู้มีวิชาชีพและความต้องการด้านการศึกษา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความเป็นมืออาชีพและมีความรู้ที่ดี

4. ประสานงานระหว่างสถาบันกับโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนเป็นสถานที่ในการฝึกหัดและการพัฒนางานวิจัย

5. ทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่ที่ดีสำหรับครูในการทำงานและการเรียนรู้

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2541: 1-5) กล่าวถึงบทสรุปในการฝึกหัดครูไว้ในครูในศตวรรษใหม่ ดังนี้

สมาคมนักการศึกษาเพื่อครู ประเทศสหรัฐอเมริกา (Association of Teacher Educators) ร่วมกับมหาวิทยาลัยหลายแห่ง และกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทย ได้จัดการสัมมนานักการศึกษาเพื่อครูขึ้น ระหว่างวันที่ 10-12 ธันวาคม ค.ศ.1995 ณ กรุงเทพมหานคร ดิซี ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่างๆ ภายใต้หัวข้อสำคัญ 2 ข้อ คือ

1. ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบาย การปฏิบัติ และการวิจัยอย่างไร เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่า ครูสามารถสนองความต้องการที่จะให้นักเรียนมีมาตรฐานสูงได้

2. ใครควรจะร่วมมือกันผลิตครูและควรใช้ยุทธศาสตร์อย่างไร เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากร และมีการใช้ทรัพยากรที่ได้มาอย่างมีประสิทธิภาพอย่างไร เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ บทสรุปจากการสัมมนา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

2.1 การศึกษาต้องเปลี่ยนแปลง เพราะมีความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้นั้น นักการศึกษาต้องขยายขอบเขตของงาน รวมเอาหน่วยงานอื่นๆ เข้ามาช่วย ติดตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีความจริงจังกับอาชีพของตนและควรจะมีการร่วมมือระหว่างคณะต่างๆ กับคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในการผลิตครู

2.2 การผลิตครูนั้นเป็นภาระของสังคม ของคนทุกอาชีพ ควรมีครูต้นแบบและอาจารย์จากคณะอื่นร่วมกับคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ช่วยกันดำเนินการให้ได้ครูตามเกณฑ์มาตรฐาน 6 ประการ คือครูที่ 1) เข้าใจบทบาทของสังคม 2) มีพื้นฐานอยู่บนความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ 3) สร้างประสบการณ์และกระบวนการพัฒนา อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางวิชาการ วุฒิภาวะ และการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู 4) สร้างประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของการผลิตครูเพื่อเป็นต้นแบบเหมือนกับโรงเรียนในอนาคต 5) สร้างประสบการณ์อันเป็นตัวอย่างการสอนนักเรียน หลากหลายวัฒนธรรม 6) ใช้การประเมินผลเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

3. ขนาดการฝึกหัดครูที่เหมาะสมนั้น ไม่สามารถกำหนดได้แน่ชัด แต่บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัยทุกขนาดของรัฐและเอกชนที่ทำการผลิตครู องค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับครูและองค์กรด้านวิชาการต่างๆ โรงเรียนและบุคคลต่างๆ ที่สนใจการฝึกหัดครู การใช้ครูและผู้ปกครอง ควรร่วมปรึกษาหารือกันหรือทำงานร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป

4. หน่วยงานหลายหน่วยมีอิทธิพลต่อการฝึกหัดครู เช่นรัฐบาล นักการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ เช่น บริษัท มูลนิธิ สหภาพครู นักวิจัยและอื่นๆ อย่างไรก็ตามทุกหน่วยงานเหล่านี้ ควรจะมุ่งมั่นในการช่วยให้เด็กมีความเสมอภาค มีอนาคต และมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ประชาธิปไตยต่อไป นักการฝึกหัดครูต้องประสานศึกษาทบทวน กฎระเบียบที่เกี่ยวกับครูและการผลิตครู

5. เนื่องจากเด็กๆ ในอเมริกามาจากหลากหลายวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องมีการผลิตครูไปสอนเด็กเหล่านี้ โดยพิจารณาว่า ผู้ที่มาเป็นครูควรจะมีประสบการณ์และภูมิหลังคล้ายเด็ก วิชาชีพครู วิชาจิตวิทยา ก็ควรจะพิจารณาจากฐานของความหลากหลายทางวัฒนธรรมด้วย นอกจากนี้แล้ว ครูควรจะสามารถทำงานร่วมกับบุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ ที่ช่วยเหลือเด็กได้เป็นอย่างดี

6. หลักสูตรการฝึกหัดครูยุคใหม่ ควรจะพิจารณาความหลากหลายวัฒนธรรมของเด็ก สนองความต้องการของเด็กทั้งทางด้านวิชาการ อารมณ์ สังคม สุขภาพอนามัย โดยให้ครูสามารถสอนความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตเด็ก สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครอบครัว และหน่วยงานบริการทางสุขภาพและสังคม และสามารถร่วมมือกับหน่วยงานในท้องถิ่นระดับรัฐ ระดับประเทศ และผู้กำหนดนโยบายเพื่อก่อให้เกิดการฝึกหัดครูแบบบูรณาการขึ้นให้ได้ ควรมีการผลิตผู้นำครูใน

ระดับปริญญาเอก และหลังปริญญาเอก เพื่อเป็นผู้นำในการบุกเบิกการฝึกหัดครูยุคใหม่ที่สมบูรณ์กว่าเดิม ทั้งนี้ต้องมีกรอบคร่าวเป็นฐาน

7. ผลการสัมมนาการฝึกหัดครู ครั้งที่ 1 วันที่ 10-12 ธันวาคม ค.ศ. 1995 มีข้อสรุปที่ให้สมาชิกนำไปพิจารณาดังนี้

7.1 การสรรหานักศึกษาควรมองไปที่ชนกลุ่มน้อย นักศึกษาที่เรียนเก่งในระดับมัธยมศึกษา และควรมีการตรวจสอบทัศนคติต่อเด็ก ศักยภาพการสอนและความสามารถในการช่วยเหลือเสริมการเรียนรู้ของเด็ก

7.2 การผลิตครูทุกขั้นตอนตั้งแต่การสรรหา การคัดเลือก ประสบการณ์แบบคลินิก การเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การรับใบประกอบอาชีพ การฝึกอบรมครูประจำการ และการรับประกาศนียบัตรครูระดับชาติ ควรมีความสำคัญเท่ากัน

7.3 ความร่วมมือกับบุคคลในสาขาอาชีพอื่น ประชาชน ตลอดทั้งการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในอาชีพครูให้เป็นวิชาชีพระดับชาติ

7.4 ควรหายุทธวิธี เช่น จัดสัมมนา โดยประธานาธิบดี เป็นผู้กล่าวปิดประชุมหรือจัดสัมมนาการฝึกหัดครูระดับชาติ ครั้งที่ 2 เพื่อให้ความสำคัญของนโยบายการฝึกหัดครูเห็นเด่นชัดมากขึ้น

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพครูแห่งชาติ (National Board for Professional Teaching Standards)

ในปี ค.ศ. 1983 สาธารณชนมีความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการศึกษาของอเมริกา ที่อยู่ในภาวะตกต่ำ ซึ่งถือเอารายงาน A Nation at Risk ที่ออกมา จากรายงานดังกล่าวกระตุ้นให้มีการปฏิรูปการศึกษาในวงการศึกษาของอเมริกา อย่างไรก็ดีตาม โครงการทั้งหมดไม่ได้สนใจองค์ประกอบที่สำคัญในความสำเร็จทางการศึกษา นั่นก็คือ ครูในชั้นเรียน

ถ้าประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการที่จะเป็นโรงเรียนระดับโลก ควรจะต้องผลักดันให้มีการสอนที่เป็นระดับโลกด้วย ครูที่มีความสามารถยอดเยี่ยมทำงานในโรงเรียน แต่กลับไม่เป็น

ที่ยอมรับและไม่มีค่าตอบแทน ผลที่ตามก็คือ อัตราการลาออกมีสูงและคนที่มีความสามารถดี
ก็ไม่คิดจะเป็นครู แล่งไปอีกก็คือ ความรู้และความสามารถของครูที่มีอยู่ก็ถูกนำมาใช้น้อย
แรงจูงใจที่ดีมีค่อนข้างน้อย

3 ปีภายหลังจากรายงาน A Nation at Risk ออกมา ในปี ค.ศ. 1986 The Carnegie Task
Force on Teaching ในฐานะที่เป็นการตีพิมพ์เกี่ยวกับวิชาชีพได้ออกรายงานที่สำคัญก็คือ A Nation
Prepared: Teachers for the 21st Century ซึ่งเป็นผู้นำในการเรียกร้องให้มีการจัดตั้งประกาศนียบัตร
วิชาชีพครูระดับชาติ และปีถัดมา สถาบันนี้ก็เกิดขึ้นมา

ภารกิจของคณะกรรมการแห่งชาติ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนและการเรียนรู้ โดย:

1. รักษาไว้ซึ่งมาตรฐานระดับสูงและเข้มงวด เพื่อครูที่เชี่ยวชาญควรจะรู้และสามารถทำได้
2. จัดเตรียมใบรับรองครูระดับชาติสำหรับครูที่ได้มาตรฐานและ
3. สนับสนุนสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาเพื่อผสมผสานคณะกรรมการรับรอง
มาตรฐานแห่งชาติและใช้ประโยชน์จากผู้เชี่ยวชาญในคณะกรรมการ

National Board Certification ถูกพัฒนาโดยครูกับครู และเพื่อครู เป็นสัญลักษณ์ของความ
ดีเด่นในวิชาชีพครู ให้การอาสาศึกษาเป็นหลัก เป็นองค์ประกอบที่ทำให้สมบูรณ์ ไม่ใช่การแทนที่
ใบอนุญาตของรัฐ ในขณะที่ระบบการออกใบอนุญาตของรัฐกำหนดมาตรฐานการเป็นครูสำหรับครู
ฝึกหัด แต่ National Board Certification สร้างมาตรฐานระดับสูงสำหรับครูที่มีประสบการณ์

เชื่อมโยงกับมาตรฐานเหล่านี้ เป็นยุคใหม่ของกระบวนการประเมินที่มีความยุติธรรมและ
น่าเชื่อถือ ซึ่งให้ความสนใจไปที่งานสอนและประเด็นปัญหาที่ครูที่มีความสามารถเผชิญเป็นประจำ
การประเมินของ NBPTS เพื่อให้เอกสารรับรองประกอบด้วยการให้ครูจัดทำแฟ้มสะสมงาน ที่เป็
การแสดงถึงการวิเคราะห์งานในชั้นเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมที่ออกแบบให้เกิดความรู้ ทักษะ
อารมณ์ และการตัดสินใจอย่างมืออาชีพซึ่งแตกต่างจากการฝึกหัด คณะกรรมการก่อตั้งในปี ค.ศ. 1987
เป็นที่เข้าใจว่างานสำคัญสิ่งแรกคือ การพัฒนานโยบายซึ่งเป็นการทำให้ภารกิจของคณะกรรมการมี
ความชัดเจนมากขึ้น

ในปี ค.ศ. 1989 แถลงการณ์นโยบายที่ออกมาคือ What Teacher Should Know And Be Able To Do ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในงานพัฒนามาตรฐานทุกมาตรฐานของคณะกรรมการรับรองมาตรฐานแห่งชาติ ทุกวันนี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญของระบบการให้เอกสารรับรองและใช้เป็นแนวทางของโรงเรียน รัฐ วิทยาลัย มหาวิทยาลัยและสถาบันอื่นที่ให้ความสนใจในการสร้างความเข้มแข็งของการศึกษาในขั้นต้นและต่อไปเรื่อยๆ ของครูอเมริกา

อะไรคือสิ่งที่ครูควรรู้และสามารถทำได้

National Board for Professional Teaching Standards (2009: 1) ได้กำหนดนโยบายว่าอะไรคือสิ่งที่ครูควรรู้และสามารถทำได้ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณค่าและความเชื่อในการสอน นโยบายนี้เป็นการแสดงแนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานทุกมาตรฐานของคณะกรรมการแห่งชาติและกระบวนการประเมิน

สิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับการสอนที่ดีค่อนข้างชัดเจน การวางพื้นฐานอย่างกว้างๆ ในหลักสูตรศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ความรู้ในวิชาที่จำทำการสอน ทักษะที่จะต้องพัฒนา และการจัดการหลักสูตรและเครื่องมือที่ใช้ดำเนินการและทำให้เนื้อหาเป็นรูปเป็นร่าง ความรู้ทั่วไปและวิธีการสอนเฉพาะสาขา และการประเมินผู้เรียน ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียนและการพัฒนาการของมนุษย์ ทักษะในการสอนผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางชนชาติ ทางศาสนา ทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน และทักษะเกี่ยวกับความสามารถและการจัดการในการใช้ความรู้อย่างฉลาดเกี่ยวกับความสนใจของผู้เรียน

สิ่งที่กล่าวมานี้เป็นข้อเสนอแนะอย่างกว้างๆ สำหรับผู้เชี่ยวชาญในการสอนแต่ความซับซ้อนก็ยังมีมองไม่เห็นชัด ไม่แน่นอนและทำงานลำบาก ความรู้ที่เป็นทางการของครูขึ้นอยู่กับ การเพิ่มพูนอย่างต่อเนื่อง แม้ยังให้ข้อมูลที่ไม่เพียงพอในหลายสถานการณ์ ท้ายที่สุดของการสอนต้องการการตัดสินใจ การแสดงโดยไม่ได้เตรียมมาก่อน และการสื่อสารเกี่ยวกับวิธีการและเป้าหมาย คุณภาพของมนุษย์ ความรู้ที่เชี่ยวชาญและทักษะ ความรับผิดชอบในวิชาชีพ พร้อมด้วยความขอดเยี่ยมของความชำนาญนี้

คณะกรรมการแห่งชาติเป็นผู้นำในการพยายามที่จะพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับการสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา The National Board Certified Teachers เป็น

เครื่องหมายของความเป็นมืออาชีพในโรงเรียน หน้าที่ของคณะกรรมการไม่เพียงแต่ทำให้มั่นใจได้ว่าครูที่จะได้รับเอกสารรับรองเมื่อมีความสามารถถึงระดับมาตรฐานวิชาชีพเท่านั้น แต่ยังรักษามาตรฐานและการประเมินที่ได้รับการพิจารณาเป็นอย่างดี

นโยบาย 5 ข้อ

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพครูแห่งชาติ ค้นหาเพื่อจำแนกและยอมรับครูซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและแสดงความรู้ระดับสูง ทักษะ ความสามารถและความรับผิดชอบแสดงให้เห็นจากข้อเสนอ 5 ข้อ (five core proposition) ดังต่อไปนี้

1. ครูมีความรับผิดชอบต่อผู้เรียนและการเรียนรู้ของพวกเขา
2. ครูรู้ในวิชาที่เขาสอนและรู้ว่าจะต้องสอนอย่างไรกับผู้เรียน
3. ครูมีหน้าที่ในการจัดการและกระตุ้นการเรียนรู้ผู้เรียน
4. ครูมีการคิดอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการฝึกหัดและการเรียนรู้จากประสบการณ์
5. ครูเป็นสมาชิกของสังคมแห่งการเรียนรู้

การปฏิรูปการฝึกหัดครูในประเทศไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุถึงการขยายโอกาสทางการศึกษาและการปฏิรูปโครงสร้างทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ได้วางกรอบการบริหารการศึกษาและหลักสูตรฝึกหัดครูไว้ว่า “มุ่งที่จะเสริมสร้างศรัทธาต่อวิชาชีพครู เสริมสร้างความตระหนักในวิชาชีพ และยกระดับมาตรฐานครูทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ และปรับปรุงสถานภาพของวิชาชีพครู (Charupan, n.d.)

การปฏิรูปการฝึกหัดครูเป็นการพัฒนาภายใต้กรอบของวัตถุประสงค์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้วางแนวทางไว้ดังนี้

หมวด 1 ความมุ่งหมายและหลักการ

(มาตรา 6) การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

(มาตรา 7) ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลป วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อื่นเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

(มาตรา 22) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

(มาตรา 23) การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(1) ความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

(2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(4) ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษาไทย เน้นการใช้ภาษาไทย อย่างถูกต้อง

(5) ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

หมวด 7 ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

(มาตรา 52) ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพ ขั้นสูงโดยการกำกับและประสานให้สถาบันทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง

จากพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น วัตถุประสงค์และแนวทางปฏิบัติที่วางไว้ทำให้สถาบัน ฝึกหัดครูมีความรับผิดชอบในการเตรียมบุคลากร วางแผน ปรับปรุง และสร้างโปรแกรมฝึกหัดครู ใหม่ และต้องมองให้ออกว่าจะทำอย่างไรจึงจะสามารถผลิตครูพันธุ์ใหม่ได้ สถาบันเหล่านี้ได้เริ่ม ลงมือทำในสิ่งต่อไปนี้แล้ว

หลังจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แล้ว ในเดือน เมษายน พ.ศ. 2545 ที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์-ศึกษาศาสตร์ได้มีมติเห็นพ้องกันว่าจะเริ่มพัฒนา หลักสูตรฝึกหัดครู 5 ปี แทนหลักสูตร 4 ปี ซึ่งตรงกับแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) นอกจากนี้ ที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์ – ศึกษาศาสตร์ยังได้พัฒนาโครงสร้างและ

วัตถุประสงค์ร่วมที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 5 ปี (150 – 188 หน่วยกิต) โดยมีเป้าหมายและจุดเน้นของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 5 ปี ดังต่อไปนี้

1) เพื่อเพิ่มพูนความเข้มแข็งทางวิชาการของผู้เรียน

2) เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การสอน

3) เพื่อพัฒนา (ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) ความรู้ ทักษะ และความเข้าใจของครูในเรื่อง การจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อเพิ่มพูนทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ ใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเรียนรู้วิชาชีพ จัดการเรียนการสอนที่สะท้อนสภาพจริง ๆ ใช้วิธีการประเมินตามสภาพความเป็นจริง การใช้เทคโนโลยีช่วยสอน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิรูปทางการศึกษา การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน – ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา/ศาสนา/วัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ เทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าไม่มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประเมินความสามารถในสาขาวิชาพลศึกษาที่จะสามารถใช้อ้างอิงได้ อย่างไรก็ตามเท่าที่ผู้วิจัยตรวจเอกสารพบนั้นจะเป็นงานวิจัยที่มีได้เกี่ยวข้องโดยตรง ซึ่งงานวิจัยในส่วนน้อยจะเป็นข้อมูลสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

จุฑามาศ บัตรเจริญ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้พลศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล สาระการเรียนรู้พลศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูและนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รวมทั้งสิ้น 122 คน ประกอบด้วยครูผู้สอน 3 คน นักเรียน 119 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เก็บรวบรวมข้อมูล

โดยใช้การศึกษา ดูงาน การอบรม การสังเกต การสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์เอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติภาคบรรยาย ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ระบบการวัดและประเมินผล สาระการเรียนรู้พลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ทรัพยากรที่จำเป็นอย่างได้แก่ ครู นักเรียน เพื่อน ผู้ปกครอง ปรัชญา พลศึกษา หลักสูตร แผนการเรียนรู้ และเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผล 2) กระบวนการ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ (2.1) จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้พลศึกษา (2.2) กำหนดแผนการจัดเก็บข้อมูล (2.3) สร้างเครื่องมือและดำเนินการจัดเก็บข้อมูล (2.4) การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำผลไปใช้ประโยชน์ 3) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ในระบบ ส่งผลให้ นักเรียนเป็นผู้มีคุณภาพ ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ครูเกิดการพัฒนาศักยภาพการสอนและการนำไปสู่การพัฒนาครูมืออาชีพ และผู้ปกครองมีส่วนร่วม ในการป้องกันดูแลสุขภาพของลูก จากการทดลองนำระบบไปใช้และผลการประเมินระบบ แสดงให้เห็นว่าระบบการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้พลศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีความเหมาะสม มีความถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้ใช้ระบบมีความพึงพอใจ ในระบบการวัดและประเมินผล สาระการเรียนรู้พลศึกษา

ธีรช เทียบทอง (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริง วิชาทักษะและวิธีสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษาภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์ การประเมินตามสภาพจริงวิชาทักษะและวิธีสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนิสิตสาขาวิชา พลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้วิจัยได้พัฒนาเกณฑ์การประเมิน 6 ด้าน คือ เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใฝ่งาน ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ทักษะการเต้นรำเพลงพื้นเมือง ทักษะการลีลาศเบื้องต้นและ การเต้นรำแบบแอโรบิคด้านซ์ หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้องของ Rovinelli and Hambleton จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน หาความเชื่อถือได้ด้วยการประเมิน 2 ครั้ง กับนิสิตจำนวน 20 คน ทำการประเมินครั้งที่ 2 ด้วยการใช้วิธีทิสน์ โดยเว้นระยะห่างกันหนึ่งสัปดาห์ และหาความแปรปรวนโดยใช้ผู้ประเมินจำนวน 2 ท่าน นำเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหว เบื้องต้น เบื้องต้น ทักษะการเต้นรำเพลงพื้นเมือง ทักษะการลีลาศเบื้องต้นและการเต้นรำแบบ แอโรบิคด้านซ์ ไปทดลองใช้กับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 38 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) เกณฑ์การประเมินสภาพจริงทั้ง 6 ด้าน มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 2) ค่าความเชื่อถือได้ของเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นและการเดินรำแบบแอโรบิคด้านข้ออยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมากและค่าความเป็นปรนัยของเกณฑ์ประเมินทั้ง 4 ด้านอยู่ในเกณฑ์ยอมรับถึงดีมาก และ 3) ความสอดคล้องของผู้ประเมิน 3 คน คือ อาจารย์ เพื่อนนิสิตและตัวนิสิตอยู่ในเกณฑ์ยอมรับถึงดีมากสำหรับเกณฑ์การประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ทักษะการเดินรำเพลงพื้นเมือง ทักษะการลีลาศเบื้องต้นและการเดินรำแบบแอโรบิคด้านซึ่สรุปได้ว่าเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงวิชาทักษะและวิธีสอนกิจกรรมเข้าจังหวะทั้ง 6 ด้านมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประเมินนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไพเราะ อังศุศุนถมุล (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนามาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 4 กลุ่ม จำนวน 17 คน คัดเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง โดยใช้แบบสอบถามกึ่งปลายเปิด และแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ เชิงเนื้อหา คำนวณหาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหาร จัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด โดยใช้ค่าร้อยละ และอันดับจำนวนความถี่

ผลการวิจัยพบว่า มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1. สาระและองค์ความรู้แต่ละสาระ ดังนี้ 1.1 การเคลื่อนไหว (การเคลื่อนไหว/รูปแบบ และการประยุกต์) 1.2 สมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรมและการประเมินสมรรถภาพ) 1.3 กิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย การเล่น การแข่งขัน และกิจกรรมนันทนาการ) 1.4 การพัฒนาทีม (ความแตกต่าง ความมีวินัย และความร่วมมือ) 2. ทุกองค์ความรู้แสดงให้เห็นมาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน อย่างถูกต้องเหมาะสม กับวัย วุฒิภาวะ ศักยภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1-4 ระดับมาก ยกเว้นองค์ความรู้ด้านการเคลื่อนไหว/รูปแบบที่ถูกต้อง เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ศักยภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 2-4 3. ทุกองค์ความรู้ แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าของมาตรฐานความสามารถจากช่วงชั้นการเรียนรู้ 1-4

ของทุกระดับความสามารถอย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนในระดับมาก ยกเว้นองค์ความรู้ด้านการเล่น การแข่งขัน กิจกรรมนันทนาการ ความแตกต่าง ความมีวินัย และความร่วมมือในระดับ ความสามารถตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานที่พบ พัฒนาการความก้าวหน้าอย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับมากที่สุด 4. แนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ มีดังนี้ 4.1) การสร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน มาตรฐานความสามารถ 4.2) กำหนดเป้าหมายการประเมิน 4.3) กำหนดวิธีการประเมิน 4.4) กำหนด แนวทางการรายงานผลและการนำผลไปใช้

สุริย์ แก้วเศษ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาคูในการประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาคู ในการประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อศึกษา 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องการประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา 2) ความสามารถของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในการประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา และ 3) เจตคติของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาคู โดยการใช้บทเรียนโปรแกรมและการนิเทศแบบมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 29 คน เป็นครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนรัฐบาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยบทเรียนแบบโปรแกรมและการนิเทศแบบมีส่วนร่วม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องการประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เท่ากับ 80.06 / 80.57 2) ความสามารถของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านความรู้ในการประเมินตามสภาพจริง หลังการศึกษายบทเรียนแบบโปรแกรมเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ด้านพฤติกรรมการปฏิบัติและเจตคติของครูพลศึกษาที่มีต่อการประเมินตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก และ 3) เจตคติของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาคูโดยการใช้บทเรียนโปรแกรมและการนิเทศแบบมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า การใช้บทเรียนโปรแกรมและการนิเทศแบบมีส่วนร่วม PCo Model มีความเหมาะสมในการพัฒนาคูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในการประเมินตามสภาพจริง

งานวิจัยในต่างประเทศ

Cameron (2005) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในวิชาพลศึกษา ภายหลังจากการใช้มาตรฐานของรัฐนิวเจอร์ซีย์ในปี 1996 และการรับรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทั้งในโรงเรียนและโปรแกรมครูพลศึกษา (PETE) จากการที่มีมาตรฐานของรัฐและมาตรฐานของชาติออกมาและการปฏิรูปการศึกษา การประเมินและการประกันคุณภาพกลายเป็นสิ่งสำคัญทางพลศึกษา การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการกับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานของรัฐ 6 คน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้แบ่งออกเป็นสามกลุ่มคือ 1) เหตุผลที่มีมาตรฐานประกอบด้วยหลักการและเหตุผล การพัฒนาและการเปรียบเทียบ 2) ผลของมาตรฐาน ประกอบไปด้วย ผลที่มีต่อครูพลศึกษา ปฏิบัติของโปรแกรมครูพลศึกษา และผลสะท้อนในทางลบ 3) การปฏิบัติภายหลังจากมีมาตรฐาน ซึ่งเน้นไปที่การนำไปใช้ ความเป็นผู้นำ การประเมินและการประกันคุณภาพ และทิศทางในอนาคต มีความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั้ง 4 กลุ่ม คือ การนำไปใช้ ผลที่มีต่อครูพลศึกษา เหตุผลและทิศทางในอนาคต ผลจากการศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่ การปฏิรูปตามมาตรฐานในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ที่มีต่อผู้สอน ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา และผู้กำหนดนโยบายทางการศึกษา

Westfall (2007) ได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงการพัฒนาวิชาชีพที่มีต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงโดยครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ จำนวน 4 คน การศึกษาในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการใหญ่ที่ประกอบไปด้วยครูพลศึกษาทั้งหมดในเมือง ข้อมูลที่ได้มานั้นมาจากกลุ่มย่อยของครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา โครงการพัฒนาวิชาชีพตามเนื้อหาสาระ ดำเนินการในชั้นเรียน มุ่งเน้นไปที่รูปแบบและการดำเนินการเนื้อหาตามมาตรฐานและการประเมินผลในชั้นเรียน การวิจัยเชิงคุณภาพถูกนำมาใช้ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ของครูผู้สอน ในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการเข้าร่วม โครงการ การค้นหามโนทัศน์พื้นฐานของการสนทนา การสัมภาษณ์ การสังเกตในหลายๆ ห้องเรียน แบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในระหว่างดำเนินการ โครงการและในชั้นเรียนของครูพลศึกษาจำนวน 4 คนตลอดเวลา 3 ปี ของการดำเนินโครงการ ผลการดำเนินการพบว่าผู้เข้าร่วมวิจัยเปลี่ยนความคิดและการปฏิบัติเกี่ยวกับเนื้อหา การสอน และการประเมิน

การเปลี่ยนแปลงประกอบไปด้วย การเรียนรู้ของผู้เรียนกลายเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการเรียนการสอน มาตรฐานเป็นเหมือนเครื่องมือในการวางแผน และการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

กลายเป็นสิ่งที่สำคัญ การรับรู้ตนเองเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ จากที่ไม่มีความสำคัญ กลายเป็นการมีความสำคัญละมีคุณค่า ข้อเสนอต่อไปนี้ได้มาจากศึกษาก็คือ 1) การสอนแยกออกมาจากโครงการใหญ่ และสภาพแวดล้อมทางสังคมสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง 2) การเรียนรู้ในการสอนเป็นสิ่งต้องพยายามและการที่มีอยู่ในเนื้อหาของการเรียนการสอนทำให้สนับสนุนการเปลี่ยนแปลง 3) แหล่งข้อมูลที่เพียงพอในการดำเนินการจะสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง 4) ความแตกต่างกันในเรื่องความรู้ของผู้สอนและความเชื่อเกี่ยวกับแผนที่วางไว้ในโครงการพัฒนาวิชาชีพ ไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

Cummiskey (2007) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การดำเนินการมาตรฐานทางพลศึกษาของรัฐ Pennsylvania: มุมมองของครูและนักเรียน การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของมาตรฐานของรัฐทางพลศึกษาที่มีต่อการวางแผน การสอนและการประเมินในโรงเรียนรัฐบาล มีการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 วิธี คือ การสำรวจแบบออนไลน์ การสัมภาษณ์และการสังเกตครูและแบบสำรวจนักเรียน การวิเคราะห์ปัจจัยให้ข้อมูลออกมา 4 ปัจจัย คะแนนที่ได้ทำการเปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน การหาความสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยและการใช้ t-test จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบกว่า 40 ครั้ง พบว่ามีจำนวน 13 ครั้ง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการสำรวจแบบออนไลน์ ครูผู้สอนจำนวน 16 คนให้การสัมภาษณ์และทำการสังเกต และให้เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรเช่น แผนการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพให้ผลออกมา 5 ประเด็นหลักและมีประเด็นย่อยอีกหลายประเด็น ครูผู้สอนรับรู้เกี่ยวกับมาตรฐานว่ามีคุณค่า แม้ว่า จะยังไม่มี ความชัดเจนอยู่มาก วิชาพลศึกษาไม่ได้รับการแบ่งเวลาทำการสอนเท่าที่จำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษาที่ต้องการจะบรรลุมาตรฐาน การประสานงานกันของ ผู้บริหารหรือคณาบดีก่อนข้างจะไม่มีประสิทธิผลและขาดบุคลากรในการสั่งการและดำเนินการ เปลี่ยนแปลง การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยเนื้อหาตามมาตรฐานเกิดขึ้นไม่บ่อยมากนัก โอกาสในการพัฒนาวิชาชีพทางพลศึกษาไม่มีประสิทธิผลและขาดการมุ่งเน้นไปที่มาตรฐานทาง พลศึกษา

ผลจากการวิเคราะห์การสำรวจของนักเรียนพบว่า นักเรียนจำนวนมากตื่นตัวกับมาตรฐาน และมาตรฐานข้อที่ 10.4C และ 10.4D ไม่ได้ให้ความสนใจอย่างเพียงพอ การวิเคราะห์ปัจจัยให้ผล ออกมาสองปัจจัย การวิเคราะห์คะแนนที่ได้แต่ละปัจจัยระหว่างข้อมูลของกลุ่มประชากรแสดงให้เห็นว่า ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานและเนื้อหาทางพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่า

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประถมศึกษา นอกจากนี้พบว่านักเรียนระดับประถมศึกษา มีความสุขชั่วโมง พลศึกษามากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

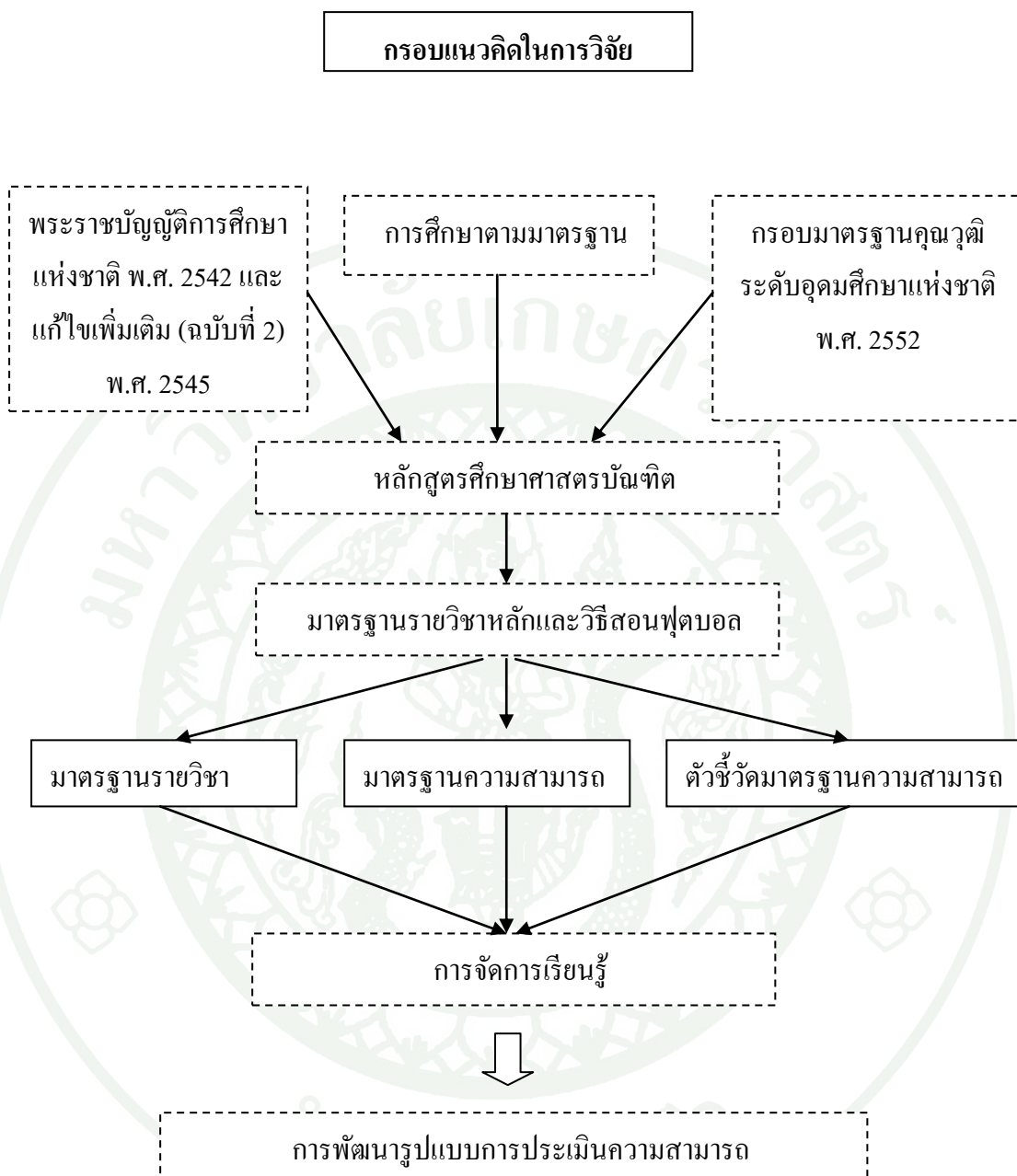
Erwin (2006) ได้ทำการศึกษาผลของมาตรฐานในโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 โรงเรียน วัตถุประสงค์ในการวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่บรรลุผลของความสามารถที่เลือก จาก 4 ข้อแรกของมาตรฐานทาง พลศึกษาของชาติ วัตถุประสงค์อีกข้อก็คือ เพื่อจำแนกความสามารถที่สัมพันธ์กันระหว่าง บรรลุผล ของความสามารถของนักเรียนในตัวแปรต่างๆ

มีผู้เข้าร่วมด้วยกันทั้งหมด 180 คน (ชาย 87 คน) อายุ 9-12 ปี (ค่าเฉลี่ย 10.45 และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78) ได้มาจากโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 โรงเรียนทางตะวันตกของอเมริกา ในการประเมินผลมาตรฐานที่ 1 ใช้โปรแกรม Three South Carolina Physical Education Assessment เป็นการประเมินความสามารถของทักษะกลไก (เช่น บาสเกตบอล ยิมนาสติกและการ ขว้าง) การสัมภาษณ์การดำเนินการเกี่ยวกับกลยุทธ์และแผน การของกิจกรรมทางกาย เพื่อ ประเมินมาตรฐานข้อ 2 The Activitygram ใช้ประเมินมาตรฐานข้อ 3 คะแนนจากการทดสอบ สมรรถภาพโดยใช้ Fitnessgram ประเมินมาตรฐานข้อ 4 สถิติเชิงบรรยาย ถูกนำมาใช้เพื่อหาค่าเฉลี่ย ของคะแนนจากการประเมินทุกข้อ การหาค่าความถี่โดยใช้การหาค่าร้อยละของผู้เข้าร่วมที่มีต่อการ บรรลุมาตรฐานในแต่ละมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมนถูกนำมาหาค่าความสัมพันธ์ ระหว่างมาตรฐานทั้ง 4 ข้อกับตัวแปรทางนิเวศวิทยา

มีผู้เข้าร่วมบรรลุตามมาตรฐานที่ 1 จำนวน 47% บรรลุตามมาตรฐานที่ 2 จำนวน 77% บรรลุตามมาตรฐานที่ 3 จำนวน 15% และบรรลุตามมาตรฐานข้อ 4 จำนวน 40 % ในภาพรวมทั้งหมด จาก 180 คน มี 2 คนที่บรรลุหมดทั้ง 4 มาตรฐาน คิดเป็น 7% จากการหาความสัมพันธ์พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ระหว่างมาตรฐานที่ 1 และมาตรฐานที่ 2 ($r=.34$) มาตรฐานที่ 1 และมาตรฐานที่ 3 ($r=.28$) มาตรฐานที่ 1 และมาตรฐานที่ 4 ($r=.32$) และมาตรฐานที่ 3 และมาตรฐานที่ 4 ($r=.28$) เนื่องจากเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก มาตรฐานทั้ง 4 ข้อมีความสำคัญ กับหลักสูตรพลศึกษา ผู้เรียนจะสามารถบรรลุมาตรฐานได้ก็ต่อเมื่อเมื่อแนวคิดต่างๆ เหล่านี้อยู่ใน หลักสูตร สิ่งทีคาดหวังหรือมาตรฐานมีคุณค่ามากในการสร้างหลักสูตรที่มีคุณภาพ การกระตุ้นให้ ผู้เรียนใช้กิจกรรมทางกายหลังเลิกเรียนจะช่วยพัฒนาความสามารถผู้เรียนได้

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาในปัจจุบันใช้มาตรฐานเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ จากมาตรฐานสาระความรู้ และมาตรฐานความสามารถ ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถออกมา และผู้สอนต้องออกแบบการประเมินที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถและความคิดในระดับสูงขึ้น และมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มีความยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล และพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอน และนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถเพื่อเป็นไปตามมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ทำการศึกษาคือ นิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ภาคต้น ปีการศึกษา 2556 จำนวน 42 คน ที่ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

1. มาตรฐานความรู้และมาตรฐานความสามารถสำหรับรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
2. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

เครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แบบประเมินความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
2. แบบวัดเจตคติในวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอน และนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มีวิธีการสร้างดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน ข้อมูลหลักสูตร มาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 การกระจายความรับผิดชอบของวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด เป็นมาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถ
2. การสร้างมาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล และนำเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะ
3. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

เกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานรายวิชา และมาตรฐานความสามารถ
วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนนและแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถเพื่อเป็นไปตามมาตรฐาน

1. วิเคราะห์มาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

2. สร้างแบบประเมินความสามารถตามมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล และนำเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะ โดยจัดทำเป็นสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

3. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบประเมินความสามารถตามมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยนำแบบประเมินความสามารถตามมาตรฐานที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนฟุตบอล และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม การตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตามแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้สูตรในการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ IOC (Item-Objective Congruency Index) โดยวิธีการของ Rovinelli และ Hambleton

เกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความสามารถตามมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนนและแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน	4	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มีลำดับขั้นตอนการพัฒนาดังต่อไปนี้

1. ศึกษากรอบแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวกับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
2. ศึกษาและวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา จากคำอธิบายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ประกอบด้วย สารระสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผล
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านฟุตบอล ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลในแต่ละประเด็น

เกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนนและแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

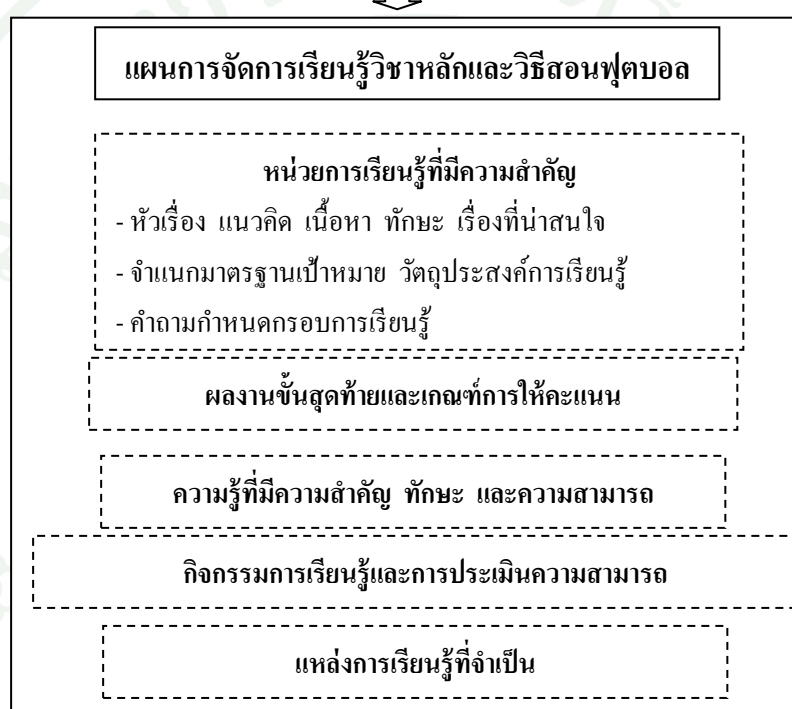
เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน	4	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

1. ศึกษากรอบแนวคิด ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวกับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
2. ศึกษาและวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา จากคำอธิบายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ประกอบด้วย สารสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผล
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

- ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ขั้นตอนต่อไปนี้
1. เตรียมผู้สอน ผู้เรียน เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
 2. ดำเนินการสอนและการสังเกตการสอน
 3. ประเมินผลการสอนเพื่อปรับปรุงแก้ไข

ได้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล และนำไปใช้

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

แบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

การสร้างแบบสอบถามเพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสอบถามลักษณะมาตราประมาณค่า (rating scale) ที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้นเอง เพื่อใช้วัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล จากตำรา เอกสาร งานวิจัย ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อและรายการในแบบสอบถาม
2. จากกรอบแนวคิดที่ได้ นำมากำหนดโครงสร้างของแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยมีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับคุณค่า ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมทั้งเจตคติต่อผู้สอน ในด้านต่างๆ 3 ด้าน ดังนี้
 - เจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
 - เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
 - เจตคติที่มีต่อการวัดและประเมินผลวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนฟุตบอล และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ IOC (Item-Objective Congruency Index) โดยวิธีการของ Rovinelli และ Hambleton ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

จัดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1

ถ้าแน่ใจว่าคำถามนั้นเหมาะสม

จัดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 0

ถ้าไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นเหมาะสม

จัดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง -1

ถ้าแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่เหมาะสม

4. นำข้อคำถามซึ่งผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 มาใช้ ส่วนคำถามใดต่ำกว่า 0.5 ได้ทำการตัดทิ้ง หรืออาจปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

สูตรในการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามที่ได้หาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอัลฟาของ Cronbach (α -coefficient)

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลในด้านต่างๆ มีค่าความเชื่อมั่นดังนี้

- เจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.89
- เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.92
- เจตคติที่มีต่อการวัดและประเมินผลวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.72

6. นำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การแปลความหมายของคะแนน

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับที่ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับที่ดี
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับที่ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับที่ไม่ดี
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	เจตคติอยู่ในระดับไม่ดีมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปยังหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ ให้พร้อมที่จะทำการสอน โดยสถานที่ในการสอนใช้สนาม อินทรีจันทร์สถิตย์
3. ปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้กับนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ถึงวิธีดำเนินการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ที่สร้างขึ้น ไปใช้กับนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนด้วยตนเอง
5. นำแบบประเมินความสามารถ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประเมินความสามารถของผู้เรียนภายหลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละบทเรียน
6. นำแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ไปให้นิสิตซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทำ หลังจากการเรียนการสอนเสร็จสิ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Item-Objective Congruency Index) ของแบบประเมินและแบบสอบถาม โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย
2. หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอัลฟาของ Cronbach (α -coefficient)
3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบประเมินความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยใช้ค่าเฉลี่ย
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยใช้ค่าเฉลี่ย
5. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

การวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล และพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถเพื่อเป็นไปตามมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ผู้วิจัยได้ดำเนินการใน 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามมาตรฐานข้อมูลหลักสูตร มาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 การกระจายความรับผิดชอบของวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด เป็นมาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนามาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้และมาตรฐานความสามารถ จากเอกสารและหนังสือทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการวิเคราะห์มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาเพื่อนำมาสร้างมาตรฐานรายวิชาและมาตรฐานความสามารถ พบว่ามาตรฐานรายวิชา (course standards) ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้ (content standards)

มาตรฐานความสามารถ (performance standards) และตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถ (performance indicators)

2. การสร้างมาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างมาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 ผลวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด เป็นมาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

มาตรฐานรายวิชา (course Standards)	มาตรฐานความสามารถ (performance standards)
1. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และแสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในบทบาท หน้าที่ของตนเองและส่วนรวม	1. ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน 2. มีความมุ่งมั่นและตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ 3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
2. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถอธิบายกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอล 3. สามารถอธิบายและวิเคราะห์เกี่ยวกับกติกาการแข่งขันฟุตบอล
3. ประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาฟุตบอลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล 3. สามารถแสดงกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอล

ตารางที่ 2 (ต่อ)

มาตรฐานรายวิชา (course Standards)	มาตรฐานความสามารถ (performance standards)
4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาวะผู้นำและ ผู้ตาม รวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. แสดงความรับผิดชอบและความมีน้ำใจนักกีฬา ในการเล่นเป็นทีม 2. ยอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี 3. สามารถวางแผนการทำงานเป็นทีมได้อย่างมี ประสิทธิภาพ
5. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. สามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและ ระยะยาว 2. สามารถจัดการชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ 3. สามารถวิเคราะห์และแก้ไขทักษะของผู้เรียน 4. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้ อย่างเหมาะสม

3. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และ
มาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และ
มาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานรายวิชา และมาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

มาตรฐานรายวิชา (course standards)	มาตรฐานความสามารถ (performance standards)	ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
1. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในบทบาท หน้าที่ของตนเองและส่วนรวม	1. ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
	2. มีความมุ่งมั่นและตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
	3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
2. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬา ฟุตบอล	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล	4.4	เหมาะสมมาก
	2. สามารถอธิบายกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอล	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
	3. สามารถอธิบายและวิเคราะห์เกี่ยวกับกติกาการแข่งขันฟุตบอล	4.4	เหมาะสมมาก
3. ประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และ ทักษะกีฬาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	1. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
	2. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิค ฟุตบอล	4.2	เหมาะสมมาก
	3. สามารถแสดงกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอล	4.8	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

มาตรฐานรายวิชา (course standards)	มาตรฐานความสามารถ (performance standards)	ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาวะผู้นำ และผู้ตาม รวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. แสดงความรับผิดชอบและความมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นเป็นทีม	4.4	เหมาะสมมาก
	2. ยอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
	3. สามารถวางแผนการทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
5. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. สามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
	2. สามารถจัดการชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
	3. สามารถวิเคราะห์และแก้ไขทักษะของผู้เรียน	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
	4. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	4.8	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานมาตรฐานรายวิชา และมาตรฐานความสามารถอยู่ในระดับเหมาะสมมากถึงเหมาะสมมากที่สุด และจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานรายวิชา และมาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ เห็นควรให้ปรับรายละเอียดในมาตรฐานความสามารถเป็นตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถและกำหนดระดับความสามารถ เป็น 3 ระดับ คือ ระดับเหนือ มาตรฐาน ระดับตามมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน

ตารางที่ 4 มาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความสามารถ และตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

มาตรฐานรายวิชา	มาตรฐานความสามารถ	ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถ/ระดับความสามารถ
1. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และแสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในบทบาท หน้าที่ของตนเอง และส่วนรวม	ปฏิบัติตามบทบาทของตนเองและส่วนรวม ต่อวิชาชีพอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม	1. ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน 2. มีความมุ่งมั่นและตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ 3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ระดับความสามารถ <u>ระดับเหนือมาตรฐาน</u> – มีวินัยในตนเองจนเป็นนิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติ ตามข้อตกลง และระเบียบของการเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และต่องานที่ได้รับมอบหมาย <u>ระดับตามมาตรฐาน</u> - ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และต่องานที่ได้รับมอบหมาย <u>ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน</u>- ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

มาตรฐานรายวิชา	มาตรฐานความสามารถ	ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถ/ระดับความสามารถ
2. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล	แสดงออกซึ่งความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะ และกลยุทธ์กีฬาฟุตบอล	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถอธิบายกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอล 3. สามารถอธิบายและวิเคราะห์เกี่ยวกับกติกาการแข่งขันฟุตบอล ระดับความสามารถ <u>ระดับเหนือมาตรฐาน</u> – เชื่อมโยงเทคนิค ทักษะ กลยุทธ์และกติกาที่ใช้ในการเล่นกีฬาฟุตบอล และการแข่งขันกีฬาฟุตบอล <u>ระดับตามมาตรฐาน</u> - วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง เทคนิค ทักษะ กลยุทธ์และกติกาที่ใช้ในการเล่นฟุตบอล และการแข่งขันกีฬาฟุตบอล <u>ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน</u>- ระบุเทคนิค ทักษะ กลยุทธ์และกติกาที่ใช้ในการเล่นกีฬาฟุตบอล และการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ตารางที่ 4 (ต่อ)

มาตรฐานรายวิชา	มาตรฐานความสามารถ	ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถ/ระดับความสามารถ
3. ประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาฟุตบอลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ประยุกต์ความรู้ ทักษะกีฬาฟุตบอลสู่การฝึกปฏิบัติอย่างมีระบบ	1. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล 3. สามารถแสดงกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอล ระดับความสามารถ <u>ระดับเหนือมาตรฐาน</u> – นำเทคนิค ทักษะ กลยุทธ์ต่างๆ ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการเล่นและแข่งขันกีฬาฟุตบอลอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และมีประสิทธิภาพ <u>ระดับตามมาตรฐาน</u> – เล่นและแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามเทคนิค ทักษะ กลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอลและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง อย่างเป็นขั้นเป็นตอน <u>ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน</u> - ใช้เทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในการฝึกและเล่นกีฬาฟุตบอล

ตารางที่ 4 (ต่อ)

มาตรฐานรายวิชา	มาตรฐานความสามารถ	ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถ/ระดับความสามารถ
4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาวะผู้นำและผู้ตาม รวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ยอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีและแสดงความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. แสดงความรับผิดชอบและความมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นเป็นทีม 2. ยอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี 3. สามารถวางแผนการทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระดับความสามารถ <u>ระดับเหนือมาตรฐาน</u> – เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพสร้างแนวร่วมในการพัฒนาทีม และมีแนวทางการพัฒนาทีมที่ชัดเจน <u>ระดับตามมาตรฐาน</u> – สร้างภาวะผู้นำ ผู้ตาม ความร่วมมือ ความรับผิดชอบในทีม วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพของทีมด้านต่างๆ <u>ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน</u>- ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเอง ปฏิบัติตนตามข้อตกลง แสวงหาความร่วมมือจากทีม

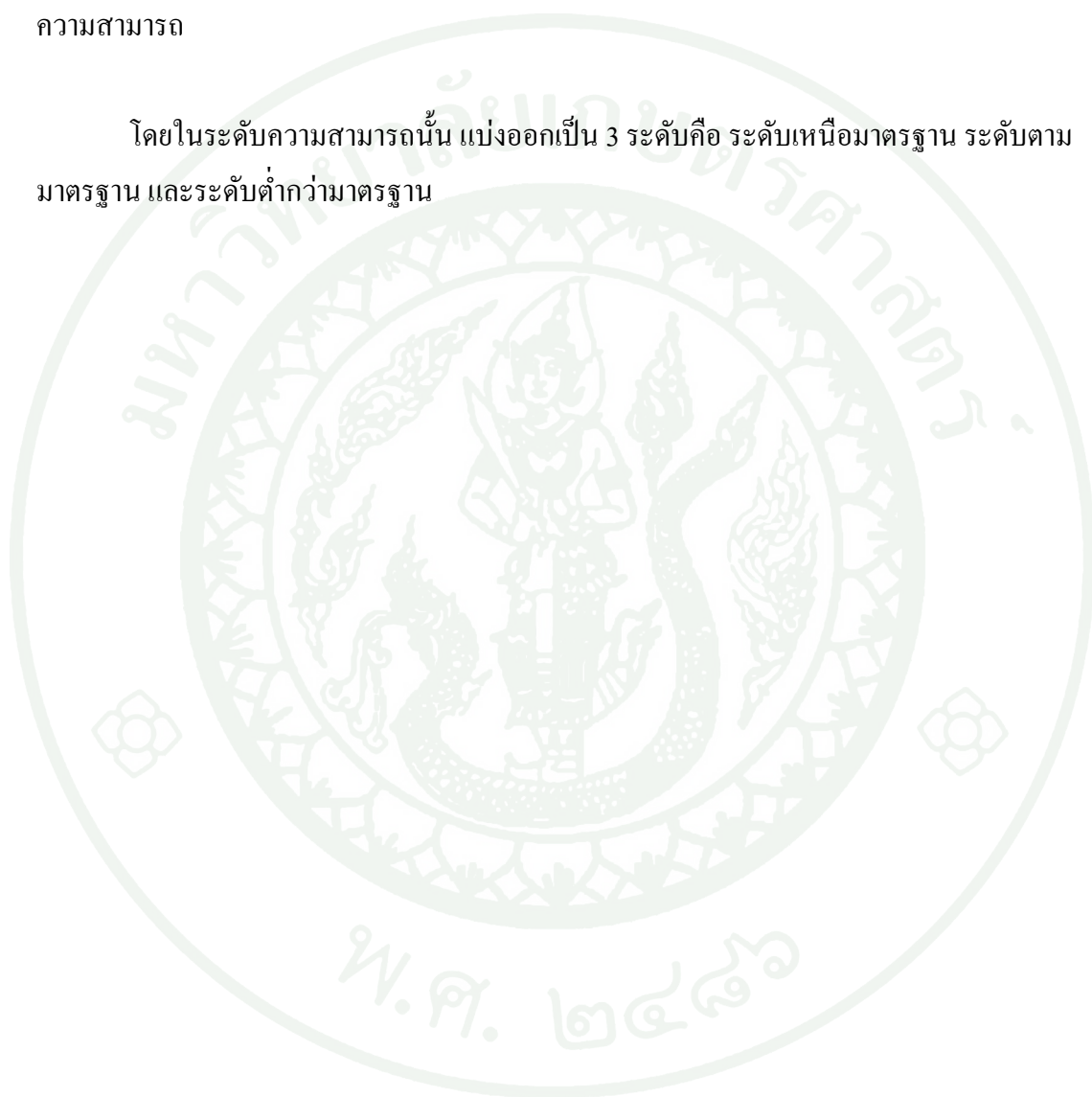
ตารางที่ 4 (ต่อ)

มาตรฐานรายวิชา	มาตรฐานความสามารถ	ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถ/ระดับความสามารถ
5. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	แสดงความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ	1. สามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว 2. สามารถจัดการชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 3. สามารถวิเคราะห์และแก้ไขทักษะของผู้เรียน 4. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ระดับความสามารถ <u>ระดับเหนือมาตรฐาน</u> - วางแผน ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างเหมาะสมทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว <u>ระดับตามมาตรฐาน</u> – สังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขทักษะของผู้เรียนรายบุคคลตามแผนการจัดการเรียนรู้ระยะสั้นและระยะยาว <u>ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน</u>- วิเคราะห์ ประเมิน ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อนำข้อมูลไปแก้ไขทักษะของผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า

มาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ประกอบด้วย มาตรฐานรายวิชา จำนวน 5 ข้อ และในแต่ละข้อประกอบด้วย มาตรฐานความสามารถ ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถและระดับความสามารถ

โดยในระดับความสามารถนั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับเหนือมาตรฐาน ระดับตามมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถเพื่อเป็นไปตามมาตรฐาน

1. วิเคราะห์มาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

2. สร้างแบบประเมินความสามารถตามมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล และนำเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณิสิต โดยจัดทำเป็นสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

3. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแบบประเมินความสามารถตามมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยนำแบบประเมินความสามารถตามมาตรฐานที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนฟุตบอล และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม การตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตามแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ IOC (Item-Objective Congruency Index) โดยวิธีการของ Rovinelli และ Hambleton

สมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาขึ้นประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิตในรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของนิสิตในด้านความรู้ ทักษะ และกระบวนการ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตไปในเวลาเดียวกัน โดยสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนานิสิตให้มีความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล เนื่องจากในสมุดบันทึกจะมีการกำหนดมาตรฐานความสามารถต่างๆ เพื่อให้นิสิตใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของตนเอง และมีแบบทดสอบต่างๆ ที่นิสิตสามารถที่จะทำการทดสอบด้วยตนเอง โดยการประเมินด้วยตนเองและการประเมินโดยเพื่อน

ผู้วิจัยได้นำสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ตามรายการต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
1. มีรายละเอียดครอบคลุมมาตรฐานรายวิชา	3.8	เหมาะสมมากที่สุด
2. มีความสอดคล้องกับมาตรฐานรายวิชา	3.8	เหมาะสมมากที่สุด
3. มีการประเมินที่หลากหลาย	3.8	เหมาะสมมากที่สุด
4. สามารถพัฒนาความสามารถของนิสิตในด้านความรู้ ทักษะและกระบวนการ	3.8	เหมาะสมมากที่สุด
5. รูปแบบของสมุดบันทึกมีความเหมาะสมในการนำไปใช้	3.8	เหมาะสมมากที่สุด
6. สามารถใช้ในการประเมิน สามารถสะท้อนความสามารถของผู้เรียนได้จริง	3.8	เหมาะสมมากที่สุด
7. สมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	3.8	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า

รายละเอียดของสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ในทุกหัวข้อมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านเห็นว่าสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ แล้วนำมากำหนดหลักการ เหตุผลและองค์ประกอบสำคัญของการประเมิน จากเอกสารที่เกี่ยวข้องและตัวอย่างแบบประเมิน จากแหล่งต่างๆ และดำเนินการสร้างแบบประเมินต่างๆ โดยการวิเคราะห์ลักษณะของรายวิชาและพฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานรายวิชา (course standards) มาตรฐานความสามารถ (performance standards) และตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ (performance indicators) สำหรับรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนิสิตเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและเกณฑ์ในการประเมินผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ประกอบด้วยสาระสำคัญ มาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความสามารถ และตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผลซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาวิธีการวัดและประเมินผลที่เน้นการประเมินความสามารถของผู้เรียน

ซึ่งในแต่ละขั้นตอน ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดหัวข้อเรื่อง แนวคิด เนื้อหา ทักษะ

ซึ่งเป็นการกำหนดหัวข้อ แนวคิด เนื้อหาและทักษะ ในการสอนซึ่งใช้ประมวลการสอนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน อาจเป็นลักษณะของประเด็นปัญหาที่ได้ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนหรือผู้เรียนมีความสนใจ

ขั้นตอนที่ 2 การจำแนกมาตรฐานรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานความสามารถ และตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ

เมื่อมีการกำหนดมาตรฐานมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลแล้ว ผู้สอนต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม การกำหนดมาตรฐานความสามารถ และ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ จะเป็นการวัดว่าผู้เรียน

มีความรู้และทำได้ดีเพียงใด โดยการกำหนดระดับของคุณภาพที่สามารถยอมรับได้ หลังจากนั้นเป็นการสร้างตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ ซึ่งจะทำให้มาตรฐานความสามารถมีความชัดเจนมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดผลงานขั้นสุดท้ายและเกณฑ์การให้คะแนน

ต้องการให้ผู้เรียนสร้างงานที่ต้องการประเมิน การประยุกต์ข้อมูลและสร้างคำตอบ และผู้เรียนจะต้องสามารถอธิบายกระบวนการที่ได้มาซึ่งคำตอบการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อได้เรียนไปแล้ว ซึ่งผู้สอนต้องทำการวิเคราะห์สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และผู้เรียนสามารถทำอะไรได้ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และการประเมินความสามารถของผู้เรียน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดความรู้ที่มีความสำคัญ ทักษะ และความสามารถของผู้เรียน

เป็นการกำหนดความรู้ที่ผู้เรียนได้รับเพื่อประยุกต์ใช้ และทักษะที่สำคัญที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติได้ ผู้เรียนต้องใช้ทั้งความรู้และทักษะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมาย โดยเน้นไปที่การคิดในระดับที่สูงและเป็นการเรียนรู้ที่ซับซ้อน กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการคิดระดับสูง เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล พิจารณาได้จากการตัดสินใจที่ซับซ้อนเกี่ยวกับการเลือกใช้ทักษะในระหว่างการเล่นหรือสถานการณ์ที่คล้ายกับการแข่งขัน

ขั้นตอนที่ 5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินความสามารถ

เป็นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยยึดหลักพื้นฐานว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และจะได้รับการจัดเตรียมให้มีมาตรฐานทั้งความรู้และความสามารถ และแสดงให้เห็นถึงอะไรที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ในเรื่องที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาตรฐานความสามารถจะเป็นการวัดว่าผู้เรียนมีความรู้และทำได้ดีเพียงใด เป็นการถ่ายทอดมาตรฐานสาระความรู้และให้ระดับของความคาดหวังและตอบคำถาม มาตรฐานความสามารถจะเกี่ยวข้องกับความรู้ หรือความสามารถทางกาย แต่ควรควบคู่กันไป มาตรฐานความสามารถที่ดี ควรจะตอบคำถามสองข้อต่อไปนี้ 1) ความลึกซึ้งของมาตรฐานสาระความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียน 2) ระดับของคุณภาพที่สามารถยอมรับได้

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดสื่อและแหล่งการเรียนรู้

เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ในการเรียน เช่น สนามฟุตบอล ลูกฟุตบอล หรือหนังสือและตำราที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอล เว็บไซต์ต่างๆ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ประกอบด้วยสาระสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผล

ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอในส่วนของการเฝ้าความสามารถของผู้เรียน โดยการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มาตรฐานความรู้ มาตรฐานความสามารถ และตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนิสิตเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและเกณฑ์ในการประเมินผล

ตารางที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานความสามารถ	จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ	การประเมินความสามารถ
ปฐมนิเทศการเรียนรู้	1. ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน 2. มีความมุ่งมั่นและตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ 3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	1. อธิบายข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน 2. อธิบายสรุปงานที่มอบหมาย	การประเมินความสามารถในการสรุปความรู้ที่ได้จากการปฐมนิเทศการเรียนรู้
หลักและวิธีการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิคทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐาน และกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล	1. อธิบายวิธีการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล 2. แสดงวิธีการอบอุ่นร่างกายในการเล่นกีฬาฟุตบอล	การประเมินความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานความสามารถ	จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ	การประเมินความสามารถ
การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน	- อธิบายวิธีการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน - แสดงการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในได้อย่างถูกต้อง - แสดงการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ขณะเคลื่อนที่ได้ อย่างแม่นยำ	- สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะ และกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอลได้ - สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอลได้ - สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล	การประเมินความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
การเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า	- สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล - สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐาน และกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล - สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล	- อธิบายวิธีการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า - แสดงการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้าได้อย่างถูกต้อง - แสดงเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า ขณะเคลื่อนที่ได้ อย่างแม่นยำ	การประเมินความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานความสามารถ	จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ	การประเมินความสามารถ
การโหม่งลูกบอล	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล	1. บอกหลักวิธีการเล่นลูกบอลด้วยศีรษะ ในแบบต่างๆได้ 2. อธิบายขั้นตอนในการเล่นลูกบอลด้วยศีรษะ ในแบบต่างๆได้ 3. แสดงขั้นตอนการเล่นลูกบอลด้วยศีรษะ ในแบบต่างๆได้	การประเมินความสามารถในการโหม่งลูกฟุตบอล
การหยุดลูกบอล	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล	1. บอกหลักวิธีการหยุดลูกฟุตบอล 2. อธิบายขั้นตอนในการหยุดลูกฟุตบอล ในแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง 3. แสดงขั้นตอนในการหยุดลูกฟุตบอลในแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง 4. ประยุกต์การหยุดลูกฟุตบอลแบบต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์	การประเมินความสามารถในการหยุดลูกฟุตบอลในแบบต่างๆ

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานความสามารถ	จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ	การประเมินความสามารถ
การเลี้ยงลูกบอลเพื่อ ครอบครอง	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะ พื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 3. สามารถวิเคราะห์และอธิบาย เกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิค ฟุตบอล	1. บอกหลักวิธีการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้ 2. อธิบายขั้นตอนในการเลี้ยงลูกฟุตบอล ได้อย่างถูกต้อง 3. แสดงขั้นตอนการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้ อย่างถูกต้อง	การประเมินความสามารถในการเลี้ยง ลูกฟุตบอล
การเลี้ยงลูกบอลเพื่อ หลบหลีก	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐาน และกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 3. สามารถวิเคราะห์และอธิบาย เกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิค ฟุตบอล	1. บอกหลักวิธีการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้ 2. อธิบายขั้นตอนในการเลี้ยงลูกฟุตบอล ได้อย่างถูกต้อง 3. แสดงการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้ในแบบ ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง	การประเมินความสามารถในเลี้ยง ลูกฟุตบอล

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานความสามารถ	จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ	การประเมินความสามารถ
การยิงประตู	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะ พื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 3. สามารถวิเคราะห์และอธิบาย เกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิค ฟุตบอล	1. บอกหลักวิธีการยิงประตูได้อย่างถูกต้อง 2. อธิบายขั้นตอนในการยิงประตูได้อย่าง ถูกต้อง 3. แสดงขั้นตอนการยิงประตูได้อย่าง ถูกต้อง	การประเมินความสามารถในการยิงประตู
หลักของการรุก	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะ พื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 3. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ ตำแหน่งและหน้าที่	1. อธิบายหลักวิธีการพื้นฐานในการเล่น เกมรุกในกีฬาฟุตบอล 2. แสดงความสามารถในการเล่นเกมรุกใน กีฬาฟุตบอลได้	การประเมินความสามารถในการเล่น ฟุตบอล (เกมรุก)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานความสามารถ	จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ	การประเมินความสามารถ
หลักของการรับ	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะ พื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล 3. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ ตำแหน่งและหน้าที่	1. อธิบายหลักวิธีการพื้นฐานในการเล่น เกมรับในกีฬาฟุตบอล 2. แสดงความสามารถในการเล่นเกมรับ ในกีฬาฟุตบอลได้	การประเมินความสามารถในการเล่น ฟุตบอล (เกมรับ)
กติกาการแข่งขันและ การเล่นทีม	1. สามารถอธิบายกลยุทธ์ในการรุก และการรับในกีฬาฟุตบอล 2. แสดงความรับผิดชอบและความมี น้ำใจนักกีฬาในการเล่นเป็นทีม 3. ยอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและ ผู้ตามที่ดี 4. สามารถแสดงกลยุทธ์ในการรุกและ การรับในกีฬาฟุตบอล	1. อธิบายกติกาการแข่งขันฟุตบอลได้ 2. แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น เป็นทีม 3. แสดงความสามารถในการรุกและการ รับในกีฬาฟุตบอลได้ 4. ปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันกีฬา ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง	การประเมินความสามารถในการเล่น ฟุตบอล (การเล่นทีม)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานความสามารถ	จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ	การประเมินความสามารถ
การวางแผนการจัดการเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้	1. สามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว 2. สามารถจัดการชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 3. สามารถวิเคราะห์และแก้ไขทักษะของผู้เรียน 4. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	1. แสดงทักษะการสอนฟุตบอลการจัดการชั้นเรียน 2. วางแผนและใช้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียน 3. สามารถวิเคราะห์และแก้ไขทักษะของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง 4. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง	การประเมินความสามารถในการสอนฟุตบอล

การนำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลไปใช้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลกับนิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ภาคต้น ปีการศึกษา 2556 จำนวน 42 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย สารสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิตในรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของนิสิตในด้านความรู้ ทักษะ และกระบวนการ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตไปในเวลาเดียวกัน โดยสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนานิสิตให้มีความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล เนื่องจากในสมุดบันทึกจะมีการกำหนดมาตรฐานความสามารถต่างๆ เพื่อให้นิสิตใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของตนเอง และมีแบบทดสอบต่างๆ ที่นิสิตสามารถที่จะทำการทดสอบด้วยตนเอง โดยการประเมินด้วยตนเองและการประเมินโดยเพื่อน ผู้วิจัยขอเสนอผลการนำไปใช้ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. การรับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในการเรียนรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้พบว่านิสิตส่วนใหญ่รับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในการเรียนรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ทราบถึงเป้าหมายของการเรียน การปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน รวมทั้งงานที่ได้รับมอบหมายตลอดภาคการศึกษา การประเมินผลในด้านต่างๆ ซึ่งจะมีการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอน นิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เกณฑ์การประเมินผลมีความเหมาะสมดีแล้ว มีเพียงนิสิตเป็นส่วนน้อย ที่เห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลค่อนข้างมีความยากในการที่จะทำให้นิสิตประสบความสำเร็จ แต่นิสิตในกลุ่มนี้เห็นว่าเกณฑ์ที่มีความยากจะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความพยายามมากขึ้น นอกจากนี้ นิสิต มีความเห็นว่าควรมีการแยกเกณฑ์การให้คะแนนของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีทักษะค่อนข้างดี กับกลุ่มที่มีทักษะไม่ดี

การรับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละรายการที่ทำการประเมิน ทำให้นิสิตเห็นภาพทั้งหมดของการประเมิน มีการสร้างเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งทำให้นิสิตสามารถที่จะใช้เป็นแนวทางในการเรียน

2. การที่นิสิตรับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในการเรียนและการทดสอบทักษะต่างๆ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนนในการเรียนและการทดสอบทักษะต่างๆ นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าการประเมินผลการเรียนมีทิศทางที่แน่นอนและมีความชัดเจน โดยเฉพาะในส่วนของทักษะต่างๆ ที่ทำการประเมิน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแนวทางการให้คะแนน ที่สามารถแยกแยะระดับความสามารถได้ นิสิตสามารถเรียนรู้วิธีการปฏิบัติจากแนวทางการให้คะแนน

การประเมินความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนต้องเน้นไปที่การคิดในระดับที่สูง และเป็นการเรียนรู้ที่ซับซ้อน ต้องใช้ความรู้และความสามารถที่หลากหลายเพื่อแสดงความสามารถออกมา และเกณฑ์ที่ใช้ประเมินผลควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกำหนดก่อนแสดงความสามารถและได้มาจากผลการเรียนรู้หรือมาตรฐานการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการเรียนรู้

การศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลได้ผลดังนี้

ตารางที่ 7 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจ

(n = 42)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลเป็นวิชาที่น่าสนใจ	4.42	0.50	ดี
2. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลมีเนื้อหาวิชาที่เป็นประโยชน์กับวิชาอื่นด้วย	4.30	0.52	ดี
3. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลมีคุณค่าควรแก่การศึกษา	4.38	0.54	ดี
4. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลมีเนื้อหาที่ทันสมัยไม่น่าเบื่อ	4.21	0.75	ดี
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้	4.40	0.70	ดี
6. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.31	0.56	ดี
7. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยทำให้นิสิตมีความมั่นใจในตัวเอง	4.19	0.71	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.20	0.95	ดี

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า

เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย = 4.20) หากพิจารณาเป็นรายการพบว่า วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลเป็นวิชาที่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.42) รองลงมา คือ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.40) และวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลมีคุณค่าควรแก่การศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 4.38) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ช่วยทำให้นิสิตมีความมั่นใจในตัวเอง (ค่าเฉลี่ย = 4.19) อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 8 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านสุขภาพ

(n = 42)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลทำให้สุขภาพและสมรรถภาพทางกายดีขึ้น	4.45	0.55	ดี
2. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยทำให้เข้าใจ หลักการออกกำลังกายมากขึ้น	4.33	0.61	ดี
3. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจ หลักการอบอุ่นร่างกายมากขึ้น	4.35	0.53	ดี
4. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยทำให้จิตใจเข้มแข็ง คลายเครียดและช่วยลดความวิตกกังวล	4.30	0.64	ดี
5. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยทำให้ผู้เรียนเป็นคนร่าเริง แจ่มใสและสนุกสนาน	4.26	0.62	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.34	0.59	ดี

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า

เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านสุขภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย = 4.34)

หากพิจารณาเป็นรายการพบว่า วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลทำให้สุขภาพและสมรรถภาพทางกายดีขึ้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.45) รองลงมา คือ วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการอบอุ่นร่างกายมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 4.35) และวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยทำให้เข้าใจ หลักการออกกำลังกายมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 4.33) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยทำให้ผู้เรียนเป็นคนร่าเริงแจ่มใสและสนุกสนาน (ค่าเฉลี่ย = 4.26) อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 9 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะ

(n = 42)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ทักษะที่เกิดจากการเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.26	0.54	ดี
2. การได้แสดงความสามารถทางทักษะกีฬาฟุตบอลด้วยตนเองจะมีความสุขกว่าการได้ชม	4.02	0.68	ดี
3. การฝึกทักษะฟุตบอลเป็นเรื่องที่ทำท่ายและน่าฝึกอย่างมาก	4.07	0.55	ดี
4. การฝึกทักษะฟุตบอลสามารถกระตุ้นระบบการทำงานของร่างกาย ทำให้อวัยวะต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.24	0.65	ดี
7. การฝึกทักษะฟุตบอลสามารถปรับปรุงและพัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.14	0.60	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.15	0.61	ดี

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า

เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะในภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย = 4.15) หากพิจารณาเป็นรายการพบว่า ทักษะที่เกิดจากการเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.26) รองลงมา คือ การฝึกทักษะฟุตบอลสามารถกระตุ้นระบบการทำงานของร่างกาย ทำให้อวัยวะต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย = 4.24) และ การฝึกทักษะฟุตบอลสามารถปรับปรุงและพัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 4.14) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การได้แสดงความสามารถทางทักษะกีฬาฟุตบอลด้วยตนเองจะมีความสุขกว่าการได้ชม (ค่าเฉลี่ย = 4.02) อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 10 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(n = 42)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยให้รู้จักการทำงานร่วมกัน สร้างมิตรภาพและความสามัคคีในหมู่คณะ	4.47	0.50	ดี
2. การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยเสริมสร้าง จริยธรรมแก่ผู้เรียน	4.26	0.49	ดี
3. การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลทำให้เป็นคนมี กฎเกณฑ์ และเคารพกติการมากขึ้น	4.39	0.56	ดี
4. การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้	4.40	0.58	ดี
5. การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลทำให้เป็นคนมีความ รับผิดชอบมากขึ้น	4.19	0.63	ดี
6. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยเสริมสร้างความมี ระเบียบวินัยในตนเอง	4.35	0.53	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.33	0.56	ดี

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า

เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย = 4.33) หากพิจารณาเป็นรายการพบว่า วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยให้รู้จักการทำงานร่วมกันสร้างมิตรภาพและความสามัคคีในหมู่คณะมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.47) รองลงมา คือ การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.40) และ การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลทำให้เป็นคนมีกฎเกณฑ์ และเคารพกติการมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 4.39) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือการเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลทำให้เป็นคนมีความรับผิดชอบมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 4.19) อยู่ในระดับดี

2. เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ตารางที่ 11 เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านความรู้ ความสามารถ

(n = 42)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องฟุตบอล	4.59	0.54	ดีมาก
2. ผู้สอนเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน	4.62	0.49	ดีมาก
3. ผู้สอนมีความมั่นใจและแม่นยำในเนื้อหาที่สอน	4.62	0.49	ดีมาก
4. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดทักษะที่ยากให้เห็นขั้นตอนได้อย่างชัดเจน	4.64	0.48	ดีมาก
5. ผู้สอนเป็นผู้ที่ใฝ่รู้และมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4.62	0.49	ดีมาก
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาฟุตบอลดี	4.71	0.45	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	4.63	0.49	ดีมาก

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า

เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านความรู้ ความสามารถในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.63) หากพิจารณาเป็นรายการพบว่า ผู้สอนเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาฟุตบอลดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.71) รองลงมา คือ ผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดทักษะที่ยากให้เห็นขั้นตอนได้อย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย = 4.64) และผู้สอนเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้สอนมีความมั่นใจและแม่นยำในเนื้อหาที่สอน ผู้สอนเป็นผู้ที่ใฝ่รู้และมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอยู่เสมอ (ค่าเฉลี่ย = 4.62) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องฟุตบอล (ค่าเฉลี่ย = 4.59) อยู่ในระดับดีมาก

ตารางที่ 12 เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

(n = 42)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีวิธีการสอนที่หลากหลายและเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม	4.50	0.50	ดี
2. ผู้สอนเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในชั้นเรียน	4.61	0.49	ดีมาก
3. กระบวนการเรียนการสอนทำให้เข้าใจง่ายและมีความสุข สนุกสนานกับวิธีการที่ผู้สอนใช้	4.66	0.47	ดีมาก
4. กระบวนการเรียนการสอนทำให้ท่านมีความมั่นใจในการเรียนและสามารถปฏิบัติได้ดี	4.50	0.50	ดี
5. กระบวนการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาตัวเองได้	4.33	0.52	ดี
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีจิตวิทยาในการสอนและการควบคุมชั้นเรียน	4.54	0.50	ดีมาก
7. ผู้สอนให้ฝึกปฏิบัติบ่อยๆ ทำให้มีความมั่นใจในการปฏิบัติทักษะ มากขึ้น	4.50	0.50	ดี
8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยอยู่เสมอ	4.64	0.48	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	4.53	0.50	ดีมาก

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า

เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.53) หากพิจารณาเป็นรายการพบว่า กระบวนการเรียนการสอนทำให้เข้าใจง่ายและมีความสุขสนุกสนานกับวิธีการที่ผู้สอนใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.66) รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยอยู่เสมอ (ค่าเฉลี่ย = 4.64) และผู้สอนเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในชั้นเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.61) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กระบวนการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาตัวเองได้ (ค่าเฉลี่ย = 4.33) อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 13 เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านสื่อและอุปกรณ์

(n = 42)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้สอนมีการใช้สื่อและอุปกรณ์การฝึกที่หลากหลาย	4.28	0.55	ดี
2. ผู้สอนทำให้ท่านเห็นคุณค่าของอุปกรณ์การฝึก จึงต้องช่วยกันรักษา	4.30	0.46	ดี
3. การสอนของผู้สอนทำให้ท่านเข้าใจว่าอุปกรณ์บางอย่างไม่จำเป็นต้องทันสมัยหรือมีราคาแพงก็สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.26	0.66	ดี
4. ผู้สอนมีการเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์การฝึกที่เหมาะสม	4.45	0.55	ดี
5. ผู้สอนมีการเตรียมสนามและอุปกรณ์การให้พร้อมก่อนการสอนทุกครั้ง	4.38	0.58	ดี
6. ผู้สอนมีการประยุกต์ใช้สื่อและอุปกรณ์การฝึกให้เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน	4.42	0.59	ดี
7. มีเอกสารและตำราเกี่ยวกับฟุตบอลให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างเพียงพอ	4.30	0.60	ดี
8. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปลอดภัย ไม่ชำรุด ทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียน	4.04	0.79	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.30	0.61	ดี

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า

เจตคติที่มีต่อการเรียนรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์ในภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย = 4.30) หากพิจารณาเป็นรายการพบว่า ผู้สอนมีการเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์การฝึกที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.45) รองลงมา คือ ผู้สอนมีการประยุกต์ใช้สื่อและอุปกรณ์การฝึกให้เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.42) และผู้สอนมีการเตรียมสนามและอุปกรณ์การให้พร้อมก่อนการสอนทุกครั้ง (ค่าเฉลี่ย = 4.38) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปลอดภัย ไม่ชำรุด ทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.04) อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 14 เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านบุคลิกภาพและความเป็นครู

(n = 42)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้สอนเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี น่าเชื่อถือและเป็นแบบอย่างได้	4.80	0.39	ดีมาก
2. ผู้สอนเป็นผู้ที่สุภาพเรียบร้อย วางตัวได้เหมาะสมกับ ความเป็นครู	4.78	0.41	ดีมาก
3. ผู้สอนให้ความเป็นธรรมได้เมื่อมีปัญหา	4.69	0.51	ดีมาก
4. ผู้สอนเป็นผู้ที่ตรงต่อเวลาและมีความพร้อมในการสอนเสมอ	4.64	0.48	ดีมาก
5. ผู้สอนเป็นผู้ที่เสียสละเวลาออกเหนือจากการสอนใน ชั่วโมงเรียน	4.52	0.50	ดีมาก
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่ให้ความไว้วางใจและเป็นกันเองกับผู้เรียน	4.69	0.46	ดีมาก
7. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีน้ำใจเอื้อเฟื้อ โอบอ้อมอารีและชอบช่วยเหลือ ผู้อื่น	4.67	0.47	ดีมาก
8. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีวินัยในตัวเองและมีความรับผิดชอบสูง	4.74	0.44	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	4.69	0.46	ดีมาก

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า

เจตคติที่มีต่อการเรียนรู้ด้านบุคลิกภาพและความเป็นครู ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.69) หากพิจารณาเป็นรายการพบว่า ผู้สอนเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี น่าเชื่อถือและเป็นแบบอย่างได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.80) รองลงมา คือ ผู้สอนเป็นผู้ที่สุภาพเรียบร้อย วางตัวได้เหมาะสมกับความเป็นครู (ค่าเฉลี่ย = 4.78) และผู้สอนเป็นผู้ที่มีวินัยในตัวเองและมีความรับผิดชอบสูง (ค่าเฉลี่ย = 4.74) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือผู้สอนเป็นผู้ที่เสียสละเวลาออกเหนือจากการสอนในชั่วโมงเรียน (ค่าเฉลี่ย = 4.52) อยู่ในระดับดีมาก

ตารางที่ 15 เจตคติที่มีต่อการวัดและประเมินผลวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

(n = 42)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. การวัดและประเมินผลทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าของพัฒนาการทั้งทางร่างกายและจิตใจ	4.55	0.50	ดีมาก
2. ผู้สอนจัดให้มีการสอบทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	4.57	0.50	ดีมาก
3. การวัดและประเมินผลควรมีการประเมินจากความก้าวหน้าด้านความรู้ สมรรถภาพทางกาย ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.62	0.58	ดีมาก
4. มีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน	4.55	0.50	ดีมาก
5. ผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย	4.57	0.50	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	4.57	0.51	ดีมาก

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า

เจตคติที่มีต่อการวัดและประเมินผลวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.57) หากพิจารณาเป็นรายการพบว่า การวัดและประเมินผลควรมีการประเมินจากความก้าวหน้า ด้านความรู้ สมรรถภาพทางกาย ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.62) รองลงมา คือ ผู้สอนจัดให้มีการสอบทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย (ค่าเฉลี่ย = 4.57) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือการวัดและประเมินผลทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าของพัฒนาการทั้งทางร่างกายและจิตใจมีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย = 4.55) อยู่ในระดับดีมาก

ข้อวิจารณ์

การวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ผู้วิจัยได้พัฒนากรอบแนวคิดในการวิจัยจากมาตรฐานการศึกษาของชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 เพื่อดำเนินการสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยในการวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล และการพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ซึ่งผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ

1. การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
2. การพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
3. การนำรูปแบบการประเมินความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลไปทดลองใช้ มีรายละเอียดของการวิจารณ์ดังนี้

1. การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ในการสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) และหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 รวมทั้งเอกสารและหนังสือทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ซึ่งรายวิชาดังกล่าวอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลประกอบด้วย 1) มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และแสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักใน บทบาท หน้าที่ของตนเองและส่วนรวม 2) มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล 3) ประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

มีภาวะผู้นำและผู้ตาม รวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการนำมาตรฐานรายวิชาให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล พัฒนามาจาก หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งมาตรฐานรายวิชาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ซึ่งหลักการของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เริ่มต้นที่ ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา โดยการกำหนดกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวัง (standard of learning outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพ ที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษายึดเป็นหลักในการดำเนินการภารกิจต่างๆ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันได้ สอดคล้องและเป็นระบบ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิจึงเป็นการประกันต่อสังคมและผู้ที่เกี่ยวข้องว่า สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินการตามกระบวนการผลิตบัณฑิตที่มีมาตรฐานเทียบเคียงกันได้ในระดับชาติและระดับสากล กลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังของไทยมี 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะความคิดเชิงวิพากษ์ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร องค์ประกอบอื่นๆ ของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ได้แก่ ปัจจัยต่างๆ ที่จะนำไปสู่การปลูกฝังให้บัณฑิตมีผลการเรียนรู้ตามที่กำหนด สอดคล้องกับ รุ่งนภา นุตราวงศ์ (2546: 12-14) ที่กล่าวว่า “กระบวนการในการใช้มาตรฐานการเรียนรู้ในการเรียนการสอน จะช่วยให้ครูผู้สอนเห็นชัดเจนว่า มาตรฐานความสามารถช่วย 1) กำหนดจุดเน้นของหลักสูตร 2) พิจารณาบททบทวนงานสอนที่ผ่านมา 3) ช่วยให้นักเรียนทราบผลที่คาดหวังได้อย่างชัดเจน และ 4) นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ทำไม มาตรฐานการเรียนรู้จึงมีความสำคัญและเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอน คำตอบก็คือ มาตรฐานการเรียนรู้บอกถึงสิ่งที่คาดหวังหรือจุดหมายไว้อย่างชัดเจนว่าอะไรคือ สิ่งที่ต้องการให้นักเรียนทุกคนรู้และปฏิบัติได้ ทำให้นักเรียนทราบว่าเขาจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ถึงมาตรฐานที่กำหนด ดังนั้นมาตรฐานจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเรียนของตน เป็นสิ่งท้าทาย และช่วยให้เกิดความเท่าเทียมกันในการเรียนรู้ และเป็นเสมือนรางวัลเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาไปถึงมาตรฐานได้ มาตรฐานช่วยครูในการสร้างหลักสูตร ออกแบบการสอนและการประเมิน ทำให้นักเรียนทราบว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนควรรู้ หลักสูตรและการประเมินแบบอิงมาตรฐานจะช่วยให้การสอนของครูมีเป้าหมายที่ชัดเจนกว่าหลักสูตรแบบอื่น”

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถและตัวชี้วัดความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นควรให้ปรับรายละเอียดในมาตรฐานความสามารถเป็นตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถ และให้กำหนดมาตรฐานความสามารถ (performance standards) ให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับ Hopple (2005:57) กล่าวถึง “มาตรฐานความสามารถว่า ถ้ามาตรฐานสาระความรู้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึง อะไรที่ผู้เรียนควรรู้และควรทำได้ มาตรฐานความสามารถจะเป็นการวัดว่าผู้เรียนมีความรู้และทำได้ดีเพียงใด เป็นการถ่ายทอดมาตรฐานสาระความรู้และให้ระดับของความคาดหวังและตอบคำถาม มาตรฐานความสามารถจะเกี่ยวข้องกับความรู้ หรือความสามารถทางกาย แต่ควรควบคู่กันไป มาตรฐานความสามารถที่ดี ควรจะตอบคำถามสองข้อต่อไปนี้ 1) ความลึกซึ้งของมาตรฐานสาระความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียน 2) ระดับของคุณภาพที่สามารถยอมรับได้” และสอดคล้องกับ National Association for Sport and Physical Education (1995: vi) ซึ่งให้ความหมายว่า “มาตรฐานความสามารถ เป็นการระบุถึง การปฏิบัติได้ดีเพียงใด เป็นการแสดงถึงระดับของผลสัมฤทธิ์ที่ผู้เรียนถูกคาดหวังให้บรรลุในมาตรฐานสาระความรู้” ส่วนตัวบ่งชี้ความสามารถ เป็นตัวอธิบายมาตรฐานสาระความรู้ โดยการกำหนดว่าผู้เรียนควรจะความสามารถทำอะไรได้ในสาระความรู้ นั้น ไม่ใช่แค่การมีความรู้ ตัวบ่งชี้ความสามารถเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ

2. การพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวกับ การประเมินผลการเรียน การจัดการการเรียนรู้ แล้วนำมากำหนดหลักการ เหตุผลและองค์ประกอบสำคัญของการประเมินจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและตัวอย่างแบบประเมิน จากแหล่งต่างๆ และดำเนินการสร้างแบบประเมินต่างๆโดยการวิเคราะห์ลักษณะของรายวิชาและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานรายวิชา (course standards) มาตรฐานความสามารถ (performance standards) และตัวชี้วัด มาตรฐานความสามารถ (performance indicators) สำหรับรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนิสิตเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและเกณฑ์ในการประเมินผล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ประกอบด้วย สาระสำคัญ มาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความสามารถ และตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาวิธีการวัดและประเมินผลที่เน้นการประเมินความสามารถของผู้เรียน

ซึ่ง กิตติชัย สุชาติโนบล (2546: 8) กล่าวว่า “การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น ถือเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรง ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตัวเองให้มีศักยภาพความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น จะต้องถือว่าเป็นภารกิจและพันธกิจที่สำคัญที่จะต้องจัดการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถของการเป็นครูมืออาชีพ” และสอดคล้องกับ พรทิพย์ ไชยโส (2541: 366) ที่กล่าวว่า “ในปัจจุบันจุดมุ่งหมายของการเรียน การสอน มิใช่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องที่ได้รับประสบการณ์ไปแล้วเท่านั้น การเป็นผู้มีความสามารถในการปฏิบัติโดยการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ และการมีคุณลักษณะต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การทำงานประสบผลสำเร็จ ก็เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดการเรียนการสอนด้วย”

การประเมินความสามารถนั้นกระตุ้นให้ผู้สอนได้ให้โอกาสผู้เรียนที่หลากหลายในการแสดงการเรียนรู้ที่มีความใกล้เคียงกับชีวิตจริง ในการประเมินความสามารถ ผู้เรียนจะได้รับเกณฑ์การให้คะแนนที่ใช้ในการตัดสินการประเมิน เมื่อผู้สอนเขียนสิ่งที่คาดหวังจากผู้เรียน ผู้สอนก็จะพัฒนาภาพที่ชัดเจนในสิ่งที่คาดหวังเกี่ยวกับการประเมิน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่าเขาถูกคาดหวังอะไรไว้อย่างชัดเจน ซึ่ง Lund and Kirk (2002: 19) กล่าวถึงการประเมินความสามารถว่า “การประเมินความสามารถ โดยทั่วไปไม่มีที่สิ้นสุด มีความซับซ้อน และเป็นการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งใช้ในหน่วยการเรียนรู้ที่มีระยะเวลาเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งถึงแม้ว่าจะใช้เวลามากในการจัดการ แต่สามารถนำไปประกอบกับการสอนได้เพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียน การประเมินความสามารถเป็นการให้แนวทางใหม่กับครูในการที่จะค้นหาความสำเร็จของผู้เรียน” สอดคล้องกับ Hopple (1995: 19) ที่กล่าวว่า “การประเมินความสามารถเป็นการประเมินตามสภาพจริง เป็นวิธีการที่ใช้ได้จริงในการวัดว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าต่อผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังไว้หรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้ภาพที่ชัดเจนว่าผู้เรียนรู้อะไรและสามารถทำอะไรได้ มีความสัมพันธ์กับผลที่คาดหวังไว้ซึ่งมีความสำคัญกับความสำเร็จในชีวิตภายหลัง”

3. การนำรูปแบบการประเมินความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลไปใช้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลกับนิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ภาคต้น ปีการศึกษา 2556 จำนวน 42 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย สารสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผล และใช้สมุดบันทึกกิจกรรม

การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิตในรายวิชา 01172263 หลักและวิธีสอนฟุตบอล เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของนิสิตในด้านความรู้ ทักษะ และกระบวนการ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตไปในเวลาเดียวกัน โดยสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนานิสิตให้มีความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล เนื่องจากในสมุดบันทึกจะมีการกำหนดมาตรฐานความสามารถต่างๆ เพื่อให้นิสิตใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของตนเอง และมีแบบทดสอบต่างๆ ที่นิสิตสามารถที่จะทำการทดสอบด้วยตนเอง โดยการประเมินด้วยตนเองและการประเมินโดยเพื่อน

จากการนำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลไปใช้ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผล และใช้สมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการประเมินผลนั้น ผู้วิจัยใช้การประเมินความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งมีความแตกต่างจากการประเมินในอดีตที่ผ่านมา การใช้การประเมินความสามารถแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนการสอน การนำการเรียนรู้ตามมาตรฐานมาใช้จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนและการฝึกหัด ประกอบไปด้วย เริ่มต้นด้วยกระบวนการวางแผนโดยบ่งชี้ว่าอะไรที่นักเรียนควรรู้และสามารถทำได้ ให้นักเรียนอย่างชัดเจนและให้เห็นว่าถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ให้ข้อมูลผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน ให้การประเมินและการสอนควบคู่กันไป เชื่อมโยงการประเมินที่เป็นงานในโลกแห่งความจริง เป็นการประเมินที่ใช้ข้อมูลจากภายนอกมาสนับสนุนการประเมิน ใช้การประเมินผล (evaluation) เพื่อประเมิน (assess) ความสามารถของผู้เรียนในสิ่งที่เป็นการประยุกต์ใช้และทักษะการคิดในระดับที่สูงกว่า

ผู้เรียนมีโอกาสดูผลงานชิ้นสุดท้ายและเห็นแนวทางการให้คะแนนที่ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าเขาจะถูกประเมินอย่างไร ซึ่ง แนวทางการให้คะแนน (scoring guide) สามารถที่จะแยกแยะระดับต่างๆ ของความสำเร็จในการเรียนหรือการปฏิบัติของนักเรียนได้อย่างชัดเจนจากเดิมมากไปจนถึงต้องปรับปรุงแก้ไข และการมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ซึ่ง Wiggins (1989 cited in Lund and Tannehill, 2005: 52) พูดถึงการประเมินความสามารถว่า “จำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนในการประเมิน เป็นการออกแบบเพื่อวัดการเรียนรู้ในการลงมือกระทำอย่างแท้จริง การประเมินความสามารถถูกออกแบบเพื่อวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากกว่าข้อเท็จจริงหรือความรู้อย่างผิวเผิน” และสอดคล้องกับ Lund and Kirk (2002: 19) ที่กล่าวว่า

“การประเมินความสามารถ โดยทั่วไปไม่มีที่สิ้นสุด มีความซับซ้อน และเป็นการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งใช้ในหน่วยการเรียนรู้ที่มีระยะเวลาเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง ถึงแม้ว่าจะใช้เวลามากในการจัดการ แต่สามารถนำไปประกอบกับการสอนได้เพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียน การประเมินความสามารถเป็นการให้หนทางใหม่กับครูในการที่จะค้นหาความสำเร็จของนักเรียน”

ดังนั้นการประเมินที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน เป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าผู้เรียนควรจะเรียนรู้อะไรและเมื่อเรียนรู้แล้วสามารถที่จะลงมือปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานที่มีความสำคัญและมีคุณค่าในการที่จะนำไปใช้ในอนาคต โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน การประเมินความสามารถถูกออกแบบเพื่อวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากกว่า ข้อเท็จจริงหรือความรู้อย่างผิวเผิน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ผู้วิจัยขอสรุป
ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล”

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย ที่ต้องการสร้างมาตรฐานรายวิชา (course standard) หลักและวิธีสอนฟุตบอล กระบวนการประเมินความสามารถในวิชาฟุตบอล พัฒนามาตรฐานความสามารถ (performance standard) สำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยการบูรณาการการเรียนการสอนควบคู่กับการประเมิน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ภาคต้น ปีการศึกษา 2556
3. ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองสอน 1 ภาคการศึกษา เป็นเวลา 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 45 ชั่วโมง

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ทำการศึกษาคือ นิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ภาคต้น ปีการศึกษา 2556 จำนวน 42 คน ที่ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถเพื่อเป็นไปตามมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ ให้พร้อมที่จะทำการสอน โดยสถานที่ในการสอนใช้สนามฟุตบอลอินทรีจันทร์สถิตย์

3. อธิบายและสาธิตแก่ผู้เข้าร่วมการทดสอบ ดำเนินการทดสอบและรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ เพื่อนำผลการทดสอบไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ที่สร้างขึ้นไปใช้กับนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนด้วยตนเอง
5. นำแบบประเมินความสามารถ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประเมินความสามารถของผู้เรียนภายหลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละบทเรียน
6. นำแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ไปให้นักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทำหลังจากการเรียนการสอนเสร็จสิ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งปริมาณเชิงและคุณภาพดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (item-objective congruency index) ของแบบประเมินและแบบสอบถาม โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย
2. หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอัลฟาของ Cronbach (α -coefficient)
3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบประเมินความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ
5. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล มาตรฐานความรู้ และ มาตรฐานความสามารถสำหรับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ผลการศึกษาพบว่า มาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความสามารถ และตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลซึ่ง ประกอบด้วย

มาตรฐานรายวิชาข้อที่ 1 มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และแสดงออกซึ่งคุณธรรมจริยธรรม ตระหนักในบทบาท หน้าที่ของตนเองและส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

มาตรฐานความสามารถ คือ ปฏิบัติตามบทบาทของตนเองและส่วนรวมต่อวิชาชีพอย่าง มีคุณธรรม จริยธรรม

ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลซึ่งประกอบด้วย

1. ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน
2. มีความมุ่งมั่นและตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ระดับความสามารถ

ระดับเหนือมาตรฐาน - มีวินัยในตนเองจนเป็นนิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติตามข้อตกลง และ ระเบียบของการเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ระดับตามมาตรฐาน - ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน- ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และต่องานที่ได้รับมอบหมาย

มาตรฐานรายวิชาข้อที่ 2 มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา

มาตรฐานความสามารถ คือ แสดงออกซึ่งความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์กีฬาฟุตบอล

ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลซึ่งประกอบด้วย

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถอธิบายกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอล
3. สามารถอธิบายและวิเคราะห์เกี่ยวกับกติกาการแข่งขันฟุตบอล

ระดับความสามารถ

ระดับเหนือมาตรฐาน - เชื่อมโยงเทคนิค ทักษะ กลยุทธ์และกติกาที่ใช้ในการเล่นกีฬาฟุตบอล และการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ระดับตามมาตรฐาน - วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง เทคนิค ทักษะ กลยุทธ์และกติกาที่ใช้ในการเล่นฟุตบอล และการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน- ระบุเทคนิค ทักษะ กลยุทธ์และกติกาที่ใช้ในการเล่นกีฬาฟุตบอล และการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

มาตรฐานรายวิชาข้อที่ 3 ประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐานและทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

มาตรฐานความสามารถ คือ ประยุกต์ความรู้ ทักษะกีฬาฟุตบอลสู่การฝึกปฏิบัติอย่างมีระบบ

ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลซึ่งประกอบด้วย

1. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล
3. สามารถแสดงกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอล

ระดับความสามารถ

ระดับเหนือมาตรฐาน - นำเทคนิค ทักษะ กลยุทธ์ต่างๆ ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการเล่นและแข่งขันกีฬาฟุตบอลอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และมีประสิทธิภาพ

ระดับตามมาตรฐาน - เล่นและแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามเทคนิค ทักษะ กลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอลและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง อย่างเป็นขั้นเป็นตอน

ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน - ใช้เทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในการฝึกและเล่นกีฬาฟุตบอล

มาตรฐานรายวิชาข้อที่ 4 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาวะผู้นำและผู้ตาม รวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มาตรฐานความสามารถ คือ ขอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีและแสดงความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลซึ่งประกอบด้วย

1. แสดงความรับผิดชอบและความมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นเป็นทีม
2. ขอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
3. สามารถวางแผนการทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับความสามารถ

ระดับเหนือมาตรฐาน - เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพสร้างแนวร่วมในการพัฒนาทีม และมีแนวทางการพัฒนาทีมที่ชัดเจน

ระดับตามมาตรฐาน - สร้างภาวะผู้นำ ผู้ตาม ความร่วมมือ ความรับผิดชอบในทีม วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพของทีมงานต่างๆ

ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน - ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเอง ปฏิบัติตนตามข้อตกลง แสวงหาความร่วมมือจากทีม

มาตรฐานรายวิชาข้อที่ 5 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ หรือทักษะการจัดการเรียนรู้

มาตรฐานความสามารถ คือ แสดงความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวบ่งชี้มาตรฐานความสามารถวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลซึ่งประกอบด้วย

1. สามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว
2. สามารถจัดการชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
3. สามารถวิเคราะห์และแก้ไขทักษะของผู้เรียน
4. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

ระดับความสามารถ

ระดับเหนือมาตรฐาน - วางแผน ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างเหมาะสมทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว

ระดับตามมาตรฐาน – สังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขทักษะของผู้เรียน
รายบุคคลตามแผนการจัดการเรียนรู้ระยะสั้นและระยะยาว

ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน- วิเคราะห์ ประเมิน ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อนำข้อมูล
ไปแก้ไขทักษะของผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการประเมินความสามารถเพื่อเป็นไปตามมาตรฐาน

สมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ในทุกหัวข้อมีความ
เหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
รายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ประกอบด้วย
สาระสำคัญ มาตรฐานรายวิชา มาตรฐานความสามารถ และตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ เนื้อหา
สาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผลซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาวิธีการวัด
และประเมินผลที่เน้นการประเมินความสามารถของผู้เรียน โดยใช้ขั้นตอนย่อยดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดหัวข้อเรื่อง แนวคิด เนื้อหา ทักษะ

ซึ่งเป็นการกำหนดหัวข้อ แนวคิด เนื้อหาและทักษะ ในการสอนซึ่งใช้ประมวลการ
สอนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน อาจเป็นลักษณะของประเด็นปัญหาก็ได้ที่มี
ความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนหรือผู้เรียนมีความสนใจ

ขั้นตอนที่ 2 การจำแนกมาตรฐานรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐาน
ความสามารถ และตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ

เมื่อมีการกำหนดมาตรฐานมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลแล้ว ผู้สอน
ต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม การกำหนด

มาตรฐานความสามารถ และการวิเคราะห์ตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ จะเป็นการวัดว่าผู้เรียนมีความรู้และทำได้ดีเพียงใด โดยการกำหนดระดับของคุณภาพที่สามารถยอมรับได้ หลังจากนั้นเป็นการสร้างตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถ ซึ่งจะทำให้มาตรฐานความสามารถมีความชัดเจนมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดผลงานขั้นสุดท้ายและเกณฑ์การให้คะแนน

ต้องการให้ผู้เรียนสร้างงานที่ต้องการประเมิน การประยุกต์ข้อมูลและสร้างคำตอบ และผู้เรียนจะต้องสามารถอธิบายกระบวนการที่ได้มาซึ่งคำตอบการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อได้เรียนไปแล้ว ซึ่งผู้สอนต้องทำการวิเคราะห์สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และผู้เรียนสามารถทำอะไรได้ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และการประเมินความสามารถของผู้เรียน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดความรู้ที่มีความสำคัญ ทักษะและความสามารถของผู้เรียน

เป็นการกำหนดความรู้ที่ผู้เรียนได้รับเพื่อประยุกต์ใช้ และทักษะที่สำคัญที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติได้ ผู้เรียนต้องใช้ทั้งความรู้และทักษะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมาย โดยเน้นไปที่การคิดในระดับที่สูงและเป็นการเรียนรู้ที่ซับซ้อน กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการคิดระดับสูง เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล พิจารณาได้จากการตัดสินใจที่ซับซ้อนเกี่ยวกับการเลือกใช้ทักษะในระหว่างการเล่นหรือสถานการณ์ที่คล้ายกับการแข่งขัน

ขั้นตอนที่ 5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินความสามารถ

เป็นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยยึดหลักพื้นฐานว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และจะได้รับการจัดเตรียมให้มีมาตรฐานทั้งความรู้และความสามารถ และแสดงให้เห็นถึงอะไรที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ในเรื่องที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มาตรฐานความสามารถจะเป็นการวัดว่าผู้เรียนมีความรู้และทำได้ดีเพียงใด เป็นการถ่ายทอดมาตรฐานสาระความรู้และให้ระดับของความคาดหวังและตอบคำถาม มาตรฐานความสามารถจะเกี่ยวข้องกับความรู้ หรือความสามารถทางกาย แต่ควรควบคู่กันไป มาตรฐานความสามารถที่ดี ควรจะตอบคำถามสองข้อต่อไปนี้

1. ความลึกซึ้งของมาตรฐานสาระความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียน

2. ระดับของคุณภาพที่สามารถยอมรับได้

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดสื่อและแหล่งการเรียนรู้

เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ในการเรียน เช่น สนามฟุตบอล ลูกฟุตบอล หรือหนังสือและตำราที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอล เว็บไซต์ต่างๆ

การนำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลไปใช้

นิสิตส่วนใหญ่ รับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในการเรียนรายวิชา01172263 หลักและวิธีสอนฟุตบอล ทราบถึงเป้าหมายของการเรียน การปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน รวมทั้งงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนภาคการศึกษา การประเมินผลในด้านต่างๆ ซึ่งจะมีการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอน นิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เกณฑ์การประเมินผลมีความเหมาะสมดีแล้ว มีเพียงนิสิตเป็นส่วนน้อยที่เห็นว่าเกณฑ์การประเมินผลค่อนข้างมีความยากในการที่จะประสบความสำเร็จ แต่นิสิตในกลุ่มนี้เห็นว่าเกณฑ์ที่มีความยากจะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความพยายามมากขึ้น

การรับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละรายการที่ทำการประเมิน ทำให้นิสิตเห็นภาพทั้งหมดของการประเมิน มีการสร้างเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งทำให้นิสิตสามารถที่จะใช้เป็นแนวทางในการเรียน

นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าการประเมินผลการเรียนมีทิศทางที่แน่นอนและมีความชัดเจน โดยเฉพาะในส่วนของทักษะต่างๆ ที่ทำการประเมิน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแนวทางการให้คะแนนที่สามารถแยกแยะระดับความสามารถได้ นิสิตสามารถเรียนรู้วิธีการปฏิบัติจากแนวทางการให้คะแนน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการประเมินความสามารถของผู้เรียน ควรพิจารณาประเมินในประเด็นที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน และประเมินในส่วนที่ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง
2. การให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินเพื่อน ผู้เรียนควรจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมิน และจะต้องสร้างความคุ้นเคยกับแนวทางการให้คะแนน เพื่อที่จะสามารถประเมินได้อย่างถูกต้อง และปราศจากอคติ ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศและอธิบายถึงความสำคัญของการประเมิน และขอให้ผู้เรียนประเมินด้วยความตั้งใจ
3. การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษา จะต้องกำหนดมาตรฐานในการจัดการเรียนรู้ และมาตรฐานการประเมินผล และใช้มาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตรที่เป็นความมุ่งหวังที่ต้องการให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้น เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการสร้างมาตรฐานรายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต เพื่อนำไปสู่การกำหนดระดับความสามารถของผู้เรียนในด้านเนื้อหาความรู้อย่างแท้จริง
2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานความรู้และความสามารถของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษา

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2539. การประเมินผลจากสภาพจริง. กรุงเทพมหานคร:

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. 2545. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. 2545. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาใน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.

กรรวิ บุญชัย. 2547. เอกสารประกอบการเรียนวิชา 172323: การวัดและประเมินผลทาง

พลศึกษา. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กิตติชัย สุชาติโนบล. 2546. 4MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพความเป็นมนุษย์

ที่สมบูรณ์ของผู้เรียน. ราชบุรี: โรงพิมพ์ธรรมรักษ์การพิมพ์.

คัคนางค์ มณีศรี และ คะนิงสุข มณีศรี. 2546. แฟ้มสะสมงาน: การวัดผลยุคใหม่.

กรุงเทพมหานคร: บริษัทเอ็กซ์เพอร์เน็ท. แปลจาก Cole, D.J., C.W. Ryan., F.Kick. and
B.K.Mathies. 1998. Portfolios across the Curriculum and Beyond. California: Corwin
Press, Inc.

จิรณี ดันติรัตนวงศ์. 2551. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ: เส้นทางสู่มาตรฐานการเรียนรู้ของบัณฑิต

(Online). http://www.mua.go.th/users/withanya/nqf/__.html, May 25, 2008.

จิราภรณ์ ศิริทวี. 2540. การวัดและประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio). เชียงใหม่:

กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่.

จิราภรณ์ ศิริทวี. 2549. “กระบวนการวัดและประเมินผลการศึกษา”. **หลักการวัดและการประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จุฑามาศ บัตรเจริญ. 2547. **การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลสาระการเรียนรู้พลศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทศนา แยมมณี. 2548. **รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีรัช เทียบทอง. 2548. **การพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงวิชาทักษะและวิธีสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นาคยา ปลัณธนานนท์. 2545. **จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

_____, มธุรส จงชัยกิจ, และ ศิริรัตน์ นิละคุปต์. 2542. **การศึกษาตามมาตรฐาน: แนวคิดสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิรนาม. 2548. **เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) (Online)**.

<http://www.ripb.ac.th/ELEARN/Dranuwat/Chapter4/d5.html>, March 31, 2548.

_____. 2551. **การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) (Online)**.

http://www.ytc.ac.th/information_news/informationfile/wp4.doc, March 31, 2551.

บุญชม ศรีสะอาด. 2554. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สุวีริยาสาส์น.

บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543. “เกณฑ์การประเมิน (Rubric Assessment)”. วารสารศึกษาศาสตร์
ปริทัศน์. 15(2): 75-83.

พรทิพย์ ไชยโส. 2541. “การประเมินการปฏิบัติ (Performance Based Assessment)”. สาร
การศึกษา: การเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: กองทุนศาสตราจารย์ ดร.อุบล
เรียงสุวรรณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 365-391.

_____. 2549. “แนวคิดหลักในการวัดและประเมินผลการศึกษา”. หลักการวัดและการ
ประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข. 2549. ทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และ
การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ไพเราะ อังศุสุนทรกุล. 2551. มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถ การเรียนรู้
ผลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ราชกิจจานุเบกษา. 2554. เล่มที่ 128 ตอนพิเศษ 62 ง, หน้า 12.

รุ่งนภา นุตราวาศ. 2546. หลักสูตรมาตรฐานแห่งชาติ ผู้ชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.

รุ่งศิริินทร์ จันทร์หอม. 2545. “การสร้างเกณฑ์การประเมินผลงานทางคหกรรมศาสตร์ด้วยรูปrik
(Rubric Assessment)”. วารสารศึกษาศาสตร์. 1(5): 24.

สมนึก ภัททิยธนี. 2549. การวัดผลการศึกษา. กาลสินธุ์ : โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2545. พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2552. ม.ป.ท.

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, กรมวิชาการ. 2545. แนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียน
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2548. มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพมหานคร:
ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหภาพสื่อการพิมพ์.

สุรศักดิ์ หลาบลมาลา. 2541. ครูในศตวรรษใหม่. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
แปลจาก Kaplan L. and R.A. Edelfelt. n.d. **Aligning Teacher Development, National
Goals, and High Standards for All Students.** n.p.

สุริย์ แก้วเศษ. 2553. รูปแบบการพัฒนาครูในการประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษา ระดับ
มัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ และ กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542. การประเมินผลงานสะสมทางพลศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทเอดิสันเพรสโปรดักส์ จำกัด.

อุษณีย์ โพธิสุข, สุเมตตา คงสง, จิรพงษ์ ข่ายเพชร, สมยศ ชมภูแสง, และ อุษณีย์ บุรณะเชษฐกุล.
2544. สร้างสรรค์นักคิด: คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านทักษะ
ความคิดระดับสูง. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

เอกรินทร์ สีมหาศาล. 2546. **แนวปฏิบัติ: กระบวนการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.** กรุงเทพมหานคร: บริษัทบุ๊คพอยท์ จำกัด.

Baumgartner, T.A., A.S. Jackson, M.T. Mahar, and D.A. Rowe. 2003. **Measurement for
Evaluation in Physical Education and Exercise Science.** Boston, Massachusetts:
McGraw-Hill.

Cameron, J. L. 2005. **PETE Reactions to Standards in New York State: A Qualitative
Inquiry** (Online). <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=1126761001&sid=3&Fmt=2&clientId=56170&RQT=309&VName=PQD>, June 4, 2008.

Charupan, M. (n.d.). **Ensuring Opportunities for the Professional Development of
Teachers in Thailand.** Office of the National education Commission (Online).
http://www.onec.go.th/english_ver/mayure/index_en.htm, June 4, 2008.

Chatterji, M. 2003. **Designing and Using Tolls for Educational Assessment.**
Boston, Massachusetts: Pearson Education, Inc.

Cummiskey, M. D. 2007. **Implementation of the Pennsylvania State Standards for
Physical Education: Teacher and Student Perspectives** (Online).
<http://proquest.umi.com/pqdweb?did=1317336701&sid=6&Fmt=2&clientId=56170&RQT=309&VName=PQD>, June 4, 2008.

Erwin, H. E. 2006. **Standards-Based Outcomes of Four Elementary Schools** (Online).
<http://proquest.umi.com/pqdweb?did=1288653711&sid=5&Fmt=2&clientId=56170&RQT=309&VName=PQD>, June 4, 2008.

Harrison J.M., C. L. Blakemore, and M. M. Buck. 2001. **Instructional Strategies
for Secondary School Physical Education.** 5th. Boston, Massachusetts: McGraw-Hill.

Hensley, L.D. 1997. "Alternative Assessment for Physical Education." **The Journal of Physical Education, Recreation & Dance** (Online). www.questia.com/PM.qst, January 19, 2008.

Hopple, C.J. 1995. **Teaching for Outcomes in Elementary Physical Education: a Guide for Curriculum and Assessment**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.

Hopple, C.J. 2005. **Elementary Physical Education Teaching & Assessment: a Practical Guide**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.

Johnson, L.V. 2005. "Choosing Appropriate Assessments." **The Journal of Physical Education, Recreation & Dance**. 76 (8): 46-47.

Khattari, N., A.L. Reeve and M.B. Kane. 1998. **Principles and Practices of Performance Assessment**. Mahwah, New Jersey: Lawrence. Erlbaum Associates, Publishers.

Kimball, R.S. and C. Hopple. 2008. "Performance Assessment Defined." **Assessment Definitions** (Online). <http://www.pecentral.org/assessment/assessmentdef.html>, January 19, 2008.

Lacy, A.C. and N.D. Hastad. 2003. **Measurement and Evaluation in Physical Education and Exercise Science**. San Francisco, California: Benjamin Cummings.

Linn, R.L. and M. D. Miller. 2005. **Measurement and Assessment in Teaching**. 9th ed. Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education, Inc.

Lund, J. and D. Tannehill. 2005. **Standards - Based Physical Education Curriculum Development**. Sudbury, Massachusetts: Jones and Bartlett.

Lund, J.L. 2000. "Creating Rubrics for Physical Education." **Assessment Series K-12**

Physical Education (Online). www.rubrician.com/physical.htm, January 19, 2008.

Lund, J.L. and M.F. Kirk. 2002. **Performance – Based Assessment for Middle and High School Physical Education**. Champaign, Illinois: Human Kinetic.

Melograno, J. V. 2006. **Professional and Student Portfolios for Physical Education**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.

Miller, D.K. 2006. **Measurement by the Physical Educator: Why and How**. 5th ed. Boston, Massachusetts: McGraw-Hill.

Mintah, J.K. 2003. "Authentic Assessment in Physical Education: Prevalence of Use and Perceived Impact on Students's Self-Concept, Motivation, and Skill Achievement." **Measurement in Physical Education and Exercise Science**. 7(3): 161-174.

Morrow, J. R., A.W. Jackson, J.G. Disch, and D.P. Mood. 2000. **Measurement and Evaluation in Human Performance**. 2nd ed. Champaign, Illinois: Human Kinetics.

National Association for Sport and Physical Education. 1995. **Moving into the Future National Physical Education Standards: A Guide to Content and Assessment**. Boston, Massachusetts: MWC/McGraw-Hill.

_____. 2004. **Moving into the Future National Physical Education Standards: A Guide to Content and Assessment**. Boston, Massachusetts: MWC/McGraw-Hill.

National Association of State Boards of Education. 1997. **The Full Measure: Report of the NASBE Study Group on Statewide Assessment Systems** (Online).

www.nasbe.org, May 25, 2008.

National Board for Professional Teaching Standards. 2009. **What Teachers Should Know and Be Able to Do** (Online). http://www.nbpts.org/the_standards/the_five_core_propositio, January 5, 2009.

Olson L. 1997. "An Overview of the Holmes Group." **Phi Del Kappan**. 68(8): 619-624.

Schiemer, S. 2000. **Assessment Strategies for Elementary Physical Education**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.

Siedentop, D. 2004. **Introduction to Physical Education, Fitness, and Sport**. 5th ed. Boston, Massachusetts: McGraw-Hill.

The Holmes Group. 1986. **Tomorrow's Teachers: A Report of The Holmes Group**. Michigan: The Holmes Group, Inc.

Westfall, S. A. 2007. **The Effect of Professional Development on Physical Education Teachers' Use of Assessment in the Classroom** (Online).

<http://proquest.umi.com/pqdweb?did=1421603611&sid=5&Fmt=2&clientId=56170&RQT=309&VName=PQD>, June 4, 2008.

Wiggins S. P. 1986. "Revolution in the Teaching Profession: A Comparative Review of Two Reform Reports." **Educational Leadership**. 44(2): 56-59.

Wuest, D. A. and C. A. Bucher. 2003. **Foundations of Physical Education, Exercise Science, and Sport**. 14th ed. Boston, Massachusetts: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. รศ.ดร.สุปราณี วิวัณญ์จันทร์ คณะบดีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผศ.ดร.ไพเราะ อังศุสฤกษ์กุล รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง
3. อ.ดร.จุฑามาศ บัณฑิตเจริญ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. อ.ดร.พิกุล เอกวรางกูร ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
5. ผศ.ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข
หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ. ๐๕๑๓.๑๐๕/

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๕๐ ถ.งามวงศ์วาน แขวงลาดยาว

เขตจตุจักร กทม. ๑๐๕๐๐

เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รศ.ดร.สุปราณี วัชรบุญจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายวิชาญ มะวิญธร นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ภายใต้การควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของ

๑. รองศาสตราจารย์กรรวิ บุญชัย, Ed.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๒. รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ สิริทวี, Ph.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นิสิตต้องการขอเสนอแนะจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการดำเนินการวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ให้มีความเที่ยงตรงมากที่สุด ภาควิชาพลศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้ความสามารถ ความชำนาญในเรื่องนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.วรพิมพ์ ถิระวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ. ๐๕๑๓.๑๐๕/

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๕๐ ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว

เขตจตุจักร กทม. ๑๐๕๐๐

เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผศ.ดร.ไพเราะ อังสุกุลกมล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายวิชาญ มะวิญชร นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ภายใต้การควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของ

๑. รองศาสตราจารย์กรรวิ บุญชัย, Ed.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๒. รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ สิริทวี, Ph.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นิสิตต้องการขอเสนอแนะจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการดำเนินการวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ให้มีความเที่ยงตรงมากที่สุด ภาควิชาพลศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้ความสามารถ ความชำนาญในเรื่องนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.วรพิมพ์ ธีระวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร.๑๘๓๓, ๑๘๓๔

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๕๐๕/

วันที่

มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อ.ดร.จุฑามาศ บัตรเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายวิชาญ มะวิญธร นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ภายใต้การควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ของ

๑. รองศาสตราจารย์กรรวิ บุญชัย, Ed.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๒. รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ ศิริทวี, Ph.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นิสิตต้องการข้อเสนอแนะจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการ ดำเนินการวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ให้มีความเที่ยงตรง มากที่สุด ภาควิชาพลศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้ความสามารถ ความ ชำนาญในเรื่องนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ดร.อวยพร ตั้งธงชัย)

หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร.๑๘๓๓, ๑๘๓๔

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๕๐๕/

วันที่

มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อ.ดร.พิกุล เอกวรารกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายวิชาญ มะวิญธร นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ภายใต้การควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ของ

๑. รองศาสตราจารย์กรวิ บุญชัย, Ed.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๒. รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ ศิริทวี, Ph.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นิสิตต้องการข้อเสนอแนะจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการ ดำเนินการวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ให้มีความเที่ยงตรง มากที่สุด ภาควิชาพลศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้ความสามารถ ความ ชำนาญในเรื่องนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ดร.อวยพร ตั้งธงชัย)

หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร.๑๘๓๓, ๑๘๓๔

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๕๐๕/

วันที่

มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผศ.ดร.นัทรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายวิชาญ มะวิญธร นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ภายใต้การควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ของ

๑. รองศาสตราจารย์กรวิ บุญชัย, Ed.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๒. รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ ศิริทวี, Ph.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นิสิตต้องการขอเสนอแนะจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการ ดำเนินการวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ให้มีความเที่ยงตรง มากที่สุด ภาควิชาพลศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้ความสามารถ ความ ชำนาญในเรื่องนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ดร.อวยพร ตั้งธงชัย)

หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร.๑๘๓๓, ๑๘๓๔

ที่ ศธ ๐๕๑๓.๑๐๕๐๕/

วันที่

มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา

ตามที่ข้าพเจ้านายวิชาญ มะวิญชร นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างมาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล” ภายใต้การควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของ

๑. รองศาสตราจารย์กรรวิ บุญชัย, Ed.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๒. รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ ศิริทวี, Ph.D. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ จำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ๐๑๑๓๒๒๖๓ หลักและวิธีสอนฟุตบอล ประจำปีภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๖ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้อนุญาตให้ทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มนิสิตดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายวิชาญ มะวิญชร)

ผู้วิจัย

มาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

มาตรฐานรายวิชา (Course Standards)	มาตรฐานความสามารถ (Performance Standards)	ตัวบ่งชี้มาตรฐาน ความสามารถ (Performance indicators)
1. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักใน บทบาท หน้าที่ของตนเอง และส่วนรวม	ปฏิบัติตามบทบาทของ ตนเองและส่วนรวมต่อวิชาชีพ อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม	1. ปฏิบัติตามข้อตกลงและ ระเบียบของการเข้าชั้นเรียน 2. มีความมุ่งมั่นและตรงต่อ เวลาในการปฏิบัติกิจกรรม ต่างๆ 3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ ได้รับมอบหมาย
2. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬา ฟุตบอล	แสดงออกซึ่งความเข้าใจ เกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและ กลยุทธ์กีฬาฟุตบอล	1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับ เทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ ในกีฬาฟุตบอล 2. สามารถอธิบายกลยุทธ์ใน การรุกและการรับในกีฬา ฟุตบอล 3. สามารถอธิบายและวิเคราะห์ เกี่ยวกับกติกการแข่งขัน ฟุตบอล
3. ประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาฟุตบอลได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	ประยุกต์ความรู้ ทักษะกีฬา ฟุตบอลสู่การฝึกปฏิบัติอย่างมี ระบบ	1. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะ พื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬา ฟุตบอล 2. สามารถวิเคราะห์และอธิบาย เกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึก เทคนิคฟุตบอล 3. สามารถแสดงกลยุทธ์ในการ รุกและการรับในกีฬา ฟุตบอล

มาตรฐานรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล (ต่อ)

มาตรฐานรายวิชา (Course Standards)	มาตรฐานความสามารถ (Performance Standards)	ตัวบ่งชี้มาตรฐาน ความสามารถ (Performance indicators)
4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาวะผู้นำและผู้ตาม รวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีมได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	ยอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีและแสดงความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. แสดงความรับผิดชอบและความมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นเป็นทีม 2. ยอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี 3. สามารถวางแผนการทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	แสดงความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ	1. สามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว 2. สามารถจัดการชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 3. สามารถวิเคราะห์และแก้ไขทักษะของผู้เรียน 4. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

หัวข้อ: ปฐมนิเทศการเรียนรู้

การปฐมนิเทศในการเรียน เป็นการชี้แจงและทำความเข้าใจกับผู้เรียนถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เป็นการสร้างข้อตกลงร่วมกันถึงแนวทางในการประเมินผล ให้ผู้เรียนได้ทราบวิธีการประเมินความสามารถของผู้เรียนและเกณฑ์การให้คะแนน

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และแสดงออกซึ่ง คุณธรรม จริยธรรม ทัศนคติในบทบาทหน้าที่ของตนเองและส่วนรวม

มาตรฐานความสามารถ:

1. ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน
2. มีความมุ่งมั่นและตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายข้อตกลงและระเบียบของการเข้าชั้นเรียน
2. อธิบายสรุปงานที่มอบหมาย

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูผู้สอนชี้แจงรายละเอียดของรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ในประเด็นต่างๆ ตามประมวลการสอนรายวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล ดังต่อไปนี้

1.1. เนื้อหารายวิชา (Course Description)

ประวัติและทักษะเบื้องต้นของฟุตบอล ยุทธวิธีในการเล่น กติกาการแข่งขัน ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเป็นเจ้าหน้าที่ ยุทธศาสตร์การสอน การวางแผนการสอนและการปรับปรุงการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 วัตถุประสงค์ของวิชา

1. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และแสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในบทบาท หน้าที่ของตนเองและส่วนรวม
2. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
3. ประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาวะผู้นำและผู้ตาม รวมทั้งสามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 หัวข้อวิชา (Course Outline)

1. ประวัติของกีฬาฟุตบอล
2. หลักและวิธีการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล
3. ทักษะเบื้องต้นของฟุตบอล
 - ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน
 - ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก
 - ทักษะการส่งลูกด้วยหลังเท้า
 - ทักษะการโหม่งลูก
 - ทักษะการหยุดลูกบอลด้วยวิธีต่าง ๆ
 - การยิงประตู
4. ยุทธวิธีในการเล่นเป็นทีม
5. กติกาการแข่งขันและความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเป็นเจ้าหน้าที่
6. ยุทธศาสตร์การสอน การวางแผนการสอนและการปรับปรุงการสอน
7. การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.4 วิธีการสอน

การบรรยาย การสาธิต และการฝึกปฏิบัติควบคู่กันไป

1.5 สื่อการสอน

- ซีดีการแข่งขันฟุตบอล
- หนังสืออ่านประกอบ (กติกาฟุตบอล)
- เอกสารประกอบการบรรยาย
- สมุดบันทึก: กิจกรรมการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล

1.6 การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

	จำนวนเปอร์เซ็นต์
1. การศึกษาค้นคว้า/รายงานหน้าชั้น	20%
2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	20%
3. การประเมินความรู้	20%
4. การประเมินความสามารถเทคนิคพื้นฐานของฟุตบอล	30%
5. การประเมินความสามารถในการสอนฟุตบอล	10%

1.7 การประเมินผลการเรียน

ใช้เกณฑ์ของมหาวิทยาลัย ให้เกรด A B+ B C+ C D+ D F

1.8 การให้โอกาสนอกเวลาเรียนแก่นิสิตเข้าพบและให้คำแนะนำในด้านการเรียน

วันจันทร์	เวลา 10.00 – 12.00	
วันศุกร์	เวลา 10.00 – 12.00	โทรศัพท์ 02 – 5797149

1.9 เอกสารอ่านประกอบ

- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่มโอกาสให้นาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- ทิสนา แยมมณี. 2548. รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประโยค สุทธิสง่า. 2541. ยุทธวิธีและการเล่นฟุตบอลเป็นทีม. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ประโยค สุทธิสง่า. 2542. ตำราการฝึกและการตัดสินใจฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2548. รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี :สกายบุ๊กส์.

- Darst, P. W. and R. P. Pangrazi. 2009. **Dynamic Physical Education** for Secondary School Students. San Francisco: Pearson Benjamin Cummings.
- Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.
- Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois: Leisure Press.
- Linn, R.L. and M. D. Miller. 2005. **Measurement and Assessment in Teaching**. 9th ed. Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Mitchell, S. A., J. L. Oslin and L. L. Griffin. 2006. **Teaching Sport Concepts and Skills: A Tactical Games Approach**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Mohnsen, B.S. 2008. **Teaching Middle School Physical Education: A Standards-Based Approach for Grades 5-8**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Melograno, J. V. 2006. **Professional and Student Portfolios for Physical Education**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Schiemer, S. 2000. **Assessment Strategies for Elementary Physical Education**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Wuest, D. A. and C. A. Bucher. 2003. **Foundations of Physical Education, Exercise Science, and Sport**. 14th ed. Boston, Massachusetts: McGraw-Hill.

1.10 ตัวอย่างตารางกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

สัปดาห์ ที่	เนื้อหา	กิจกรรม
1	ปฐมนิเทศการเรียน ประวัติของกีฬาฟุตบอล	ฟังคำบรรยาย อภิปราย
2	หลักและวิธีการอบอุ่นร่างกาย (Warming up)	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
3	ทักษะการเตะลูกด้วยข้างหน้าด้านใน	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
4	ทักษะการเตะลูกด้วยข้างหน้าหลังเท้า	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
5	ทักษะการโหม่ง	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
6	ทักษะการโหม่ง (ต่อ)	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
7	ทักษะการหยุดลูกบอล	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
8	สอบกลางภาค	-
9	ทักษะการหยุดลูกบอล (ต่อ)	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
10	ทักษะการเลี้ยงลูกบอล	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
11	ทักษะการเลี้ยงลูกบอล (ต่อ)	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
12	ทักษะการยิงประตู	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
13	กติกาการแข่งขันฟุตบอลและการเล่นเป็นทีม	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
14	การเล่นเป็นทีม	ฟังคำบรรยาย อภิปราย การฝึกปฏิบัติ
15	การประเมินความสามารถเทคนิคพื้นฐานของฟุตบอล	สอบปฏิบัติ
16	การประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล	สอบปฏิบัติ
17	การประเมินความรู้	สอบทฤษฎี

ขั้นที่ 2: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนสรุปแนวทางการการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในเรื่อง “เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม”
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย

การประเมินหลังการเรียน:

1. การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา
2. การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ
3. ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายในการเบกอุปกรณ์
4. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินโดยผู้เรียน)

งานที่ต้องปฏิบัติ:

1. การจัดทำสมุดบันทึก: กิจกรรมการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล
2. การจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการเรียน เรื่อง “การอบอุ่นร่างกาย” ให้ผู้เรียนศึกษาถึงวิธีการอบอุ่นร่างกายในการเล่นฟุตบอล เพื่อใช้ในการอภิปรายในครั้งต่อไป
2. ผู้เรียนศึกษาวิธีการอบอุ่นร่างกายในการเล่นฟุตบอลจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่มโอกาสให้

อนาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

ประโยค สุทธิสง่า. 2541. ยุทธวิธีและการเล่นฟุตบอลเป็นทีม. กรุงเทพมหานคร:

บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ประโยค สุทธิสง่า. 2542. ตำราการฝึกและการตัดสินใจฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร:

บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.

Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois: Leisure Press.

Lauffer, Robert. 1989. **Coaching Soccer**. New York. Sterling Publishing Company, Inc.

<http://www.soccerhelp.com/index.shtml>

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง ปฐมนิเทศการเรียน

คำชี้แจง ให้นักนิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการปฐมนิเทศการเรียน และแสดงความคิดเห็นในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในการเรียนรายวิชา
01172263 หลักและวิธีสอนฟุตบอล

2. ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในการเรียนและการทดสอบ
ในองค์ประกอบต่างๆ

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ข้อนี้วัด	รายการพฤติกรรม																คะแนนรวม								
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน					เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม				การทำงานเป็นทีม			
	ความสนใจในการเรียน		ความสามารถในการเรียนรู้		ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น		ความรับผิดชอบในการทำงาน		เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม		การทำงานเป็นทีม														
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1				
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

การแปลผล

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: การอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล

ก่อนที่จะทำการฝึกหรือออกกำลังกายทุกครั้ง สิ่งที่มีความสำคัญไม่อาจมองข้ามหรือละเลย ก็คือ การอบอุ่นร่างกาย ซึ่งจะต้องมีการอบอุ่นร่างกายอย่างเป็นระบบ การอบอุ่นร่างกายจะช่วยป้องกันการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อ ข้อต่อและเอ็นต่างๆ ในร่างกาย และยังส่งผลถึงประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมการฝึกหรือการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา การอบอุ่นร่างกายสำหรับกีฬาฟุตบอลจะมีความแตกต่างกันตามระดับของอายุ ระดับของการฝึกหรือการแข่งขัน และที่สำคัญก็คือ อุณหภูมิในขณะทำการอบอุ่นร่างกาย

การอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอลประกอบด้วย

1. การอบอุ่นร่างกายแบบทั่วๆ ไป คือ การเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อเพิ่มอุณหภูมิให้กับร่างกาย ให้ร่างกายมีการปรับตัวพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมหรือการฝึก โดยใช้วิธีการง่ายๆ เช่นการวิ่งรอบสนามฟุตบอล การบริหารร่างกาย การยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ เป็นต้น

2. การอบอุ่นร่างกายแบบเฉพาะกีฬาฟุตบอล คือ การเตรียมร่างกายที่มีลักษณะการเคลื่อนไหวที่มีความสัมพันธ์กับการเล่นฟุตบอล หรือการออกกำลังกายโดยใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ที่ใช้ในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

2.1 การอบอุ่นร่างกายแบบไม่มีลูกฟุตบอล (Without the ball) เช่น การวิ่งยกเข่าสูง การสไลด์ การวิ่งถอยหลัง เป็นต้น

2.2 การอบอุ่นร่างกายแบบมีลูกฟุตบอล (With the ball) หรือที่เรียกว่าการสร้างความคุ้นเคยลูกฟุตบอล เช่น การเลี้ยงบอลเคลื่อนที่ไปมาโดยใช้ทุกส่วนของเท้าสัมผัสลูกบอล เป็นต้น

3. การคลายอุ่น (Cool Down) คือการลดอุณหภูมิของร่างกายลงให้กลับสู่สภาวะปกติ เป็นการปรับร่างกายให้ทำงานปกติ ซึ่งวิธีการคลายอุ่นร่างกายทำได้ง่ายๆ ก็คือการวิ่งเหยาะๆ และการเดิน

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายวิธีการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล
2. แสดงวิธีการอบอุ่นร่างกายในการเล่นกีฬาฟุตบอล

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน อภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้ แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน
 - 1.1 ความสำคัญของการอบอุ่นร่างกาย
 - 1.2 ประเภทของการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล โดยการวิเคราะห์ธรรมชาติของการเล่นฟุตบอล ในด้านการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การเคลื่อนไหวกับลูกฟุตบอลและเทคนิคต่างๆ
 - 1.3 วิธีการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล
2. ผู้สอนร่วมกับผู้เรียนช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการคิดและการนำเสนอ ถึงความสำคัญของการอบอุ่นร่างกาย ประเภทของการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล และวิธีการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล

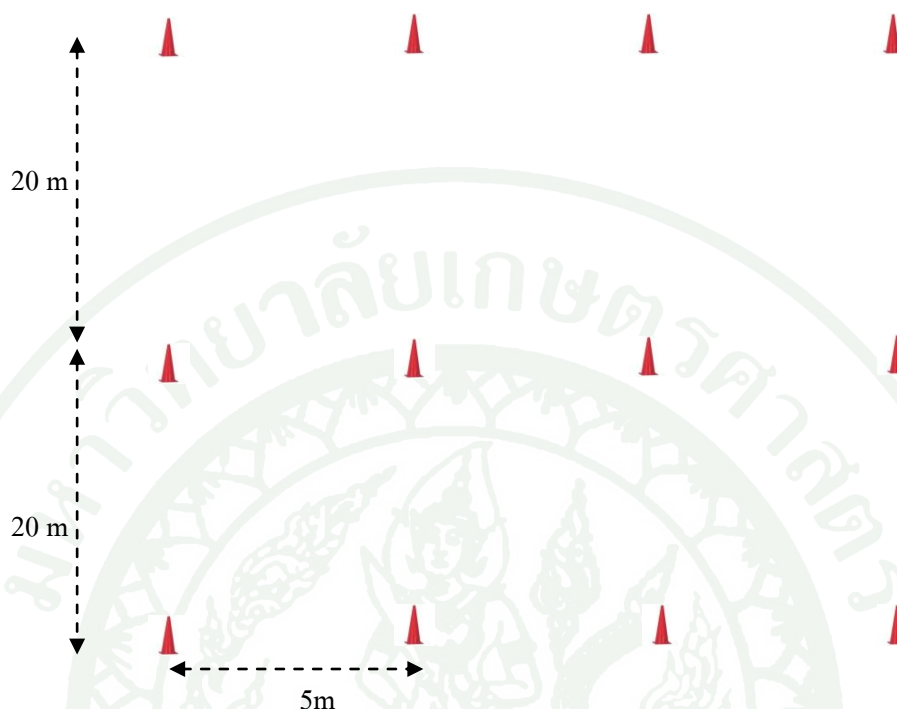
ขั้นที่ 2: ขั้นอธิบายและสาธิต

1. ผู้สอนอธิบายพร้อมสาธิตวิธีการอบอุ่นร่างกาย โดยมีลำดับดังต่อไปนี้
 - 1.1 การอบอุ่นร่างกายแบบทั่วๆ ไป
 - 1.2 การอบอุ่นร่างกายแบบเฉพาะกีฬาฟุตบอล
 - 1.3 การคลายอุ่น

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอนให้แต่ละแถวห่างกัน 5 เมตร

2. จัดพื้นที่สำหรับการฝึกปฏิบัติโดยการวางกรวย ตามรูป

ขั้นที่ 4: ขั้นนำไปใช้

1. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการอบอุ่นร่างกาย โดยมีลำดับดังต่อไปนี้
 - 1.1 การอบอุ่นร่างกายแบบทั่วๆ ไป
 - 1.2 การอบอุ่นร่างกายแบบเฉพาะกีฬาฟุตบอล
 - 1.3 การคลายอุ่น

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการเรียนในหัวข้อการอบอุ่นร่างกายโดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอบอุ่นร่างกาย ที่นักกีฬาฟุตบอลจะต้องมีความรับผิดชอบในการอบอุ่นร่างกายเพื่อให้ร่างกายเกิดความพร้อมในการที่จะปฏิบัติกิจกรรมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียนที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในการศึกษาเล่าเรียน และการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนในรายวิชาต่างๆ
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐาน
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐาน (ประเมิน โดยครูและประเมิน โดยเพื่อน)
3. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ผู้เรียนศึกษาเทคนิคการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป
2. ผู้สอนเตรียมซิดีที่เป็นการแข่งขันฟุตบอล และแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนกลุ่มละ 5 คน ให้ผู้เรียนศึกษาว่าเทคนิคการส่งลูก เทคนิคใดที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขัน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่ม

โอกาสให้นาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ :

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี :สกายบุ๊กส์.

Garland, J. 1997. Youth Soccer Drills. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.

Hargreaves, A. 1990. Skills and Strategies for Coaching Soccer. Champaign, Illinois: Leisure Press.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง การอบอุ่นร่างกาย

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน เรื่อง การอบอุ่นร่างกายและยกตัวอย่างลักษณะของกิจกรรมประกอบ ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการอบอุ่นร่างกายแบบต่างๆ ไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. การอบอุ่นร่างกายแบบเฉพาะกีฬาฟุตบอล

2.1 การอบอุ่นร่างกายแบบไม่มีลูกฟุตบอล (Without the ball)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 การอบอุ่นร่างกายแบบมีลูกฟุตบอล (With the ball)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. การคลายอุ่น (Cool Down)

[illegible]

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเคลื่อนไหวในสนามกับคนอื่นๆ พร้อมกับตรวจสอบว่าการเคลื่อนไหวในแต่ละข้อ ผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ข้อปฏิบัติ	การอบอุ่นร่างกายแบบทั่วๆ ไป				การอบอุ่นร่างกายแบบไม่มีลูกฟุตบอล				การอบอุ่นร่างกายแบบมีลูกฟุตบอล				การคลายอุ่น				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																	
2.																	
3.																	
4.																	
5.																	
6.																	
7.																	
8.																	
9.																	
10.																	
11.																	
12.																	
13.																	
14.																	
15.																	
16.																	
17.																	
18.																	

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

คะแนน	การอบอุ่นร่างกาย แบบทั่วๆ ไป (General warm up)	การอบอุ่นร่างกาย แบบไม่มีลูก ฟุตบอล (Without the ball)	การอบอุ่นร่างกาย แบบมีลูกฟุตบอล (With the ball)	การคลายอุ่น (Cool Down)
4 ดีเยี่ยม	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวพื้นฐาน ทุกทักษะได้อย่าง ถูกต้อง ตรงตาม จังหวะของผู้เรียน คนอื่นๆ	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวแบบ ไม่มีลูกฟุตบอล ทุกทักษะได้อย่าง ถูกต้อง และมี ความต่อเนื่องกัน	เคลื่อนไหวแบบมี ลูกฟุตบอลทุก ทักษะได้ดี มีความ ต่อเนื่องกัน และ จัดตำแหน่ง ร่างกายได้ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวทุก ทักษะได้อย่าง ถูกต้อง ตรงตาม จังหวะของผู้เรียน คนอื่นๆ
3 ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวพื้นฐาน ส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง ตรงตามจังหวะของ ผู้เรียนคนอื่นๆ	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวแบบ ไม่มีลูกฟุตบอล ส่วนใหญ่ได้ ถูกต้อง และมี ความต่อเนื่องกัน	เคลื่อนไหวแบบมี ลูกฟุตบอลทุก ทักษะได้ดี มีความ ต่อเนื่องกัน แต่จัด ตำแหน่งร่างกาย ไม่ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวส่วน ใหญ่ได้ถูกต้อง ตรงตามจังหวะ ของผู้เรียนคน อื่นๆ
2 พอใช้	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวพื้นฐาน ส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง แต่ไม่ตรงตาม จังหวะของผู้เรียน คนอื่นๆ	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวแบบ ไม่มีลูกฟุตบอล ส่วนใหญ่ได้ ถูกต้อง แต่ขาด ความต่อเนื่องกัน	เคลื่อนไหวแบบมี ลูกฟุตบอลได้บาง ทักษะ มีความ ต่อเนื่องกัน แต่จัด ตำแหน่งร่างกาย ไม่ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวส่วน ใหญ่ได้ถูกต้อง แต่ ไม่ตรงตามจังหวะ ของผู้เรียนคน อื่นๆ
1 ปรับปรุง	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวพื้นฐาน ได้บางทักษะ และ ปฏิบัติไม่ตรงตาม จังหวะของผู้เรียน คนอื่นๆ	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวแบบ ไม่มีลูกฟุตบอลได้ บางทักษะ และ ขาดความ ต่อเนื่องกัน	เคลื่อนไหวแบบมี ลูกฟุตบอลได้บาง ทักษะ ไม่มีความ ต่อเนื่องกัน และ จัดตำแหน่ง ร่างกายไม่ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวได้บาง ทักษะ และปฏิบัติ ไม่ตรงตามจังหวะ ของผู้เรียนคน อื่นๆ

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ข้อสังเกต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของการทำงานเป็นทีม				
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																					
2.																					
3.																					
4.																					
5.																					
6.																					
7.																					
8.																					
9.																					
10.																					

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ขอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ขอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

ในการแข่งขันฟุตบอลในแต่ละครั้งเกมการแข่งขัน สิ่งที่นักกีฬาฟุตบอลต้องทำมากที่สุดคือการเตะลูกบอล เพราะการแข่งขันกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ ต้องใช้เท้าเตะลูกฟุตบอลส่งไปยังเพื่อนร่วมทีมเพื่อครอบครองลูกไว้กับทีม หรือเพื่อยิงประตูของคู่แข่ง การเตะลูกบอลมีเทคนิคการเตะหลายวิธี ผู้เล่นที่มีความสามารถในการแข่งขันดี จะสามารถเลือกใช้เทคนิคการเตะลูกบอลได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เล่นจะต้องฝึกฝนการเตะลูกฟุตบอลวิธีต่างๆ ให้เกิดความชำนาญ และควรต้องฝึกการเตะให้ได้ทั้งสองเท้า เนื่องจากบางครั้งสถานการณ์อาจบังคับให้ต้องเตะลูกบอลด้วยเท้าข้างที่ไม่ถนัด

การเตะลูกบอลมีเทคนิคการเตะหลายวิธี เช่น การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก การเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า เป็นต้น

สำหรับการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน หรือที่เรียกว่า ลูกแป นับว่าเป็นการเตะลูกฟุตบอลที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขัน ในการแข่งขันครั้งหนึ่งๆ ผู้เล่นจะใช้การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในมากที่สุด เนื่องจากเป็นการเตะลูกฟุตบอลที่มีความแม่นยำและความแน่นอนมากที่สุด แต่ต้องเป็นระยะสั้นๆ โดยเฉพาะในระยะที่ได้ผลแน่นอนแม่นยำ ควรเป็นระยะทางไม่เกิน 20 เมตร การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในใช้ได้ในทุกโอกาสและทุกสถานการณ์ ไม่ว่าลูกนั้นจะอยู่บนพื้นดินหรืออยู่ในอากาศ วิธีการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน มีดังนี้

1. จดเท้าข้างที่ไม่ได้เตะลูกฟุตบอลหรือเท้าหลักให้อยู่ในระดับกึ่งกลางลูกฟุตบอลลงกับพื้น ห่างจากลูกฟุตบอลประมาณ 1 ฝ่ามือ ปลายเท้าชี้ไปยังทิศทางที่ต้องการจะเตะลูกฟุตบอลไป ตามตามองที่ลูกบอล แขนอยู่ข้างลำตัวเพื่อรักษาสมดุล
2. บิดเท้าข้างที่จะใช้เตะให้ปลายเท้าหันออกจากตัวเป็นมุมฉากกับเท้าข้างที่ไม่ได้เตะลูกฟุตบอลหรือเท้าหลัก พร้อมกับย่อเข่าเท้าข้างที่ไม่ได้เตะลูกฟุตบอลลงเล็กน้อย
3. เหวี่ยงเท้าที่จะใช้เตะลูกฟุตบอล ไปด้านหลัง โดยใช้แรงเหวี่ยงจากสะโพก แขนทั้งสองเหวี่ยงไปตามจังหวะการเหวี่ยงของเท้า ย่อเข่าของเท้าข้างที่ไม่ได้เตะลูกฟุตบอลลง
4. โน้มตัวไปด้านหน้าพร้อมกับเหวี่ยงสะโพกของเท้าที่จะสัมผัสลูกบอล ใช้บริเวณข้างเท้าด้านในสัมผัสตรงกลางลูกบอล ศีรษะนิ่ง
5. เหวี่ยงเท้าออกไปตามแนวแรง เมื่อเตะลูกบอลไปแล้วให้ปล่อยเท้าที่เตะตามลูกไปยังทิศทางที่ต้องการ เท้าหลักเหยียดตรง ศีรษะนิ่ง

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายวิธีการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
2. แสดงการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในได้อย่างถูกต้อง
3. แสดงการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ขณะเคลื่อนที่ได้ อย่างแม่นยำ

การจัดการเรียนรู้**ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน**

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในช่วงที่ผ่านมา “เทคนิคการส่งลูก เทคนิคใดที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขัน”
2. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันวิเคราะห์ลักษณะของการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในมีประสิทธิภาพมากที่สุด
4. ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการส่งบอลที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล และสรุปวิธีการที่จะทำให้การส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในมีประสิทธิภาพมากที่สุด
5. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นตอนิบายและสาคิต

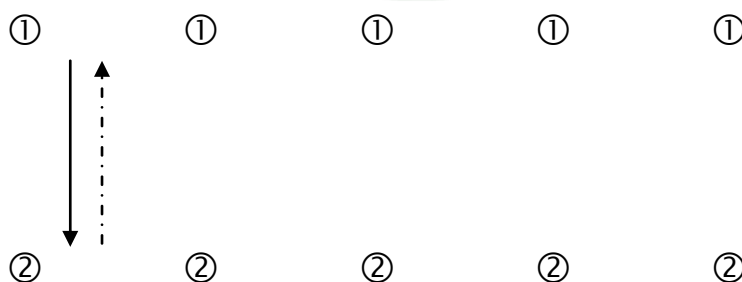
1. ผู้สอนอธิบายและสาคิตถึงส่วนที่ไ้สำหรับการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน โดยไ้ผู้เรียนไ้เห็นถึง จุดที่วางเท้าหลักและการวางเท้าหลัก จุดที่เท้าสัมผัสลูกบอล การเคลื่อนไหวของร่างกาย การส่งแรงตามและการรักษาสมดุลของร่างกาย
2. ไ้ผู้เรียนฝึกวางเท้าหลัก เหวียงเท้าที่จะไ้เตะลูกฟุตบอล การส่งแรงตาม และการรักษาสมดุลของร่างกาย

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ไ้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล ก้าวเท้าหลักไปข้างหน้า เหวียงเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง ปล่อยลูกบอลลงด้านหน้า เหวียงเท้าเตะลูกบอลออกไปไ้คู่ที่อยู่ตรงข้าม โดยไ้ข้างเท้าด้านในกระทบกับลูกบอล เมื่อคู่รับลูกบอลไ้ไ้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน

2. ไ้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล โยนลูกบอลไ้เพื่อนที่อยู่ตรงข้ามเตะลูกฟุตบอลกลับคืนมา โดยผู้เตะจะต้องก้าวเท้าหลักไปข้างหน้า เหวียงเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง แล้วเตะลูกบอลออกไปไ้คู่ที่เป็นผู้โยนลูกบอลมาไ้ และไ้เปลี่ยนกันปฏิบัติเช่นเดียวกัน

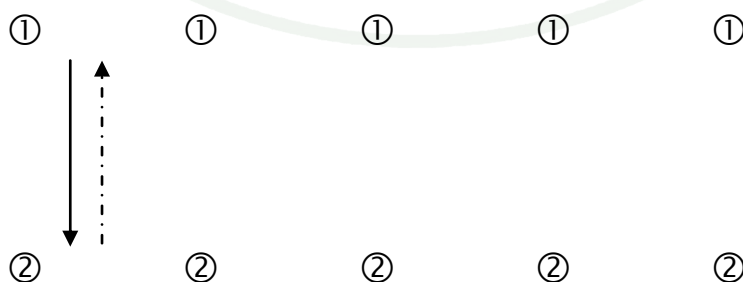
3. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล ก้าวเท้าหลักไปข้างหน้า เหยียดเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง ปล่อยลูกบอลลงด้านหน้า เหยียดเท้าเตะลูกบอลออกไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม โดยให้ลูกบอลกระทบพื้นก่อนที่จะข้างเท้าด้านในจะกระทบกับลูกบอล (การเตะลูกพร้อม) เมื่อคู่รับลูกบอลได้ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน

4. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล โยนลูกบอลให้เพื่อนที่อยู่ตรงข้ามเตะลูกฟุตบอลกลับคืนมา โดยผู้เตะจะต้องก้าวเท้าหลักไปข้างหน้า เหยียดเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง แล้วเตะลูกบอลออกไปให้คู่ที่เป็นผู้โยนลูกบอลมาให้ แล้วให้เปลี่ยนกันปฏิบัติ

5. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งนั่งคุกเข่า จับลูกฟุตบอลในลักษณะหงายมือ ส่วนผู้เรียนอีกคนยืนอยู่ในลักษณะที่พร้อมจะเตะลูกบอล ให้ฝึกการวางเท้าก่อน โดยให้ก้าวเท้าหลักไปวางข้างลูกฟุตบอลห่างประมาณ 1 ฝ่ามือ ปลายเท้าอยู่แนวถึงกลางลูกฟุตบอล ย่อเข่าเล็กน้อย เหยียดเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง แล้วเหยียดกลับมาสัมผัสลูกบอล จุดที่สัมผัสลูกบอลคือบริเวณส่วนกลางลูกฟุตบอล แล้วให้เปลี่ยนกันปฏิบัติ

ขั้นที่ 4: ขั้นนำไปใช้

1. ให้ผู้เรียน ยืนห่างกันประมาณ 4 เมตร (ดังรูป) ให้ทั้งคู่เตะบอลด้วยข้างเท้าด้านในส่งกันไปมา โดยพยายามเคลื่อนที่อยู่ตลอดเวลา เพื่อสร้างจังหวะในการเตะลูก

2. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ยืนเป็นแถวตอนข้างละ 3 คน และหันหน้าเข้าหาฝั่งตรงกันข้าม (ดังรูป) คนแรกเตะลูกฟุตบอลไปให้เพื่อนฝั่งตรงข้ามแล้วไปยืนต่อหลังเพื่อนแถวเดียวกัน

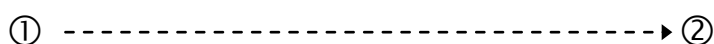
3. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ยืนเป็นแถวตอนข้างละ 3 คน และหันหน้าเข้าหาฝั่งตรงกันข้าม (ดังรูป) คนแรกเตะลูกฟุตบอลไปให้เพื่อนฝั่งตรงข้ามแล้ววิ่งไปยืนต่อหลังเพื่อนฝั่งตรงข้าม

4. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน ยืนห่างกันประมาณ 15 เมตร (ดังรูป) ให้ส่งบอลอย่างรวดเร็วและแม่นยำไปหาเพื่อนซึ่งยืนอยู่กับที่ เพื่อให้เพื่อนสามารถที่จะหยุดบอลและเล่นต่อไปได้ จำนวน 10 ครั้ง (ประเมินการปฏิบัติ)

5. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน ยืนห่างกันประมาณ 15 เมตร (ดังรูป) เคลื่อนที่ไปรอบสนามฟุตบอล และให้ส่งลูกบอลไปข้างหน้าเพื่อให้คนที่กำลังเคลื่อนที่ไป สามารถรับบอลและครอบครองบอลได้ จำนวน 10 ครั้ง (ประเมินการปฏิบัติ)

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการเรียนในหัวข้อ การส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในโดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน โดยยกตัวอย่างแบบฝึกที่ผู้เรียนเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในส่งกันไปมา ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อผู้เรียนฝึกจนเกิดความชำนาญแล้ว ในการส่งลูกบอลให้เพื่อนจะต้องคำนึงถึงน้ำหนักในการส่งลูก ซึ่งต้องใช้วิธีการสังเกตว่าเมื่อส่งให้เพื่อนเตะแล้ว เพื่อนสามารถที่จะเตะลูกบอลกลับมาให้เราได้หรือไม่ ถ้าเราส่งด้วยน้ำหนักที่แรงมากเพื่อนก็จะส่งลูกกลับคืนมามาก ดังนั้นจึงต้องสังเกตเพื่อนตลอดเวลา และพยายามรักษาน้ำหนักในการเตะลูกฟุตบอลให้ได้จังหวะพอดีกัน เช่นเดียวกับในชีวิตประจำวัน การอยู่ร่วมกับผู้อื่น จะต้องค่อยๆ ค่อยๆ อาศัยกัน รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา เพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้ โดยพิจารณาถึงตนเองว่าทำอะไรเพื่อประโยชน์ของสังคมบ้าง และทำอะไรให้ผู้อื่นมีความลำบากใจซึ่งต้องใช้การพิจารณาตนเองและการสังเกตผู้อื่นและสังคม
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่
3. ประเมินการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน
4. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินการส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบเคลื่อนที่ (ประเมินตนเอง)
3. แบบประเมินความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน (ประเมิน โดยครู)
4. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการทบทวนเทคนิคการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในและจะมีการฝึกหัดการรับลูกบอลที่ลอยในอากาศ
2. ผู้เรียนศึกษาเทคนิคการส่งบอลด้วยหลังเท้า จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่มโอกาสให้นาค. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์.
- Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.
- Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois: Leisure Press.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

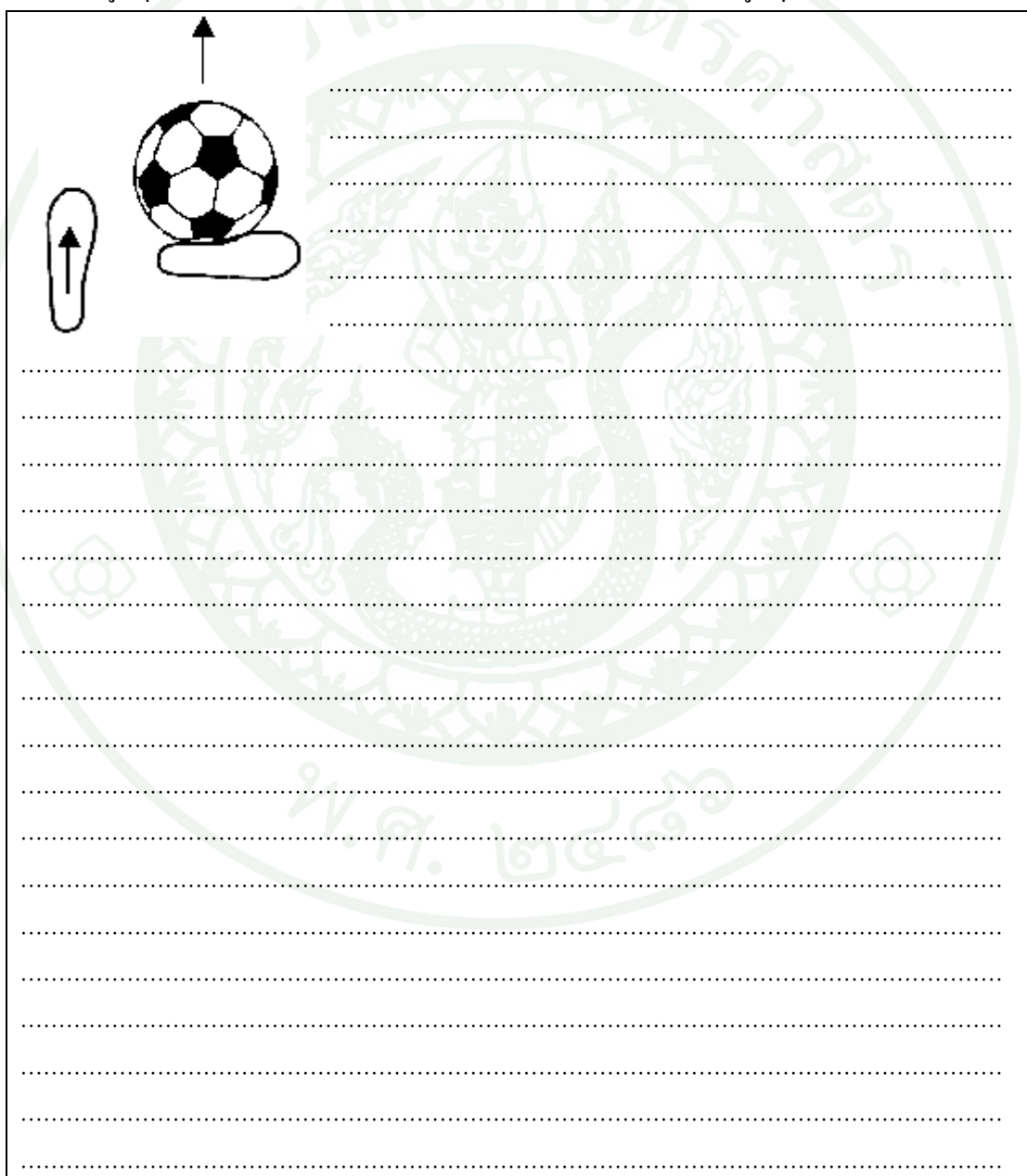
(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

คำชี้แจง ให้นักตีสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน โดยอธิบายวิธีการเตะลูกฟุตบอล การส่งแรง และแสดงภาพของการวางเท้าขณะเตะลูกฟุตบอล

แบบประเมินตนเอง

การส่งลูกบอลไปหาเพื่อนที่อยู่กับที่	เกณฑ์การประเมิน	
1. ฉันสามารถที่จะทำการส่งลูกบอลอย่างรวดเร็วและแม่นยำไปหาเพื่อนซึ่งอยู่กับที่ เพื่อให้เพื่อนสามารถที่จะหยุดบอลและเล่นต่อไปได้ จากจำนวน 10 ครั้ง	8-10	ดี
	5-7	พอใช้
	0-4	ต้องแก้ไข
2. ฉันสามารถที่จะครองบอลได้.....ครั้ง จากการส่งให้ของเพื่อนจำนวน 10 ครั้ง		
การส่งลูกบอลไปหาเพื่อนที่กำลังเคลื่อนที่ (ประเมินตนเอง)		
1. ฉันสามารถส่งลูกบอลไปข้างหน้าเพื่อให้เพื่อนที่กำลังเคลื่อนที่ไป สามารถรับบอลได้และครอบครองลูกบอลได้อย่างง่ายดาย ฉันทำได้ จาก 10 ครั้ง		
2. ฉันสามารถที่จะเคลื่อนที่เพื่อรับบอลจากการส่งมาให้ของเพื่อนและสามารถที่จะครอบครองลูกบอลได้ จาก 10 ครั้ง		

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

เกณฑ์การให้คะแนนการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คะแนน	ส่งงานตรงตามที่กำหนด	สาระของแบบบันทึก	ความสะอาดของแบบบันทึก
4 ดีเยี่ยม	ส่งงานตรงตามวันเวลาที่กำหนดไว้	เขียนได้ตรงประเด็น มีรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาครบถ้วน แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจของกิจกรรม	งานสะอาด ตัวหนังสือเป็นระเบียบ อ่านง่าย ไม่ปรากฏคำผิด และรอยสกปรกต่าง ๆ
3 ดี	ส่งงานตรงตามวันเวลาที่กำหนดไว้	เขียนได้ตรงประเด็น มีรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาไม่ครบถ้วน	งานสะอาด ตัวหนังสือไม่เป็นระเบียบ อ่านยาก ปรากฏคำผิดบ้างและมีรอยสกปรกต่าง ๆ ปรากฏให้เห็นเล็กน้อย
2 พอใช้	ส่งงานเลขวันเวลาที่กำหนดไว้ 1 วัน	เขียนไม่ตรงประเด็น มีรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาไม่ครบถ้วน	งานสะอาด ตัวหนังสือไม่เป็นระเบียบ อ่านยาก ปรากฏคำผิดบ้าง 3 – 4 แห่งและมีรอยสกปรกต่าง ๆ ปรากฏให้เห็น
1 ปรับปรุง	ส่งงานเลขวันเวลาที่กำหนดไว้มากกว่า 3 วัน	เขียนไม่ตรงประเด็น รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาไม่ครบถ้วน	ตัวหนังสือไม่เป็นระเบียบ อ่านยาก ปรากฏคำผิดมากกว่า 3 – 4 แห่งและมีรอยสกปรกต่าง ๆ ปรากฏให้เห็นมาก

แบบประเมินความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน พร้อมกับตรวจสอบว่าการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ชื่อนิสิต	การยืนเตรียมพร้อม				ลักษณะปฏิบัติ ก่อนสัมผัสลูกบอล				ลักษณะปฏิบัติขณะ สัมผัสลูกบอล				ลักษณะปฏิบัติหลัง สัมผัสลูกบอล				การส่งบอลไปหา เพื่อน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																					
2.																					
3.																					
4.																					
5.																					
6.																					
7.																					
8.																					
9.																					
10.																					
11.																					
12.																					
13.																					
14.																					
15.																					
16.																					
17.																					
18.																					
19.																					
20.																					

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

คะแนน	การยืน เตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติ ก่อนสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ ขณะสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ หลังสัมผัสลูก บอล	การส่งบอล ไปหาเพื่อน
4 ดีเยี่ยม	ยืนแยกเท้าออก ด้านข้าง ประมาณหัวไหล่ เข่าอเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บน เท้าทั้งสองข้าง ลำตัวตั้งตรง ศีรษะตั้งตรง	ก้าวเท้าหลักเข้าไป จรดลูกบอล ระยะห่าง 1 ฝ่ามือ ย่อเข่าลงเล็กน้อย ปลายเท้าหลักชี้ไป ยังเป้าหมาย แขน ทั้งสองข้างเหวี่ยง ไปตามจังหวะการ เหวี่ยงเท้า สายตา มองที่ลูกบอล	โน้มตัวไป ด้านหน้า เหวี่ยง สะโพกของเท้า ที่จะเตะลูกบอล ไปข้างหลัง ปลายเท้าบิดออก ด้านข้างเป็นมุม ฉาก ใช้ข้างเท้า ด้านในสัมผัส ตรงกลางลูก บอล ศีรษะนิ่ง	สายตามองที่ ลูกบอล ปลาย เท้าแบะออก ด้านข้างเป็น มุมฉาก เหวี่ยง เท้าออกไป ตามแนวแรง เท้าหลักเหยียด ตรง ศีรษะนิ่ง	ส่งลูกบอลไป ให้เพื่อนได้ อย่างแม่นยำ (เพื่อนไม่ต้อง ขยับตัวรับ บอล) โดยใช้ ข้างเท้าด้าน ใน และลูก ฟุตบอลเด้ง กับพื้นตลอด
3 ดี	ยืนแยกเท้าออก ด้านข้าง ประมาณหัวไหล่ เข่าอเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บน เท้าทั้งสองข้าง ลำตัวและศีรษะ เอียง	ก้าวเท้าหลักเข้าไป จรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้า หลักชี้ไปยัง เป้าหมาย แขน ทั้งสองข้าง เหวี่ยงไปตาม จังหวะการ เหวี่ยงเท้า สายตา มองที่ลูกบอล	โน้มตัวไป ด้านหน้า เหวี่ยง สะโพกของเท้า ที่จะเตะลูกบอล ไปข้างหลัง ปลายเท้าบิด ออกด้านข้าง เป็นมุมฉาก ใช้ บริเวณข้างเท้า ด้านในสัมผัส ตรงกลางลูก บอล	สายตามองที่ ลูกบอล ปลาย เท้าแบะออก ด้านข้างเป็น มุมฉาก ไม่ เหวี่ยงเท้า ออกไปตาม แนวแรง เท้า หลักเหยียด ตรง ลำตัวเอียง	ส่งลูกบอลไป ให้เพื่อนได้ อย่างแม่นยำ โดยส่วนใหญ่ ใช้ข้างเท้า ด้านใน และ ลูกฟุตบอล กระดอนเป็น บางครั้ง

คะแนน	การยื่น เตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติ ก่อนสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ ขณะสัมผัสลูก บอล	ลักษณะ ปฏิบัติหลัง สัมผัสลูกบอล	การส่งบอล ไปหาเพื่อน
2 พอใช้	ยื่นแยกเท้าออก ด้านข้าง ประมาณ หัวไหล่ เข่าอ เล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ บนเท้าข้างใด ข้างหนึ่ง	ก้าวเท้าหลักเข้า ไปจรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้า หลักไม่ชี้ไปยัง เป้าหมาย แขน ทั้งสองข้าง เหวี่ยงไปตาม จังหวะการ เหวี่ยงเท้า	ไม่โน้มตัวไป ด้านหน้าพร้อม กับเหวี่ยง สะโพกของเท้า ที่จะเตะลูก บอล ไปข้าง หลัง ปลายเท้า บิดออกด้าน ข้างเป็นมุมฉาก	ปลายเท้าแบะ ออกด้านข้าง เป็นมุมฉาก ไม่เหวี่ยงเท้า ออกไปตาม แนวแรง เท้า หลักไม่เหยียด ตรง ลำตัว เอียง	ส่งลูกบอล ไปให้เพื่อน โดยใช้ส่วน อื่นของเท้า ไม่ตรง เป้าหมาย และลูก ฟุตบอล กระดอน เป็นบางครั้ง
1 ปรับปรุง	ยื่นตรงอยู่กับที่ น้ำหนักตัวอยู่ บนเท้าทั้งสอง ข้าง	เท้าหลักเข้าไป จรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้า หลักไม่ ชี้ไปยัง เป้าหมาย	เท้าหลักไม่ย่อ เข่าลงและไม่ โน้มตัวไป ด้านหน้าข้าง เท้าด้านในไม่ สัมผัสตรง กลางลูกบอล	ปลายเท้าแบะ ออกด้านข้าง เป็นมุมฉาก ไม่เหวี่ยงเท้า ออกไปตาม แนวแรง	ส่งลูกบอล ไปให้เพื่อน โดยใช้ส่วน อื่นของเท้า ไม่ตรง เป้าหมาย และลูก ฟุตบอล กระดอน มาก

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

หัวข้อ: การเตะบอลด้วยหลังเท้า

ในการแข่งขันฟุตบอลในแต่ละครั้งเกมการแข่งขัน สิ่งที่น่าทึ่งกีฬาฟุตบอลต้องทำมากที่สุดคือการเตะลูกบอล เพราะการแข่งขันกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ ต้องใช้เท้าเตะลูกฟุตบอลส่งไปยังเพื่อนร่วมทีมเพื่อครอบครองลูกไว้กับทีม หรือเพื่อยิงประตูของคู่แข่ง การเตะลูกบอลมีเทคนิคการเตะหลายวิธี ผู้เล่นที่มีความสามารถในการแข่งขันดี จะสามารถเลือกใช้เทคนิคการเตะลูกบอลได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เล่นจะต้องฝึกฝนการเตะลูกฟุตบอลวิธีต่างๆ ให้เกิดความชำนาญ และควรต้องฝึกการเตะให้ได้ทั้งสองเท้า เนื่องจากบางครั้งสถานการณ์อาจบังคับให้ต้องเตะลูกบอลด้วยเท้าข้างที่ไม่ถนัด

การเตะลูกบอลมีเทคนิคการเตะหลายวิธี เช่น การเตะบอลด้วยข้างเท้าด้านใน การเตะบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก การเตะบอลด้วยหลังเท้า เป็นต้น

สำหรับการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า เป็นเทคนิคการเตะลูกที่ใช้สำหรับการส่งบอลในระยะที่ไกลมากกว่า 30 เมตรขึ้นไป หรือใช้ในการยิงประตู เนื่องจากเป็นลูกที่เมื่อออกจากเท้าแล้วจะมีความแรง และลูกบอลจะพุ่งอย่างรวดเร็วไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายวิธีการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า
2. แสดงการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้าได้อย่างถูกต้อง
3. แสดงเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า ขณะเคลื่อนที่ได้อย่างแม่นยำ

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

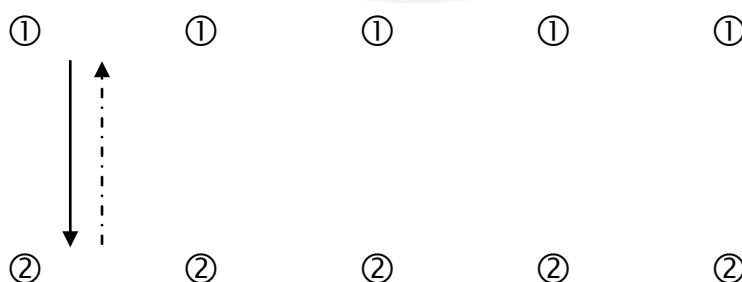
1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในชั่วโมงที่ผ่านมา “เทคนิคการส่งลูกบอลด้วยหลังเท้า”
2. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันวิเคราะห์ลักษณะของการส่งบอลด้วยหลังเท้า
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การส่งบอลด้วยหลังเท้ามีประสิทธิภาพมากที่สุด
4. ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการส่งบอลที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล และสรุปวิธีการที่จะทำให้การส่งบอลด้วยหลังเท้ามีประสิทธิภาพมากที่สุด
5. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นอธิบายและสาธิต

1. ผู้สอนอธิบายและสาธิตถึงส่วนที่ใช้สำหรับการเตะบอลด้วยหลังเท้าโดยให้ผู้เรียนได้เห็นถึง จุดที่วางเท้าหลักและการวางเท้าหลัก จุดที่เท้าสัมผัสลูกบอล การเคลื่อนไหวของร่างกาย การส่งแรงตามและการรักษาสมดุลของร่างกาย
2. ให้ผู้เรียนฝึกวางเท้าหลัก เหยียดเท้าที่จะใช้เตะลูกฟุตบอล การส่งแรงตาม และการรักษาสมดุลของร่างกาย

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล ก้าวเท้าหลักไปข้างหน้า เหยียดเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง ปล่อยลูกบอลลงด้านหน้า เหยียดเท้าเตะลูกบอลออกไปให้ลูที่อยู่ตรงข้าม โดยให้หลังเท้า กระแทกกับลูกบอล เมื่อคู่รับลูกบอลได้ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน

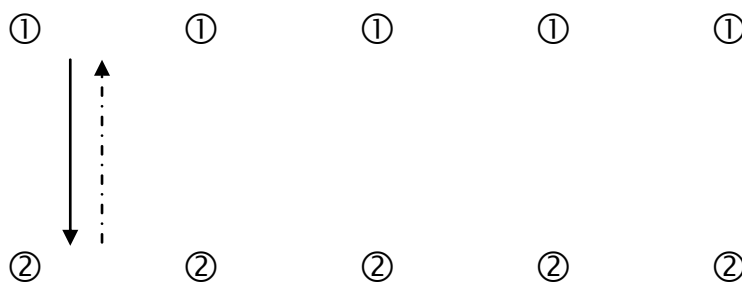
2. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล โยนลูกบอลให้เพื่อนที่อยู่ตรงข้ามเตะลูกฟุตบอลกลับคืนมา โดยผู้เตะจะต้องก้าวเท้าหลักไปข้างหน้า เหยิงเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง แล้วเตะลูกบอลออกไปให้คู่ที่เป็นผู้โยนลูกบอลมาให้ และให้เปลี่ยนกันปฏิบัติ

3. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล ก้าวเท้าหลักไปข้างหน้า เหยิงเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง ปล่อยลูกบอลลงด้านหน้า เหยิงเท้าเตะลูกบอลออกไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม โดยให้ลูกบอลกระทบพื้นก่อนที่หลังเท้า จะกระทบกับลูกบอล (การเตะลูกพร้อม) เมื่อคู่รับลูกบอลได้ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน

4. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล โยนลูกบอลให้เพื่อนที่อยู่ตรงข้ามเตะลูกฟุตบอลกลับคืนมา โดยผู้เตะจะต้องก้าวเท้าหลักไปข้างหน้า เหยิงเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง แล้วเตะลูกบอลออกไปให้คู่ที่เป็นผู้โยนลูกบอลมาให้ แล้วให้เปลี่ยนกันปฏิบัติ

5. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ดังรูป) ผู้เล่นคนที่หนึ่งนั่งคุกเข่า จับลูกฟุตบอลในลักษณะหงายมือ ส่วนผู้เรียนอีกคนยืนอยู่ในลักษณะที่พร้อมจะเตะลูกบอล ให้ฝึกการวางเท้าก่อน โดยให้ก้าวเท้าหลักไปวางข้างลูกฟุตบอลห่างประมาณ 1 ฝ่ามือ ปลายเท้าอยู่แนวถึงกลางลูกฟุตบอล ย่อเข่าเล็กน้อย เหวี่ยงเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง แล้วเหวี่ยงกลับมาสัมผัสลูกบอล จุดที่สัมผัสลูกบอลคือบริเวณส่วนกลางลูกฟุตบอล แล้วให้เปลี่ยนกันปฏิบัติ

ขั้นที่ 4: ขี่นำไปใช้

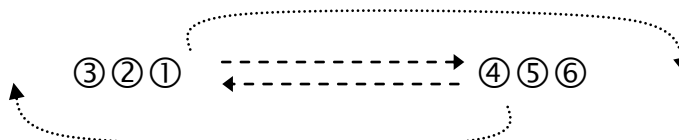
1. ให้ผู้เรียน ยืนห่างกันประมาณ 4 เมตร (ดังรูป) ให้ทั้งคู่เตะบอลด้วยข้างเท้าด้านในส่งกันไปมา โดยพยายามเคลื่อนไหวที่อยู่ตลอดเวลา เพื่อสร้างจังหวะในการเตะลูก

2. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ยืนเป็นแถวตอนข้างละ 3 คน และหันหน้าเข้าหาฝั่งตรงกันข้าม (ดังรูป) คนแรกเตะลูกฟุตบอลไปให้เพื่อนฝั่งตรงข้ามแล้วไปยืนต่อหลังเพื่อนแถวเดียวกัน

3. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ยืนเป็นแถวตอนข้างละ 3 คน และหันหน้าเข้าหาฝั่งตรงกันข้าม (ดังรูป) คนแรกเตะลูกฟุตบอลไปให้เพื่อนฝั่งตรงข้ามแล้ววิ่งไปยืนต่อหลังเพื่อนฝั่งตรงข้าม

4. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน ยืนห่างกันประมาณ 30 เมตร (ดังรูป) ให้ส่งบอลอย่างรวดเร็ว และแม่นยำไปหาเพื่อนซึ่งยืนอยู่กับที่ เพื่อให้เพื่อนสามารถที่จะหยุดบอลและเล่นต่อไปได้ จำนวน 10 ครั้ง (ประเมินการปฏิบัติ)

5. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน ยืนห่างกันประมาณ 30 เมตร (ดังรูป) เคลื่อนที่ไปรอบสนามฟุตบอล และให้ส่งลูกบอลไปข้างหน้าเพื่อให้เพื่อนที่กำลังเคลื่อนที่ไป สามารถรับบอลและครอบครองบอลได้ จำนวน 10 ครั้ง (ประเมินการปฏิบัติ)

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการเรียนในหัวข้อ การส่งบอลด้วยหลังเท้า โดยใช้ให้เห็นถึงความสำคัญของการส่งบอลด้วยหลังเท้า โดยยกตัวอย่างแบบฝึกที่ผู้เรียนเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า ในการโยนลูกฟุตบอลให้เพื่อนเตะกลับมาผู้เรียนจะต้องมีความตั้งใจในการโยนลูกฟุตบอล เพราะถ้าหากการโยนลูกฟุตบอลไม่ตรงเป้าหมายที่จะใช้ในการเตะลูก จะทำให้เพื่อนไม่สามารถเตะลูกกลับคืนมาได้ ผลที่ตามมาคือ ทักษะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นความรับผิดชอบในการที่จะให้ทักษะเกิดขึ้นกับเพื่อนจึงมีความสำคัญ เช่นเดียวกับการมีอาชีพครู ซึ่งเป็นความรับผิดชอบต่อสังคม การทำงานของครู จะต้องทำอย่างตั้งใจและด้วยความปรารถนาดี ที่จะเห็นศิษย์ประสบความสำเร็จ ดังนั้นครูที่ดีควรปฏิบัติตัวตามจรรยาบรรณครู ตั้งใจที่จะอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินการส่งลูกบอลด้วยหลังเท้า
3. ประเมินการส่งลูกบอลด้วยหลังเท้าแบบเคลื่อนที่
4. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า (ประเมิน โดยครู)
3. แบบประเมินการส่งลูกบอลด้วยหลังเท้าแบบเคลื่อนที่ (ประเมินตนเอง)
4. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการทบทวนเทคนิคการส่งบอลด้วยหลังเท้าและจะมีการฝึกหัดการรับลูกบอลที่ลอยในอากาศ
2. ผู้เรียนศึกษาเทคนิคการโหม่ง จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่ม

โอกาสให้นาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ :

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี :สกายบุ๊กส์.

Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.

Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois: Leisure Press.

Martens, R. 2004. **Successful Coaching**. 3th. Champaign, Illinois: Human Kinetics.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

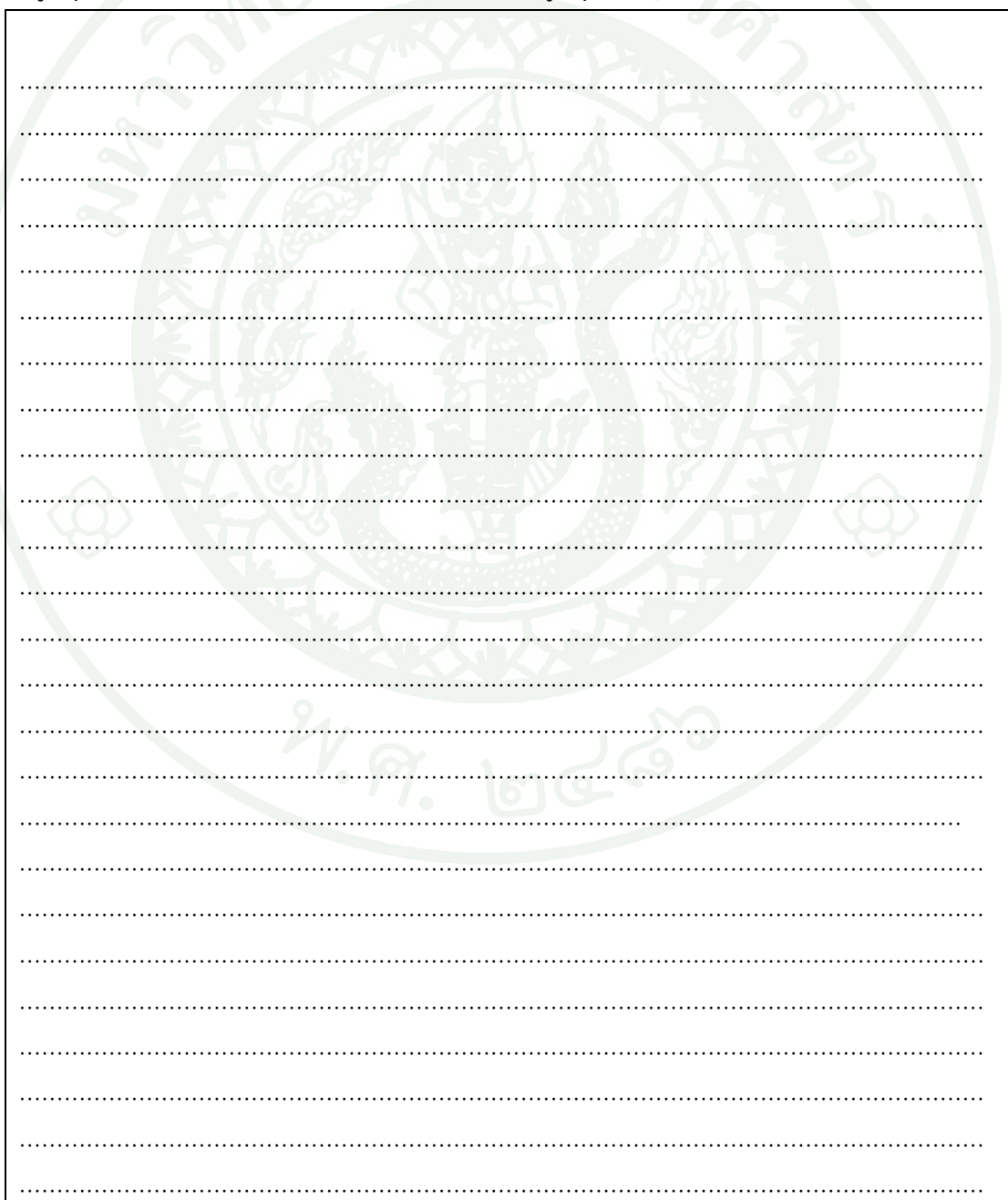
(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง การเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า โดยอธิบายวิธีการเตะลูกฟุตบอล และแสดงภาพของการวางเท้าขณะเตะลูกฟุตบอล

แบบประเมินตนเอง

การส่งลูกบอลไปหาเพื่อนที่อยู่กับที่	เกณฑ์การประเมิน	
1. ฉันสามารถที่จะทำการส่งลูกบอลอย่างรวดเร็วและแม่นยำไปหาเพื่อนซึ่งอยู่กับที่ เพื่อให้เพื่อนสามารถที่จะหยุดบอลและเล่นต่อไปได้ จากจำนวน 10 ครั้ง	8-10	ดี
	5-7	พอใช้
	0-4	ต้องแก้ไข
2. ฉันสามารถที่จะครองบอลได้.....ครั้ง จากการส่งให้ของเพื่อนจำนวน 10 ครั้ง		
การส่งลูกบอลไปหาเพื่อนที่กำลังเคลื่อนที่ (ประเมินตนเอง)		
1. ฉันสามารถส่งลูกบอลไปข้างหน้าเพื่อให้เพื่อนที่กำลังเคลื่อนที่ไป สามารถรับบอลได้และครอบครองลูกบอลได้อย่างง่ายดาย ฉันทำได้ จาก 10 ครั้ง		
2. ฉันสามารถที่จะเคลื่อนที่เพื่อรับบอลจากการส่งมาให้ของเพื่อนและสามารถที่จะครอบครองลูกบอลได้ จาก 10 ครั้ง		

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า พร้อมกับตรวจสอบว่า การเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้ เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนา ความสามารถของผู้เรียนต่อไปโดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ ผู้เรียนปฏิบัติได้

ชื่อ นิสิต	การยืนเตรียมพร้อม				ลักษณะปฏิบัติก่อน สัมผัสลูกบอล				ลักษณะปฏิบัติขณะ สัมผัสลูกบอล				ลักษณะปฏิบัติหลัง สัมผัสลูกบอล				การส่งบอลไปหาเพื่อน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																					
2.																					
3.																					
4.																					
5.																					
6.																					
7.																					
8.																					
9.																					
10.																					
11.																					
12.																					
13.																					
14.																					
15.																					

เกณฑ์การให้คะแนนการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า

คะแนน	การยืน เตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติ ก่อนสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ ขณะสัมผัสลูก บอล	ลักษณะ ปฏิบัติหลัง สัมผัสลูกบอล	การส่งบอล ไปหาเพื่อน
4 ดีเยี่ยม	ยืนแยกเท้าออก ด้านข้าง ประมาณ หัวไหล่ เข่างอ เล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ บนเท้าทั้งสอง ข้าง ลำตัวตั้ง ตรง ศีรษะตั้ง ตรง	ก้าวเท้าหลักเข้า ไปจรดลูกบอล ระยะห่าง 1 ฟา มือ ย่อเข่าลง เล็กน้อย ปลาย เท้าหลักชี้ไปยัง เป้าหมาย แขน ทั้งสองข้าง เหยียดไปตาม จังหวะการ เหยียดเท้า สายตา มองที่ลูกบอล	โน้มตัวไป ด้านหน้า เหยียดสะโพก ของเท้าที่จะ เตะลูกบอลไป ข้างหลัง ใช้ หลังเท้าสัมผัส ตรงกลางลูก บอล ศีรษะนิ่ง	สายตามองที่ ลูกบอล ใช้ หลังเท้า สัมผัสตรง กลางลูกบอล เหยียดเท้า ออกไปตาม แนวแรงเท้า หลักเหยียด ตรงศีรษะนิ่ง	ส่งลูกบอล ไปให้เพื่อน ได้อย่าง แม่นยำ (เพื่อนไม่ ต้องขยับ ตัวรับบอล) โดยใช้หลัง เท้า
3 ดี	ยืนแยกเท้าออก ด้านข้าง ประมาณ หัวไหล่ เข่างอ เล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ บนเท้าทั้งสอง ข้าง ลำตัวและ ศีรษะเอียง	ก้าวเท้าหลักเข้า ไปจรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฟามือ ปลายเท้า หลักชี้ไปยัง เป้าหมาย แขน ทั้งสองข้าง เหยียดไปตาม จังหวะการ เหยียดเท้า สายตามองที่ ลูกบอล	โน้มตัวไป ด้านหน้า เหยียดสะโพก ของเท้าที่จะ เตะลูกบอลไป ข้างหลัง ใช้ หลังเท้าสัมผัส ตรงกลางลูก บอล	สายตามองที่ ลูกบอล ใช้ หลังเท้า สัมผัสตรง กลางลูกบอล ไม่เหยียดเท้า ออกไปตาม แนวแรงเท้า หลักเหยียด ตรง ลำตัว เอียง	ส่งลูกบอล ไปให้เพื่อน ได้อย่าง แม่นยำ โดย ส่วนใหญ่ใช้ หลังเท้า

คะแนน	การยื่น เตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติ ก่อนสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ ขณะสัมผัสลูก บอล	ลักษณะ ปฏิบัติหลัง สัมผัสลูกบอล	การส่งบอล ไปหาเพื่อน
2 พอใช้	ยื่นแขนเท้าออก ด้านข้าง ประมาณ หัวไหล่ เข่าอ เล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ บนเท้าข้างใด ข้างหนึ่ง	ก้าวเท้าหลักเข้า ไปจรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้า หลักไม่ชี้ไปยัง เป้าหมาย แขน ทั้งสองข้าง เหวี่ยงไปตาม จังหวะการ เหวี่ยงเท้า	ไม่โน้มตัวไป ด้านหน้าพร้อม กับเหวี่ยง สะโพกของเท้า ที่จะเตะลูก บอล ไปข้าง หลัง	ใช้หลังเท้า สัมผัสตรง กลางลูกบอล ไม่เหวี่ยงเท้า ออกไปตาม แนวแรง เท้า หลักไม่เหยียด ตรง ลำตัว เอียง	ส่งลูกบอล ไปให้เพื่อน โดยใช้ส่วน อื่นของเท้า ลูกบอลห่าง จากเพื่อน ประมาณ 3 ก้าว
1 ปรับปรุง	ยื่นตรงอยู่กับที่ น้ำหนักตัวอยู่ บนเท้าทั้งสอง ข้าง	เท้าหลักเข้าไป จรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้า หลักไม่ชี้ไปยัง เป้าหมาย	เท้าหลักไม่ย่อ เข่าลงและไม่ โน้มตัวไป ด้านหน้า ไม่ใช้ หลังเท้าสัมผัส ตรงกลางลูก บอล	ใช้หลังเท้า สัมผัสตรง กลางลูกบอล ไม่เหวี่ยงเท้า ออกไปตาม แนวแรง	ส่งลูกบอล ไปให้เพื่อน โดยใช้ส่วน อื่นของเท้า ลูกบอลห่าง จากเพื่อน มากกว่า 3 ก้าว

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: การโหม่งลูกฟุตบอล

การใช้ศีรษะบริเวณหน้าผากบังคับลูกบอลที่ลอยมา หรือพุ่งมาในอากาศ ให้เปลี่ยนทิศทางไปตามต้องการ นับว่าเป็นวิธีเล่นที่ได้เปรียบกว่าการเล่นส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย เมื่อลูกบอลลอยมาสูง เพราะสามารถเล่นลูกบอลได้เร็วกว่าการใช้เท้า

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐานและทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. บอกหลักวิธีการเล่นลูกบอลด้วยศีรษะในแบบต่างๆได้
2. อธิบายขั้นตอนในการเล่นลูกบอลด้วยศีรษะในแบบต่างๆได้
3. แสดงขั้นตอนการเล่นลูกบอลด้วยศีรษะในแบบต่างๆได้

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในช่วงที่ผ่านมา “เทคนิคการโหม่งลูกฟุตบอล”
2. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันวิเคราะห์การโหม่งลูกฟุตบอล
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การโหม่งลูกฟุตบอลประสิทธิภาพมากที่สุด
4. ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการโหม่งลูกฟุตบอล และสรุปวิธีการที่จะทำให้การโหม่งลูกฟุตบอล มีประสิทธิภาพมากที่สุด
5. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นตอนิบายและสาธิต

1. ผู้สอนอธิบายและสาธิตถึงส่วนที่ใช้สำหรับการโหม่งลูกฟุตบอล โดยให้ผู้เรียนได้เห็นถึงจุดที่สัมผัสลูกฟุตบอล การเคลื่อนไหวของร่างกาย การส่งแรงตามและการรักษาสมดุลของร่างกาย
2. ให้ผู้เรียนฝึกการโหม่งลูกฟุตบอล โดยการฝึกการเตะตัวไปด้านหลัง เหยียงแขนทั้งสองข้างขึ้นอยู่ในระดับหัวไหล่ เกร็งลำ คอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล ยืดคางออกพร้อมก้มหน้าลงเล็กน้อย ใช้น้ำผาปะทะลูกบอล ศีรษะนิ่ง เท้าทั้งสองงอเล็กน้อย และการรักษาสมดุลของร่างกาย

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการโหม่งแบบไม่มีลูกฟุตบอล โดยมีลำดับขั้นดังนี้คือ
 - 1.1 เตะตัวไปด้านหลัง เหยียงแขนทั้งสองข้างขึ้นอยู่ในระดับหัวไหล่
 - 1.2 เกร็งลำ คอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล
 - 1.3 ยืดคางออกพร้อมก้มหน้าลงเล็กน้อย ใช้น้ำผาปะทะลูกบอล ศีรษะนิ่ง
 - 1.4 เท้าทั้งสองเหยียดตึง ส่งแรงตามทิศทางที่โหม่งลูกฟุตบอลไป
2. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการโหม่งแบบไม่มีลูกฟุตบอล โดยการโยนลูกฟุตบอลขึ้นไปบนอากาศ เมื่อลูกตกลงมาใช้น้ำผาปะทะลูกบอล ศีรษะนิ่ง แล้วจับลูกฟุตบอลไว้ ปฏิบัติติดต่อกัน 10 ครั้ง
3. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ลูกฟุตบอล 2 คนต่อ 1 ลูก) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล ยืนแยกเท้าออกด้านข้างกว้างประมาณหัวไหล่ โยนลูกฟุตบอลขึ้นด้านหน้า เตะตัวไปด้านหลัง เหยียงแขนทั้งสองข้างขึ้นอยู่ในระดับหัวไหล่ เกร็งลำ คอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล ยืดคางออกพร้อมก้มหน้าลงเล็กน้อย ใช้น้ำผาปะทะลูกบอล ศีรษะนิ่ง เท้าทั้งสองงอเล็กน้อย โหม่งลูกฟุตบอลไปยังเพื่อนที่อยู่ฝั่งตรงข้าม เมื่อลูกรับลูกบอลได้ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน
4. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ลูกฟุตบอล 2 คนต่อ 1 ลูก) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอล เป็นผู้โยนลูกฟุตบอลให้คู่ ส่วนคนที่หนึ่งเป็นผู้โหม่ง ยืนแยกเท้าออกด้านข้างกว้างประมาณหัวไหล่ โยนลูกฟุตบอลขึ้นด้านหน้า เตะตัวไปด้านหลัง เหยียงแขนทั้งสองข้างขึ้นอยู่ในระดับหัวไหล่ เกร็งลำ คอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล ยืดคางออกพร้อมก้มหน้าลงเล็กน้อย ใช้น้ำผาปะทะลูกบอล ศีรษะนิ่ง เท้าทั้งสองงอเล็กน้อย โหม่งลูกฟุตบอลไปยังเพื่อนที่โยนลูกมาให้ สลับกันปฏิบัติคนละ 10 ครั้ง

5. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ลูกฟุตบอล 2 คนต่อ 1 ลูก) ให้โหม่งลูกฟุตบอลโต้กันไปมา โดยพยายามไม่ให้ลูกฟุตบอลตกพื้น

6. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ยืนค้งรูป (ลูกฟุตบอลกลุ่มละ 2 ลูก) จัดให้มีผู้เล่นสองคนเป็นผู้โยนลูกฟุตบอล ผู้เรียนที่เป็นผู้โหม่งจะเคลื่อนที่โดยการสไลด์ไปด้านข้าง และทำการโหม่งลูกฟุตบอลกลับไปให้เพื่อนที่โยนมาให้ปฏิบัติติดต่อกัน 10 ครั้ง แล้วสลับกันเป็นผู้โยน

7. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการโหม่งแบบไม่มีลูกฟุตบอล โดยการให้เพื่อนจับลูกฟุตบอลไว้ แล้วชูขึ้นเหนือศีรษะ ให้ผู้เรียนที่เป็นผู้โหม่งกระโดดขึ้นจากพื้นดิน และตัวไปด้านหลัง เหยียดแขนทั้งสองข้างขึ้นอยู่ในระดับหัวไหล่ เกร็งลำคอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล ใช้น้ำผากปะทะลูกบอล ปฏิบัติติดต่อกัน 10 ครั้ง

8. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ลูกฟุตบอล 2 คนต่อ 1 ลูก) ผู้เล่นคนที่หนึ่งถือลูกฟุตบอลเป็นผู้โยนลูกฟุตบอลให้คู่ ส่วนคนที่เป็นผู้โหม่ง ยืนห่างจากเพื่อนประมาณ 2 เมตร ยืนแยกเท้าออกด้านข้างกว้างประมาณหัวไหล่ กระโดดขึ้นจากพื้นดิน และตัวไปด้านหลัง เหยียดแขนทั้งสองข้างขึ้นอยู่ในระดับหัวไหล่ เกร็งลำคอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล ใช้น้ำผากปะทะลูกบอล โหม่งลูกฟุตบอลไปยังเพื่อนที่โยนลูกมาให้ สลับกันปฏิบัติคนละ 10 ครั้ง

ขั้นที่ 4: ขึ้นนำไปใช้

1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน และขึ้นเป็นวงกลมวงเดียว จับมือกันไว้ ให้ผู้เรียนพยายามโหม่งลูกฟุตบอลให้ได้จำนวน 20 ครั้ง โดยที่มือห้ามหลุดออกจากกัน และใช้ศีรษะโหม่งเท่านั้น (ดังรูป)

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการเรียนในหัวข้อ การโหม่งลูกฟุตบอล โดยยกตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนำไปใช้ที่ผู้เรียนจะต้องช่วยกันโหม่งลูกฟุตบอลให้ได้จำนวน 20 ครั้ง ซึ่งทุกคนในกลุ่มต้องร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ ในกลุ่มประกอบด้วยผู้ชายและผู้หญิงและแต่ละคนมีความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนั้นจะต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่นเดียวกับการทำงานในอนาคต ซึ่งผู้เรียนจะต้องออกไปทำงานอยู่ในสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างในหลายๆ ด้าน ดังนั้นการทำความเข้าใจซึ่งกันและกันจะทำให้ผู้เรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินการโหม่งลูกฟุตบอล
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินความสามารถในการโหม่งลูกฟุตบอล (ประเมิน โดยครู)
3. แบบประเมินการโหม่งลูกฟุตบอล (ประเมินตนเอง)
4. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการทบทวนเทคนิคการโหม่งลูกฟุตบอล ให้ผู้เรียนศึกษาถึงส่วนต่างๆ ที่ใช้ในการหยุดลูกฟุตบอล เพื่อใช้ในการอภิปรายในครั้งต่อไป
2. ผู้เรียนศึกษาเทคนิคการหยุดลูกฟุตบอล จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่มโอกาสให้นาค. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์.
- Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.
- Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois: Leisure Press.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

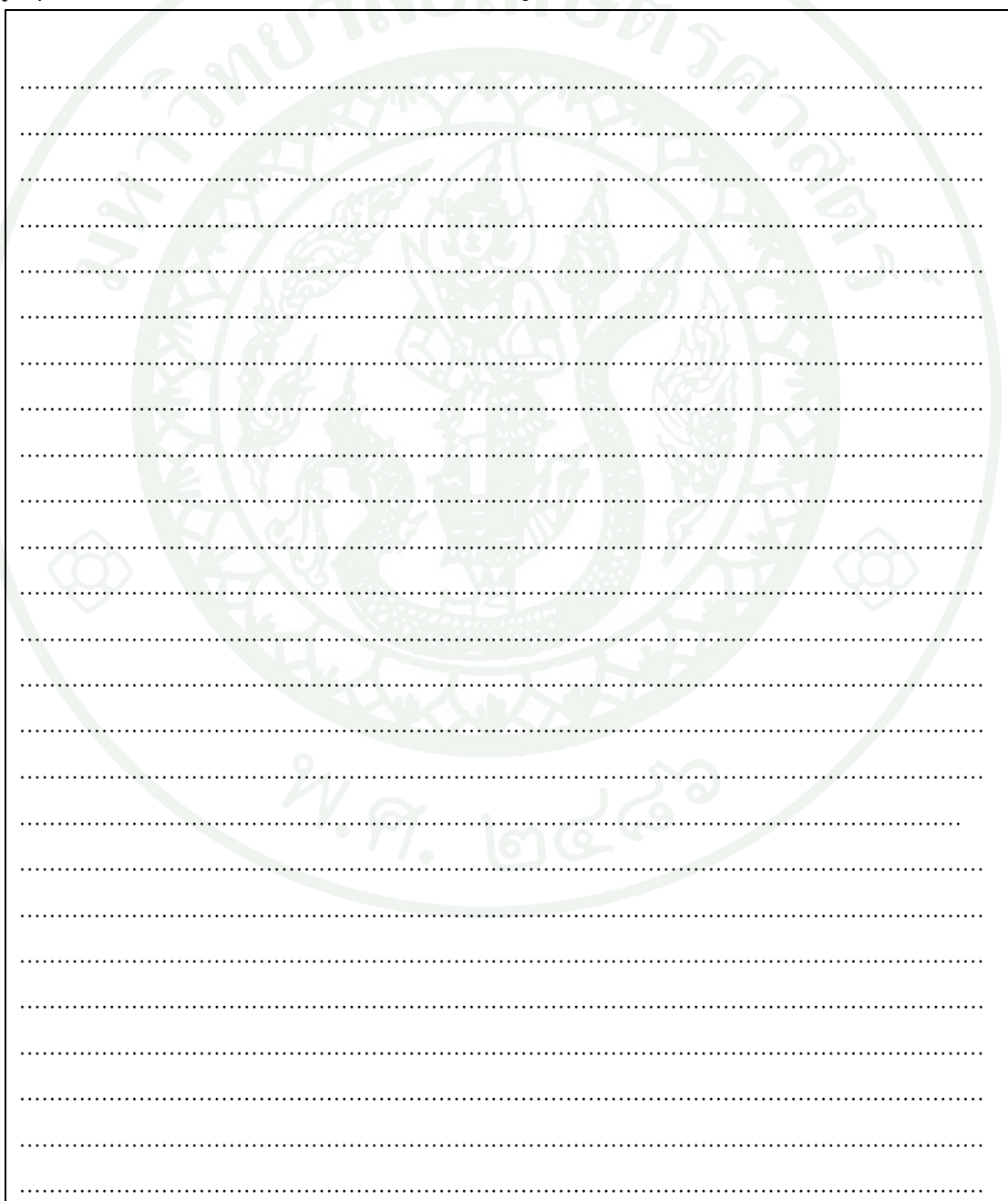
(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง การโหม่งลูกบอล

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การโหม่งลูกฟุตบอล โดยอธิบายวิธีการโหม่งลูกฟุตบอล ลักษณะท่าทางในการโหม่ง ส่วนที่สำคัญที่ใช้ในการโหม่ง

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการโหม่งลูกฟุตบอล

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังโหม่งลูกฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าการโหม่งลูกฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ข้อ- ข้อ	การยืนเตรียมพร้อม				ลักษณะปฏิบัติก่อน สัมผัสลูกบอล				ลักษณะปฏิบัติขณะ สัมผัสลูกบอล				ลักษณะปฏิบัติหลัง สัมผัสลูกบอล				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																	
2.																	
3.																	
4.																	
5.																	
6.																	
7.																	
8.																	
9.																	
10.																	
11.																	
12.																	
13.																	
14.																	
15.																	
16.																	
17.																	
18.																	
19.																	
20.																	

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการโหม่งลูกฟุตบอล

คะแนน	การยื่นเตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติก่อนสัมผัสลูกบอล	ลักษณะปฏิบัติขณะสัมผัสลูกบอล	ลักษณะปฏิบัติหลังสัมผัสลูกบอล
4 ดีเยี่ยม	ยื่นแยกเท้าออกด้านข้างกว้างประมาณหัวไหล่ เข่าอเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ลำตัวและศีรษะตั้งตรง	เหวี่ยงแขนทั้งสองข้างขึ้นอยู่ในระดับหัวไหล่ แตะตัวไปด้านหลังเล็กน้อย เกร็งลำคอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล	โน้มตัวไปด้านหน้า สายตามองที่ลูกบอล ยืดคางออกพร้อมก้มหน้าลงเล็กน้อย ใช้น้ำผากปะทะลูกบอล แขนและเท้าทั้งสองงอเล็กน้อย	สายตาตามองตามลูกบอลไปยังเป้าหมาย ศีรษะนิ่ง เท้าทั้งสองเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าทั้งสองข้าง
3 ดี	ยื่นแยกเท้าออกด้านข้างกว้างประมาณหัวไหล่ น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ลำตัวและศีรษะตั้งตรง	เหวี่ยงแขนทั้งสองข้างขึ้นเล็กน้อย แตะตัวไปด้านหลังเล็กน้อย เกร็งลำคอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล	โน้มตัวไปด้านหน้า สายตามองที่ลูกบอล ยืดคางออก เงยหน้าขึ้นเล็กน้อย ใช้น้ำผากปะทะลูกบอล แขนและเท้าทั้งสองงอเล็กน้อย	สายตาไม่ได้มองตามลูกบอลไปยังเป้าหมาย ศีรษะนิ่ง เท้าทั้งสองเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าทั้งสองข้าง

คะแนน	การยื่น เตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติ ก่อนสัมผัสลูกบอล	ลักษณะปฏิบัติ ขณะสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ หลังสัมผัสลูก บอล
2 พอใช้	ยื่นแยกเท้าออก ด้านข้างเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บน เท้าทั้งสองข้าง ลำตัวเอนไปข้าง หลัง ศีรษะตั้งตรง	เหยียดแขนทั้งสอง ข้างขึ้นเล็กน้อย ไม่ แตะตัวไปด้านหลัง เล็กน้อย เกร็งลำ คอ เก็บคาง สายตา มองที่ลูกบอล	โน้มตัวไป ด้านหน้า สายตา มองที่ลูกบอล ยึด กางออก เหยียด ขึ้นเล็กน้อย ใช้ ส่วนบนของ ศีรษะปะทะลูก บอล แขนและเท้า ทั้งสองงอ เล็กน้อย	สายตาไม่ได้มอง ตามลูกบอลไปยัง เป้าหมาย ลำตัว เอียง เท้าทั้งสอง เหยียดตั้ง น้ำหนักตัวอยู่ที่ เท้าทั้งสองข้าง
1 ปรับปรุง	ยื่นแยกเท้าออก ด้านข้างเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บน เท้าข้างใดข้าง หนึ่ง ลำตัวเอนไป ข้างหลัง ศีรษะตั้ง ตรง	เหยียดแขนทั้งสอง ข้างขึ้นเล็กน้อย ไม่ แตะตัวไปด้านหลัง เล็กน้อย เกร็งลำ คอ เก็บคาง สายตา ไม่มองที่ลูกบอล	โน้มตัวไป ด้านหน้า หันตา ยึดกางออก เหย ยุดขึ้นเล็กน้อย ใช้ส่วนบนของ ศีรษะปะทะลูก บอล แขนและเท้า ทั้งสองงอ เล็กน้อย	เมื่อปะทะลูกบอล แล้ว หันตาไม่ มองตามลูกบอล ไปยังเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

การแปลผล

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ขอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ขอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกาย ถูกระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: การหยุดลูกฟุตบอล

ในการเล่นกีฬาฟุตบอล นอกจากการส่งบอลให้มีประสิทธิภาพแล้ว การรับหรือการหยุดลูกฟุตบอล นับว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพราะทำให้สามารถบังคับและควบคุมลูกฟุตบอลให้เคลื่อนที่ พร้อมทั้งจะดำเนินเกมการแข่งขันต่อไป ผู้เล่นที่มีทักษะในการหยุดลูกที่ดี จะทำให้มีความได้เปรียบในการเล่น ไม่เสียเวลาในการปรับจังหวะในการเล่น เพราะเมื่อฝึกจนเกิดความชำนาญแล้ว จะทำให้สามารถปฏิบัติทักษะต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและไม่เสียเวลา เช่นการเลี้ยงลูก การส่งลูก การยิงประตู เป็นต้น ส่วนของร่างกายที่สามารถใช้หยุดลูกฟุตบอลได้แก่ ฝ่าเท้า เท้าด้านใน เท้าด้านนอก หลังเท้า หน้าขา ท้อง หน้าอก และศีรษะ

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. บอกหลักวิธีการหยุดลูกฟุตบอล
2. อธิบายขั้นตอนในการหยุดลูกฟุตบอลในแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง
3. แสดงขั้นตอนในการหยุดลูกฟุตบอลในแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง
4. ประยุกต์การหยุดลูกฟุตบอลแบบต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในชั่วโมงที่ผ่านมา “เทคนิคการหยุดลูกฟุตบอล”
2. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันวิเคราะห์การหยุดลูกฟุตบอล
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การหยุดลูกฟุตบอลประสิทธิภาพมากที่สุด
4. ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการหยุดลูกฟุตบอลและสรุปวิธีการที่จะทำให้การหยุดลูกฟุตบอลมีประสิทธิภาพมากที่สุด
5. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นอธิบายและสาธิต

1. ผู้สอนอธิบายและสาธิตถึงส่วนที่ใช้สำหรับการหยุดลูกฟุตบอล โดยให้ผู้เรียนได้เห็นถึงจุดที่สัมผัสลูกฟุตบอล การเคลื่อนไหวของร่างกาย การผ่อนแรงและการรักษาสมดุลของร่างกาย
2. ให้ผู้เรียนฝึกการหยุดลูกฟุตบอล โดยการใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ใช้ในการหยุดลูกฟุตบอล

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ลูกฟุตบอล 2 คนต่อ 1 ลูก) ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการหยุดลูกบอลด้วยฝ่าเท้า โดยให้คนแรกเตะลูกบอลไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกแล้วให้เตะลูกฟุตบอลกลับมา ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง
2. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกบอลที่ลอยมาในอากาศด้วยฝ่าเท้า โดยให้คนแรกโยนลูกฟุตบอลขึ้นไปในอากาศส่งไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกแล้วให้เตะลูกฟุตบอลกลับมา ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง
2. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน โดยให้คนแรกเตะลูกบอลไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านใน แล้วให้เตะลูกฟุตบอลทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง

3. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกบอลที่ลอยมาในอากาศด้วยข้างเท้าด้านใน โดยให้คนแรกโยนลูกฟุตบอลขึ้นไปในอากาศส่งไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านใน แล้วให้เตะลูกฟุตบอลกลับมา ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง

4. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก โดยให้คนแรกเตะลูกบอลไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก แล้วให้เตะลูกฟุตบอล ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง

5. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกบอลด้วยหลังเท้า โดยให้คนแรกเตะลูกบอลไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกด้วยหลังเท้า แล้วให้เตะลูกฟุตบอล ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง

6. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกบอลที่ลอยมาในอากาศด้วยหลังเท้า โดยให้คนแรกโยนลูกฟุตบอลขึ้นไปในอากาศส่งไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกด้วยหลังเท้า แล้วให้เตะลูกฟุตบอลกลับมา ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง

7. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกบอลด้วยเข่าหรือหน้าขา โดยให้คนแรกโยนลูกฟุตบอลไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกด้วยเข่าหรือหน้าขา แล้วให้เตะลูกฟุตบอลกลับมา ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง

8. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกกระดอนด้วยหน้าท้อง โดยให้คนแรกโยนลูกฟุตบอลขึ้นไปในอากาศส่งไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกด้วยหน้าท้อง แล้วให้เตะลูกฟุตบอลกลับมา ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง

9. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกบอลด้วยหน้าอก โดยให้คนแรกโยนลูกฟุตบอลขึ้นไปในอากาศส่งไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกด้วยหน้าอก แล้วให้เตะลูกฟุตบอลกลับมา ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง

10. ฝึกเหมือนข้อที่ 1 แต่เปลี่ยนเป็นการหยุดลูกบอลด้วยศีรษะ โดยให้คนแรกโยนลูกฟุตบอลขึ้นไปในอากาศส่งไปให้คู่ที่อยู่ตรงข้าม และเมื่อคู่ของผู้เรียนหยุดลูกด้วยศีรษะ แล้วให้เตะลูกฟุตบอลกลับมา ทำสลับกันไปมา 20 ครั้ง

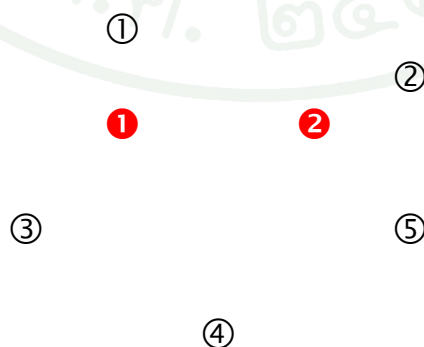
ขั้นที่ 4: ขั้นนำไปใช้

1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 8 คน และยืนเป็นวงกลมวงเดียว ให้ผู้เรียนพยายามส่งลูกฟุตบอลไปให้เพื่อนฝั่งตรงข้าม และให้เลือกใช้เทคนิคการหยุดลูกฟุตบอลตามที่ได้ฝึกมา หยุดลูกฟุตบอลแล้วส่งไปให้เพื่อนฝั่งตรงข้ามต่อไป ฝึกปฏิบัติ 10 นาที (ดังรูป)

2. การเล่นลิงชิงบอล 5:2

1. ผู้เล่น 5 คน ยืนเป็นรูป 5 เหลี่ยม อีก 2 คน เป็นลิงอยู่ตรงกลางคอยแย่งลูกฟุตบอล
2. ผู้เล่น 5 คน เตะส่งกันไปมา โดยหยุดลูกฟุตบอลได้ 1 ครั้ง แล้วต้องส่งให้คนอื่น
3. ถ้าลิงแย่งบอลได้จากใคร คนนั้นต้องออกมาเป็นลิงแทน
4. ผู้เล่นสัมผัสลูกฟุตบอลเกิน 2 ครั้ง ติดต่อกัน หรือเตะลูกออกนอกสนาม ต้องออกมาเป็นลิงแทน (ดังรูป)

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการเรียนในหัวข้อ การหยุดลูกฟุตบอล โดยยกตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนำไปใช้ที่ผู้เรียนเล่นลูกฟุตบอล ซึ่งทุกคนในกลุ่มต้องร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติ และพยายามใช้ทักษะที่ได้เรียนผ่านมาในการครอบครองลูกบอลให้นานที่สุด ในขณะที่เด็กกันการรับส่งลูกบอลก็ถือว่ามีความสำคัญ ผู้เรียนจะต้องปรับจังหวะการส่งบอลให้กับเพื่อน ศึกษาการเล่นของเพื่อนว่ามีความถนัดในการเล่นอย่างไร และต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน เช่นเดียวกับการทำงานในอนาคต ซึ่งผู้เรียนจะต้องอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นการปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ การพยายามทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมของสังคมและปรับตัวให้เข้ากับสังคมจะทำให้ผู้เรียนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินการหยุดลูกฟุตบอล
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินการหยุดลูกฟุตบอล (ประเมิน โดยครู)
3. แบบประเมินการหยุดลูกฟุตบอล (ประเมินตนเอง)
4. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการเรียนเทคนิคการเลี้ยงลูกฟุตบอล ให้ผู้เรียนศึกษาหัวข้อ “ในการแข่งขันฟุตบอล ทำไมต้องมีการเลี้ยงลูกฟุตบอล” เพื่อใช้ในการอภิปรายในครั้งต่อไป
2. ผู้เรียนศึกษาเทคนิคการเลี้ยงลูกฟุตบอล จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่ม

โอกาสให้นาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ :

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี :สกายบุ๊กส์.

Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.

Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois: Leisure Press.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

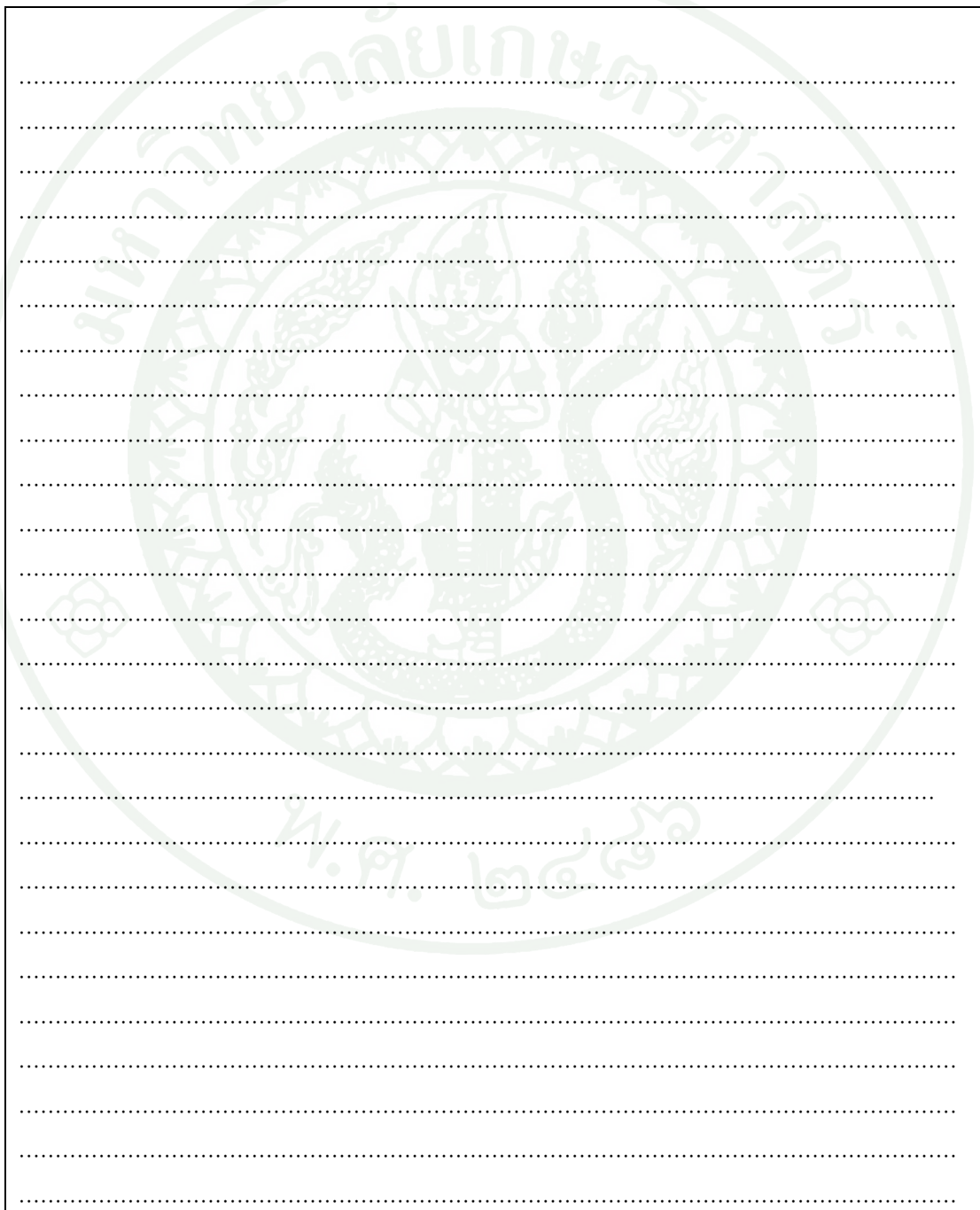
(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง การหยุดลูกฟุตบอล

คำชี้แจง ให้นักนิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การหยุดลูกฟุตบอล โดยอธิบายวิธีการหยุดลูกฟุตบอล การผ่อนแรง และตำแหน่งของร่างกาย

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย
✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการหยุดลูกฟุตบอล

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังหยุดลูกฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าการหยุดลูกฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไปโดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ชื่อนิสิต	การหยุดลูก เรียงกับพื้น				การหยุดลูก กระดอน				การหยุดลูก โค้ง				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการหยุดลูกฟุตบอล

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การหยุดลูกฟุตบอล	ใช้วิธีการหยุดลูกฟุตบอลได้อย่างเหมาะสม ลูกฟุตบอลไม่อยู่ไกลตัว สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้และสามารถเคลื่อนที่กับลูกฟุตบอลต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง	ใช้วิธีการหยุดลูกฟุตบอลได้อย่างเหมาะสม ลูกฟุตบอลไม่อยู่ไกลตัว สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้	สามารถหยุดลูกฟุตบอลได้ ลูกฟุตบอลอยู่ไกลตัว ไม่สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้	ไม่สามารถหยุดลูกฟุตบอลได้ ลูกฟุตบอลอยู่ไกลตัว ไม่สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				การประเมินและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกาย ถูกระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: การเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อครอบครอง

การเลี้ยงลูกฟุตบอล หมายถึง การพาลูกบอลไปด้วยการใช้เท้าทั้งสองข้างสลับกันจะเป็น การเดินหรือวิ่งก็ตาม เราสามารถจะไปได้ตามทิศทางที่ต้องการ ช้า เร็ว หรือการหลบหลีกด้วยการ ใช้เท้าทั้งสองข้างบังคับลูกนั่นเอง รวมทั้งการหลอกล่อ ป้องกัน หรือเพื่อการพาไปยังประตูการเลี้ยง ลูกบอลหรือบังคับลูกบอลให้อยู่ในครอบครองนับว่ามีประโยชน์มากในการเล่นฟุตบอล เพราะผู้ที่ จะเล่นฟุตบอลให้ได้ดีนั้น จะต้องมีความคุ้นเคยต่อลูกบอลก่อน ทั้งต้องรู้จักวิธีบังคับลูกบอลด้วย การเลี้ยง เตะ โหม่ง เพื่อหลบหลีกฝ่ายตรงข้าม และเคลื่อนไหวไปตามทิศทางที่ต้องการ ทักษะ ดังกล่าวนี้นี้ จำ เป็นต้องฝึกหัดมากจนรู้จังหวะของลูกบอล การเตะลูกบอล ความแรงและวิถีของลูก บอล รวมทั้งความอ่อนตัว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ตลอดจนสายตาของผู้เลี้ยงลูกบอลก็มีส่วน สำคัญมาก ซึ่งทักษะการเลี้ยงลูกบอลทำต่างๆ

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และ ทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและ กลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและ กลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการ ใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. บอกหลักวิธีการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้
2. อธิบายขั้นตอนในการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในช่วงโมงที่ผ่านมา “ในการแข่งขันฟุตบอล ทำไมต้องมีการเลี้ยงลูกฟุตบอล”

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การเลี้ยงลูกฟุตบอลมีประสิทธิภาพมากที่สุด

3. ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการเลี้ยงลูกฟุตบอลและสรุปวิธีการที่จะทำให้การเลี้ยงลูกฟุตบอลมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นอธิบายและสาธิต

1. ผู้สอนอธิบายถึงการเลี้ยงลูกฟุตบอล โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อครอบครองและการเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อหลบหลีก

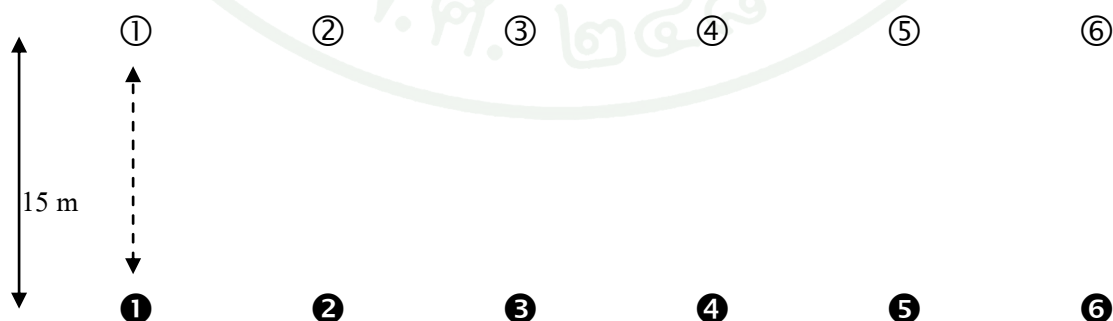
2. ผู้สอนอธิบายและสาธิตถึงส่วนที่ใช้สำหรับการเลี้ยงลูกฟุตบอล โดยให้ผู้เรียนได้เห็นถึงจุดที่สัมผัสลูกฟุตบอล การเคลื่อนไหวของร่างกาย และการรักษาสมดุลของร่างกาย

3. ให้ผู้เรียนฝึกการเลี้ยงลูกฟุตบอล ด้วยการฝึกสัมผัสกับลูกฟุตบอล โดยใช้ ฝ่าเท้า ข้างเท้า ด้านในข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ลูกฟุตบอล 2 คนต่อ 1 ลูก) โดยให้ยืนห่างกันประมาณ 15 เมตร ดังรูป ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเลี้ยงลูกฟุตบอล โดยใช้ส่วนต่างๆ ของเท้า ดังนี้คือ

- 1.1 ฝ่าเท้า
- 1.2 ข้างเท้าด้านใน
- 1.3 ข้างเท้าด้านนอก
- 1.4 หลังเท้า

2. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ลูกฟุตบอล 2 คนต่อ 1 ลูก) โดยให้ยืนห่างกันประมาณ 15 เมตร และกำหนดให้มีกรวยอยู่ที่บริเวณกึ่งกลางระหว่างผู้เรียนทั้งสองคน ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อครอบครองลูกฟุตบอล ดังนี้คือ

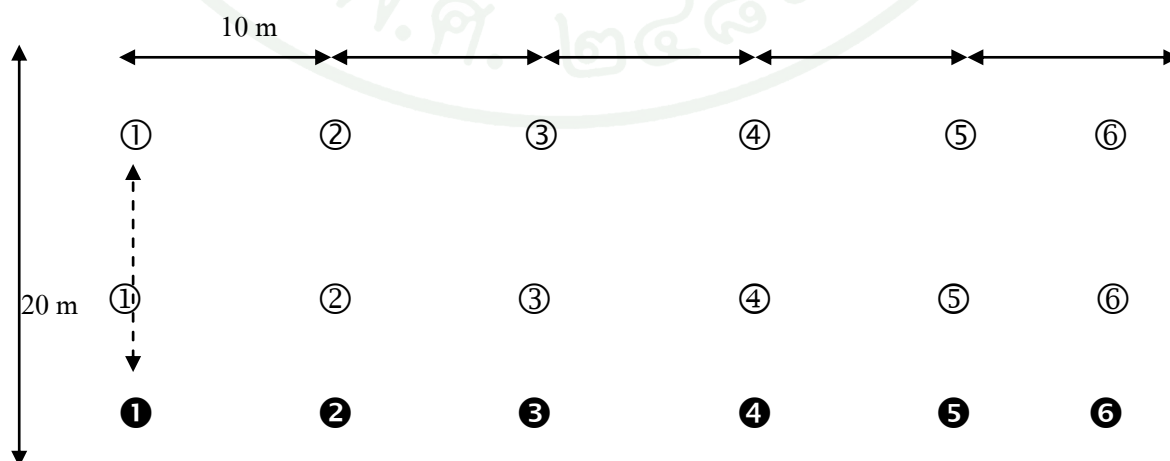
- 2.1 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วใช้ฝ่าเท้าหยุดครอบครองลูกฟุตบอล
- 2.2 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วใช้ข้างเท้าด้านในหยุดครอบครองลูกฟุตบอล
- 2.3 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วใช้ข้างเท้าด้านนอกหยุดครอบครองลูกฟุตบอล
- 2.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วใช้ส้นเท้าหยุดครอบครองลูกฟุตบอล
- 2.5 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วใช้ฝ่าเท้าหยุด กระโดดข้ามลูกฟุตบอลครอบครอง

ลูกฟุตบอล

ขั้นที่ 4: ขั้นนำไปใช้

1. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อครอบครองลูกฟุตบอล โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน และอยู่ในสนามที่มีขนาด 10 x 20 เมตร (ดังรูป)
2. ให้ผู้เล่นที่มีลูกฟุตบอลพยายามเลี้ยงบอล ผ่านฝ่ายตรงข้ามไปยังเส้นหลังอีกฝ่ายหนึ่ง โดยสลับกันเป็นฝ่ายป้องกัน

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการเรียนในหัวข้อการเลี้ยงลูกฟุตบอลโดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเลี้ยงลูกฟุตบอล ซึ่งนักกีฬาฟุตบอลจะต้องมีการฝึกให้เกิดความชำนาญและพร้อมที่จะใช้วิธีการเลี้ยงลูกฟุตบอล ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงเพื่อครอบครองหรือการเลี้ยงเพื่อหลบหลีกคู่ต่อสู้ ซึ่งในการแข่งขันฟุตบอลถือว่ามีความสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญในในการแข่งขันคือการเล่นกันอย่างเป็นทีม การประสานงานกันที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ ดังนั้นการให้บอลเมื่อผู้อื่นมีโอกาสที่ดีกว่าคือสิ่งที่นักกีฬาฟุตบอลควรกระทำ ดังนั้นควรสังเกตก่อนว่ามีผู้เล่นคนอื่นที่อยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าหรือไม่ ไม่ควรที่จะให้บอลเพื่อนเมื่อตนเองครอบครองบอลไม่ได้แล้ว หรือการพยายามเล่นเพียงลำพังคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียนที่จะต้องสังเกตบุคคลรอบข้างตัวเราว่าเป็นอย่างไรบ้าง มีปัญหาและอุปสรรคหรือต้องการความช่วยเหลือจากเราหรือไม่ ควรรู้จักการแบ่งปัน รู้จักการให้คนอื่น เมื่อคนอื่นมีความสุขเราก็มีความสุขด้วย
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล (ประเมิน โดยครู)
3. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ผู้เรียนศึกษาเทคนิคการยิงประตู จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาลงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป
2. ให้ผู้เรียนดูการแข่งขันฟุตบอลมาหนึ่งคู่ และศึกษาว่าการยิงประตู เทคนิคใดที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขัน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่มโอกาสให้นาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนนิเวศหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์.
- Garland, J. 1997. Youth Soccer Drills. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.
- Hargreaves, A. 1990. Skills and Strategies for Coaching Soccer. Champaign, Illinois: Leisure Press.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

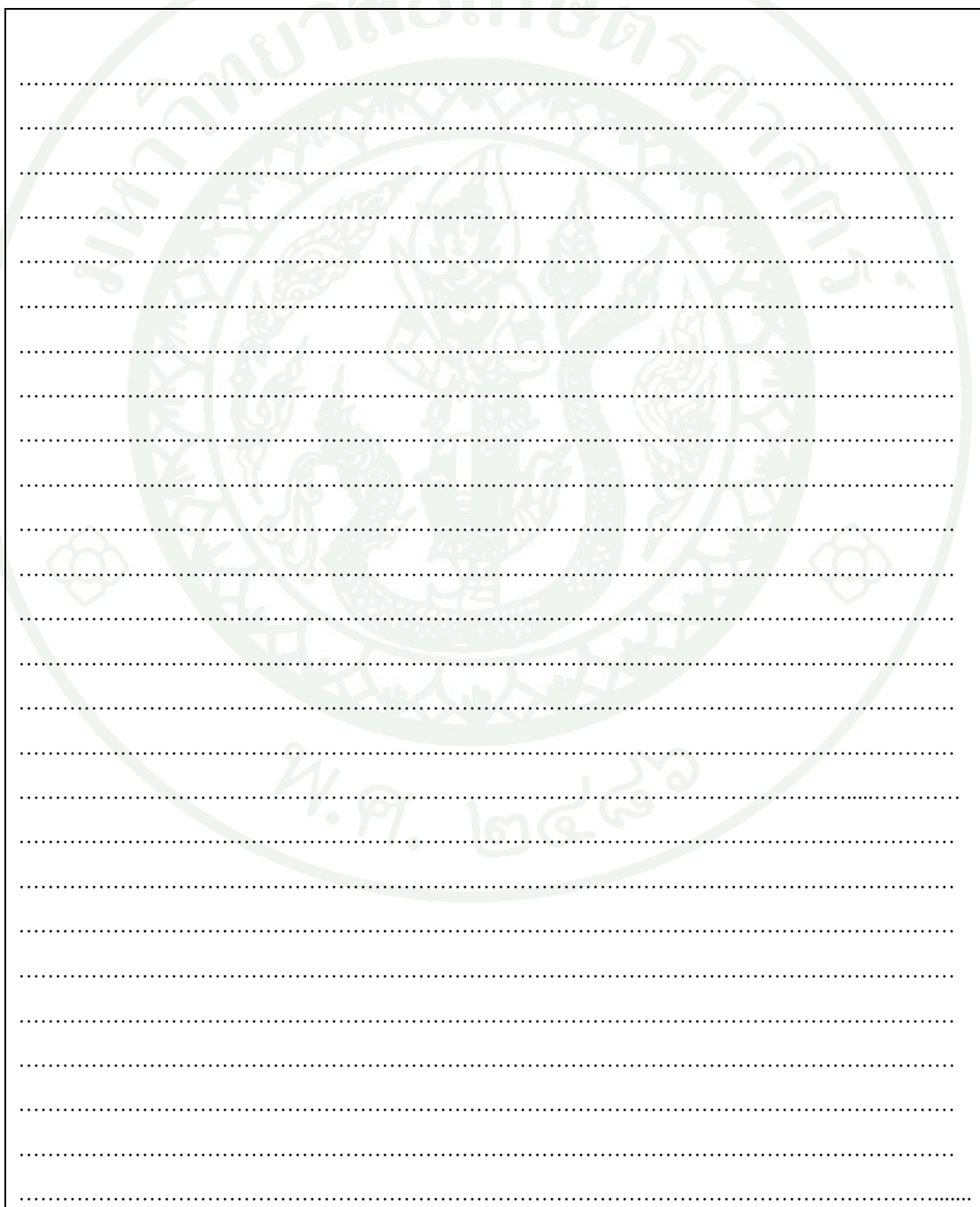
(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง การเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อครอบครอง

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง เรื่อง การเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อครอบครอง โดยอธิบายวิธีการเลี้ยงลูกฟุตบอลแบบต่างๆ

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลและการส่งบอล

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลและการส่งบอล (ประเมินตามสภาพจริง)

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเลี้ยงลูกฟุตบอล พร้อมกับพิจารณาว่าการเลี้ยงลูกฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่แสดงถึงความสามารถ ที่ผู้เรียนปฏิบัติได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป

_____ ผู้เรียนแสดงความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยเท้าทั้งสองข้าง ลูกฟุตบอลอยู่ใกล้ตัว ตลอดเวลาจนกระทั่งส่งให้เพื่อนร่วมทีม

_____ ผู้เรียนมองจุดสถานการณ์รอบข้างอยู่เสมอ เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอลและส่งลูกฟุตบอล ให้เพื่อนร่วมทีม

_____ ผู้เรียนเลี้ยงลูกฟุตบอล และสามารถส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อนร่วมทีมได้ ในพื้นที่ที่เพื่อนร่วมทีม สามารถครอบครองบอลได้

_____ ผู้เรียนเลี้ยงลูกฟุตบอล และสามารถส่งให้เพื่อนร่วมทีมได้อย่างแม่นยำ โดยไม่ถูกแย่งบอลจากฝ่าย ตรงข้ามบอล

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

4	หมายถึง	สามารถปฏิบัติได้ตลอดเวลา
3	หมายถึง	ส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติได้
2	หมายถึง	ปฏิบัติได้เป็นบางครั้ง
1	หมายถึง	ไม่สามารถปฏิบัติได้เลย

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเลี้ยงลูกฟุตบอล พร้อมกับพิจารณาว่าการเลี้ยงลูกฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ชื่อนิสิต	การควบคุมลูกฟุตบอล				การใช้สายตา				การรักษาสมดุลของร่างกาย				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

คะแนน	การควบคุมลูกฟุตบอล	การใช้สายตา	การรักษาสมดุลของร่างกาย
4 ดีเยี่ยม	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยใช้เท้าทั้งสองข้าง โดยใช้ข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า ใช้การเตะหรือการเหินลูกฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่โดยลูกบอลอยู่ห่างจากเท้าประมาณ 1 ก้าว	เงยหน้าดูสถานการณ์รอบข้างอยู่เสมอ เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอล	เงยหน้าและ โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย หนักตัวอยู่เหนือลูกบอล รักษาร่างกายอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่เกร็งตัว
3 ดี	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยใช้เท้าทั้งสองข้าง โดยการใช้ข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า ใช้การเตะหรือการเหินลูกฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่โดยลูกบอลอยู่ห่างจากเท้ามากกว่า 3 ก้าว	ส่วนมาก เงยหน้าดูสถานการณ์รอบข้าง เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอล	ส่วนมากเงยหน้าและ โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย หนักตัวอยู่เหนือลูกบอล รักษาร่างกายอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่เกร็งตัว
2 พอใช้	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยใช้เท้าข้างเดียวเลี้ยงลูกฟุตบอลตลอดเวลา ใช้การเตะหรือการเหินลูกฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่โดยลูกบอลอยู่ห่างจากเท้าประมาณ 1 ก้าว	เงยหน้าดูสถานการณ์รอบข้าง เป็นบางครั้ง เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอล	เงยหน้าและ โน้มตัวไปข้างหน้าเป็นบางครั้ง หนักตัวอยู่เหนือลูกบอล รักษาไม่เป็นธรรมชาติ และเกร็งตัว

คะแนน	การควบคุมลูกฟุตบอล	การใช้สายตา	การรักษาสมดุลของร่างกาย
1 ปรับปรุง	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยการ ใช้เท้าข้างเดียวเลี้ยงลูก ฟุตบอลตลอดเวลา ใช้ การเตะหรือการเหวี่ยงลูก ฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่ โดยลูกบอลอยู่ห่างจาก เท้ามากกว่า 3 ก้าว	ก้มหน้าตลอดเวลาในการ เลี้ยงลูกฟุตบอล	ก้มหน้าตลอดเวลา ร่างกายไม่เป็นธรรมชาติ และเกร็งตัว

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกาย ถูกระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: การเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อหลบหลีก

การเลี้ยงลูกบอล หมายถึง การพาลูกบอลไปด้วยการใช้เท้าทั้งสองข้างสลับกันจะเป็นการเดินหรือวิ่งก็ตาม เราสามารถจะไปได้ตามทิศทางที่ต้องการ ช้า เร็ว หรือการหลบหลีกด้วยการใช้เท้าทั้งสองข้างบังคับลูกนั่นเอง รวมทั้งการหลอกล่อ ป้อนกัน หรือเพื่อการพาไปยังประตูการเลี้ยงลูกบอลหรือบังคับลูกบอลให้อยู่ในครอบครองนับว่ามีประโยชน์มากในการเล่นฟุตบอล เพราะผู้ที่เล่นฟุตบอลให้ดีได้นั้น จะต้องมีความคุ้นเคยต่อลูกบอลก่อน ทั้งต้องรู้จักวิธีบังคับลูกบอลด้วยการเลี้ยง เตะ โหม่ง เพื่อหลบหลีกฝ่ายตรงข้าม และเคลื่อนไหวไปตามทิศทางที่ต้องการ ทักษะดังกล่าวนี้จำเป็นจะต้องฝึกหัดมากจนรู้จังหวะของลูกบอล การเตะลูกบอล ความแรงและวิถีของลูกบอล รวมทั้งความอ่อนตัว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ตลอดจนสายตาของผู้เลี้ยงลูกบอลก็มีส่วนสำคัญมาก ซึ่งทักษะการเลี้ยงลูกบอลทำต่างๆ

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. บอกหลักวิธีการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้
2. อธิบายขั้นตอนในการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้ถูกต้องอย่า
3. แสดงการเลี้ยงลูกฟุตบอลได้ในแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในช่วงโม่งที่ผ่านมา “ในการแข่งขันฟุตบอล ทำไมต้องมีการเลี้ยงลูกฟุตบอล”

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การเลี้ยงลูกฟุตบอลมีประสิทธิภาพมากที่สุด

3. ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการเลี้ยงลูกฟุตบอลและสรุปวิธีการที่จะทำให้การเลี้ยงลูกฟุตบอลมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นอธิบายและสาธิต

1. ผู้สอนอธิบายถึงการเลี้ยงลูกฟุตบอล โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อครอบครองและการเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อหลบหลีก

2. ผู้สอนอธิบายและสาธิตถึงส่วนที่ใช้สำหรับการเลี้ยงลูกฟุตบอล โดยให้ผู้เรียนได้เห็นถึงจุดที่สัมผัสลูกฟุตบอล การเคลื่อนไหวของร่างกาย และการรักษาสมดุลของร่างกาย

3. ให้ผู้เรียนฝึกการเลี้ยงลูกฟุตบอล ด้วยการฝึกสัมผัสกับลูกฟุตบอล โดยใช้ ฝ่าเท้า ข้างเท้า ด้านในข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน (ลูกฟุตบอล 2 คนต่อ 1 ลูก) ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเลี้ยงลูกฟุตบอลเพื่อหลบหลีก ดังนี้คือ

1.1 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วใช้ฝ่าเท้าดึงลูกฟุตบอลหลบคู่ต่อสู้

1.2 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วใช้ข้างเท้าด้านในเตะลูกฟุตบอลหลบคู่ต่อสู้

1.3 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วใช้ข้างเท้าด้านนอกเตะลูกฟุตบอลหลบคู่ต่อสู้

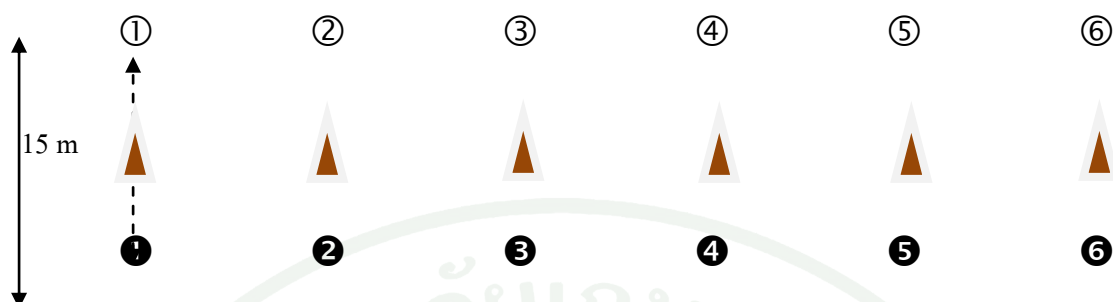
1.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วก้าวไขว้ข้ามลูกฟุตบอลออกด้านนอก และใช้เท้าอีกข้างหนึ่งเตะฟุตบอลหลบคู่ต่อสู้

1.5 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วก้าวไขว้ข้ามลูกฟุตบอลเข้าด้านใน และใช้เท้าข้างเดิมเตะฟุตบอลหลบคู่ต่อสู้

1.6 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วก้าวไขว้ข้ามลูกฟุตบอลทั้งสองเท้า และใช้เท้าอีกข้างหนึ่งเตะฟุตบอลหลบคู่ต่อสู้

1.7 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปแล้วเปลี่ยนความเร็ว

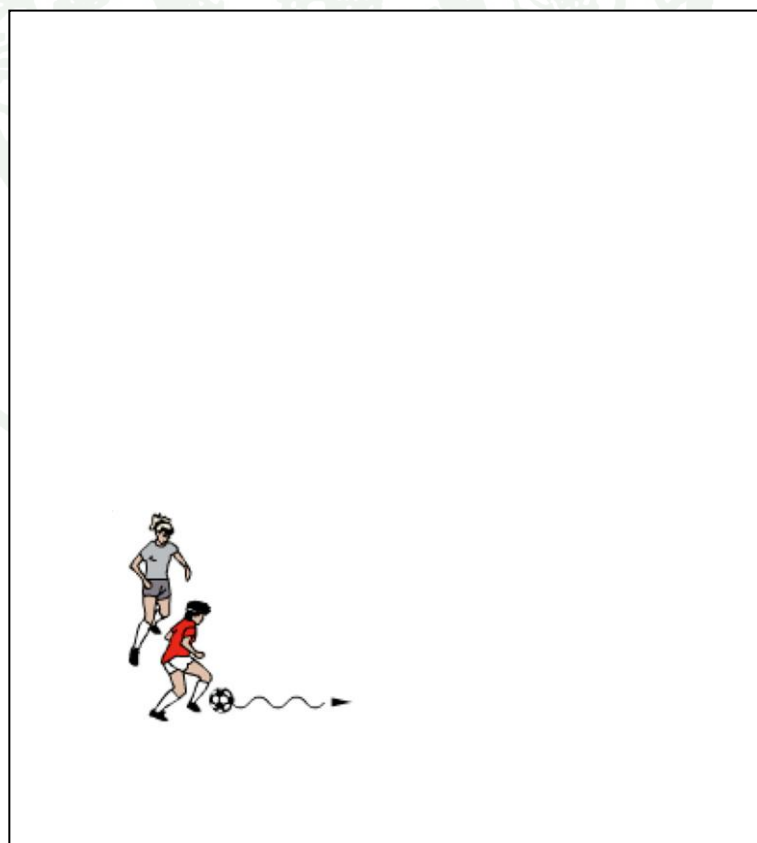
1.8 การเลี้ยงลูกฟุตบอลไปหาคู่ต่อสู้แล้วเปลี่ยนทิศทางแล้วเปลี่ยนความเร็ว

ขั้นที่ 4: ขั้นนำไปใช้

1. ให้ผู้เรียนฝึกการเลี้ยงลูก โดยการแข่งขันกัน แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน และอยู่ในสนามที่มีขนาด 20 x 30 เมตร (ดังรูป)
2. ให้ผู้เล่นที่มีลูกฟุตบอลพยายามเลี้ยงบอล ผ่านฝ่ายตรงข้ามไปยังเส้นหลังอีกฝ่ายหนึ่ง โดยผลัดกันกันกลุ่มละ 3 ครั้ง ทีมใดที่สามารถเลี้ยงลูกฟุตบอลผ่านไปยังเส้นหลังฝ่ายตรงข้ามได้มากกว่าจะเป็นผู้ชนะ

เส้นหลัง

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการเรียนในหัวข้อการเลี้ยงลูกฟุตบอลโดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเลี้ยงลูกฟุตบอล ซึ่งนักกีฬาฟุตบอลจะต้องมีการฝึกให้เกิดความชำนาญและพร้อมที่จะใช้วิธีการเลี้ยงลูกฟุตบอล ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงเพื่อครอบครองหรือการเลี้ยงเพื่อหลบหลีกคู่ต่อสู้ ซึ่งในการแข่งขันฟุตบอลถือว่ามีความสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญในในการแข่งขันคือการเล่นกันอย่างเป็นทีม การประสานงานกันที่ดีจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ ดังนั้นการให้บอลเมื่อผู้อื่นมีโอกาสที่ดีกว่าคือสิ่งที่นักกีฬาฟุตบอลควรกระทำ ดังนั้นควรสังเกตก่อนว่ามีผู้เล่นคนอื่นที่อยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าหรือไม่ ไม่ควรที่จะให้บอลเพื่อนเมื่อตนเองครอบครองบอลไม่ได้แล้ว หรือการพยายามเล่นเพียงลำพังคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียนที่จะต้องสังเกตบุคคลรอบข้างตัวเราว่าเป็นอย่างไรบ้าง มีปัญหาและอุปสรรคหรือต้องการความช่วยเหลือจากเราหรือไม่ ควรรู้จักการแบ่งปัน รู้จักการให้คนอื่น เมื่อคนอื่นมีความสุขเราก็มีความสุขด้วย
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)
3. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ผู้เรียนศึกษาเทคนิคการยิงประตู จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาลงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป
2. ให้ผู้เรียนดูการแข่งขันฟุตบอลมาหนึ่งคู่ และศึกษาว่าการยิงประตู เทคนิคใดที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขัน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่มโอกาสให้นาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี :สกายบุ๊กส์.
- Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.
- Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois: Leisure Press.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

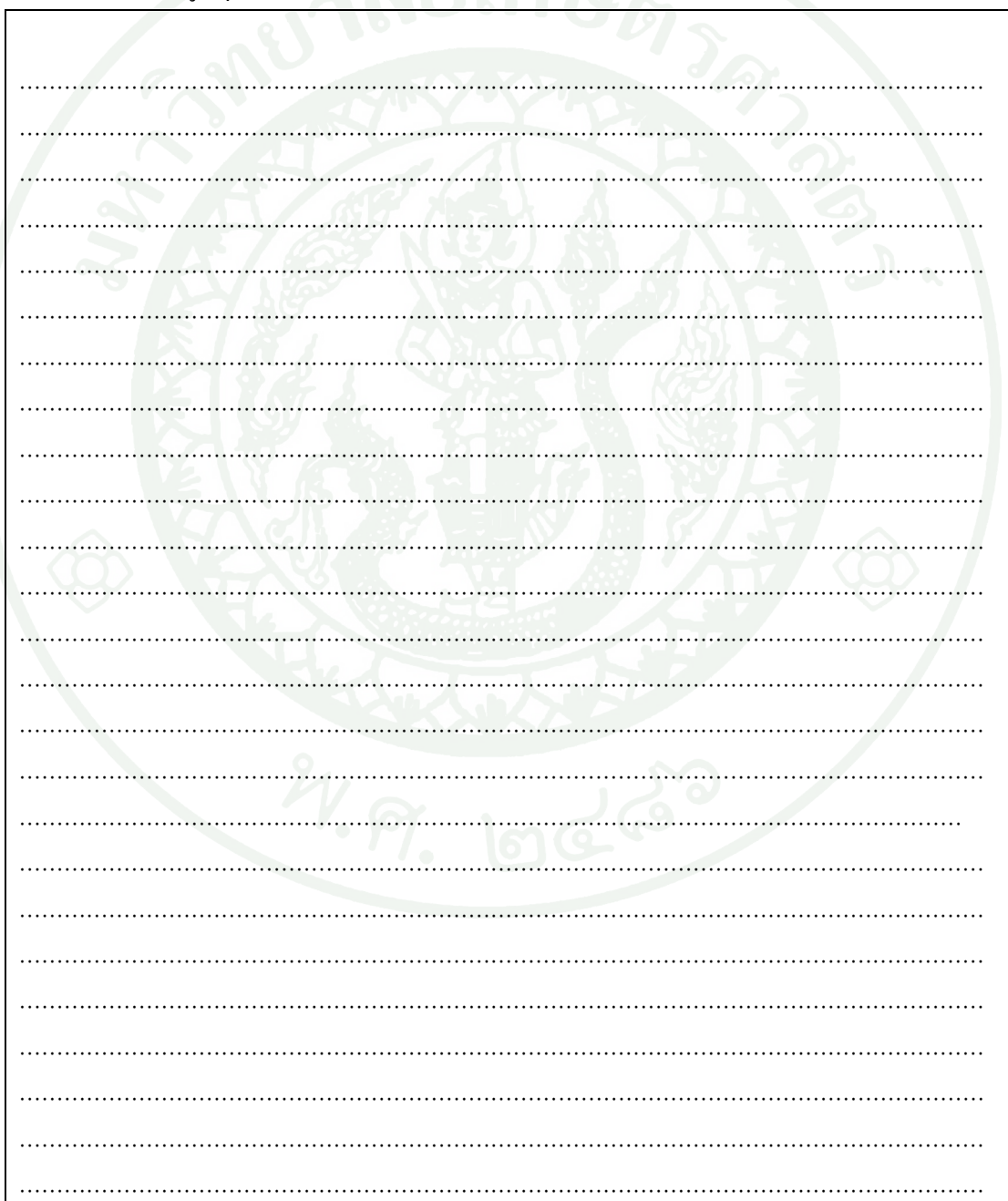
(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง การเลียงลูกฟุตบอล

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง เรื่อง การเลียงลูกฟุตบอลเพื่อหลบหลีก โดยอธิบายวิธีการเลียงลูกฟุตบอลแบบต่างๆ

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลและการส่งบอล

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลและการส่งบอล (ประเมินตามสภาพจริง)

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเลี้ยงลูกฟุตบอล พร้อมกับพิจารณาว่าการเลี้ยงลูกฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่แสดงถึงความสามารถ ที่ผู้เรียนปฏิบัติได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป

- _____ ผู้เรียนแสดงความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยเท้าทั้งสองข้าง ลูกฟุตบอลอยู่ใกล้ตัว ตลอดเวลาจนกระทั่งส่งให้เพื่อนร่วมทีม
- _____ ผู้เรียนมองจุดสถานการณ์รอบข้างอยู่เสมอ เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอลและส่งลูกฟุตบอล ให้เพื่อนร่วมทีม
- _____ ผู้เรียนเลี้ยงลูกฟุตบอล และสามารถส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อนร่วมทีมได้ ในพื้นที่ที่เพื่อนร่วมทีม สามารถครอบครองบอลได้
- _____ ผู้เรียนเลี้ยงลูกฟุตบอล และสามารถส่งให้เพื่อนร่วมทีมได้อย่างแม่นยำ โดยไม่ถูกแย่งบอลจากฝ่าย ตรงข้ามบอล

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

4	หมายถึง	สามารถปฏิบัติได้ตลอดเวลา
3	หมายถึง	ส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติได้
2	หมายถึง	ปฏิบัติได้เป็นบางครั้ง
1	หมายถึง	ไม่สามารถปฏิบัติได้เลย

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเลี้ยงลูกฟุตบอล พร้อมกับพิจารณาว่าการเลี้ยงลูกฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ชื่อนิสิต	การควบคุมลูกฟุตบอล				การใช้สายตา				การรักษาสมดุลของร่างกาย				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

คะแนน	การควบคุมลูกฟุตบอล	การใช้สายตา	การรักษาสมดุลของร่างกาย
4 ดีเยี่ยม	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยใช้เท้าทั้งสองข้าง โดยใช้เท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า ใช้การแตะหรือการเหินลูกฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่โดยลูกบอลอยู่ห่างจากเท้าประมาณ 1 ก้าว	เงยหน้าดูสถานการณ์รอบข้างอยู่เสมอ เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอล	เงยหน้าและ โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย หนักตัวอยู่เหนือลูกบอล รักษาร่างกายอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่เกร็งตัว
3 ดี	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยใช้เท้าทั้งสองข้าง โดยใช้เท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า ใช้การแตะหรือการเหินลูกฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่โดยลูกบอลอยู่ห่างจากเท้ามากกว่า 3 ก้าว	ส่วนมาก เงยหน้าดูสถานการณ์รอบข้าง เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอล	ส่วนมากเงยหน้าและ โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย หนักตัวอยู่เหนือลูกบอล รักษาร่างกายอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่เกร็งตัว
2 พอใช้	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยใช้เท้าข้างเดียวเลี้ยงลูกฟุตบอลตลอดเวลา ใช้การแตะหรือการเหินลูกฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่ ลูกบอลอยู่ห่างจากเท้าประมาณ 1 ก้าว	เงยหน้าดูสถานการณ์รอบข้าง เป็นบางครั้ง เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอล	เงยหน้าและ โน้มตัวไปข้างหน้าเป็นบางครั้ง หนักตัวอยู่เหนือลูกบอล ร่างกายไม่เป็นธรรมชาติ และเกร็งตัว

คะแนน	การควบคุมลูกฟุตบอล	การใช้สายตา	การรักษาสมดุลของร่างกาย
1 ปรับปรุง	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยการ ใช้เท้าข้างเดียวเลี้ยงลูก ฟุตบอลตลอดเวลา ใช้ การเตะหรือการเขี่ยลูก ฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่ โดย ลูกบอลอยู่ห่างจากเท้า มากกว่า 3 ก้าว	ก้มหน้าตลอดเวลาในการ เลี้ยงลูกฟุตบอล	ก้มหน้าตลอดเวลา ร่างกายไม่เป็นธรรมชาติ และเกร็งตัว

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: การยิงประตู

ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ทีมที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน นอกจากจะมีการประสานงานกันที่ดีแล้ว ผลการแข่งขันอยู่ที่ทีมใดซึ่งสามารถทำประตูทีมฝ่ายตรงข้ามได้มากกว่า ก็จะเป็นผู้ชนะในการแข่งขัน การยิงประตูมีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และโอกาสในการเล่นของผู้เล่นที่อยู่ในสนาม ผู้เล่นที่มีเทคนิคดี และมีทักษะในการยิงประตูที่ดี สามารถที่จะทำการยิงประตูได้ในทุกสถานการณ์

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. สามารถวิเคราะห์และอธิบายเกี่ยวกับการใช้แรงในการฝึกเทคนิคฟุตบอล

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. บอกหลักวิธีการยิงประตูได้อย่างถูกต้อง
2. อธิบายขั้นตอนในการยิงประตูได้อย่างถูกต้อง
3. แสดงขั้นตอนการยิงประตูได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในช่วงโมงที่ผ่านมา “การยิงประตู เทคนิคใดที่ใช้มากที่สุดในการแข่งขัน”
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การยิงประตูมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานจากการที่ได้ไปทำการศึกษา
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนชมวิดีโอเกี่ยวกับการยิงประตูในหลากหลายรูปแบบ

4. ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการยิงประตูและสรุปวิธีการที่จะทำให้การยิงประตูมีประสิทธิภาพมากที่สุด

5. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นอธิบายและสาธิต

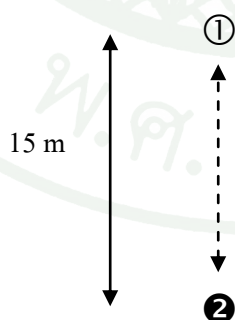
1. ผู้สอนอธิบายถึงการยิงประตู โดยให้ความสำคัญไปที่ลูกฟุตบอล และรักษาแขนทั้งสองข้างให้อยู่ข้างลำตัวเพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย สัมผัสลูกฟุตบอลกลางลูก วางเท้าข้างที่เป็นเท้าหลักไว้ข้างลูกฟุตบอล เมื่อสัมผัสลูกฟุตบอลแล้วให้ส่งแรงตามไปยังทิศทางที่ต้องการ

2. ผู้สอนอธิบายและสาธิตถึงส่วนที่ใช้สำหรับการยิงประตู โดยให้ผู้เรียนได้เห็นถึงจุดที่สัมผัสลูกฟุตบอล การเคลื่อนไหวของร่างกาย และการรักษาสมดุลของร่างกาย

3. ให้ผู้เรียนฝึกการยิงประตู ด้วยการฝึกสัมผัสกับลูกฟุตบอล โดยใช้ ข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก หลังเท้า และศีรษะ

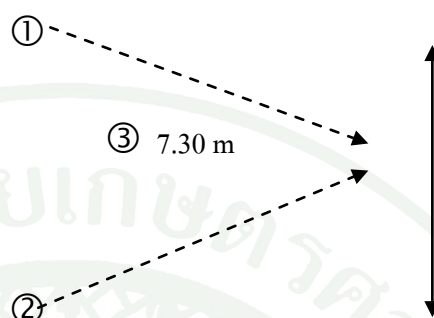
ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน และหันหน้าเข้าหากัน (ลูกฟุตบอล 2 คนต่อ 1 ลูก) โดยให้ยืนห่างกันประมาณ 15 เมตร ดังรูป ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการยิงประตู โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกการวางเท้าในการยิงประตู และฝึกความแม่นยำ โดยให้ผู้เรียนคนที่หนึ่งกลิ้งลูกฟุตบอลให้เพื่อนฝั่งตรงข้าม และให้เพื่อนที่อยู่ฝั่งตรงข้ามเตะลูกฟุตบอลกลับมา ฝึกคนละ 10 ครั้ง แล้วเปลี่ยนหน้าที่กัน

2. ให้ผู้เรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน (ลูกฟุตบอล 3 คนต่อ 1 ลูก) ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการยิงประตู โดยให้ผู้เรียนสองคนแรกเป็นผู้ยิงประตู ส่วนผู้เรียนคนที่สามเป็นผู้รักษาประตู ยืนอยู่ระหว่างกรวย ที่มีระยะห่าง 7.30 เมตร

ให้ผู้เล่นคนที่เป็นผู้รักษาประตูลูกฟุตบอลให้กับผู้เล่นคนแรกยิงประตูด้วยเท้าขวา 10 ครั้ง และกลิ้งให้คนที่สองที่อยู่ด้านซ้าย ยิงประตูด้วยเท้าซ้าย 10 ครั้ง แล้วหมุนเวียนตำแหน่งกัน

ขั้นที่ 4: ขั้นนำไปใช้

1. ให้ผู้เรียนฝึกการยิงประตู โดยการฝึกในพื้นที่กรอบเขตโทษ (ดังรูป) ให้ผู้สอนกลิ้งลูกบอลให้ผู้เรียนที่ยืนต่อแถวกัน วิ่งเข้าหาลูกบอลและหาจังหวะในการยิงประตู
2. ให้ผู้เรียนฝึกการยิงประตู โดยการฝึกในพื้นที่กรอบเขตโทษ (ดังรูป) ให้ผู้สอนโยนลูกบอลให้ผู้เรียนที่ยืนต่อแถวกัน วิ่งเข้าหาลูกบอล ใช้เทคนิคการหยุดบอล และหาจังหวะในการยิงประตู
3. ให้ผู้เรียนฝึกการยิงประตู โดยการฝึกในพื้นที่กรอบเขตโทษ (ดังรูป) ให้ผู้เรียนยืนต่อแถวกัน ผู้ที่มีลูกฟุตบอลเลี้ยงลูกฟุตบอลแล้วส่ง给朋友 ที่ยืนอยู่หน้ากรอบเขตโทษ แล้วให้เพื่อนที่อยู่หน้ากรอบเขตโทษส่งลูกบอลกลับคืนมา ให้ผู้เรียนวิ่งเข้าหาลูกบอล ใช้เทคนิคการหยุดบอล และหาจังหวะในการยิงประตู

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการเรียนในเรื่อง “การปรับตัวให้เข้ากับสังคม”
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินการยิงประตู
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินความสามารถในการยิงประตู (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)
3. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการเรียนเทคนิคการเลี้ยงลูกฟุตบอล ให้ผู้เรียนศึกษาหัวข้อ “ในการแข่งขันฟุตบอล ทำไมต้องมีการเลี้ยงลูกฟุตบอล” เพื่อใช้ในการอภิปรายในครั้งต่อไป
2. ผู้เรียนศึกษาหลักของการรุกในการเล่นฟุตบอล จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่ม

โอกาสให้นาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ :

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี :สกายบุ๊กส์.

Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.

Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois: Leisure Press.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง การยิงประตู่

คำชี้แจง ให้นักนิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การยิงประตู่ โดยอธิบายวิธีการยิงประตู่ การวางเท้า และการจัดตำแหน่งของร่างกาย

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการยิงประตู

คำชี้แจง: กำหนดพื้นที่การทดสอบ วางกรวยให้มีระยะห่าง 8 หลา และให้มีความห่างจากจุดที่ใช้สำหรับยิงประตูประมาณ 15 เมตร ให้ผู้เรียนเลี้ยงลูกฟุตบอล สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังยิงประตู พร้อมพิจารณาว่าการกำลังยิงประตู ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ชื่อนิสิต	การยิงประตู ระยะทาง 15 เมตร				การยิงประตู ระยะทาง 20 เมตร				การยิงประตู ระยะทาง 25 เมตร				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการยิงประตู

4	หมายถึง	สามารถเลือกใช้เทคนิคการยิงประตูได้อย่างเหมาะสม ลูกฟุตบอลอยู่ในกรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้ เท้าหลักวางใกล้กับเท้าที่ใช้เตะ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมาย เข้าอยู่เหนือลูกฟุตบอลและเมื่อสัมผัสลูกฟุตบอลไปแล้ว วิ่งเข้าหาเป้าหมายเพื่อเตรียมยิงประตูอีกครั้ง
3	หมายถึง	สามารถเลือกใช้เทคนิคการยิงประตูได้อย่างเหมาะสม ลูกฟุตบอลไม่อยู่ในกรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้ เท้าหลักวางใกล้กับเท้าที่ใช้เตะ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมาย เข้าอยู่เหนือลูกฟุตบอลและเมื่อสัมผัสลูกฟุตบอลไปแล้ว วิ่งเข้าหาเป้าหมายเพื่อเตรียมยิงประตูอีกครั้ง
2	หมายถึง	สามารถปฏิบัติกรยิงประตูได้ ลูกฟุตบอลอยู่ในกรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้ เท้าหลักวางใกล้กับเท้าที่ใช้เตะ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมาย เข้าไม่อยู่เหนือลูกฟุตบอลและเมื่อสัมผัสลูกฟุตบอลไปแล้ว วิ่งเข้าหาเป้าหมาย
1	หมายถึง	สามารถปฏิบัติกรยิงประตูได้ ลูกฟุตบอลไม่อยู่ในกรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้ เท้าหลักวางใกล้กับเท้าที่ใช้เตะ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมาย เข้าไม่อยู่เหนือลูกฟุตบอล

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ขอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ขอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: หลักของการรุก

ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลนอกจากผู้เล่นจะต้องมีทักษะในการเล่นฟุตบอลที่ดีแล้ว การประสานงานกันระหว่างผู้เล่นถือว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกัน การใช้ยุทธวิธีในการรุกจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ผู้เล่นจะต้องมีความเข้าใจหลักการรุกในการเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งประกอบด้วย 5 ข้อ คือ การเล่นในแนวลึก การเล่นในแนวกว้าง การเล่นทะลุทะลวง การเคลื่อนที่ และการใช้ความสามารถเฉพาะตัว

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. สามารถแสดงกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอลได้

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตำแหน่งและหน้าที่

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายหลักวิธีการพื้นฐานในการเล่นเกมรุกในกีฬาฟุตบอล
2. แสดงความสามารถในการเล่นเกมรุกในกีฬาฟุตบอลได้

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในช่วงที่ผ่านมา “หลักในการเล่นเกมรุกในกีฬาฟุตบอล”
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การที่ทำให้ทีมมีการเล่นเกมรุกมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานจากการที่ได้ไปทำการศึกษา
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนชมวิดีโอเกี่ยวกับการรุกในหลากหลายรูปแบบ
4. ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการเล่นเกมรุกในกีฬาฟุตบอล
5. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นตอนิบายและสาธิต

1. ผู้สอนอธิบายถึงทักษะที่ใช้ในการเล่นเกมรุก คือ การเลี้ยง การส่งบอล การยิงประตูและการโหม่ง ซึ่งจะต้องมีการผสมผสานกันเพื่อใช้ในการเล่นเกมรุก

2. ผู้สอนอธิบายถึงหลักการรุกในการเล่นฟุตบอล มีด้วยกัน 5 ข้อ คือ การเล่นในแนวลึก การเล่นในแนวกว้าง การเล่นทะลุทะลวง การเคลื่อนที่และการใช้ความสามารถเฉพาะตัว

2.1 การเล่นในแนวลึก คือ การช่วยสนับสนุนหรือประคองเพื่อนร่วมทีมในขณะที่ครองบอลเป็นฝ่ายรุก เรียกว่า การสนับสนุน

2.2 ความกว้าง (Width) หมายถึงการรุกโดยที่อาศัยพื้นที่ด้านกว้างของสนาม เพื่อดึงฝ่ายรับออกจากแนวป้องกัน ให้ผู้เล่นแยกออกจากกัน เพื่อให้เกิดพื้นที่บริเวณตรงกลางประตูมากที่สุด ซึ่งอาศัยการเล่นบอลทางด้านปีกทั้งสองเทคนิคที่ใช้ส่วนมากจะใช้การส่งขวางสนามหรือด้านกว้างของสนามและการส่ง-ทแยงมุม (Square and Diagonal Pass)

2.3 การเล่นทะลุทะลวง (Penetration) เมื่อทำให้แนวป้องกันของฝ่ายรับเปิดช่องว่างได้แล้ว ขึ้นต่อไปหาโอกาสส่งลูกทะลุทะลวงเข้าทำประตู บางครั้งอาจใช้วิธีการเลี้ยงทะลุทะลวงดึงคู่ต่อสู้เข้ามาหาแล้วส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีมทำประตู เทคนิคที่ใช้คือลูกทะลุทะลวงและลูกทแยง

2.4 การเคลื่อนที่ (Mobility) ขั้นตอนนี้ฝ่ายรุกใช้เทคนิคการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วเพื่อทำให้ฝ่ายรับสับสนในการตั้งรับหรือติดตาม จะทำให้มีที่ว่างเกิดขึ้นในขณะการเคลื่อนที่ข้อมมีโอกาสทำประตูจะมีมากหรือง่ายขึ้น

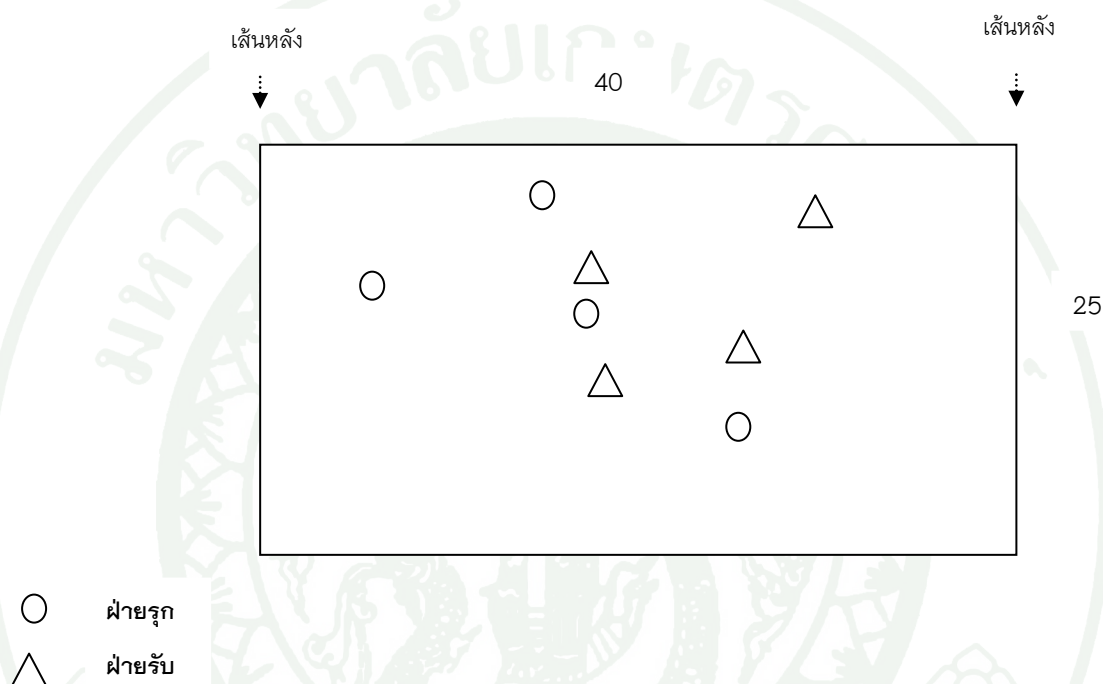
2.5 การใช้ความสามารถเฉพาะตัว (Improvise) ขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ฝ่ายรับเกิดการคาดไม่ถึง โดยฝ่ายรุกใช้ลูกพลิกแพลง และความสามารถเฉพาะตัวเข้าทำประตู

3. ก่อนที่จะอธิบายการเล่นเกมรุก ให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับยุทธวิธีในการเล่นเกมรุกในกีฬาฟุตบอล ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ประกอบด้วยผู้เล่นกองหน้า 4 คน และกองกลาง 2 คน

4. ผู้สอนอธิบายและสาธิตหลักการรุกในการเล่นฟุตบอล

ขั้นที่ 4: ขึ้นนำไปใช้

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นทีม ทีมละ 4 คน โดยอยู่ในพื้นที่ 40x25 เมตร ให้แบ่งเป็นผู้เล่นฝ่ายรับและผู้เล่นฝ่ายรุก ผู้เล่นฝ่ายรุกพยายามครอบครองบอล และส่งบอลหรือเลี้ยงผ่านผู้เล่นฝ่ายรับไปยังเส้นหลัง ในขณะที่ตัวกันผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องพยายามแย่งบอลหรือตัดบอลทิ้งและเปลี่ยนจากการเป็นฝ่ายรับเป็นรุกทันที (ดังรูป)

ขั้นที่ 5: ขึ้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในเรื่อง “ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล”
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล (ประเมิน โดยครูและประเมิน โดยเพื่อน)
3. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการเรียนในเรื่องการเล่นเป็นฝ่ายรับหรือการป้องกัน ให้ผู้เรียนศึกษาหัวข้อ “หลักการรับหรือการป้องกันในฟุตบอล” เพื่อใช้ในการอภิปรายในครั้งต่อไป
2. ผู้เรียนศึกษาหลักการรับในการเล่นฟุตบอล จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่มโอกาสให้นาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- ประโยค สุทธิสง่า. 2541. ยุทธวิธีและการเล่นฟุตบอลเป็นทีม. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ประโยค สุทธิสง่า. 2542. ตำราการฝึกและการตัดสินกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี :สกายบุ๊กส์.
- Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.
- Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois: Leisure Press.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

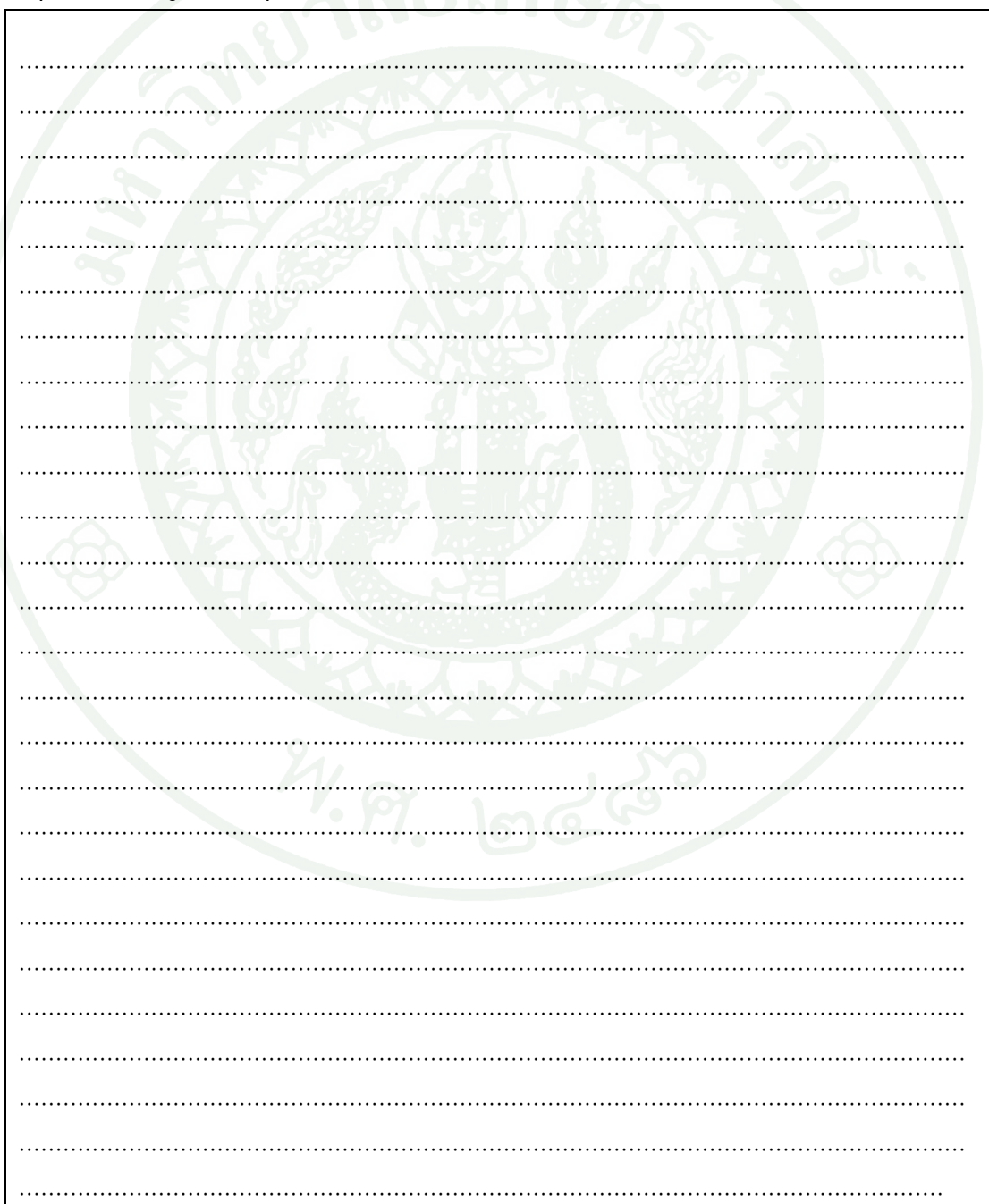
(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง หลักของการรุก

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง หลักของการรุก โดยอธิบายความมุ่งหมายของการรุก หลักสำคัญของการรุก

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล (การเล่นรุก)

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเล่นฟุตบอล พร้อมทั้งตรวจสอบว่าการเล่นฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไปโดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ชื่อนิสิต	การเล่นใน แนวกว้าง				การเล่นทะลุ ทะลวง				การเคลื่อนที่				การใช้ ความสามารถ เฉพาะตัว				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																	
2.																	
3.																	
4.																	
5.																	
6.																	
7.																	
8.																	
9.																	
10.																	
11.																	
12.																	
13.																	
14.																	
15.																	
16.																	
17.																	
18.																	
19.																	
20.																	

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล (เกมรุก)

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การเล่นในแนว กว้าง	พยายามส่งบอลไปทาง ด้านข้างของสนาม เพื่อเปิดพื้นที่กลาง สนามและใช้วิธีการส่ง ลูกขวางสนาม ได้อย่าง แน่นอนและแม่นยำ ตลอดเวลา	พยายามส่งบอลไป ทางด้านข้างของ สนาม และใช้ วิธีการส่งลูกขวาง สนาม ได้อย่าง แน่นอนและแม่นยำ เป็นส่วนใหญ่	ส่งบอลไปทาง ด้านข้างของสนาม เพื่อเปิดพื้นที่กลาง สนามและใช้วิธีการ ส่งลูกขวางสนาม เป็นบางครั้ง	ไม่ส่งบอลไปทาง ด้านข้างของสนาม มักจะครอบครอง ลูกไว้กับตัวเอง
การเล่นทะลุ ทะลวง	ใช้การส่งบอลผ่านคู่ ต่อสู้แบบทะลุทะลวง แนวป้องกันของฝ่าย รับและหาโอกาสใน การยิงประตู ตลอดเวลา	ส่วนใหญ่ใช้การส่ง บอลผ่านคู่ต่อสู้แบบ ทะลุทะลวงแนว ป้องกันของฝ่ายรับ และหาโอกาสใน การยิงประตู	ใช้การส่งบอลผ่านคู่ ต่อสู้แบบทะลุ ทะลวงแนวป้องกัน ของฝ่ายรับและหา โอกาสในการยิง ประตูเป็นบางครั้ง	ไม่ส่งบอลแบบทะลุ ทะลวง มักจะ ครอบครองลูกไว้ กับตัวเอง
การเคลื่อนที่	เคลื่อนที่เพื่อให้เกิดที่ ว่างเพื่อการโจมตี เคลื่อนที่เพื่อหนีจาก การประกบตัวจากคู่ ต่อสู้และเคลื่อนที่ สับเปลี่ยนตำแหน่งกับ เพื่อนในทีม	เคลื่อนที่เพื่อให้เกิด ที่ว่างเพื่อการโจมตี เคลื่อนที่เพื่อหนีจาก การประกบตัวจากคู่ ต่อสู้แต่ไม่เคลื่อนที่ สับเปลี่ยนตำแหน่ง กับเพื่อนในทีม	เคลื่อนที่เพื่อหนีจาก การประกบตัวจากคู่ ต่อสู้ แต่ไม่เคลื่อนที่ เพื่อให้เกิดที่ว่างเพื่อ การโจมตีและไม่ เคลื่อนที่สับเปลี่ยน ตำแหน่งกับเพื่อนใน ทีม	ไม่เคลื่อนที่เพื่อให้ เกิดที่ว่าง ไม่มีการ เคลื่อนที่เพื่อหนีจาก การประกบตัวจากคู่ ต่อสู้ และไม่มีการ เคลื่อนที่สับเปลี่ยน ตำแหน่งกับเพื่อน ในทีม
การใช้ ความสามารถ เฉพาะตัว	พยายามทำประตูเมื่อมี โอกาสตลอดเวลา โดย ใช้การยิงด้วยข้างเท้า ด้านใน ข้างเท้าด้าน นอก หลังเท้า ศีรษะ การเลี้ยงเข้าประตู	ส่วนใหญ่พยายาม ทำประตูเมื่อมี โอกาส	พยายามทำประตูเมื่อ มีโอกาสเป็นบางครั้ง	ไม่พยายามทำประตู เมื่อมีโอกาส

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ : หลักของการรับ

หัวข้อ: หลักของการรับ

ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลนอกจากผู้เล่นจะต้องมีพื้นฐานของการเล่นเกมรับที่ดี การควบคุมคู่ต่อสู้แบบประชิด และการเคลื่อนที่เพื่อสกัดกั้นการส่งบอลของคู่ต่อสู้ การประสานงานกันระหว่างผู้เล่นที่อยู่ในแดนหลังถือว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกัน การใช้ยุทธวิธีในการรับจะทำให้ทีมเสียประตูจากการแข่งขัน ผู้เล่นจะต้องมีความเข้าใจหลักการรับในการเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งประกอบด้วย 5 ข้อ คือ การทำเกมรุกให้ช้าลง การสอดซ้อน การรวมกำลัง การสร้างความสมดุล และการสกัดกั้น

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. สามารถแสดงกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอลได้

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถปฏิบัติเทคนิค ทักษะพื้นฐานและกลยุทธ์ในกีฬาฟุตบอล
3. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตำแหน่งและหน้าที่

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายหลักวิธีการพื้นฐานในการเล่นเกมรับในกีฬาฟุตบอล
2. แสดงความสามารถในการเล่นเกมรับในกีฬาฟุตบอลได้

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในชั่วโมงที่ผ่านมา “หลักในการเล่นเกมรับในกีฬาฟุตบอล”
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การที่ทำให้ทีมมีการเล่นเกมรับประสิทธิภาพมากที่สุด โดยให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานจากการที่ได้ไปทำการศึกษา

3. ผู้สอนอธิบายถึงความสำคัญของการเล่นเกมรับในกีฬาฟุตบอล
4. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นตอนอธิบายและสาธิต

1. ผู้สอนอธิบายถึงหลักการรับในการเล่นกีฬา มีด้วยกัน 5 ข้อ คือ การทำเกมรุกให้ช้าลง การสอดซ้อน การรวมกำลัง การสร้างความสมดุล และการสกัดกั้น

1.1 การทำเกมรุกให้ช้าลง (Delay) หมายถึง การพยายามทำให้เกมรุกช้าลงหรือหยุดชะงัก เพื่อให้เพื่อนร่วมทีมลงมาช่วยป้องกัน บางครั้งอาจต้องฟาล์ว เพื่อหยุดเกมรุกในบางโอกาสที่อันตราย

1.2 การช่วยสอดซ้อนหรือป้องกันคู่แข่งในพื้นที่อยู่ด้านหลังเรียกว่า Covered

1.3 การรวมกำลัง (Concentration) หมายถึง การทำให้ช่องว่างหมดไปและการถอยมารวมกำลังป้องกันในพื้นที่อันตราย โดยเฉพาะบริเวณแดนกลางใกล้ประตู หากบอลอยู่ใกล้แดนอันตรายมาก จะต้องใช้วิธีคุมคนชนติดตัว (Close Marking) และการซ้อน (Cover) เทคนิค

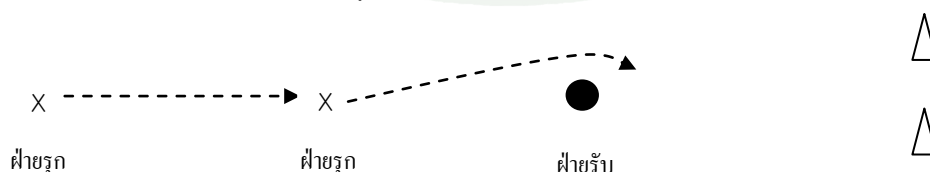
1.4 การสร้างความสมดุล (Balance) หมายถึง การสร้างความสมดุลในการรับคุมพื้นที่ เพื่อป้องกันและความสมดุลในการคุมคน ซึ่งความสมดุลที่ดีที่สุดในการป้องกันก็คือ การรับฝ่ายรับมีมากกว่าฝ่ายรุก

1.5 การสกัดกั้น (Tackle) หรือการแย่งบอล ตัดบอล (Intercept)

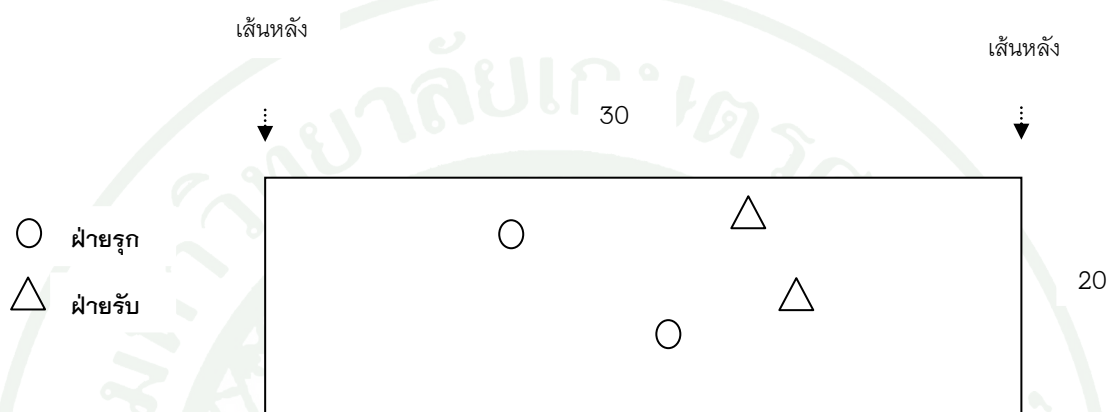
2. ผู้สอนอธิบายและสาธิตหลักการรับในการเล่นฟุตบอล

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ให้ผู้เรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน (ลูกฟุตบอล 3 คนต่อ 1 ลูก) โดยให้ยืนห่างกันประมาณ 5 เมตร ดังรูป ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเป็นฝ่ายรับ โดยแบ่งเป็นฝ่ายรุก 2 คน และฝ่ายรับ 1 คน ผู้เล่นฝ่ายรุกคนแรกส่งบอลให้ผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่สอง เมื่อคนที่สองได้บอลแล้วพยายามหาโอกาสในการส่งบอลผ่านช่องที่กำหนดไว้ ฝึกปฏิบัติคนละ 10 ครั้ง แล้วเปลี่ยนหน้าที่กัน

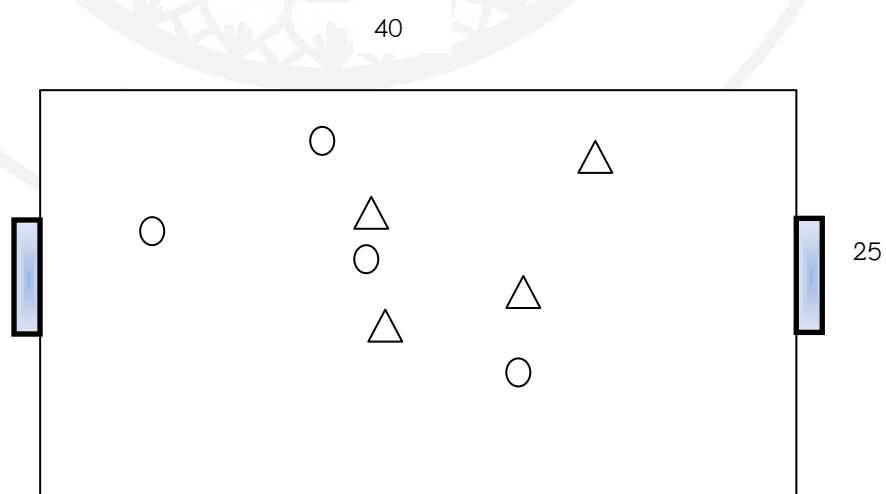

2. แบ่งผู้เรียนออกเป็นทีม ทีมละ 2 คน โดยอยู่ในพื้นที่ 30x20 เมตร ให้แบ่งเป็นผู้เล่นฝ่ายรับและผู้เล่นฝ่ายรุก ผู้เล่นฝ่ายรุกพยายามครอบครองบอล และส่งบอลหรือเลี้ยงผ่านผู้เล่นฝ่ายรับไปยังเส้นหลัง ในขณะที่ผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องพยายามแย่งบอลหรือตัดบอลทิ้งและเปลี่ยนจากการเป็นฝ่ายรับเป็นรุกทันที (ดังรูป)

ขั้นที่ 4: ขั้่นนำไปใช้

1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้แบ่งเป็นผู้เล่นฝ่ายรับและผู้เล่นฝ่ายรุก ผู้เล่นฝ่ายรุกพยายามครอบครองบอล และส่งบอลหรือเลี้ยงผ่านผู้เล่นฝ่ายรับและยิงประตูทันที ในขณะที่ผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องพยายามแย่งบอลหรือตัดบอลทิ้งและเปลี่ยนจากการเป็นฝ่ายรับเป็นรุกทันที

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในเรื่อง “ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น”
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรม

การเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินการรับในการเล่นฟุตบอล
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมิน โดยครู)
2. แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล (ประเมิน โดยครูและประเมิน โดยเพื่อน)
3. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการเรียนในเรื่องของกติกาการแข่งขันฟุตบอลและการเล่นทีม ให้ผู้เรียนศึกษาหัวข้อ “กติกาการแข่งขันฟุตบอลและการเล่นทีม” เพื่อใช้ในการอภิปรายในครั้งต่อไป
2. ผู้เรียนศึกษากติกาการแข่งขันฟุตบอลและการเล่นทีม จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2553. คู่มือฝึกสอนฟุตบอล โครงการต้นกล้าอาชีพ เสริมทักษะ เพิ่ม

โอกาสให้อนาคต. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

ประโยค สุทธิสง่า. 2541. ยุทธวิธีและการเล่นฟุตบอลเป็นทีม. กรุงเทพมหานคร:

บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ประโยค สุทธิสง่า. 2542. ตำราการฝึกและการตัดสินใจฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร:

บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

วิชาญ มะวิญชร. 2555. เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ :

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Sky Sports Team. 2553. ฟุตบอล. ปทุมธานี :สกายบุ๊กส์.

Garland, J. 1997. **Youth Soccer Drills**. Champaign, Illinois: Human Kinetics Publishers, Inc.

Hargreaves, A. 1990. **Skills and Strategies for Coaching Soccer**. Champaign, Illinois:

Leisure Press.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

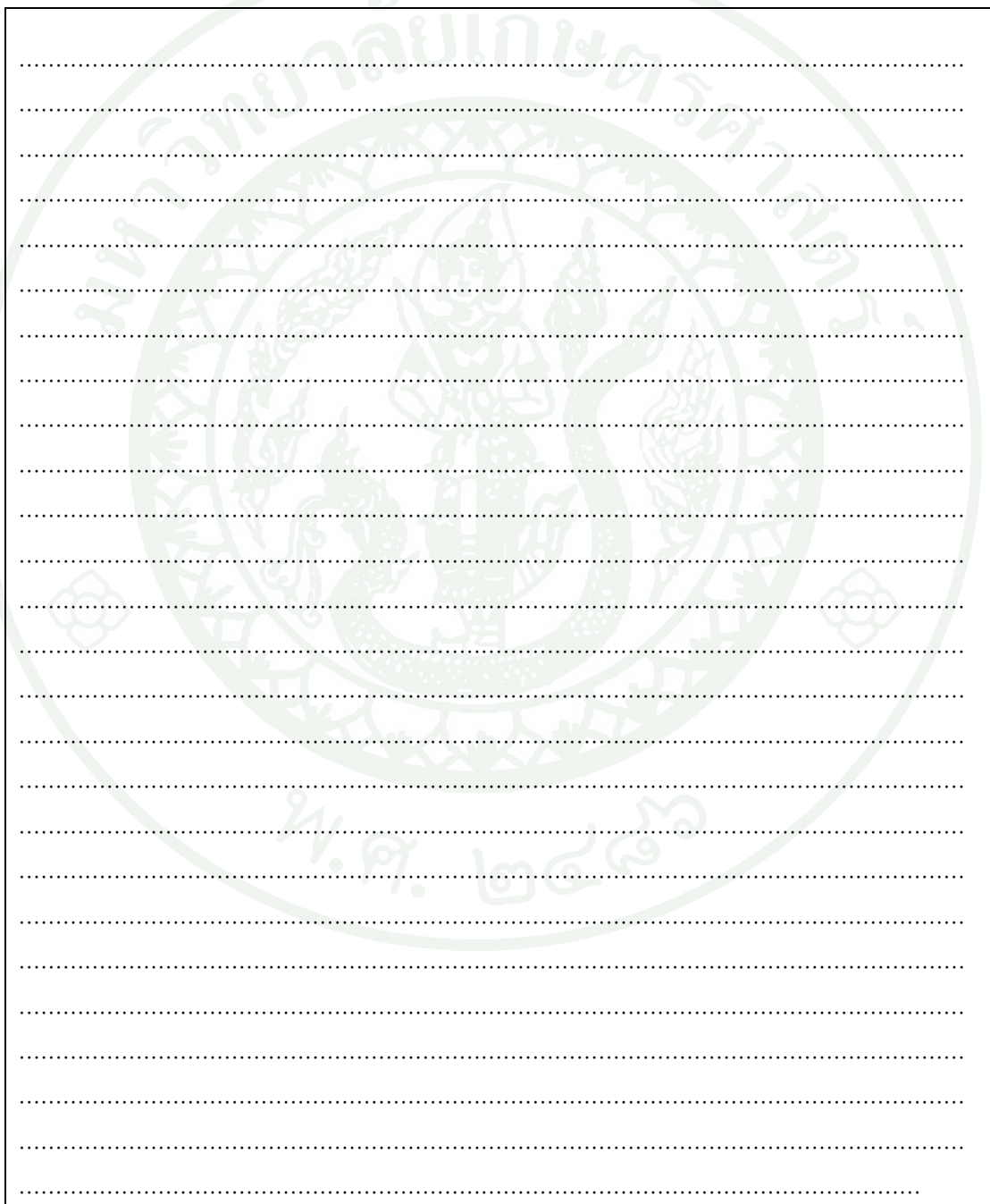
(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง หลักของการรับ

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง หลักของการรับ โดยอธิบายความมุ่งหมายของการรับ หลักสำคัญของการรับ

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล (การเล่นรับ)

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเล่นฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าการเล่นฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไปโดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ชื่อนิสิต	การทำเกมรุกให้ช้าลง				การสร้างความสมดุล				การมีสมาธิ				การควบคุม				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																	
2.																	
3.																	
4.																	
5.																	
6.																	
7.																	
8.																	
9.																	
10.																	
11.																	
12.																	
13.																	
14.																	
15.																	
16.																	
17.																	
18.																	
19.																	
20.																	

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเล่นรับ

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การทำเกมรุกให้ช้าลง	เมื่ออยู่ใกล้บอลพยายามเข้าหาบอลทันที เพื่อหยุดการรุกของคู่ต่อสู้ และพยายามตัดบอลหรือแย่งบอลกลับคืนเมื่อมีโอกาส	ส่วนใหญ่เมื่ออยู่ใกล้บอลพยายามเข้าหาบอลทันที เพื่อหยุดการรุกของคู่ต่อสู้ และพยายามตัดบอลหรือแย่งบอล	เมื่ออยู่ใกล้บอลพยายามเข้าหาบอลทันที เพื่อหยุดการรุกของคู่ต่อสู้และพยายามตัดบอลหรือแย่งบอลเป็นบางครั้ง	ไม่พยายามเข้าหาบอลทันที เพื่อหยุดการรุกของคู่ต่อสู้
การสร้างความสะดวก	เมื่อเสียการครอบครองบอลและมีผู้เล่นน้อยกว่า พยายามป้องกันและเพิ่มจำนวนให้มากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุกตลอดเวลา	ส่วนใหญ่เมื่อเสียการครอบครองบอลและมีผู้เล่นน้อยกว่า พยายามป้องกันและเพิ่มจำนวนให้มากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุก	เมื่อเสียการครอบครองบอลและมีผู้เล่นน้อยกว่า พยายามป้องกันและเพิ่มจำนวนให้มากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุกเป็นบางครั้ง	เมื่อเสียการครอบครองบอลไม่พยายามป้องกันและไม่เพิ่มจำนวนให้มากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุก
การมีสมาธิ	พยายามหันหน้าเข้าหาฝ่ายรุกและติดตามการเล่นของฝ่ายรุกตลอดเวลา	ส่วนใหญ่พยายามหันหน้าเข้าหาฝ่ายรุกและติดตามการเล่นของฝ่ายรุก	หันหน้าเข้าหาฝ่ายรุกและติดตามการเล่นของฝ่ายรุกเป็นบางครั้ง	ไม่พยายามหันหน้าเข้าหาฝ่ายรุกและไม่ติดตามการเล่นของฝ่ายรุก

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การควบคุม	ไม่ปล่อยให้โอกาสให้ฝ่ายรุกได้เล่นบอล พยายามสกัดกั้นตามกติกาเพื่อไม่ให้ฝ่ายรุกยิงประตู ได้ติดตามประกบตัวตลอดเวลา	ไม่ปล่อยให้โอกาสให้ฝ่ายรุกได้เล่นบอล พยายามสกัดกั้นตามกติกาเพื่อไม่ให้ฝ่ายรุกยิงประตู	พยายามสกัดกั้นตามกติกาเพื่อไม่ให้ฝ่ายรุกยิงประตู	ปล่อยให้โอกาสให้ฝ่ายรุกได้เล่นบอลและไม่ติดตามประกบตัวฝ่ายรุก

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการสอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำ การรบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของ ชั้นเรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: กติกาการแข่งขันและการเล่นทีม

เป้าหมายของการแข่งขันกีฬาฟุตบอลคือการทำประตูคู่แข่งเท่าที่จะสามารถทำได้ เมื่อจบการแข่งขันทีมที่ทำประตูได้มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะการแข่งขัน เวลาในการแข่งขันมี 2 ครั้งเวลาครึ่งเวลาละ 45 นาที มีผู้เล่นฝ่ายละ 11 คน ผู้เล่นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับกติกาการเล่นฟุตบอลให้ชัดเจน หากไม่ปฏิบัติตามกติกาการแข่งขัน จะถูกลงโทษจากผู้ตัดสินทันที ซึ่งจะทำให้ทีมเสียเปรียบในการแข่งขัน

มาตรฐานรายวิชา:

1. มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาฟุตบอล
2. สามารถประยุกต์ใช้ทักษะพื้นฐาน และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถอธิบายกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอล
2. แสดงความรับผิดชอบและความมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นเป็นทีม
3. ยอมรับบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
4. สามารถแสดงกลยุทธ์ในการรุกและการรับในกีฬาฟุตซอล

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายกติกาการแข่งขันฟุตบอลได้
2. แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นเป็นทีม
3. แสดงความสามารถในการรุกและการรับในกีฬาฟุตบอลได้
4. ปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันกีฬาฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในชั่วโมงที่ผ่านมา หัวข้อ “กติกาการแข่งขันฟุตบอลและการเล่นทีม”
2. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันวิเคราะห์กติกาการแข่งขันฟุตบอล
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้การเล่นทีมมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. ผู้สอนอธิบายถึงหลักสำคัญในการเล่นทีมฟุตบอล และสรุปวิธีการที่จะทำให้การเล่นทีมมีประสิทธิภาพมากที่สุด

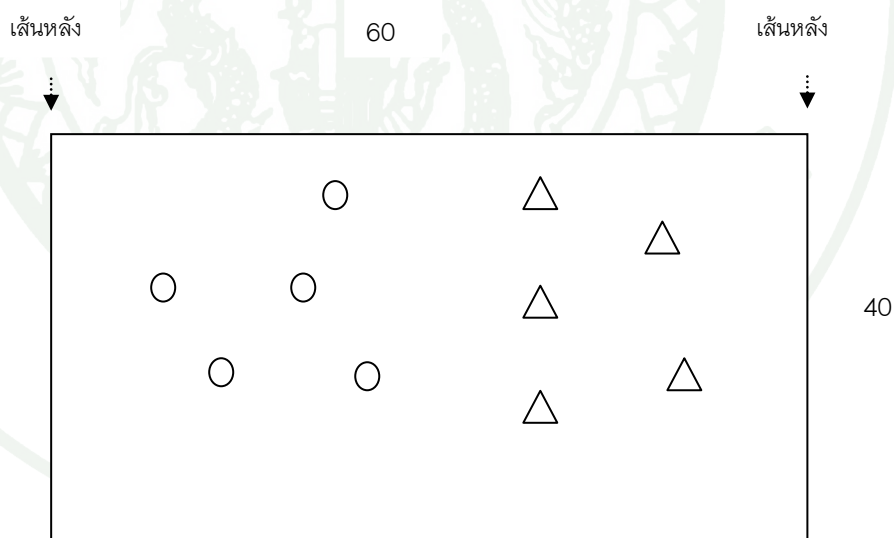
5. การอบอุ่นร่างกาย

ขั้นที่ 2: ขั้นอธิบายและสาธิต

1. ผู้สอนอธิบายถึงการเล่นทีมในกีฬาฟุตบอล ในทีมมีผู้เล่นจำนวน 11 คน ประกอบด้วย ผู้รักษาประตู ผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง ผู้เล่นในตำแหน่งกองกลาง และผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้า
2. ผู้สอนอธิบายถึงคุณลักษณะและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เล่นในตำแหน่งต่างๆ
3. ให้ผู้เรียนยืนในสนามฟุตบอลตามตำแหน่งต่างๆ

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ให้ผู้เรียนฝึกการเล่นทีม โดยกำหนดพื้นที่ 40x60 เมตร ให้มีผู้เล่นฝ่ายละ 5 คน (ดังรูป)
2. ให้ผู้เรียนฝึกครอบครองลูกบอลและพยายามพาลูกบอลไปยังแดนหลังของฝ่ายตรงข้าม โดยฝึกครั้งละ 5 นาที แล้วสลับทีมต่อไป

3. ให้ผู้เรียนแต่ละทีมพุดคุยกันและสรุปกลยุทธ์ในการรุกและการรับที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ

ขั้นที่ 4: ขึ้นนำไปใช้

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 ทีม ทีมละ 11 คน ใช้พื้นที่เต็มสนามฟุตบอล ในแต่ละทีมประกอบด้วยผู้รักษาประตู ผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง ผู้เล่นในตำแหน่งกองกลาง และผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้า โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดตำแหน่งของผู้เล่นในตำแหน่งต่างๆ
2. ทำการแข่งขัน 2 ครั้งเวลา ครึ่งเวลาละ 30 นาที
3. ให้ผู้เรียนเปลี่ยนตัวผู้เล่นได้ตลอดการแข่งขัน

ขั้นที่ 5: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการเล่นทีม
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะที่ประสงค์ในเรื่อง “ความสามัคคีและการมีจิตสาธารณะ”
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประเมินความสามารถในการเล่นทีม
3. ประเมินความสามารถในการเล่นทีม
4. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมินโดยครู)
2. แบบประเมินความสามารถในการเล่นทีม (ประเมิน โดยครูและประเมินตนเอง)
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมินโดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการเรียนเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา ให้ผู้เรียนศึกษาถึงวิธีการสอนต่างๆ เพื่อใช้ในการอภิปรายในครั้งต่อไป
2. ผู้เรียนศึกษาเกี่ยวกับการสอนฟุตบอล จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

งานพัฒนาวิชาการและสื่อการสอน กองพัฒนาบุคลากรกีฬา ฝ่ายพัฒนาบุคลากรกีฬาและการ
ทะเบียน การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2550. **กติกาฟุตบอล**. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
วิชาญ มะวิญชร. 2555. **เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล**. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Sky Sports Team. 2553. **ฟุตบอล**. ปทุมธานี :สกายบุ๊กส์.

www.sat.co.th

www.fat.or.th

www.fifa.com

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้สอน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง การเล่นเป็นทีม

คำชี้แจง ให้นักศึกษาสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การเล่นเป็นทีม โดยอธิบายการเล่นเป็นทีมและระบบการเล่นต่างๆ

Blank lined paper with a faint circular watermark in the background. The watermark contains the text 'শ্রী. স. ৬৬৬৬' and a central emblem.

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล (การเล่นทีม)

คำชี้แจง: ให้ประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของผู้เรียน ขณะที่กำลังเล่นฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลของผู้เรียนเป็นอย่างไร ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไปโดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

ข้อปฏิบัติ	การใช้ทักษะ				การใช้กลยุทธ์การรุก				การใช้กลยุทธ์การรับ				สมรรถภาพทางกาย				กติกการแข่งขัน				พฤติกรรมการเล่น			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1
1.																								
2.																								
3.																								
4.																								
5.																								
6.																								
7.																								
8.																								
9.																								
10.																								
11.																								
12.																								
13.																								
14.																								
15.																								
16.																								
17.																								
18.																								
19.																								
20.																								

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล (การเล่นทีม)

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การใช้ทักษะ	ใช้ทักษะในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตลอดการแข่งขันฟุตบอล	ส่วนใหญ่ใช้ทักษะในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการแข่งขันฟุตบอล	ใช้ทักษะในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมในการแข่งขันฟุตบอล	ใช้ทักษะในการเล่นฟุตบอลไม่เหมาะสมในการแข่งขันฟุตบอล
การใช้กลยุทธการรุก	ใช้กลยุทธการรุกในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตลอดการแข่งขันฟุตบอล	ส่วนใหญ่ใช้กลยุทธการรุกในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการแข่งขันฟุตบอล	ใช้กลยุทธการรุกในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมในการแข่งขันฟุตบอล	ไม่ใช้กลยุทธการรุกในการแข่งขันฟุตบอล
การใช้กลยุทธการรับ	ใช้กลยุทธการรับในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตลอดการแข่งขันฟุตบอล	ส่วนใหญ่ใช้กลยุทธการรับในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการแข่งขันฟุตบอล	ใช้กลยุทธการรับในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมในการแข่งขันฟุตบอล	ไม่ใช้กลยุทธการรับในการแข่งขันฟุตบอล
สมรรถภาพทางกาย	มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขันอย่างเพียงพอ และสามารถเคลื่อนไหวได้ตลอดการแข่งขันโดยไม่เกิดความเมื่อยล้า	มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขันอย่างเพียงพอ และสามารถเคลื่อนไหวได้เกือบตลอดการแข่งขัน	มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขันและเคลื่อนไหวได้ไม่ตลอดการแข่งขัน	ไม่มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขันและเคลื่อนไหวได้ไม่ตลอดการแข่งขัน

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
กติกาการแข่งขัน	เคารพกติกาการแข่งขันฟุตบอลและปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันฟุตบอลตลอดทั้งเกม	ส่วนใหญ่เคารพกติกาการแข่งขันฟุตบอลและปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันฟุตบอล	เคารพกติกาการแข่งขันฟุตบอลและปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันฟุตบอลเป็นบางครั้ง	ไม่เคารพกติกาการแข่งขันฟุตบอลและไม่ปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันฟุตบอล
พฤติกรรมการเล่น	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีความมั่นใจในตนเอง ควบคุมอารมณ์ได้เคารพคำตัดสินและให้เกียรติคู่ต่อสู้	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีความมั่นใจในตนเอง ควบคุมอารมณ์ได้เป็นส่วนใหญ่	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันและความมั่นใจในตนเองน้อย แก้ปัญหาเฉพาะหน้าและควบคุมอารมณ์ได้บ้าง	ไม่มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันขาดความมั่นใจในตนเอง แก้ปัญหาเฉพาะหน้าและควบคุมอารมณ์ไม่ได้

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

22 – 24

18 – 21

12 – 17

คะแนนต่ำกว่า 12

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

หมายถึงดี

หมายถึงพอใช้

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ขอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ขอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ขอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

หัวข้อ: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

ครูพลศึกษาที่เป็นผู้ที่มีความสามารถ นอกจากจะมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แล้ว จะต้องเป็นผู้ที่สามารถจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ และจะต้องใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลายวิธีเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้นครูจะต้องฝึกฝนทักษะการสอนเพื่อให้เกิดความชำนาญ รู้จักการวางแผนในการสอนและการประเมินผลอย่างถูกต้อง ในการที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานรายวิชา:

สามารถจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานความสามารถ:

1. สามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว
2. สามารถจัดการชั้นเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
3. สามารถวิเคราะห์และแก้ไขทักษะของผู้เรียนได้
4. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้: ผู้เรียนสามารถ

1. แสดงทักษะการสอนฟุตบอล การจัดการชั้นเรียน
2. วางแผนและใช้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียน
3. สามารถวิเคราะห์และแก้ไขทักษะของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง
4. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนและผู้เรียนเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ในช่วงโม่งที่ผ่านมา หัวข้อ “การสอนพลศึกษา” และ “การสอนฟุตบอล”
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนอภิปรายถึงวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ขั้นที่ 2: ขั้นตอนิบายและสาคิต

1. ผู้สอนอธิบายถึงหลักสำคัญในการการสอนพลศึกษา
2. ผู้สอนอธิบายถึงวิธีการสอนพลศึกษาในแบบต่างๆ
3. ผู้สอนอธิบายถึงวิธีการสอนฟุตบอลและวิธีการประเมินผู้เรียน
4. ผู้สอนสาธิตการสอนให้ผู้เรียนดู โดยการเลือกผู้เรียนมาจำนวน 20 คน และเลือกทักษะที่จะทำการสอนเพียงทักษะเดียว

จะทำการสอนเพียงทักษะเดียว

5. ให้ผู้เรียนบันทึกกิจกรรมที่ผู้สอน สอนให้ดูเป็นตัวอย่างในสมุดบันทึก
6. ผู้สอนและผู้เรียนสรุปถึงผลการสังเกตการสอนของผู้สอน

ขั้นที่ 3: ขั้นฝึกหัด

1. ให้ผู้เรียนฝึกทำการสอน โดยแบ่งกลุ่มให้กลุ่มละ 10 คน ให้มีผู้เรียนหนึ่งคนได้รับบทบาทเป็นผู้สอน และเลือกทักษะที่จะทำการสอนมาหนึ่งทักษะ ส่วนผู้เรียนที่เหลือรับบทบาทเป็นผู้เรียน

2. ให้ผู้เรียนฝึกทำการสอนเป็นกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใช้เวลาประมาณ 15 นาทีต่อหนึ่งคน

ขั้นที่ 4: ขั้นสรุป

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้และผลการฝึกทำการสอน
2. ผู้สอนสรุปถึงคุณลักษณะที่ประสงค์ในเรื่อง “ความสามัคคีและการมีจิตสาธารณะ”
3. ผู้เรียนบันทึกความรู้และความรู้สึกที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติลงในสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมินโดยครู)
2. ประเมินการสอน
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบประเมินบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมินโดยครู)
2. แบบประเมินการสอนฟุตบอล (ประเมินโดยครูและประเมินตนเอง)
3. ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ประเมินโดยครูและประเมินตนเอง)

งานที่มอบหมาย

1. ในสัปดาห์หน้าจะมีการปฏิบัติการสอน ให้ผู้เรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ฝึกสอนฟุตบอลให้กับเด็ก จะมีการเตรียมตัวอย่างไร เพื่อออกแบบวิธีการสอนให้เด็กเกิดความสนุกสนานและเกิดความท้าทาย
2. ผู้เรียนศึกษาวิธีการสอนแบบต่างๆ ที่ใช้ในการสอนฟุตบอล จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาล่วงหน้า แล้วมาอภิปรายในการเรียนชั่วโมงต่อไป

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- ทศนา แคมมณี. 2548. **รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2548. **รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Darst, P. W. and R. P. Pangrazi. 2009. **Dynamic Physical Education** for Secondary School Students. San Francisco: Pearson Benjamin Cummings.
- Linn, R.L. and M. D. Miller. 2005. **Measurement and Assessment in Teaching**. 9th ed. Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Mitchell, S. A., J. L. Oslin and L. L. Griffin. 2006. **Teaching Sport Concepts and Skills: A Tactical Games Approach**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Mohnsen, B.S. 2008. **Teaching Middle School Physical Education: A Standards-Based Approach for Grades 5-8**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Melograno, J. V. 2006. **Professional and Student Portfolios for Physical Education**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Schiemer, S. 2000. **Assessment Strategies for Elementary Physical Education**. Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Wuest, D. A. and C. A. Bucher. 2003. **Foundations of Physical Education, Exercise Science, and Sport**. 14th ed. Boston, Massachusetts: McGraw-Hill.

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. แนวทางในการแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้สอน

แบบประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินการบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องคะแนนระดับคะแนนที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อนิสิต	ส่งงานตรงตามที่กำหนด				สาระของแบบบันทึก				ความสะอาดของแบบบันทึก				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													
7.													
8.													
9.													
10.													
11.													
12.													
13.													
14.													
15.													
16.													
17.													
18.													
19.													
20.													

แบบประเมินความสามารถในการสอนฟุตบอล

คำชี้แจง: ให้ประเมินความสามารถในการสอนฟุตบอลของผู้เรียน ขณะที่กำลังทำการสอนฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าความสามารถในการสอนฟุตบอลของผู้เรียนเป็นอย่างไร ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไปโดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

รายการประเมินการสอน	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. ความเหมาะสมของการอบอุ่นร่างกาย					
2. การเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์ในการสอน					
3. อุปกรณ์และสถานที่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน					
4. การจัดรูปแบบในการอธิบายและสาธิตให้กับผู้เรียน					
5. อธิบายขั้นตอนของทักษะที่สอนได้อย่างถูกต้อง					
6. สาธิตลำดับขั้นตอนของทักษะต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง					
7. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้อย่างทั่วถึง					
8. กิจกรรมที่จัดมีความสนุกสนาน					
9. การให้นักเรียนทั้งหมดมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
10. ความสามารถในการสรุปบทเรียน					

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะที่กำลังเรียน พร้อมกับตรวจสอบพฤติกรรมในแต่ละข้อ และให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

ชื่อนิสิต	รายการพฤติกรรม																				คะแนนรวม				
	ความสนใจในการเรียน				ความสามารถในการเรียนรู้				ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น				ความรับผิดชอบในการทำงาน				เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม					การทำงานเป็นทีม			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1					
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									
8.																									
9.																									
10.																									

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

22 – 24

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

18 – 21

หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

12 – 17

หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

คะแนนต่ำกว่า 12

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี สนใจ ซักถามและมีส่วน ร่วมในการเรียน ตลอดชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือ กับผู้สอน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรง เวลา ให้ความ ร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมใน การเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรง เวลาและ ไม่ให้ ความร่วมมือใน การเรียนการ สอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิด ริเริ่มในกิจกรรม การเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ ต่างๆ โดยการใช้ ความรู้เดิม ให้ ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรม มีส่วน ร่วมในการ อภิปราย ให้ความ สนใจตลอดการ เรียน	สนใจซักถามขณะ มีกิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการ รบกวนผู้อื่น	ไม่สนใจใน กิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วมใน การอภิปราย และ ทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุย หรือเล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความสามารถ และเพศ ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้าน ความ สามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความ รับผิดชอบ ในการ ทำงาน	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง เต็มความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน มีคุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ ของสังคม	ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ ปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูก ระเบียบ	ให้ความร่วมมือ เป็นบางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้น เรียนน้อยมาก
การทำงาน เป็นทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานเป็น ส่วนใหญ่ แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของ การเป็นผู้นำและผู้ ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการ เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

สมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

โดย

อาจารย์วิชาญ มะวิญธร

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อนิสิต.....

คำนำ

สมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้ ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิตในรายวิชา 01172263 หลักและวิธีสอนฟุตบอล เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของนิสิตในด้านความรู้ ทักษะ และกระบวนการ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตไปในเวลาเดียวกัน โดยสมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนานิสิตให้มีความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล เนื่องจากในสมุดบันทึกจะมีการกำหนดมาตรฐานความสามารถต่างๆ เพื่อให้นิสิตใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของตนเอง และมีแบบทดสอบต่างๆ ที่นิสิตสามารถที่จะทำการทดสอบด้วยตนเอง โดยการประเมินด้วยตนเองและการประเมินโดยเพื่อน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า สมุดบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการประเมินความสามารถของนิสิตในการเรียน

นายวิชาญ มะวิญชร
ผู้วิจัย

ประมวลการสอน (Course Syllabus)

ภาคต้น ปีการศึกษา 2556

1. คณะศึกษาศาสตร์	ภาควิชา พลศึกษา
2. รหัสวิชา 01172263	หลักและวิธีสอนฟุตบอล
จำนวน 2 หน่วยกิต	Principles and Methods of Teaching Soccer

3. เนื้อหารายวิชา (COURSE DESCRIPTION)

ทักษะพื้นฐานของฟุตบอล กลยุทธ์การเล่นเป็นทีม กติกาการแข่งขัน ความรู้พื้นฐานในการเป็นเจ้าหน้าที่ การวางแผนการสอน แบบและกลยุทธ์การสอน การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

Basic skills of soccer. Strategies of team play. Rules of competition. Basic knowledge in officiating. Instructional planning, teaching styles and strategies. Assessment of student learning.

4. วัตถุประสงค์ของวิชา

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติ กฎ กติกา มารยาท ในการเล่นฟุตบอล
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายและปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะเบื้องต้นในการเล่นฟุตบอลได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับหลักและวิธีสอนฟุตบอลได้

5. หัวข้อวิชา (COURSE OUTLINE)

1. ประวัติของกีฬาฟุตบอล
2. หลักและวิธีการอบอุ่นร่างกายในกีฬาฟุตบอล
3. ทักษะเบื้องต้นของฟุตบอล
 - ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน
 - ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก
 - ทักษะการส่งลูกด้วยหลังเท้า
 - ทักษะการโหม่งลูก
 - ทักษะการหยุดลูกบอลด้วยวิธีต่าง ๆ
 - การยิงประตู
4. ยุทธวิธีในการเล่นเป็นทีม
5. กติกาการแข่งขันและความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเป็นเจ้าหน้าที่
6. ยุทธศาสตร์การสอน การวางแผนการสอนและการปรับปรุงการสอน
7. การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

6. วิธีการสอน

1. การบรรยาย
2. การฝึกปฏิบัติ
3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและกลุ่ม

7. สื่อการสอน

วิดีโอ การฝึกทักษะ หนังสืออ่านประกอบ (กติกาฟุตบอล) แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ วัสดุ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์ที่จัดเตรียมเพื่อการเล่นเกม ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

8. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

	จำนวนเปอร์เซ็นต์
1. การศึกษาค้นคว้า/รายงานหน้าชั้น	20%
2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	20%
3. การประเมินความรู้	20%
4. การประเมินความสามารถเทคนิคพื้นฐานของฟุตบอล	30%
5. การประเมินความสามารถในการสอนฟุตบอล	10%

9. การประเมินผลการเรียน

วิธีการตัดเกรด ใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

86 คะแนนขึ้นไป	A
80-85	B+
75-79	B
70-74	C+
65-69	C
60-64	D+
55-59	D
ต่ำกว่า 55	F

10. การให้โอกาสนอกเวลาเรียนแก่นิสิตเข้าพบและให้คำแนะนำในด้านการเรียน

อาจารย์วิชาญ มะวิญชร

Office: ห้อง ED3-105 คณะศึกษาศาสตร์

Office Hours: จันทร์ เวลา 10.00 - 12.00 น.

พฤหัสบดี เวลา 10.00 - 12.00 น.

โทรศัพท์ Office: 02-942-8671-72 Fax: 942-8671

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

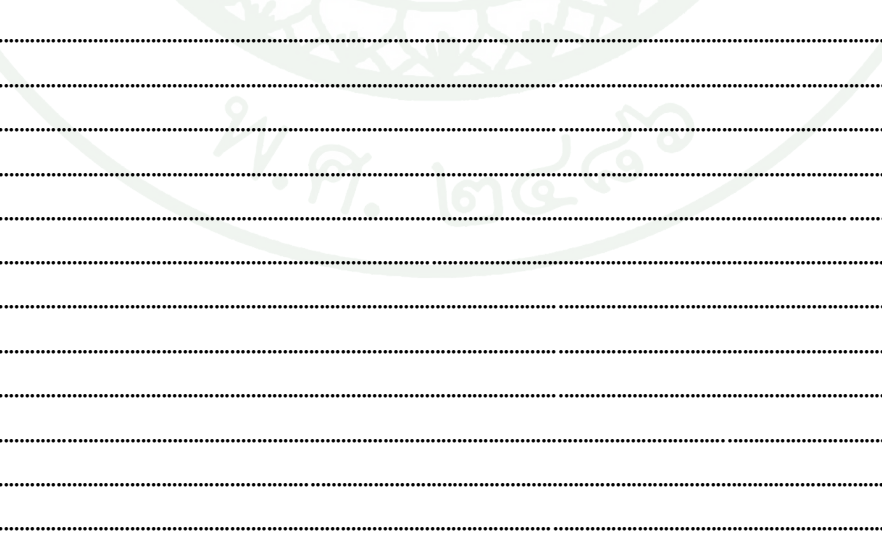
เรื่อง ปฐมนิเทศการเรียนรู้

คำชี้แจง ให้นักเติมสรุปความรู้ที่ได้จากการปฐมนิเทศการเรียน และแสดงความคิดเห็นในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในการเรียนรายวิชา 01172263 หลักและวิธีสอนฟุตบอล

[illegible]

2. ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นิสิตรับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในการเรียนและการทดสอบทักษะต่างๆ

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คำชี้แจง: ให้นิสิตประเมินพฤติกรรมของตนเองขณะที่กำลังเรียน ตามพฤติกรรมในแต่ละข้อและให้คะแนนพฤติกรรมของตนเองโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนสิ่งที่นิสิตต้องการพัฒนานตนเองต่อไป

วัน เดือน ปี	รายการพฤติกรรม						คะแนนรวม
	ความสนใจในการเรียน	ความสามารถในการเรียนรู้	ความสัมพันธ์กับ บุคคลอื่น	ความรับผิดชอบในการทำงาน	เคารพในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม	การทำงานเป็นทีม	

เกณฑ์การประเมิน

4 หมายถึงดีเยี่ยม

22 – 24

การแปลผล

หมายถึงดีเยี่ยม

3 หมายถึงดี

18 – 21

หมายถึงดี

2 หมายถึงพอใช้

12 – 17

หมายถึงพอใช้

1 หมายถึงปรับปรุง

คะแนนต่ำกว่า 12

หมายถึงปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
ความสนใจ ในการเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ ความร่วมมือเป็นอย่างดี สนใจซักถาม และมีส่วนร่วมใน การเรียนตลอด ชั่วโมง	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ ความร่วมมือกับ ผู้สอน สนใจซักถาม	เข้าเรียนไม่ตรงเวลา ให้ความร่วมมือกับ ผู้สอน และมีส่วน ร่วมในการเรียนน้อย	เข้าเรียนไม่ตรงเวลา และ ไม่ให้ความ ร่วมมือในการเรียน การสอน
ความสามารถ ในการเรียนรู้	แสดงความคิดริเริ่ม ในกิจกรรมการเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ใน สถานการณ์ต่างๆ โดยการใช้ความรู้เดิม ให้ความสนใจตลอด การเรียน สนใจ ซักถาม	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะมี กิจกรรม มีส่วนร่วม ในการอภิปราย ให้ ความสนใจตลอด การเรียน	สนใจซักถามขณะมี กิจกรรมเท่านั้น อภิปรายเมื่อผู้สอน ถาม แต่ไม่ทำการรบกวน ผู้อื่น	ไม่สนใจในกิจกรรม การเรียน ไม่มีส่วน ร่วมในการอภิปราย และทำการรบกวน ผู้อื่นโดยการคุยหรือ เล่น
ความสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างในด้าน ความสามารถ และ เพศ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่นและ ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างในด้าน ความสามารถ และ เพศ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่นเป็น บางครั้ง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างในด้าน ความสามารถ และ เพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น	ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ที่มี ความแตกต่างใน ด้านความ สามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น
ความรับผิดชอบ ในการทำงาน	ทำงานที่ได้รับมอบ หมายอย่างเต็ม ความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี มากและมีความคิด สร้างสรรค์	ทำงานที่ได้รับมอบ หมายอย่างเต็ม ความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี	ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมาย ผลงานมี คุณภาพพอใช้ได้	ไม่รับผิดชอบใน งาน ได้รับ มอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ

	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
เคารพใน ระเบียบและ กฎเกณฑ์ของ สังคม	ให้ความร่วมมือเป็น อย่างดีในการปฏิบัติ ตามระเบียบของชั้น เรียน มีสัมมาคารวะ แต่งกายถูกระเบียบ	ให้ความร่วมมือเป็น ส่วนใหญ่ในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน มีสัมมา คารวะ แต่งกายถูกระเบียบ	ให้ความร่วมมือเป็น บางครั้งในการ ปฏิบัติตามระเบียบ ของชั้นเรียน	ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้นเรียน น้อยมาก
การทำงานเป็น ทีม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานอย่างดี แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น รู้จัก บทบาทของการเป็น ผู้นำและผู้ตามที่ดี	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็นส่วน ใหญ่ แสดงความ คิดเห็น ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น รู้จักบทบาท ของการเป็นผู้นำและ ผู้ตาม	ให้ความร่วมมือใน การทำงานเป็น บางครั้งยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ ผู้อื่น แต่ไม่รู้จัก บทบาทของการเป็น ผู้นำและผู้ตามที่ดี	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงาน ไม่ ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น

แบบประเมินการทำผลงาน

คำชี้แจง: ให้นิสิตรประเมินความสามารถในการทำงานของตนเอง ตามหัวข้อด้านล่างนี้ และให้คะแนนความสามารถในการทำงานของตนเองโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนสิ่งที่นิสิตต้องการพัฒนาตนเองต่อไป

รายการประเมิน	คะแนนที่ได้			
	4	3	2	1
1. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของการทำผลงาน (น้ำหนัก 2)				
2. เนื้อหาสาระถูกต้อง สมบูรณ์ (น้ำหนัก 3)				
3. ข้อมูลถูกต้อง อ้างอิงตามหลักการ (น้ำหนัก 1)				
4. การใช้เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์อย่างเหมาะสม (น้ำหนัก 2)				
5. การส่งงานตรงต่อเวลาที่กำหนด (น้ำหนัก 1)				
6. ความสะอาดและความประณีตของผลงาน (น้ำหนัก 2)				

เกณฑ์การประเมินผลงาน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน
ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ของการทำ ผลงาน	4...ตกแต่งอย่างเหมาะสม ผลงานประณีตสวยงาม ผลงานน่าสนใจ 3...ตกแต่งอย่างเหมาะสม ผลงานไม่ประณีตสวยงาม 2...ตกแต่งบ้างเล็กน้อย ผลงานไม่ประณีตสวยงาม 1...ไม่ตกแต่งผลงาน ผลงานไม่น่าสนใจ
เนื้อหาสาระถูกต้อง ความสมบูรณ์	4...มีการจัดทำเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่อง ถูกต้อง สมบูรณ์ครบถ้วน 3...มีการจัดทำเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่อง ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์ ครบถ้วน 2...มีการจัดทำเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่อง ไม่ถูกต้อง 1...มีการจัดทำเนื้อหาไม่สอดคล้องกับเรื่อง
ความสะอาดและความ ประณีตของผลงาน	4 ...งานสะอาด ตัวหนังสือสวยงาม เป็นระเบียบ อ่านง่าย ไม่ปรากฏ คำผิด และรอยสกปรกต่าง ๆ 3 ...งานสะอาด ตัวหนังสือสวยงาม เป็นระเบียบ อ่านง่าย ปรากฏคำผิด บ้าง 1 – 2 แห่ง แต่ไม่มีรอยสกปรกต่าง ๆ 2 ...งานสะอาด ตัวหนังสือไม่สวยงาม ไม่เป็นระเบียบ อ่านยาก ปรากฏ คำผิดบ้าง 3 – 4 แห่งและมีรอยสกปรกต่าง ๆ ปรากฏให้เห็น เล็กน้อย 1 ...งานไม่สะอาด ตัวหนังสือไม่สวยงาม ไม่เป็นระเบียบ อ่าน ค่อนข้าง ลำบาก ปรากฏ คำผิดบ้าง 5 – 6 แห่ง และมีรอยสกปรกต่าง ๆ ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน
ข้อมูลถูกต้อง อ้างอิง ตามหลักการ	4...มีการอ้างอิงหลักการ ทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลหลากหลาย ถูกต้อง เขียนบรรณานุกรมถูกต้องตามหลักสากล 3...มีการอ้างอิงหลักการ ทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลไม่หลากหลาย เขียน บรรณานุกรมถูกต้องตามหลักสากล 2...มีการอ้างอิงหลักการ ทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลไม่หลากหลาย เขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้องตามหลักสากล 1...ไม่มีการอ้างอิงหลักการ ทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลหลากหลาย เขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้องตามหลักสากล

เกณฑ์การประเมินผลงาน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน
การส่งงานตรงต่อเวลาที่กำหนด	4 ... ส่งงานตรงตามวันเวลาที่กำหนดไว้ 3 ... ส่งงานเลยวันเวลาที่กำหนดไว้ 1 วัน 2 ... ส่งงานเลยวันเวลาที่กำหนดไว้ 2 วัน 1 ... ส่งงานเลยวันเวลาที่กำหนดไว้มากกว่า 3 วัน

สิ่งที่ผู้เรียนต้องการพัฒนาและปรับปรุงต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นิสิตรับทราบเกณฑ์การให้คะแนนในการทำผลงาน

.....

.....

.....

.....

.....

ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นภายหลังที่นิสิตได้แสดงความสามารถในการทำผลงาน

.....

.....

.....

.....

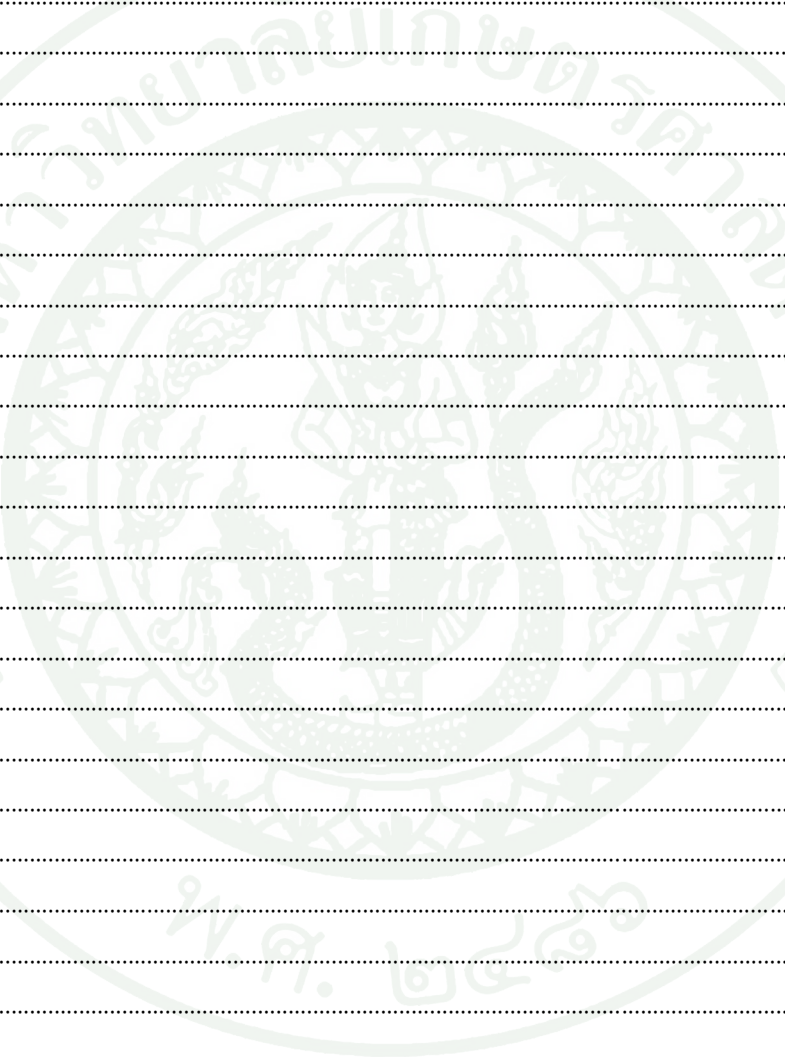
.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง การอบอุ่นร่างกาย

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน เรื่อง การอบอุ่นร่างกายและยกตัวอย่างลักษณะของกิจกรรมประกอบ ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการอบอุ่นร่างกายแบบต่างๆ ไป

2. การอบอุ่นร่างกายแบบเฉพาะกีฬาฟุตบอล

2.1 การอบอุ่นร่างกายแบบไม่มีลูกฟุตบอล (Without the ball)

2.2 การอบอุ่นร่างกายแบบมีลูกฟุตบอล (With the ball)

W. A. 125/20

[illegible]

3. การคลายอุ่น (Cool Down)

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมินโดยเพื่อน)

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเคลื่อนไหวในสนามกับคนอื่นๆ พร้อมกับตรวจสอบว่าการเคลื่อนไหวในแต่ละข้อ ผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป

ข้อนี้	การอบอุ่นร่างกาย แบบต่างๆ ไป				การอบอุ่นร่างกาย แบบไม่มีลูกฟุตบอล				การอบอุ่นร่างกาย แบบมีลูกฟุตบอล				การคลายอุ่น				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1.																	
2.																	

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อผู้ประเมิน.....

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

คะแนน	การอบอุ่นร่างกาย แบบทั่วๆ ไป (General warm up)	การอบอุ่นร่างกาย แบบไม่มีลูกฟุตบอล (Without the ball)	การอบอุ่นร่างกาย แบบมีลูกฟุตบอล (With the ball)	การคลายอุ่น (Cool Down)
4 ดีเยี่ยม	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวพื้นฐาน ทุกทักษะ ได้อย่าง ถูกต้อง ตรงตาม จังหวะของผู้เรียนคน อื่นๆ	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวแบบไม่มี ลูกฟุตบอลทุกทักษะ ได้อย่างถูกต้อง และ มีความต่อเนื่องกัน	เคลื่อนไหวแบบมีลูก ฟุตบอลทุกทักษะ ได้ ดี มีความต่อเนื่องกัน และจัดตำแหน่ง ร่างกายได้ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวทุกทักษะ ได้อย่างถูกต้อง ตรง ตามจังหวะของ ผู้เรียนคนอื่นๆ
3 ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวพื้นฐาน ส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง ตรงตามจังหวะของ ผู้เรียนคนอื่นๆ	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวแบบไม่มี ลูกฟุตบอลส่วนใหญ่ ได้ถูกต้อง และม ีความต่อเนื่องกัน	เคลื่อนไหวแบบมีลูก ฟุตบอลทุกทักษะ ได้ ดี มีความต่อเนื่องกัน แต่จัดตำแหน่ง ร่างกายไม่ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวส่วนใหญ่ ได้ถูกต้อง ตรงตาม จังหวะของผู้เรียนคน อื่นๆ
2 พอใช้	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวพื้นฐาน ส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง แต่ไม่ตรงตามจังหวะ ของผู้เรียนคนอื่นๆ	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวแบบไม่มี ลูกฟุตบอลส่วนใหญ่ ได้ถูกต้อง แต่ขาด ความต่อเนื่องกัน	เคลื่อนไหวแบบมีลูก ฟุตบอลได้บางทักษะ มีความต่อเนื่องกัน แต่จัดตำแหน่ง ร่างกายไม่ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวส่วนใหญ่ ได้ถูกต้อง แต่ไม่ตรง ตามจังหวะของ ผู้เรียนคนอื่นๆ
1 ปรับปรุง	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวพื้นฐาน ได้บางทักษะ และ ปฏิบัติไม่ตรงตาม จังหวะของผู้เรียนคน อื่นๆ	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวแบบไม่มี ลูกฟุตบอลได้บาง ทักษะ และขาดความ ต่อเนื่องกัน	เคลื่อนไหวแบบมีลูก ฟุตบอลได้บางทักษะ ไม่มีความ ต่อเนื่องกัน และจัด ตำแหน่งร่างกายไม่ดี	ปฏิบัติทักษะการ เคลื่อนไหวได้บาง ทักษะ และปฏิบัติไม่ ตรงตามจังหวะของ ผู้เรียนคนอื่นๆ

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ (ประเมินโดยเพื่อน)

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน พร้อมกับตรวจสอบว่าการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. การขึ้นเตรียมพร้อม					
2. ลักษณะปฏิบัติก่อนสัมผัสลูกบอล					
3. ลักษณะปฏิบัติขณะสัมผัสลูกบอล					
4. ลักษณะปฏิบัติหลังสัมผัสลูกบอล					
5. การส่งบอลไปหาเพื่อน					

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อผู้ประเมิน.....

การส่งลูกบอลไปหาเพื่อนที่อยู่กับที่ (ประเมินตนเอง)

1. ฉันสามารถที่จะทำการส่งบอลอย่างรวดเร็วและแม่นยำไปหาเพื่อนซึ่งอยู่กับที่ เพื่อให้เพื่อนสามารถที่จะหยุดลูกบอลและเล่นต่อไปได้ จากจำนวน 10 ครั้ง
2. ฉันสามารถที่จะครองลูกบอลได้.....ครั้ง จากการส่งให้ของเพื่อนจำนวน 10 ครั้ง

เกณฑ์การประเมิน	8-10	ดีมาก
	5-7	ดี
	0-4	ต้องแก้ไข

การส่งลูกบอลไปหาเพื่อนที่กำลังเคลื่อนที่ (ประเมินตนเอง)

1. ฉันสามารถส่งลูกบอลไปข้างหน้าเพื่อให้เพื่อนที่กำลังเคลื่อนที่ไป สามารถรับบอลได้และครอบครองลูกบอลได้อย่างง่ายดาย ฉันทำได้.....จาก 10 ครั้ง
2. ฉันสามารถที่จะเคลื่อนที่เพื่อรับลูกบอลจากการส่งมาให้ของเพื่อนและสามารถที่จะครอบครองลูกบอลได้ จาก 10 ครั้ง

เกณฑ์การประเมิน	8-10	ดีมาก
	5-7	ดี
	0-4	ต้องแก้ไข

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

คะแนน	การยื่นเตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติก่อนสัมผัสลูกบอล	ลักษณะปฏิบัติขณะสัมผัสลูกบอล	ลักษณะปฏิบัติหลังสัมผัสลูกบอล	การส่งบอลไปหาเพื่อน
4 ดีเยี่ยม	ยื่นแยกเท้าออกด้านข้างประมาณหัวไหล่ เข่าอเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ลำตัวตั้งตรง ศีรษะตั้งตรง	ก้าวเท้าหลักเข้าไปจรดลูกบอล ระยะห่าง 1 ฝ่ามือ ย่อเข่าลงเล็กน้อย ปลายเท้าหลักชี้ไปยังเป้าหมาย แขนทั้งสองข้างเหยียดไปตามจังหวะการเหยียดเท้า สายตามองที่ลูกบอล	โน้มตัวไปด้านหน้า เหยียดสะโพกของเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง ปลายเท้าแบะออกด้านข้างเป็นมุมฉาก ใช้ข้างเท้าด้านในสัมผัสตรงกลางลูกบอล ศีรษะนิ่ง	สายตามองที่ลูกบอล ปลายเท้าแบะออกด้านข้างเป็นมุมฉาก เหยียดเท้าเหยียดเท้าออกไปตามแนวแรงเท้าหลักเหยียดตรงศีรษะนิ่ง	ส่งลูกบอลไปให้เพื่อนได้อย่างแม่นยำ (เพื่อนไม่ต้องขยับตัวรับบอล) โดยใช้ข้างเท้าด้านในและลูกฟุตบอลรีดกับพื้นตลอด
3 ดี	ยื่นแยกเท้าออกด้านข้างประมาณหัวไหล่ เข่าอเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ลำตัวและศีรษะเอียง	ก้าวเท้าหลักเข้าไปจรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้าหลักชี้ไปยังเป้าหมาย แขนทั้งสองข้างเหยียดไปตามจังหวะการเหยียดเท้า สายตามองที่ลูกบอล	โน้มตัวไปด้านหน้า เหยียดสะโพกของเท้าที่จะเตะลูกบอลไปข้างหลัง ปลายเท้าแบะออกด้านข้างเป็นมุมฉาก ใช้บริเวณข้างเท้าด้านในสัมผัสตรงกลางลูกบอล	สายตามองที่ลูกบอล ปลายเท้าแบะออกด้านข้างเป็นมุมฉาก ไม่เหยียดเท้าเหยียดเท้าออกไปตามแนวแรงเท้าหลักเหยียดตรง ลำตัวเอียง	ส่งลูกบอลไปให้เพื่อนได้อย่างแม่นยำ โดยส่วนใหญ่ใช้ข้างเท้าด้านใน และลูกฟุตบอลกระดอนเป็นบางครั้ง

คะแนน	การยืนเตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติก่อนสัมผัสลูกบอล	ลักษณะปฏิบัติขณะสัมผัสลูกบอล	ลักษณะปฏิบัติหลังสัมผัสลูกบอล	การส่งบอลไปหาเพื่อน
2 พอใช้	ยืนแยกเท้าออกด้านข้างประมาณหัวไหล่ เข่างอเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าข้างใดข้างหนึ่ง	ก้าวเท้าหลักเข้าไปจรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้าหลักไม่ชี้ไปยังเป้าหมาย แขนทั้งสองข้างเหวี่ยงไปตามจังหวะการเหวี่ยงเท้า	ไม่โน้มตัวไปด้านหน้า พร้อมกับเหวี่ยงสะโพกของเท้าที่จะเตะลูกบอล ไปข้างหลัง ปลายเท้าเบะออกด้านข้างเป็นมุมฉาก	ปลายเท้าเบะออกด้านข้าง เป็นมุมฉาก ไม่เหวี่ยงเท้าออกไปตามแนวแรง เท้าหลักไม่เหยียดตรง ลำตัวเอียง	ส่งลูกบอลไปให้เพื่อน โดยใช้ส่วนอื่นของเท้าไม่ตรงเป้าหมาย และลูกฟุตบอลกระดอนเป็นบางครั้ง
1 ปรับปรุง	ยืนตรงอยู่กับที่ น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง	เท้าหลักเข้าไปจรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้าหลักไม่ชี้ไปยังเป้าหมาย	เท้าหลักไม่ย่อเข่าลงและไม่โน้มตัวไปด้านหน้าข้างเท้าด้านในไม่สัมผัสตรงกลางลูกบอล	ปลายเท้าเบะออกด้านข้าง เป็นมุมฉาก ไม่เหวี่ยงเท้าออกไปตามแนวแรง	ส่งลูกบอลไปให้เพื่อน โดยใช้ส่วนอื่นของเท้า ไม่ตรงเป้าหมาย และลูกฟุตบอลกระดอนมาก

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อผู้ประเมิน.....

การประเมินโดยเพื่อน จากการส่งลูกบอลด้วยเท้าด้านใน โดยใช้แบบสำรวจรายการ

ผู้ประเมิน วันที่

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เป็นการแสดงความสามารถของเพื่อนคุณ
การเตรียม

- สายตามองไปยังเป้าหมาย
- วางเท้าหลัก ที่ไม่ได้ใช้เตะข้างลูกบอล
- เหยียดเท้าที่ใช้เตะไปด้านหลัง
- แบะเท้าข้างที่จะใช้เตะให้ปลายเท้าหันออกจากตัวเป็นมุมฉาก
- กางแขนออกเล็กน้อยเพื่อรักษาสมดุล
- ย่อเข่าของเท้าข้างที่ไม่ได้เตะเล็กน้อย โน้มตัวไปข้างหน้า
- สายตาเล็งไปที่ลูกบอล

การปฏิบัติ

- ร่างกายอยู่เหนือลูกบอล
- เหยียดเท้าที่ใช้เตะไปด้านหน้า
- เกร็งข้อเท้าเล็กน้อย
- ให้เท้าด้านในสัมผัสลูกบอลบริเวณกลางลูก

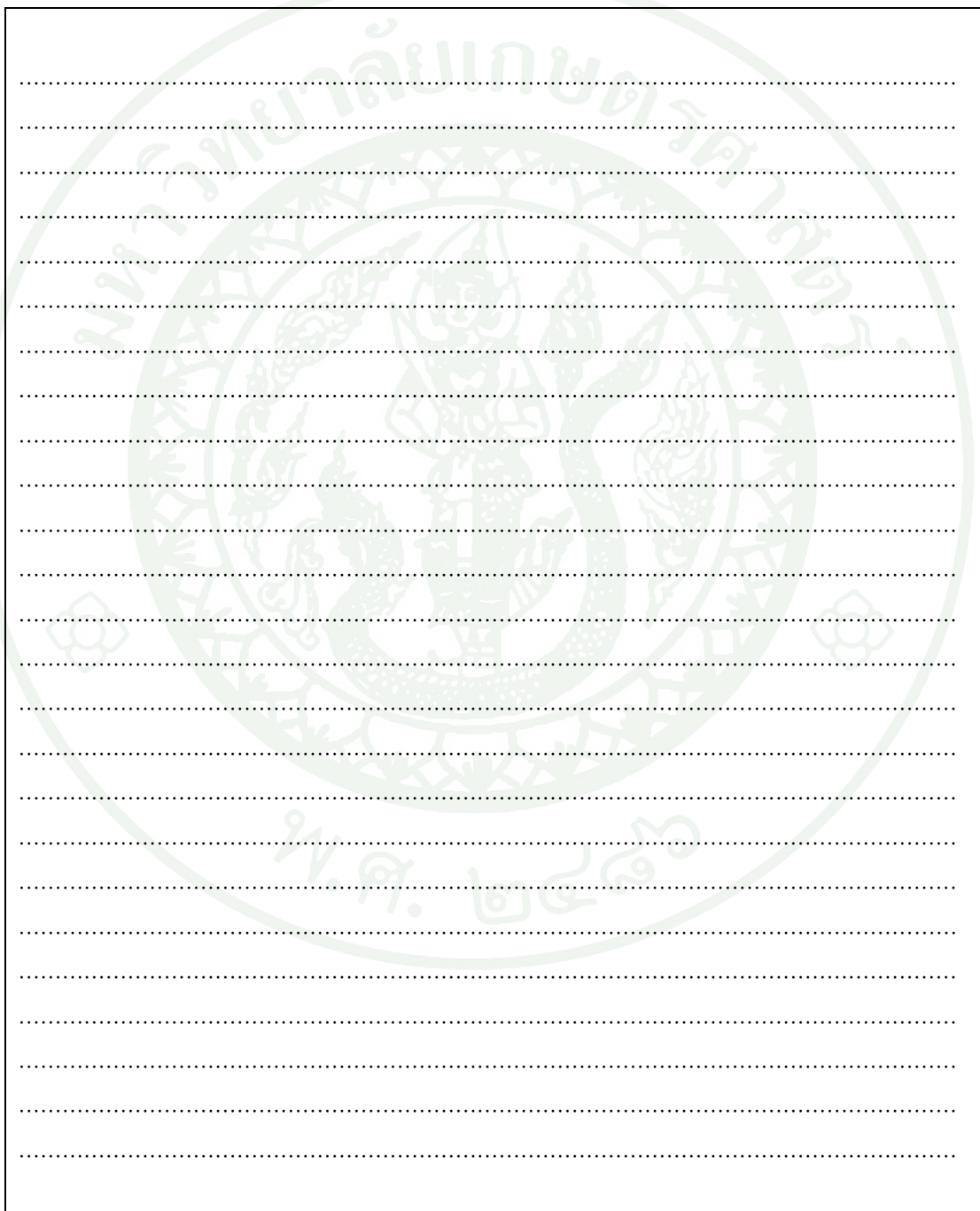
การส่งแรงตาม

- ถ่ายน้ำหนักตัวไปด้านหน้า
- ปล่อยเท้าที่เตะตามลูกไปยังทิศทางที่ต้องการ
- ส่งแรงตามลูกบอลอย่างนุ่มนวล

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง การเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า

คำชี้แจง ให้นักนิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า โดยอธิบายวิธีการเตะลูกฟุตบอล และแสดงภาพของการวางเท้าขณะเตะลูกฟุตบอล

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า พร้อมกับตรวจสอบว่า การเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

การเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. การขึ้นเตรียมพร้อม					
2. ลักษณะปฏิบัติก่อนสัมผัสลูกบอล					
3. ลักษณะปฏิบัติขณะสัมผัสลูกบอล					
4. ลักษณะปฏิบัติหลังสัมผัสลูกบอล					
5. การส่งบอลไปหาเพื่อน					

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อผู้ประเมิน

การส่งลูกบอลไปหาเพื่อนที่อยู่กับที่ (ประเมินตนเอง)

1. ฉันสามารถที่จะทำการส่งบอลอย่างรวดเร็วและแม่นยำไปหาเพื่อนซึ่งอยู่กับที่ เพื่อให้เพื่อนสามารถที่จะหยุดบอลและเล่นต่อไปได้ จากจำนวน 10 ครั้ง
2. ฉันสามารถที่จะครองบอลได้.....ครั้ง จากการส่งให้ของเพื่อนจำนวน 10 ครั้ง

<u>เกณฑ์การประเมิน</u>	8-10	ดีมาก
	5-7	ดี
	0-4	ต้องแก้ไข

การส่งลูกบอลไปหาเพื่อนที่กำลังเคลื่อนที่ (ประเมินตนเอง)

1. ฉันสามารถส่งลูกบอลไปข้างหน้าเพื่อให้เพื่อนที่กำลังเคลื่อนที่ไป สามารถรับบอลได้และครอบครองลูกบอลได้อย่างง่ายดาย ฉันทำได้.....จาก 10 ครั้ง
2. ฉันสามารถที่จะเคลื่อนที่เพื่อรับบอลจากการส่งมาให้ของเพื่อนและสามารถที่จะครอบครองบอลได้ จาก 10 ครั้ง

<u>เกณฑ์การประเมิน</u>	8-10	ดีมาก
	5-7	ดี
	0-4	ต้องแก้ไข

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า

คะแนน	การยืน เตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติ ก่อนสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ ขณะสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ หลังสัมผัสลูก บอล	การส่งบอลไป หาเพื่อน
4 ดีเยี่ยม	ยืนแยกเท้าออก ด้านข้างประมาณ หัวไหล่ เข่าอ เล็กน้อย น้ำหนัก ตัวอยู่บนเท้าทั้ง สองข้าง ลำตัวตั้ง ตรง ศีรษะตั้งตรง	ก้าวเท้าหลักเข้า ไปจรดลูกบอล ระยะห่าง 1 ฝ่ามือ ย่อเข่าลงเล็กน้อย ปลายเท้าหลักชี้ ไปยังเป้าหมาย แขนทั้งสองข้าง เหวี่ยงไปตาม จังหวะการเหวี่ยง เท้า สายตามองที่ ลูกบอล	โน้มตัวไป ด้านหน้าเหวี่ยง สะโพกของเท้าที่ จะเตะลูกบอลไป ข้างหลัง ใช้หลัง เท้าสัมผัสตรง กลางลูกบอล ศีรษะนิ่ง	สายตามองที่ลูก บอล ใช้หลังเท้า สัมผัสตรงกลาง ลูกบอล เหวี่ยง เท้าออกไปตาม แนวแรงเท้า หลักเหยียดตรง ศีรษะนิ่ง	ส่งลูกบอลไป ให้เพื่อนได้ อย่างแม่นยำ (เพื่อนไม่ต้อง ขยับตัวรับ บอล) โดยใช้ หลังเท้า
3 ดี	ยืนแยกเท้าออก ด้านข้างประมาณ หัวไหล่ เข่าอ เล็กน้อย น้ำหนัก ตัวอยู่บนเท้าทั้ง สองข้าง ลำตัว และศีรษะเอียง	ก้าวเท้าหลักเข้า ไปจรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้า หลักชี้ไปยัง เป้าหมาย แขนทั้ง สองข้างเหวี่ยงไป ตามจังหวะการ เหวี่ยงเท้า สายตา มองที่ลูกบอล	โน้มตัวไป ด้านหน้าเหวี่ยง สะโพกของเท้าที่ จะเตะลูกบอลไป ข้างหลัง ใช้หลัง เท้าสัมผัสตรง กลาง ลูกบอล	สายตามองที่ลูก บอล ใช้หลังเท้า สัมผัสตรงกลาง ลูกบอล ไม่ เหวี่ยงเท้า ออกไปตามแนว แรงเท้าหลัก เหยียดตรง ลำตัวเอียง	ส่งลูกบอลไป ให้เพื่อนได้ อย่างแม่นยำ โดยส่วนใหญ่ ใช้หลังเท้า
2 พอใช้	ยืนแยกเท้าออก ด้านข้างประมาณ หัวไหล่ เข่าอ เล็กน้อย น้ำหนัก ตัวอยู่บนเท้าข้าง ใดข้างหนึ่ง	ก้าวเท้าหลักเข้าไป จรดลูกบอลระยะ ห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้าหลักไม่ชี้ ไปยังเป้าหมาย แขน ทั้งสองข้างเหวี่ยงไป ตามจังหวะการ เหวี่ยงเท้า	ไม่โน้มตัวไป ด้านหน้าพร้อม กับเหวี่ยงสะโพก ของเท้าที่จะเตะ ลูกบอล ไปข้าง หลัง	ใช้หลังเท้า สัมผัสตรงกลาง ลูกบอล ไม่ เหวี่ยงเท้า ออกไปตามแนว แรงเท้าหลักไม่ เหยียดตรง ลำตัวเอียง	ส่งลูกบอลไป ให้เพื่อน โดย ใช้ส่วนอื่น ของเท้า ลูก บอลห่างจาก เพื่อนประมาณ 3 ก้าว

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเตะลูกบอลด้วยหลังเท้า

คะแนน	การยื่น เตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติ ก่อนสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ ขณะสัมผัสลูก บอล	ลักษณะปฏิบัติ หลังสัมผัสลูก บอล	การส่งบอลไป หาเพื่อน
1 ปรับปรุง	ยืนตรงอยู่กับที่ น้ำหนักตัวอยู่บน เท้าทั้งสองข้าง	เท้าหลักเข้าไป จรดลูกบอล ระยะห่างเกิน 1 ฝ่ามือ ปลายเท้า หลักไม่ชี้ไปยัง เป้าหมาย	เท้าหลักไม่ย่อเข่า ลงและไม่โน้ม ตัวไปด้านหน้า ไม่ใช้หลังเท้า สัมผัสตรงกลาง ลูกบอล	ใช้หลังเท้า สัมผัสตรงกลาง ลูกบอล ไม่ เหวี่ยงเท้า ออกไปตามแนว แรง	ส่งลูกบอลไป ให้เพื่อน โดย ใช้ส่วนอื่น ของเท้า ลูก บอลห่างจาก เพื่อนมากกว่า 3 ก้าว

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การโหม่งลูกบอล

คำชี้แจง ให้นักนิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การโหม่งลูกฟุตบอล โดยอธิบายวิธีการโหม่งลูกฟุตบอล ลักษณะท่าทางในการโหม่ง ส่วนที่สำคัญที่ใช้ในการโหม่ง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๑.๕. ๒๕๖๓

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังโหม่งลูกฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าการโหม่งลูกฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

การโหม่งลูกฟุตบอล	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. การยืนเตรียมพร้อม					
2. ลักษณะปฏิบัติก่อนสัมผัสลูกบอล					
3. ลักษณะปฏิบัติขณะสัมผัสลูกบอล					
4. ลักษณะปฏิบัติหลังสัมผัสลูกบอล					

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

ชื่อผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการโหม่งลูกฟุตบอล

คะแนน	การยื่นเตรียมพร้อม	ลักษณะปฏิบัติก่อนสัมผัสลูกบอล	ลักษณะปฏิบัติขณะสัมผัสลูกบอล	ลักษณะปฏิบัติหลังสัมผัสลูกบอล
4 ดีเยี่ยม	ยื่นแยกเท้าออกด้านข้างกว้างประมาณหัวไหล่ เข่างอเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ลำตัวและศีรษะตั้งตรง	เหยียดแขนทั้งสองข้างขึ้นอยู่ในระดับหัวไหล่ และตัวไปด้านหลังเล็กน้อย เกร็งลำคอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล	โน้มตัวไปด้านหน้า สายตามองที่ลูกบอล ชีตคางออกพร้อมก้มหน้าลงเล็กน้อย ใช้หน้าผากปะทะลูกบอล แขนและเท้าทั้งสองงอเล็กน้อย	สายตามองตามลูกบอลไปยังเป้าหมาย ศีรษะนิ่ง เท้าทั้งสองเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าทั้งสองข้าง
3 ดี	ยื่นแยกเท้าออกด้านข้างกว้างประมาณหัวไหล่ น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ลำตัวและศีรษะตั้งตรง	เหยียดแขนทั้งสองข้างขึ้นเล็กน้อย และตัวไปด้านหลังเล็กน้อย เกร็งลำคอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล	โน้มตัวไปด้านหน้า สายตามองที่ลูกบอล ชีตคางออก เหยียดขึ้นเล็กน้อย ใช้หน้าผากปะทะลูกบอล แขนและเท้าทั้งสองงอเล็กน้อย	สายตาไม่ได้มองตามลูกบอลไปยังเป้าหมาย ศีรษะนิ่ง เท้าทั้งสองเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าทั้งสองข้าง
2 พอใช้	ยื่นแยกเท้าออกด้านข้างเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ลำตัวเอนไปข้างหลัง ศีรษะตั้งตรง	เหยียดแขนทั้งสองข้างขึ้นเล็กน้อย ไม่และตัวไปด้านหลังเล็กน้อย เกร็งลำคอ เก็บคาง สายตามองที่ลูกบอล	โน้มตัวไปด้านหน้า สายตามองที่ลูกบอล ชีตคางออก เหยียดขึ้นเล็กน้อย ใช้ส่วนบนของศีรษะปะทะลูกบอล แขนและเท้าทั้งสองงอเล็กน้อย	สายตาไม่ได้มองตามลูกบอลไปยังเป้าหมาย ลำตัวเอียง เท้าทั้งสองเหยียดตึง น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าทั้งสองข้าง
1 ปรับปรุง	ยื่นแยกเท้าออกด้านข้างเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าข้างใดข้างหนึ่ง ลำตัวเอนไปข้างหลัง ศีรษะตั้งตรง	เหยียดแขนทั้งสองข้างขึ้นเล็กน้อย ไม่และตัวไปด้านหลังเล็กน้อย เกร็งลำคอ เก็บคาง สายตาไม่มองที่ลูกบอล	โน้มตัวไปด้านหน้า กลับตาคีตคางออก เหยียดขึ้นเล็กน้อย ใช้ส่วนบนของศีรษะปะทะลูกบอล แขนและเท้าทั้งสองงอเล็กน้อย	เมื่อปะทะลูกบอลแล้ว กลับตาไม่มองตามลูกบอลไปยังเป้าหมาย

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง การหยุดลูกฟุตบอล

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การหยุดลูกฟุตบอล โดยอธิบายวิธีการหยุดลูกฟุตบอล ลักษณะท่าทางในการหยุดลูกฟุตบอล ส่วนที่สำคัญที่ใช้ในการหยุดลูกฟุตบอล

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

๒๕๖๓

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังหยุดลูกฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าการหยุดลูกฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

การหยุดลูกฟุตบอล	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. การหยุดลูกเรียดกับพื้น					
2. การหยุดลูกกระดอน					
3. การหยุดลูกโค้ง					

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

ชื่อผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการโหม่งลูกฟุตบอล

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การหยุดลูกฟุตบอล	ใช้วิธีการหยุดลูกฟุตบอลได้อย่างเหมาะสม ลูกฟุตบอลไม่อยู่ไกลตัว สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้และสามารถเคลื่อนที่กับลูกฟุตบอลต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง	ใช้วิธีการหยุดลูกฟุตบอลได้อย่างเหมาะสม ลูกฟุตบอลไม่อยู่ไกลตัว สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้	สามารถหยุดลูกฟุตบอลได้ ลูกฟุตบอลอยู่ไกลตัว ไม่สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้	ไม่สามารถหยุดลูกฟุตบอลได้ ลูกฟุตบอลอยู่ไกลตัว ไม่สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง การเลี้ยงลูกฟุตบอล

คำชี้แจง ให้นักสรุปรความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การเลี้ยงลูกฟุตบอล โดยอธิบายวิธีการเลี้ยงลูกฟุตบอล ลักษณะท่าทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอล ส่วนที่สำคัญที่ใช้ในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปทุมธานี

๒๕๖๓

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเลี้ยงลูกฟุตบอล พร้อมกับพิจารณาว่าการเลี้ยงลูกฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลและการส่งบอล 1 (ประเมินตามสภาพจริง)

_____ ผู้เรียนแสดงความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยเท้าทั้งสองข้าง ลูกฟุตบอลอยู่ใกล้ตัวตลอดเวลาจนกระทั่งส่งให้เพื่อนร่วมทีม

_____ ผู้เรียนมองดูสถานการณ์รอบข้างอยู่เสมอ เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอลและส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อนร่วมทีม

_____ ผู้เรียนเลี้ยงลูกฟุตบอล และสามารถส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อนร่วมทีมได้ ในพื้นที่ที่เพื่อนร่วมทีมสามารถครอบครองบอลได้

_____ ผู้เรียนเลี้ยงลูกฟุตบอล และสามารถส่งให้เพื่อนร่วมทีมได้อย่างแม่นยำ โดยไม่ถูกแย่งบอลจากฝ่ายตรงข้ามบอล

การเลี้ยงลูกฟุตบอล	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
การควบคุมลูกฟุตบอล					
การใช้สายตา					
การรักษาสมดุลของร่างกาย					

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

4	หมายถึง	สามารถปฏิบัติได้ตลอดเวลา
3	หมายถึง	ส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติได้
2	หมายถึง	ปฏิบัติได้เป็นบางครั้ง
1	หมายถึง	ไม่สามารถปฏิบัติได้เลย

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

คะแนน	การควบคุมลูกฟุตบอล	การใช้สายตา	การรักษาสมดุลของร่างกาย
4 ดีเยี่ยม	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยใช้เท้าทั้งสองข้าง โดยใช้เท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า ใช้การเตะหรือการเนียนลูกฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่โดยลูกบอลอยู่ห่างจากเท้าประมาณ 1 ก้าว	เงยหน้าดูสถานการณ์รอบข้างอยู่เสมอ เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอล	เงยหน้าและ โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย หนักตัวอยู่เหนือลูกบอล รักษาร่างกายอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่เกร็งตัว
3 ดี	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยใช้เท้าทั้งสองข้าง โดยการใช้เท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า ใช้การเตะหรือการเนียนลูกฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่โดยลูกบอลอยู่ห่างจากเท้ามากกว่า 3 ก้าว	ส่วนมาก เงยหน้าดูสถานการณ์รอบข้าง เพื่อหาทิศทางในการเลี้ยงลูกฟุตบอล	ส่วนมากเงยหน้าและ โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย หนักตัวอยู่เหนือลูกบอล รักษาร่างกายอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่เกร็งตัว

คะแนน	การควบคุมลูกฟุตบอล	การใช้สายตา	การรักษาสมดุลของร่างกาย
2 พอใช้	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยการ ใช้เท้าข้างเดียวเลี้ยงลูก ฟุตบอลตลอดเวลา ใช้ การเตะหรือการเหวี่ยงลูก ฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่ ลูก บอลอยู่ห่างจากเท้า ประมาณ 1 ก้าว	เงยหน้าดูสถานการณ์ รอบข้าง เป็นบางครั้ง เพื่อหาทิศทางในการ เลี้ยงลูกฟุตบอล	เงยหน้าและ โน้มตัวไป ข้างหน้าเป็นบางครั้ง หันก้นตัวอยู่เหนือลูกบอล ร่างกายไม่เป็นธรรมชาติ และเกร็งตัว
1 ปรับปรุง	เลี้ยงลูกฟุตบอลโดยการ ใช้เท้าข้างเดียวเลี้ยงลูก ฟุตบอลตลอดเวลา ใช้ การเตะหรือการเหวี่ยงลูก ฟุตบอลเพื่อเคลื่อนที่ โดย ลูกบอลอยู่ห่างจากเท้า มากกว่า 3 ก้าว	ก้มหน้าตลอดเวลาในการ เลี้ยงลูกฟุตบอล	ก้มหน้าตลอดเวลา ร่างกายไม่เป็นธรรมชาติ และเกร็งตัว

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล 2: การประเมินโดยเพื่อน

ประเมินความสามารถในการเลี้ยงบอลด้วยความเร็ว

ผู้ประเมิน วันที่

คำชี้แจง: ในขณะที่เพื่อนของคุณเลี้ยงบอลในสนามไปมา คุณควรจะอยู่ในตำแหน่งที่ดีเพื่อคุณสามารถที่จะมองเห็นเพื่อนของคุณเลี้ยงลูกบอลอย่างชัดเจน เพื่อสามารถที่จะประเมินความสามารถในการเลี้ยงลูกบอลได้อย่างถูกต้อง คุณจะต้องบันทึกข้อมูลลงในสมุดบันทึกของเพื่อนคุณ ใช้แบบสำรวจที่ให้ด้านล่างต่อไปนี้ประเมินเพื่อนคุณ เช็กลงหน้าทักษะที่เพื่อนคุณแสดงความสามารถ

สิ่งที่คุณทำต่อไปนี้ไม่ได้ใช้ในการให้เกรดเพื่อนของคุณ แต่จะช่วยในการพัฒนาความสามารถของเพื่อนคุณ คุณก็คือครูหรือผู้ฝึกสอน

.....ลำดับตั้งตรง

.....เงยหน้าขึ้น มองไปยังสนาม

.....มองที่ลูกบอล

.....เตะบอลด้วยเท้าด้านในหรือหลังเท้า ไปข้างหน้าห่างจากตัวประมาณ 3 ฟุต

.....เงยหน้า มองลงไปทีสนาม

.....วิ่งอย่างรวดเร็วไปกับลูกบอล

.....เตะบอลไปข้างหน้าประมาณ 3-4 ฟุต ด้วยเท้าด้านในหรือหลังเท้า

.....รักษาการควบคุมลูกบอล

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อผู้ประเมิน

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงบอล 3 การเปลี่ยนทิศทางและการเลี้ยงไปในทิศทางต่างๆ

ผู้ประเมิน วันที่

คำชี้แจง: สังเกตเพื่อนของคุณขณะที่กำลังเลี้ยงบอลในสนามกับคนอื่นๆ พร้อมกัน ให้คะแนนความสามารถของเพื่อนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกลงในสมุดของเพื่อนคุณ ให้วงกลมล้อมรอบข้อความที่คุณคิดว่าเป็นความสามารถที่ดีที่สุดของเพื่อนคุณ เขียนข้อเสนอแนะที่คุณคิดว่าจะช่วยเพื่อนของคุณพัฒนาความสามารถของเขาต่อไปในการฝึกหัด

ขั้นดีมาก

- สามารถเปลี่ยนทิศทางได้อย่างรวดเร็วโดยที่ไม่มีการชนกับผู้อื่น
- สามารถควบคุมลูกบอลตลอดเวลาทั้งหมด
- เหยหน้ำมองผู้เล่นคนอื่นบ่อยๆ
- เลี้ยงบอลไปมา เลี้ยงซิกแซก และเลี้ยงไปตรงๆ
- สามารถเปลี่ยนความเร็วได้เมื่อต้องการ

ขั้นดี

- เปลี่ยนทิศทางได้แต่ไม่เร็ว ปะทะกับผู้เล่นคนอื่นเป็นบางครั้ง แต่โดยทั่วไปพยายามหลีกเลี่ยงการปะทะกับผู้อื่น
- รักษาการควบคุมลูกบอลตลอดเวลา เลี้ยงการครองบอลเป็นบางครั้ง และวิ่งอย่างรวดเร็วเพื่อนำลูกบอลมาครอบครอง
- เหยหน้ำมองผู้เล่นคนอื่นเป็นบางครั้ง ในขณะที่เลี้ยงลูกบอล
- เลี้ยงบอลไปมา อย่างน้อยสองเส้นทางที่แตกต่างกัน
- เปลี่ยนความเร็วในการเลี้ยงลูกได้ในเวลาที่เหมาะสม

ขั้นพอใช้

- ไม่สามารถเปลี่ยนทิศทางได้อย่างอย่างเสมอต้นเสมอปลาย มีการปะทะกับผู้เล่นคนอื่น
- เลี้ยงการครองบอลบ่อยครั้ง และเคลื่อนไหวช้า ในการนำลูกบอลมาครอบครอง
- ก้มหน้ามองลูกบอลในขณะที่เลี้ยงลูก ไม่ค่อยมองผู้เล่นคนอื่น
- เลี้ยงบอลเป็นเส้นทางเดียวตลอด
- ความเร็วในการเลี้ยงลูกค่อนข้างช้า เปลี่ยนความเร็วไม่ค่อย

แบบประเมินความสามารถในการเลี้ยงบอลหลบลูกคู่ต่อสู้ 4 (ประเมินโดยเพื่อน)
การเลี้ยงบอลหลบลูกคู่ต่อสู้ (ประเมินโดยเพื่อน)

ผู้ประเมิน วันที่

คำชี้แจง: ตั้งเกตุเพื่อนของคุณขณะที่เลี้ยงบอลเข้าหาคู่ต่อสู้ ใช้แบบสำรวจที่อยู่ด้านล่างต่อไปนี้ ประเมินความสามารถของเพื่อนคุณ คุณจะต้องตรวจสอบว่าเพื่อนของคุณได้แสดงความสามารถในการเลี้ยงหลบลูกคู่ต่อสู้ โดยให้ทำเครื่องหมายในช่องด้านหน้าข้อความของแบบสำรวจรายการ เมื่อเพื่อนของคุณสามารถแสดงความสามารถได้

ขั้นเตรียม

- งอเข่าเล็กน้อย
- ทำจุดศูนย์ถ่วงให้ต่ำ
- ร่างกายอยู่เหนือลูกบอล

ขั้นปฏิบัติ

- มองไปที่ลูกบอล
- ใช้ร่างกายหลอกล่อและใช้เท้าขยับหลอก
- ให้ลำตัวอยู่ระหว่างลูกบอลและคู่ต่อสู้
- เปลี่ยนความเร็วและทิศทางหรือทั้งสองอย่าง

ขั้นติดตาม

- ควบคุมลูกบอลอย่างใกล้ชิด
- เร่งความเร็วหนีคู่ต่อสู้
- มองไปยังด้านหน้าและพื้นสนาม

ข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน

.....

.....

.....

.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8

เรื่อง การยิงประตู่

คำชี้แจง ให้นิสิตสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การยิงประตู่ โดยอธิบายวิธีการยิงประตู่ ลักษณะท่าทางในการยิงประตู่ ส่วนที่สำคัญที่ใช้ในการยิงประตู่

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: กำหนดพื้นที่การทดสอบ โดยวางกรวยให้มีระยะห่าง 8 หลา และให้มีความห่างจากจุดที่ใช้สำหรับยิงประตูประมาณ 15 เมตร ให้ผู้เรียนเล็งลูกฟุตบอล สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังยิงประตู พร้อมกับพิจารณาว่าการกำลังยิงประตู ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยปฏิบัติการยิงประตู 3 ระยะละ 5 ครั้ง

แบบประเมินความสามารถในการยิงประตู (ประเมินตามสภาพจริง)

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

การเล็งลูกฟุตบอล	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. การยิงประตูระยะทาง 15 เมตร					
2. การยิงประตูระยะทาง 20 เมตร					
3. การยิงประตูระยะทาง 25 เมตร					

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการยิงประตู

4	หมายถึง	สามารถเลือกใช้เทคนิคการยิงประตูได้อย่างเหมาะสม ลูกฟุตบอลอยู่ในกรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้ เท้าหลักวางใกล้กับเท้าที่ใช้เตะ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมาย เข้าอยู่เหนือลูกฟุตบอลและเมื่อสัมผัสลูกฟุตบอลไปแล้ว วิ่งเข้าหาเป้าหมายเพื่อเตรียมยิงประตูอีกครั้ง
3	หมายถึง	สามารถเลือกใช้เทคนิคการยิงประตูได้อย่างเหมาะสม ลูกฟุตบอลไม่อยู่ในกรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้ เท้าหลักวางใกล้กับเท้าที่ใช้เตะ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมาย เข้าอยู่เหนือลูกฟุตบอลและเมื่อสัมผัสลูกฟุตบอลไปแล้ว วิ่งเข้าหาเป้าหมายเพื่อเตรียมยิงประตูอีกครั้ง
2	หมายถึง	สามารถปฏิบัติการยิงประตูได้ ลูกฟุตบอลอยู่ในกรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้ เท้าหลักวางใกล้กับเท้าที่ใช้เตะ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมาย เข้าไม่อยู่เหนือลูกฟุตบอลและเมื่อสัมผัสลูกฟุตบอลไปแล้ว วิ่งเข้าหาเป้าหมาย
1	หมายถึง	สามารถปฏิบัติการยิงประตูได้ ลูกฟุตบอลไม่อยู่ในกรอบเป้าหมายที่กำหนดไว้ เท้าหลักวางใกล้กับเท้าที่ใช้เตะ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมาย เข้าไม่อยู่เหนือลูกฟุตบอล

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 9

เรื่อง การเล่นฟุตบอล (การเล่นรุก)

คำชี้แจง ให้หาคำที่ผิดหรือความรู้ที่ผิดจากการเรียนเรื่อง การเล่นฟุตบอล (การเล่นเป็นฝ่ายรุก) โดย

อธิบายหลักการรุก

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาเขตกำแพงแสน

๒๕๖๕

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเล่นฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าการเล่นฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล (การเล่นรุก)

การเล่นรุก	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. การเล่นในแนวกว้าง					
2. การเล่นทะลุทะลวง					
3. การเคลื่อนที่					
4. การใช้ความสามารถเฉพาะตัว					

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล (เกมรุก)

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การเล่นในแนวกว้าง	พยายามส่งบอลไปทางด้านข้างของสนาม เพื่อเปิดพื้นที่กลางสนามและใช้วิธีการส่งลูกขวางสนาม ได้อย่างแน่นอนและแม่นยำตลอดเวลา	พยายามส่งบอลไปทางด้านข้างของสนาม และใช้วิธีการส่งลูกขวางสนาม ได้อย่างแน่นอนและแม่นยำเป็นส่วนใหญ่	ส่งบอลไปทางด้านข้างของสนาม เพื่อเปิดพื้นที่กลางสนาม และใช้วิธีการส่งลูกขวางสนาม เป็นบางครั้ง	ไม่ส่งบอลไปทางด้านข้างของสนาม มักจะครอบครองลูกไว้กับตัวเอง

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การเล่นทะเล ทะลวง	ใช้การส่งบอลผ่าน คู่ต่อสู้แบบทะเล ทะลวงแนวป้องกัน ของฝ่ายรับและหา โอกาสในการยิง ประตูตลอดเวลา	ส่วนใหญ่ใช้การ ส่งบอลผ่านคู่ ต่อสู้แบบทะเล ทะลวงแนว ป้องกันของฝ่าย รับและหาโอกาส ในการยิงประตู	ใช้การส่งบอล ผ่านคู่ต่อสู้แบบ ทะเลทะลวงแนว ป้องกันของฝ่าย รับและหาโอกาส ในการยิงประตู เป็นบางครั้ง	ไม่ส่งบอลแบบ ทะเลทะลวง มักจะครอบครอง ลูกไว้กับตัวเอง
การเคลื่อนที่	เคลื่อนที่เพื่อให้เกิด ที่ว่างเพื่อการ โจมตี เคลื่อนที่เพื่อหนี จากการประกบตัว จากคู่ต่อสู้ และ เคลื่อนที่สับเปลี่ยน ตำแหน่งกับเพื่อน ในทีม	เคลื่อนที่เพื่อให้เกิด ที่ว่างเพื่อการ โจมตี เคลื่อนที่ เพื่อหนีจากการ ประกบตัวจากคู่ ต่อสู้ แต่ไม่ เคลื่อนที่สับ เปลี่ยนตำแหน่ง กับเพื่อนในทีม	เคลื่อนที่เพื่อหนี จากการประกบ ตัวจากคู่ต่อสู้ แต่ ไม่เคลื่อนที่ เพื่อให้เกิดที่ว่าง เพื่อการโจมตีและ ไม่เคลื่อนที่สับ เปลี่ยนตำแหน่ง กับเพื่อนในทีม	ไม่เคลื่อนที่ เพื่อให้เกิดที่ว่าง ไม่มีการเคลื่อนที่ เพื่อหนีจากการ ประกบตัวจากคู่ ต่อสู้ และไม่มี การเคลื่อนที่สับ เปลี่ยนตำแหน่ง กับเพื่อนในทีม
การใช้ ความสามารถ เฉพาะตัว	พยายามทำประตู เมื่อมีโอกา สตลอดเวลา โดยใช้ การยิงด้วยข้างเท้า ด้านใน ข้างเท้าด้าน นอก หลังเท้า ศีรษะ การเลี้ยงเข้าประตู	ส่วนใหญ่ พยายามทำประตู เมื่อมีโอกาส	พยายามทำประตู เมื่อมีโอกา สเป็น บางครั้ง	ไม่พยายามทำ ประตูเมื่อมี โอกาส

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

การประเมินตนเอง: การเล่นเกม 2 ต่อ 1 ในพื้นที่เล็กๆ

คำชี้แจง: หลังจากที่ได้ฝึกการรับส่งลูกบอลโดยการ เล่นบอล 2 ต่อ 1 ในพื้นที่เล็กๆ แล้ว ให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายดังนี้

1. เมื่อได้รับบอลและได้ครอบครองบอลแล้ว เพื่อนจะต้องทำอะไรเพื่อให้สามารถส่งบอลได้ โดยที่ไม่ถูกแย่งบอล

2. เมื่อผู้เล่นคนอื่นได้บอล และคุณเป็นผู้เล่นฝ่ายป้องกัน คุณจะอย่างไรจึงจะสามารถป้องกันและแย่งบอลมาครอบครองจากคู่ต่อสู้ได้

การประเมินตนเอง: การเล่นเกม 2 ต่อ 2 (ประเมินการผ่านบอลและการแย่งบอล)

ชื่อ..... วันที่.....

คำชี้แจง: พยายามใช้การส่งบอลและกลยุทธ์การรับ หลังจากการเล่นบอล 2 ต่อ 1 ในพื้นที่เล็กๆ และให้ทำการอภิปรายกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน

แบบฝึกนี้ใช้ผู้เล่นจำนวน 8 คน โดยผู้เล่นสี่คนแรกจะเป็นผู้เริ่มเล่นก่อนเป็นเวลา 2 นาที ส่วนผู้เล่นที่เหลือเป็นผู้บันทึกการผ่านบอลของผู้เล่นในสนาม ผู้เล่นที่เหลือหนึ่งคนบันทึกผู้เล่นหนึ่งคน

เมื่อผู้เล่นที่คุณประเมินเป็นผู้เล่นฝ่ายรุก ให้คุณทำเครื่องหมาย ✓ บนหมายเลขที่เพื่อนคุณสามารถส่งบอลได้สำเร็จโดยไม่ถูกตัดบอล และเมื่อเพื่อนของคุณเป็นผู้เล่นฝ่ายรับ ให้คุณขีดเส้นใต้หมายเลขที่เพื่อนคุณสามารถแย่งบอลได้สำเร็จ

การส่งบอล

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48

จำนวนครั้งในการพยายามส่งบอล:.....

จำนวนครั้งที่ส่งบอลสำเร็จ:.....

เปอร์เซ็นต์การส่งบอล:.....

การแย่งบอล

จำนวนครั้งในการแย่งบอลสำเร็จ:.....

จำนวนครั้งในการตัดบอลบอล:.....

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

ชื่อผู้ประเมิน

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 10

เรื่อง การเล่นฟุตบอล (การเล่นรับ)

คำชี้แจง ให้สันนิษฐานสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การเล่นฟุตบอล (การเล่นเป็นฝ่ายรับ) โดยอธิบายหลักการรับ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปทุมธานี

๒๕๖๓

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: สังเกตการปฏิบัติของผู้เรียนขณะที่กำลังเล่นฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าการเล่นฟุตบอล ของผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ ให้คะแนนความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล (การเล่นรับ)

การเล่นรับ	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. การทำเกมรุกให้ช้าลง					
2. การสร้างความสมดุล					
3. การมีสมาธิ					
4. การควบคุม					

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเล่นรับ

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การทำเกมรุกให้ช้าลง	เมื่ออยู่ใกล้บอลพยายามเข้าหาบอลทันที เพื่อหยุดการรุกของคู่ต่อสู้ และพยายามตัดบอลหรือแย่งบอลกลับคืนเมื่อมีโอกาส	ส่วนใหญ่เมื่ออยู่ใกล้บอลพยายามเข้าหาบอลทันที เพื่อหยุดการรุกของคู่ต่อสู้ และพยายามตัดบอลหรือแย่งบอล	เมื่ออยู่ใกล้บอลพยายามเข้าหาบอลทันที เพื่อหยุดการรุกของคู่ต่อสู้และพยายามตัดบอลหรือแย่งบอลเป็นบางครั้ง	ไม่พยายามเข้าหาบอลทันที เพื่อหยุดการรุกของคู่ต่อสู้
การสร้างความสมดุล	เมื่อเสียการครอบครองบอลและมีผู้เล่นน้อยกว่า พยายามป้องกันและเพิ่มจำนวนให้มากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุกตลอดเวลา	ส่วนใหญ่เมื่อเสียการครอบครองบอลและมีผู้เล่นน้อยกว่า พยายามป้องกันและเพิ่มจำนวนให้มากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุก	เมื่อเสียการครอบครองบอลและมีผู้เล่นน้อยกว่า พยายามป้องกันและเพิ่มจำนวนให้มากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุกเป็นบางครั้ง	เมื่อเสียการครอบครองบอลไม่พยายามป้องกันและไม่เพิ่มจำนวนให้มากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุก
การมีสมาธิ	พยายามหันหน้าเข้าหาฝ่ายรุกและติดตามการเล่นของฝ่ายรุกตลอดเวลา	ส่วนใหญ่พยายามหันหน้าเข้าหาฝ่ายรุกและติดตามการเล่นของฝ่ายรุก	หันหน้าเข้าหาฝ่ายรุกและติดตามการเล่นของฝ่ายรุกเป็นบางครั้ง	ไม่พยายามหันหน้าเข้าหาฝ่ายรุกและไม่ติดตามการเล่นของฝ่ายรุก

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การควบคุม	ไม่ปล่อยให้โอกาสให้ฝ่ายรุกได้เล่นบอล พยายามสกัดกั้นตามกติกาเพื่อไม่ให้ฝ่ายรุกยิงประตู ได้ติดตามประกบตัวตลอดเวลา	ไม่ปล่อยให้โอกาสให้ฝ่ายรุกได้เล่นบอล พยายามสกัดกั้นตามกติกาเพื่อไม่ให้ฝ่ายรุกยิงประตู	พยายามสกัดกั้นตามกติกาเพื่อไม่ให้ฝ่ายรุกยิงประตู	ปล่อยให้โอกาสให้ฝ่ายรุกได้เล่นบอลและไม่ติดตามประกบตัวฝ่ายรุก

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

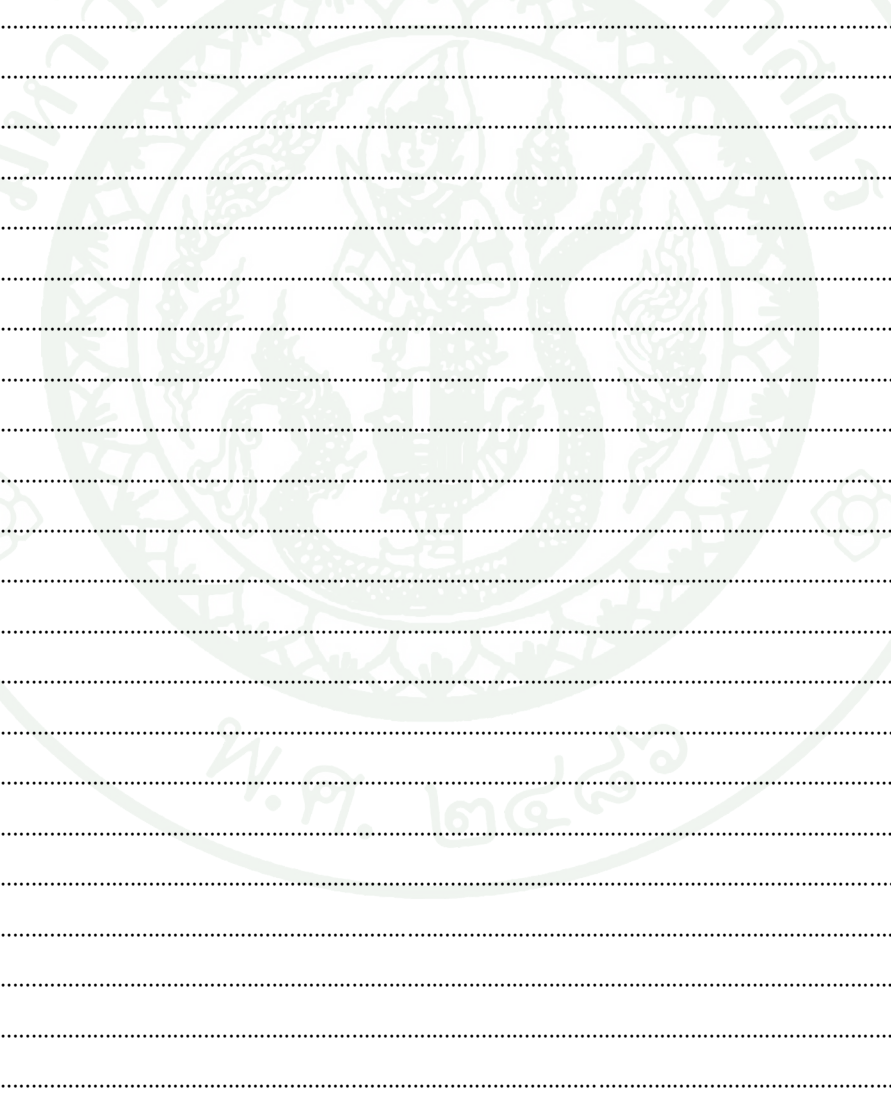
.....

.....

ใบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 11

เรื่อง การเล่นเกม

คำชี้แจง ให้นักตีตรูปรความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การเล่นเกม โดยอธิบายวิธีการที่จะทำให้การเล่น
เกม ประสบความสำเร็จ

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอลของตนเอง ขณะที่กำลังเล่นฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าความสามารถในการเล่นฟุตบอลของตนเองเป็นอย่างไร ให้คะแนนความสามารถของตนเองโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะสิ่งที่ต้องการพัฒนา และปรับปรุงต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

แบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล (การเล่นทีม)

การเล่นทีม	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. การใช้ทักษะ					
2. การใช้กลยุทธ์การรุก					
3. การใช้กลยุทธ์การรับ					
4. สมรรถภาพทางกาย					
5. กติกาการแข่งขัน					
6. พฤติกรรมการเล่น					

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเล่นฟุตบอล

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การใช้ทักษะ	ใช้ทักษะในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตลอดการแข่งขันฟุตบอล	ส่วนใหญ่ใช้ทักษะในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการแข่งขันฟุตบอล	ใช้ทักษะในการเล่นฟุตบอลได้อย่างเหมาะสมในการแข่งขันฟุตบอล	ใช้ทักษะในการเล่นฟุตบอลไม่เหมาะสมในการแข่งขันฟุตบอล

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
การใช้กล ยุทธการรุก	ใช้กลยุทธการรุก ในการเล่น ฟุตบอลได้อย่าง เหมาะสมและมี ประสิทธิภาพ ตลอดการแข่งขัน ฟุตบอล	ส่วนใหญ่ใช้กล ยุทธการรุกในการ เล่นฟุตบอลได้ อย่างเหมาะสมและ มีประสิทธิภาพใน การแข่งขันฟุตบอล	ใช้กลยุทธการรุก ในการเล่น ฟุตบอลได้อย่าง เหมาะสมในการ แข่งขันฟุตบอล	ไม่ใช้กลยุทธการ รุกในการแข่งขัน ฟุตบอล
การใช้กล ยุทธการรับ	ใช้กลยุทธการรับ ในการเล่น ฟุตบอลได้อย่าง เหมาะสมและมี ประสิทธิภาพ ตลอดการแข่งขัน ฟุตบอล	ส่วนใหญ่ใช้กล ยุทธการรับในการ เล่นฟุตบอลได้ อย่างเหมาะสมและ มีประสิทธิภาพใน การแข่งขันฟุตบอล	ใช้กลยุทธการรับ ในการเล่น ฟุตบอลได้อย่าง เหมาะสมในการ แข่งขันฟุตบอล	ไม่ใช้กลยุทธการ รับในการแข่งขัน ฟุตบอล
สมรรถภาพ ทางกาย	มีการอบอุ่น ร่างกายก่อนการ แข่งขันอย่าง เพียงพอ และ สามารถ เคลื่อนไหวได้ ตลอดการแข่งขัน โดยไม่เกิดความ เมื่อยล้า	มีการอบอุ่นร่างกาย ก่อนการแข่งขัน อย่างเพียงพอ และ สามารถ เคลื่อนไหวได้ เกือบตลอดการ แข่งขัน	มีการอบอุ่น ร่างกายก่อนการ แข่งขันและ เคลื่อนไหวได้ไม่ ตลอดการแข่งขัน	ไม่มีการอบอุ่น ร่างกายก่อนการ แข่งขันและ เคลื่อนไหวได้ไม่ ตลอดการแข่งขัน

คะแนน	4 ดีเยี่ยม	3 ดี	2 พอใช้	1 ปรับปรุง
กติกาการแข่งขัน	เคารพกติกาการแข่งขันฟุตบอลและปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันฟุตบอลตลอดทั้งเกม	ส่วนใหญ่เคารพกติกาการแข่งขันฟุตบอลและปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันฟุตบอล	เคารพกติกาการแข่งขันฟุตบอลและปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันฟุตบอลเป็นบางครั้ง	ไม่เคารพกติกาการแข่งขันฟุตบอลและไม่ปฏิบัติตามกติกาการแข่งขันฟุตบอล
พฤติกรรมการเล่น	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีความมั่นใจในตนเองควบคุมอารมณ์ได้เคารพคำตัดสินและให้เกียรติคู่ต่อสู้	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีความมั่นใจในตนเองควบคุมอารมณ์ได้เป็นส่วนใหญ่	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันและความมั่นใจในตนเองน้อยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและควบคุมอารมณ์ได้บ้าง	ไม่มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันขาดความมั่นใจในตนเองแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและควบคุมอารมณ์ไม่ได้

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้ประเมินความสามารถในการสอนฟุตบอลของตนเอง ขณะที่กำลังทำการสอนฟุตบอล พร้อมกับตรวจสอบว่าความสามารถในการสอนฟุตบอลของตนเองเป็นอย่างไร ให้คะแนนความสามารถของตนเองโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนที่ได้ พร้อมเขียนข้อเสนอแนะสิ่งที่ต้องการพัฒนาและปรับปรุงต่อไป โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

แบบประเมินความสามารถในการสอนฟุตบอล

รายการประเมินการสอน	คะแนน				ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	
1. ความเหมาะสมของการอบอุ่นร่างกาย					
2. การเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์ในการสอน					
3. อุปกรณ์และสถานที่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน					
4. การจัดรูปแบบในการอธิบายและสาธิตให้กับผู้เรียน					
5. อธิบายขั้นตอนของทักษะที่สอนได้อย่างถูกต้อง					
6. สาธิตลำดับขั้นตอนของทักษะต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง					
7. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้อย่างทั่วถึง					
8. กิจกรรมที่จัดมีความสนุกสนาน					
9. การให้นักเรียนทั้งหมดมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
10. ความสามารถในการสรุปบทเรียน					

ข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความสามารถในการควบคุมลูกบอล (การเตะลูกบอล)

คำชี้แจง: ให้ประเมินความสามารถในการเตะลูกบอลของตนเอง โดยบันทึกจำนวนครั้งที่สามารถปฏิบัติได้และให้บันทึกสิ่งที่ผู้เรียนต้องการพัฒนาและปรับปรุงต่อไป

การคิดคะแนน

1. ให้ทดสอบคนละ 3 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ได้มากที่สุด
2. ให้ผู้ทดสอบเตะด้วยหลังเท้า ซ้าย-ขวาสลับกัน เริ่มเตะไหนก่อนก็ได้
3. นับจำนวนการเตะลูกบอลจากการทดสอบครั้งที่มากที่สุดภายใน 3 ครั้ง โดยนับเฉพาะลูกบอลที่ถูกหลังเท้าซ้ายและเท้าขวา หากเตะเท้าใดเท้าหนึ่งซ้ำกันจะนับแค่ 1 คะแนนเท่านั้น จนกว่าจะมีการสลับเท้าจึงจะนับคะแนนให้
4. อนุญาตให้ใช้ส่วนอื่นๆ ของร่างกายเตะได้ (ยกเว้นแขน) แต่ไม่คิดคะแนน สำหรับนิสิตหญิงสามารถใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ (ยกเว้นแขน) และจะนับคะแนนให้โดยไม่จำเป็นต้องสลับซ้าย-ขวา
5. สำหรับนิสิตชาย ถ้าสามารถปฏิบัติได้ 40 ครั้ง ถือว่าสิ้นสุดการทดสอบ และได้คะแนนเต็ม สำหรับนิสิตหญิงถ้าสามารถปฏิบัติได้ 20 ครั้ง ถือว่าสิ้นสุดการทดสอบ และได้คะแนนเต็มเช่นเดียวกัน

การเตะลูกบอล	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
	<u>ชาย</u>					<u>หญิง</u>				
	37-40		10 คะแนน			19-20		10 คะแนน		
	33-36		9 คะแนน			17-18		9 คะแนน		
	29-32		8 คะแนน			15-16		8 คะแนน		
	25-28		7 คะแนน			13-14		7 คะแนน		
	21-24		6 คะแนน			11-12		6 คะแนน		

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

รายการ	ระดับ คะแนน	รายละเอียดของเกณฑ์การประเมิน
1. ความสนใจในการเรียน	4	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี สนใจซักถามและมีส่วนร่วมในการเรียนตลอด ชั่วโมง
	3	เข้าเรียนตรงเวลา ให้ความร่วมมือกับผู้สอน สนใจซักถาม
	2	เข้าเรียนไม่ตรงเวลา ให้ความร่วมมือกับผู้สอน และมีส่วนร่วมในการเรียนน้อย
	1	เข้าเรียนไม่ตรงเวลาและ ไม่ให้ความร่วมมือ ในการเรียนการสอน
2. ความสามารถในการเรียนรู้	4	แสดงความคิดริเริ่มในกิจกรรมการเรียน ประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่างๆ โดย การใช้ความรู้เดิม ให้ความสนใจตลอดการ เรียน สนใจซักถาม
	3	เข้าเรียนอย่างตั้งใจ สนใจซักถามขณะมี กิจกรรม มีส่วนร่วมในการอภิปราย ให้ความสนใจตลอดการเรียน
	2	สนใจซักถามขณะมีกิจกรรมเท่านั้น อภิปราย เมื่อผู้สอนถาม แต่ไม่ทำการรบกวนผู้อื่น
	1	ไม่สนใจในกิจกรรมการเรียน ไม่มีส่วนร่วม ในการอภิปราย และทำการรบกวนผู้อื่นโดย การคุยหรือเล่น

รายการ	ระดับ คะแนน	รายละเอียดของเกณฑ์การประเมิน
3. ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	4	ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ที่มีความแตกต่าง ในด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่นและข้อเสนอแนะ
	3	ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ที่มีความแตกต่าง ในด้านความสามารถ และเพศ ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นบางครั้ง
	2	ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ที่มีความแตกต่าง ในด้านความสามารถ และเพศ ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น
	1	ไม่ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ที่มีความ แตกต่างในด้านความ สามารถและเพศ ไม่ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
4. ความรับผิดชอบในการทำงาน	4	ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็ม ความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดีมากและมี ความคิดสร้างสรรค์
	3	ทำงานที่ได้รับมอบ หมายอย่างเต็ม ความสามารถ ผลงานมีคุณภาพดี
	2	ทำงานตามที่ได้รับมอบ หมาย ผลงานมี คุณภาพพอใช้ได้
	1	ไม่รับผิดชอบในงานได้รับมอบหมาย ผลงาน ไม่มีคุณภาพ

รายการ	ระดับ คะแนน	รายละเอียดของเกณฑ์การประเมิน
5. เคารพในระเบียบและ กฎเกณฑ์ของสังคม	4	ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้นเรียน มีสัมมาคารวะ แต่งกายถูกระเบียบ
	3	ให้ความร่วมมือเป็นส่วนใหญ่ในการปฏิบัติ ตามระเบียบของชั้นเรียน มีสัมมาคารวะแต่ง กายถูกระเบียบ
	2	ให้ความร่วมมือเป็นบางครั้งในการปฏิบัติตาม ระเบียบของชั้นเรียน
	1	ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามระเบียบของ ชั้นเรียนน้อยมาก
6. การทำงานเป็นทีม	4	ให้ความร่วมมือในการทำงานอย่างดี แสดง ความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
	3	ให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่น รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำและ ผู้ตาม
	2	ให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นบางครั้ง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ไม่รู้จก บทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
	1	ไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน ไม่ยอมรับ ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

แบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลของนิสิตสาขาวิชาเอกพลศึกษา

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของผู้เรียนมากที่สุด

รายการ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล					
1.1 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านความรู้ ความเข้าใจ					
1. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลเป็นวิชาที่น่าสนใจ					
2. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลมีเนื้อหาวิชาที่เป็นประโยชน์กับวิชาอื่นด้วย					
3. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลมีคุณค่าควรแก่การศึกษา					
4. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลมีเนื้อหาที่ทันสมัยไม่น่าเบื่อ					
5. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้					
6. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					
7. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยทำให้นิสิตมีความ มั่นใจในตัวเอง					

รายการ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.2 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านสุขภาพ					
1. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลทำให้สุขภาพและสมรรถภาพทาง กายดีขึ้น					
2. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยให้เข้าใจหลักการออกกำลังกายมากขึ้น					
3. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการอบอุ่นร่างกายมากขึ้น					
4. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยให้จิตใจเข้มแข็ง คลายเครียดและช่วยลด ความวิตกกังวล					
5. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยให้ผู้เรียนเป็นคนร่าเริงแจ่มใสและสนุกสนาน					
1.3 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะ					
1. ทักษะที่เกิดจากการเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลสามารถนำไปใช้ในชีวิต ประจำวันได้					
2. การได้แสดงความสามารถทางทักษะกีฬาฟุตบอลด้วยตนเองจะมีความสุขกว่าการได้ชม					
3. การฝึกทักษะฟุตบอลเป็นเรื่องที่ทำท่ายและน่าฝึกอย่างมาก					
4. การฝึกทักษะฟุตบอลสามารถกระตุ้นระบบการทำงานของร่างกาย ทำให้อวัยวะต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
5. การฝึกทักษะฟุตบอลสามารถปรับปรุงและพัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้น					

รายการ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.4 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
1. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยให้รู้จักการทำงานร่วมกันสร้างมิตรภาพและความสามัคคีในหมู่คณะ					
2. การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยเสริมสร้างจริยธรรมแก่ผู้เรียน					
3. การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลทำให้เป็นคนมีกฎเกณฑ์และเคารพกติกามากขึ้น					
4. การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้					
5. การเรียนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลทำให้เป็นคนมีความรับผิดชอบมากขึ้น					
6. วิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอลช่วยเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในตนเอง					
2. เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล					
2.1 เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านความรู้ ความสามารถ					
1. ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องฟุตบอล					
2. ผู้สอนเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน					
3. ผู้สอนมีความมั่นใจและแม่นยำในเนื้อหาที่สอน					
4. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดทักษะที่ยากให้เห็น ขั้นตอนได้อย่างชัดเจน					

รายการ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ผู้สอนเป็นผู้ที่ใฝ่รู้และมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอยู่เสมอ					
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาฟุตบอลดี					
2.2 เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีวิธีการสอนที่หลากหลายและเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม					
2. ผู้สอนเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในชั้นเรียน					
3. กระบวนการเรียนการสอนทำให้เข้าใจง่ายและมีความสุข สนุกสนานกับวิธีการที่ผู้สอนใช้					
4. กระบวนการเรียนการสอนทำให้ท่านมีความมั่นใจในการเรียนและสามารถปฏิบัติได้ดี					
5. กระบวนการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาตัวเองได้					
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีจิตวิทยาในการสอนและการควบคุมชั้นเรียน					
7. ผู้สอนให้ฝึกปฏิบัติบ่อยๆ ทำให้มีความมั่นใจในการปฏิบัติทักษะ มากขึ้น					
8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยอยู่เสมอ					
2.3 เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านสื่อและอุปกรณ์					
1. ผู้สอนมีการใช้สื่อและอุปกรณ์การฝึกที่หลากหลาย					
2. ผู้สอนทำให้ท่านเห็นคุณค่าของอุปกรณ์การฝึก จึงต้องช่วยกันรักษา					
3. การสอนของผู้สอนทำให้ท่านเข้าใจว่าอุปกรณ์บางอย่างไม่ จำเป็นต้องทันสมัยหรือมีราคาแพงก็สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

รายการ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. ผู้สอนมีการเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์การฝึกที่เหมาะสม					
5. ผู้สอนมีการเตรียมสนามและอุปกรณ์การให้พร้อมก่อนการสอนทุกครั้ง					
6. ผู้สอนมีการประยุกต์ใช้สื่อและอุปกรณ์การฝึก ให้เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน					
7. มีเอกสารและตำราเกี่ยวกับฟุตบอลให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างเพียงพอ					
8. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปลอดภัย ไม่ชำรุด ทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียน					
2.4 เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนด้านบุคลิกภาพและความเป็นครู					
1. ผู้สอนเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี น่าเชื่อถือและเป็นแบบอย่างได้					
2. ผู้สอนเป็นผู้ที่สุภาพเรียบร้อยวางตัวได้เหมาะสมกับความเป็นครู					
3. ผู้สอนให้ความเป็นธรรมได้เมื่อมีปัญหา					
4. ผู้สอนเป็นผู้ที่ตรงต่อเวลาและความพร้อมในการสอนเสมอ					
5. ผู้สอนเป็นผู้ที่เสียสละเวลานอกเหนือจากการสอนในชั่วโมงเรียน					
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่ให้ความไว้วางใจและเป็นกันเองกับผู้เรียน					
7. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีน้ำใจเอื้อเฟื้อ โอบอ้อมอารีและชอบช่วยเหลือผู้อื่น					
8. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีวินัยในตัวเองและมีความรับผิดชอบสูง					

รายการ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. เจตคติที่มีต่อการวัดและประเมินผลวิชาหลักและวิธีสอนฟุตบอล					
1. การวัดและประเมินผลทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าของพัฒนาการทั้งทางร่างกายและจิตใจ					
2. ผู้สอนจัดให้มีการสอบทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ					
3. การวัดและประเมินผลควรมีการประเมินจากความก้าวหน้า ด้านความรู้ สมรรถภาพทางกาย ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์					
4. มีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
5. ผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย					

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล

นายวิชาญ มะวิญธร

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2517

สถานที่เกิด

จังหวัดสุรินทร์

ประวัติการศึกษา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พลศึกษา)

เกียรตินิยมอันดับ 1

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์ประจำ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์